

S. No. - 3136
ga.

015182

3249

BORROWER'S
NO.

ISSUE
DATE

BORROWER'S
NO.

ISSUE
DATE

3248

~~1250~~
~~1225~~
~~1250~~

به پیشگاه معالی اعلیحضرت

محمدرضا شاه پهلوی شاهنشاه دانش پروری
که در عصر همایونش بیش از هر عصر دیگر
فضل و دانش در ایران تشویق گردیده و
کتاب انتشار یافته است.

سعیدی

انسان در تکاپوی تمدن

تألیف ادوین پالو ترجمه محمد سعیدی

از انتشارات :

مؤسسه مطبوعاتی امیر کبیر

و

شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکا.

بهمن ماه ۱۳۳۵

چاپ سپهر

با همکاری مؤسسه انتشارات فرانکلین
تهران - نیویورک

This is an authorized translation of MAN'S GREAT ADVENTURE, New Revised Edition, by Edwin W. Pahlow, with added recent material by Raymond P. Stearns. Copyright, 1949, 1942, 1940, 1938, by Ginn & Company.

910.4

P 151 I

CHECKED

K UNIVERSITY LIB.

Acc No... 97913

Date... 30-12-72

مقدمه

اگر درست بنگریم میتوانیم دریابیم که از نهضت‌های مهم عصر ما یکی نهضت تقدیر و تفسیر تاریخ بشر است و شماره‌ای از دانشمندان نامدار تاریخ‌شناس عالم که در آن میان میتوان برای مثال از شپنگلر Spengler آلمانی و توینبی Toynbee انگلیسی نام برد جریان وقایع و توالی حوادث جهان را با نظری عمیق و روی اصول تحقیق و با استناد به علوم و اکتشافات نوین مورد مطالعه قرار داده و پرده بی‌خبری و اوهام را که فضای بی‌کران تاریخ را تاریک ساخته بود برداشته‌اند و دارند به تدریج اسرار زندگانی انسان را که صد هزاران سال عمر کرده فاش میکنند و صحنه واقعی ادوار و احوال جهان را برابر دیدگان عبرت نسل حاضر نمایش میدهند.

شکی نیست عامل عمده نهضت جدید تاریخ‌شناسی و تاریخ‌نویسی همانا اکتشافات عصر ماست که از حدود صد و پنجاه سال باینطرف در نتیجه شوق و ذوق و کوششهای خستگی ناپذیر مکتشفین پژوهنده و دلیر بعمل آمده است و می‌آید، امروز دیگر خطوط و نقوش قدیم و آثار و ابنیه ویران عهد باستان و سکه‌ها والواح و ابزار و تصاویر و مصنوعات و نوشتجات ملل سالفة عالم معمائی بی‌ارزش نیست بلکه معانی و مضامین آنها که از داستان دراز تمدن بشر حکایت میکند بدست می‌آید و روز بروز روشنتر میشود و ادوار گذشته از مجهول بمعلوم و از ظلمانی به نورانی متحول می‌گردد لذا مشتاقان دانش این عصر سعادت و امتیاز خاصی دارند زیرا می‌توانند صحایف فرسوده کتاب کهنه داستان حیات انسانی را بدقت ورق بزنند و به راز بزرگ شگفت‌آور آدمیزاد تا آنجا که امکان دارد واقف گردند و از آن وقوف درسهای بس مهم گیرند و عبرت‌های سترگ پذیرند و پند گذشتگان را که گوئی ندا میکنند :

تلك آثار نا تدل علينا فانظر و ابعدا الى الآثار اجابت کنند.

یکی از مسائل که امروز در دانشگاههای جهان مورد بحث است اینست که آیا تاریخ را میتوان در ردیف علوم آورد. چنانکه میدانیم علم در اصطلاح دانشی است که روی اصول منطقی و مستند بقوانین باشد و بتوان بحکم آن قوانین نتایج صحیح گرفت و پیشگویی کرد مانند علوم طبیعی و ریاضی. بحث اینست که آیا تاریخ هم بر چنین اصول و قوانین استوار است و آیا میتوان از مطالعۀ احوال و حوادث گذشته قوائد کلی استخراج نمود و با استناد بآنها نسبت بآینده پیش بینیهائی کرد یا نه؟ مثلاً اگر ما علل واقعی ترقی یا انحطاط ملل را در گذشته رسیدگی کنیم آیا میتوانیم از آن برای آینده استفاده نمائیم؟

در این موقع باید گفت که در هر صورت از تواریخ مشوب افسانه وار نا معتبر با وجود فوایدی که ممکنست بر آنها مترتب گردد، نتایج علمی نتوان گرفت. نیز باید تصدیق نمود که اکثر تواریخ بالخاصه تواریخ قدیمتر با افسانه و اخبار مجعول مخلوط بوده است و بیجهت نیست که یونانیان قدیم آنرا استوریا Storia میگفتند که هم معنی تاریخ میداد و هم قصه و داستان و کلمۀ اسطوره و اساطیر عربی از همان اصل یونانیست و مطابق همین تسمیه بسیاری از مورخین گذشته تاریخ را با اساطیر و وقایع را با داستان مخلوط کرده و مشوب میکردند و در این خلط و غلط هم نادانی مؤثر بود و هم تعصب و اغراض. و عجب اینکه از همان ایام قدیم یعنی از زمان مورخین یونانی و رومی نظیر هرودوت و توکیدیدس و کزنفن و پلو ترخس و اریان و پلیبیوس کسانی به مخدوش بودن تاریخ پی میبردند و تا حدی که در آن ادوار امکان داشت به تصحیح و تصفیۀ آن اهتمام ورزیدند. یعنی پیش از آنکه سبک انتقادی تاریخنویسی جدید ظهور کند آنان طرح آنرا ریختند.

الحق نباید غفلت کرد که در عالم اسلام هم از هزار سال پیش مورخین دقیقی مانند محمد بن جریر طبری که از ایرانیان دانشمند بود ظهور کردند که آنچه در توانائی آنها بود در ثبت و ضبط وقایع و اخبار دقت و نقادی بکار بردند و قریب هشتصد سال پیش ابوالفضل بیهقی در کتاب مشهور خود که بنام تاریخ بیهقی شناخته

شده اهتمام نمود آنچه مینویسد مطابق با واقع باشد و از حقیقت انحراف نجوید و ششصدسال پیش یکی از مسلمانان شمال آفریقا بنام ابن خلدون بر خاست که توان گفت مبنای تاریخنویسی علمی را در « مقدمه » تاریخ عمومی خود بنهاد. خود در آن مقدمه گوید که تاریخ دو جهت دارد یکی ظاهر آنست که از تقلب احوال و اقبال و زوال امم بحث میکند و دیگر باطن آنست که اساس آن بر تحقیق و تحری علل و پی بردن بعمق مسائل و تشخیص حق از باطلست و در طی آن مقال بر مورخین بی دقت خرافی که مطالب را بدون تمیز و انتقاد نقل میکنند خورده می-گیرد و بعض تاریخنویسان پیش از خود را که نسبت بدیگران دقیق تر بوده اند مانند ابن اسحق و طبری و ابن الکلبی و واقدی و مسعودی با تقدیر نام میبرد و حقیقت اینکه در چنان زمانی یعنی قرن پانزدهم میلادی که هنوز تاریخنویسی علمی در مغرب زمین شروع نکرده بود و اخبار تاریخی با تمصبات مذهبی و سیاسی مشوب و منحرف می گشت ظهور مورخی باریک بین مانند ابن خلدون که تاریخ را بمقام علمی برساند شکفت-آور است.

بعد از ظهور دوره « رنسانس » در مغرب زمین نهضت تاریخنویسی انتقادی آغاز نمود و فکر ثبت جریان امور عالم با بی طرفی پیدا شد و در قرون تالی اشخاص تیز هوش نقادی مانند ولتر و منتسکیو در فرانسه و « گیمون » در انگلستان و « رانکه » در آلمان و « ویکو » در ایتالیا (۱) و امثال آنان در راه علمیت بخشیدن بتاریخ کوششهای فراوان بکار میبردند.

تاریخنویسی در عصر ما رونقی دیگر گرفته و طرحی از نو ریخته اند و بیمبالغه علمی نوین بوجود آمده و از این حیث فواید زیادی بدروس تاریخ مترتب گشتند که گذشتگانرا از آن بهره ای نبوده است و اگر در علل پیدایش این دوره نوین غور بیشتری نمائیم شاید سه عامل مهم در آن تشخیص خواهیم داد :

یکی آنکه تمدن امروز با وجود نقایص زیاد که دارد باز در تاثیر جنگهای بزرگ و توسعه روابط اقتصادی و سیاسی و اجتماعی بین ملل و سهولت مسافرت و

معاشرت و کثرت انطباعات و انتشارات و افزایش وسایل اطلاعات و ظهور دانشمندان
حقشناس و بسط دانشگاه ها و تدریسات و اجتماعات بین المللی و انتباهات خاص در
نتیجه حوادث مهیب جهان مؤلفان و استادان همه ملل به نقد علمی و بیطرفی و قضاوت
منصفانه و بردباری و تتبع و دقت پرداخته اند و تعصب خام و خود کامی و خود پسندی
جای خود را به بردباری و تقدیر حق و تصدیق بر از ندگی دیگران میدهد. و اساسا
نور علم ظلمت دروغ و تهمت یا بخود بستنهای بیجهت یا کتمان حقیقت را بتدریج از
بین میبرد.

دوم آنکه چنانکه در فوق مذکور افتاد کاوشهای علمی امروز در تمام زوایای
عالم و خواننده شدن خطوط قدیمه و ترقی عجیب علم باستانشناسی و راه یافتن به -
مجهولترین نقاط جهان و آزمودن سجایا و عقاید و روایات قبایل و ملل از بدوی و
حضری اطلاعات تاریخی را بکلی زیر و رو کرده و عالمی جدید پر از شناساییها و
مشهودات و مکتشفات نوین بوجود آورده است و مورخ امروز قادر است بسیاری
از مسائل و قضایای گذشته را که در نظر سابقین مجهول بود پی ببرد و تاریخ خود
را با خبرتی فزونتر و بصیرتی بیشتر تألیف کند.

(بهترین مثال این تحول مهم برای ما ایرانیان سر گذشت تاریخ باستان
خودمان است که تا زمان ناصرالدین شاه اذهان عموم در اینباب مشوش بود و داستان و
افسانه با هم و فریدون و ضحاک و هوشنگ با کوروش و داریوش توأم تلقی میشد حتی
مرد دانشمندی مانند رضا قلیخان هدایت با اینکه در زمان خودش خطوط میخی
بیستون که بلغت فارسی قدیم است توسط «رالنسن» انگلیسی با آخرین مرحله اکتشاف
رسیده بود باز آن مرد هوشمند آن خطوط را خط قدیم گبرها مینامد و داریوش شاهنشاه
ایرانرا پادشاه کلدانیها میداند که از طرف لهراسب در بابل سلطنت میکرد. اگر
کسی در این باب تردید داشته باشد در فرهنگ «انجمن آرا» تألیف آن مرحوم بلغت
«بیستون» رجوع کند. ولی اکتشافات نوین کار خود را کرد و شصت سال از انتشار
«انجمن آرا» نگذشته یکی دیگر از رجال نامور ایرانی یعنی مرحوم حسین پیرنیا

« مشیرالدوله » تاریخ صحیح « ایران باستان » را از روی ماخذ های جدید برشته
تحریر کشید .)

سوم آنکه تاریخ در نتیجه دو عامل مذکور در فوق یکنوع علمیت پیدا کرده
و هر چند نمیتوان احکام آنرا مانند احکام ریاضی و طبیعی بنظر یقین نگریست
از طرف دیگر با مقایسه اخبار و آثار میتوان تا آنجا که در حدود طاقت بشریست
در حق گذشته و گذشتگان بخصوص از لحاظ رشد و فرهنگ ملل اطلاع نسبتاً درست
پیدا نمود و با سنجش علمی تحولات ادوار گذشته شالوده صحیحی برای آینده ریخت
و مهمتر از همه آنکه با تدریس تاریخ درست و نمودار ساختن ارزشهای فرهنگی
هر يك از ملل عالم و نشان دادن خسارات عظیمی که در نتیجه نادانی و تعصب و خود
کامی در بسیط زمین بفرزند آدمی رو آورده میتوان افکار جوانان جهان را برادر است
هدایت کرد و بدین واسطه دنیای متمدن را برای يك تفاهم و تعاون بین المللی سوق
داد تا بمرور زمان و گردش جهان همه ملتها دریابند که ما برای ستیزگی و خونریزی
و غارت میراث تمدن یکدیگر نیامدیم بلکه برای همکاری و همدستی و همدلی
آمدیم و میتوانیم بجای جنگ و کشتار و ویران و تار و مار ساختن خانه مان مشترك
خود که این کره زمین باشد از در صلح و برادری در آئیم و کلیه قوای خود را در راه
آبادی و آزادی صرف کنیم و ملیاردها وجوه و مصالح را که مبدل بدود می-کنیم
خرج راه رفاه انسانی نمائیم و از این زمین بهشت برین سازیم و زور و ستم و تجاوز
و جنگ و بیماریها و فسادها و تیرگیها را از ساحه جهان انسانی بر اندازیم و همه
ملتها باحوال هم معرفت پیدا نمائیم و تنها فضیلت ما نسبت بهم فضیلت نیکی و تقوی
باشد مگر فرموده قرآن که چهارده قرن پیش در سوره حجرات چنین آمده تحقق
پیدا نماید :

« یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و اثنی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا
ان اکر مکم عند الله اتقاکم » ای مردم ما شما را از مرد و زن آفریدیم و شما را

ملت ها و قبیله ها قرار دادیم تا بحال یکدیگر معرفت حاصل کنید و گرامی ترین شما در نزد خدا پرهیز کارترین شده است .

بدیهیست با این مقدمات تدریس تاریخ در زمان ما اهمیتی بسزا پیدا کرده و نه تنها مدارس ابتدائی و متوسطه بلکه مدارس عالی هم در برنامه های خود موقعی خاص برای آن قائل شده اند . بخصوص که مؤلفین و مدرسین در طرز تألیف تاریخ و روش تدریس آن راه نوی پیش گرفته . تاریخ دیگر عبارت از تقریر و حفظ طوطی وار یکسلسله حوادث نیست بلکه عبارتست از شرح وقایع با ذکر علل و نتایج آن و وصف مراحل و محصولات تمدن امم و بررسی دقیق سیر فکر بشر و نتیجه گرفتن از این مطالعات برای آینده که این عمل استنتاج رادر واقع فلسفه تاریخ توان نامید . از ملتهائی که در زمان حاضر بواسطه داشتن وسائل تحقیق در تاریخ و فرهنگ ملل جهان بررسیهای بس سودمند بجا میآورند ملت آمریکاست و حقیقت اینکه دانش مندان و استادان آنکشور در تهیه کتابهای تاریخی سبک و سلیقه بسیار علمی و مثمر اتخاذ کرده اند بطوریکه اکثر کتب آنان در تاریخ عمومی در عین سادگی و عموم فهمی محتوی مهمترین و برگزیده ترین مطالب و وقایع روزگاران باستان ملتهاست . هم ساده نوشتن و هم مطالب را جالب و جذاب قرار دادن و هم مهمترین و سودمندترین جهات تاریخ را برگزیدن الحق هنریست و بعضی استادان و مؤلفان عصر ما چنین هنری را دارا هستند . نمونه میتوان از این نوع مورخین در امریکا برستد J Breasted را نام برد که تا شانزده سال پیش زنده بود و قبل از جنگ بایران هم آمد . تألیفات این شخص در باب خاورمیانه بخصوص مصر نمونه کامل سبک تاریخنویسی جدید است . و طول و تفصیل این حوادث تاریخ را بطوری ماهرانه خلاصه نموده که حقایق تاریخی شکل داستان شیرینی را پیدا میکند و در عین حال خطوط برجسته وقایع و اصول فرهنگ ملل و عوامل ترقی و انحطاط اقوام و درسهای مهم مرور زمان و توالی حدثان در منظر خواننده دقیق مجسم میگردد و انسان سیر تمدن عالم و تحولات جامعه امم را بچشم میبیند .

میتوان گفت کتاب حاضر نیز که بقلم نویسنده فاضل ارجمند آقای محمد سعیدی
 بفارسی گویا و روانی ترجمه شده از همان رقم کتابهای نوین است که سزد از اهتمام
 وتشویقی که مؤسسه انتشارات فرانکلین در راه توسعه و نشر آن بعمل آورده سپاس
 گذاری نمود.

این کتاب توسط دو نفر از استادان تاریخ بنام پاهلو (Edwin w. pahlow) استاد
 درس تاریخ دانشگاه ایالت (اوهاو) و استورنس (Raymond p. stearns) استاد تاریخ
 در دانشگاه ایالت ایلینویس امریکا تهیه شده. همانطور که مؤلفین در مقدمه این
 کتاب سودمند اشارت کرده اند در تألیف و تدوین آن آخرین گزارشها و مطالعات مهم
 و متعدد محافل فرهنگی امریکا که در باب سنج مطالب و طرز تدریس تاریخ تهیه
 شده مورد استفاده قرار گرفته است و میتوان گفت هدف عمده و مشترک همه آن
 گزارشها اینست که چنان مطالب و چنان تدریس بتواند جوانان را صاحب نظر بار آورد
 و آنان مسائل غامض اجتماعی و اقتصادی و سیاسی گذشته و حال را نیک پی ببرند و
 معایب و محسنات انواع و اشکال حکومتها و فرهنگها را خود دریابند و روحیه آنان
 چندان نیرومند و نظر آنان چندان روشن گردد که با هر بادی از جا نجنبند و با هر
 سازی نرقصند بلکه دارای متانت فکر و عمق نظر گردند و موضوعهای مهم اجتماعی
 عصر خود را نیک بسنجند.

پس درس تاریخ دیگر درس قصه و نقالی نیست بلکه از دروس حیاتی است و
 جا دارد اولیای فرهنگی ایران در تکمیل و توسعه آن حد اعلای اهتمام را بکار برند
 که یکی از طرق آن برگزیدن و ترجمه یا اقتباس بهترین تألیفات تاریخی دانشمندان
 مغرب زمین است و بدون تردید کتاب حاضر یکی از آنهاست و مایه خوشوقتی است
 که این کتاب توسط نویسنده زبردستی مانند آقای محمد سعیدی بزبان فارسی نقل شده
 و اینک با بمیدان مطبوعات ایران میگذارد. آقای سعیدی سالهاست با مقالات و
 تألیفات سودمند دلپسند خودشان به عالم فرهنگ ایران خدمت میکنند. در همین

فُن تاریخ هم سوابق شایان و خدمات نمایان داشته‌اند و برای مثال کافیت که از دو ترجمه مهم ایشان نام ببریم یکی «خلیج فارس» تألیف ویلسن (Arnold T. Wilson) است که بهترین کتاب در باب تاریخ و اهمیت اقتصادی خلیج فارس و دیگری «جنگ‌های ایران و روم» تألیف پروکوپئوس (Procopius) مورخ معروف رومی قرن ششم میلادی که یکی از منابع و مآخذ مهم تاریخ عمومی کشور ماست و پژوهندگان تاریخ ایران از آن بی‌نیاز نتوانند بود و هر دو کتاب در سال‌های ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ شمسی در طهران بطبع رسیده. امید است جوانان ما از مطالعه دقیق اینگونه کتابها بخصوص کتاب حاضر استفاده کامل نمایند و بگنجینه دانش و بینش خود بیفزایند.

دکتر رضا زاده شفق

طهران دیماه ۱۳۳۵

فهرست

قسمت اول

- ملاحظاتى چند درباره تاريخ و ارتباط آن با زندگى امروزي ما صفحه ۱
فصل اول - مورخين هم مانند كار آگاهان از اشيائى كه بدست
ميا آورند نتيجه ميگيرند » ۳
فصل دويم - كاروان حركت ميكند » ۱۸

قسمت دوم

- در بيان وقايعى كه در شرق نزديك اتفاق افتاده است : از زمان
ساختمان اهرام تا جنگ ماراتون (تقريباً از ۳۰۰ ق.م تا ۵۰۰ ب.م)
فصل سوم - نگاه اجمالى بتاريخ طولانى مصرىيان » ۲۸
فصل چهارم - نگاه اجمالى بتاريخ طولانى اقوام ديگر » ۳۹

قسمت سوم

- در بيان حوادثى كه در هزاره يونان يعنى از زمان هومر تا عهد مسيح
اتفاق افتاده از هزار پيش از ميلاد تا سال اول ميلادى
صل پنجم - چگونه ملت يونان ظهور كرد و براى خود در تاريخ
بشر فصلى گشود » ۵۴
فصل ششم - عصر طلايى يونان » ۷۱
فصل هفتم - تاتر نويسان - مورخان و هنرمندان » ۹۰

قسمت چهارم

فصل هشتم - سرگذشت قومی بزرگ که جمهوری بزرگی برپا کرد

۱۰۷ • و بر عالم مدیترانه دست یافت و باوج قدرت و ثروت رسید

فصل نهم - سرگذشت رم : دو قرن سرفرازی و قدرت - سه قرن

۱۲۵ • انحطاط و زوال

۱۵۱ • فصل دهم - دو نیروی تازه نفس

قسمت پنجم

هزاره قرون وسطی (از پانصد تا هزار و پانصد میلادی)

فصل یازدهم - تفصیل حوادثی که در یک دوره طولانی آشفتگی

۱۶۰ • و بی نظمی رخ داده است

۱۷۹ • فصل دوازدهم - دوران رونق و اعتبار کلیسا در قرون وسطی

۱۸۷ • فصل سیزدهم - زندگانی در شهر و آغاز پیشرفت علوم و صنایع در مغرب

۲۰۸ • فصل چهاردهم - ظهور ملیت های مستقل

قسمت ششم

تاریخ پانصد ساله عصر جدید (قسمت اول تا زمان انقلاب فرانسه)

دوره ای که دنیا در آن بسرعت تغییر کرد و حوادث و انقلابات

عمده نیز در آن ظهور نمود .

فصل پانزدهم - در بیان آنکه چگونه انسان معتقدات دینی خود را با

۲۱۲ • تغییراتی که در محیط زندگی او رخ داده است تطبیق کرده است

فصل شانزدهم - مطالعه اجمالی در پیشرفت های اقتصادی و سیاسی اروپا

۲۱۷ • در قرن شانزدهم

فصل هفدهم - در بیان تغییراتی که در طرز تفکر مردم و در موسیقی

۲۲۹ • اروپائیان رخ داد

- فصل هیجدهم - داستان دو دولت سرمایه‌دار که با سلاطین خود بسختی و
 خشونت رفتار کردند ۲۳۹ »
- فصل نوزدهم - تفصیل ارتقاء و عظمت فرانسه و انحطاط و زوال قدرت اسپانیا
 و مصائبی که بآن وارد شد ۲۷۶ »
- فصل بیستم - در بیان پیشرفت و ترقی فنون و صنایع در قرن هفدهم
 وقایع عمده قرن هیجدهم ۲۸۹ »
- فصل بیست و یکم - در بیان کیفیت تغییرات ارضی که در اروپا رخ داد
 فصل بیست و دوم - در بیان جنبه‌های خوب و بدی که در کشورهای عمده
 سرمایه‌داری بظهور رسید ۳۱۱ »
- فصل بیست و سوم - در بیان آنکه چگونه دسته کوچکی از اشراف و نجبا
 در اثر خود خواهی و سود پرستی یکمالت ۲۵ میلیونی را بورطه
 انقلاب و ورشکستگی کشید ۳۲۶ »
- قسمت هفتم
- نیمه دوم هزاره جدید (قسمت دوم از انقلاب کبیر فرانسه)
 دوره‌ای که علم و دموکراسی بسرعت رشد و توسعه می‌یابد ولی تازه
 فهمیده است که خود آنهم نمیداند بکجا میرود
- فصل بیست و چهارم - در بیان آنکه چگونه ملت فرانسه خواستار اصلاحات بود
 و بانقلاب دست زد و چگونه ناپلئون انقلاب را از بین برد و اروپا او را
 از میان برداشت ۳۵۰ »
- فصل بیست و پنجم - جنبش‌های آزادی خواهی در اروپا (۱۸۷۰ - ۱۸۳۵) ۳۷۴
- فصل بیست و ششم - در بیان کیفیت رشد اقتصادی و فرهنگی ملل اروپا و
 آمریکا از ۱۸۱۵ تا ۱۸۷۰ ۳۹۵ »
- فصل بیست و هفتم - در بیان پیشرفتهای اقتصادی و فرهنگی اروپا و آمریکا
 در سالهای میان ۱۸۷۰ و ۱۹۱۴ ۴۱۸

فصل بیست و هشتم - در بیان پاره‌ای حوادث عمده که در انگلستان و آلمان

و فرانسه رخ داد ۱۸۷۰ و ۱۹۱۴ » ۴۲۹

فصل بیست و نهم - در بیان کیفیت نفوذ تمدن اروپا در خاور دور و آثار و

عواقب عظیم آن » ۴۴۱

فصل سی ام - بقیه تاریخچه حوادث دنیا تا آغاز جنگ جهانی اول » ۴۶۶

فصل سی و یکم - اوضاع جهان هنگام جنگ در زمین و دریا و در کنفرانسهای

صلح » ۴۷۹

فصل سی و دوم - در بیان آنکه پیمان صلح و رسای محکوم بشکست شد

و دنیا هم نتوانست بجای آن شالوده استوارتری برای صلح بریزد » ۴۹۸

فصل سی و سوم - در بیان حوادث جنگ جهانی دوم که سراسر دنیا را بظناك

و خون کشید » ۵۳۱

فصل سی و چهارم - دنیای معاصر در تکیا پوی صلح » ۵۶۶

فصل سی و پنجم - نظری بگذشته و آینده » ۶۱۳

Handwritten scribbles in purple ink at the top left of the table.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
 An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
 kept beyond that day.

Call No.....

Date.....

Account No.....

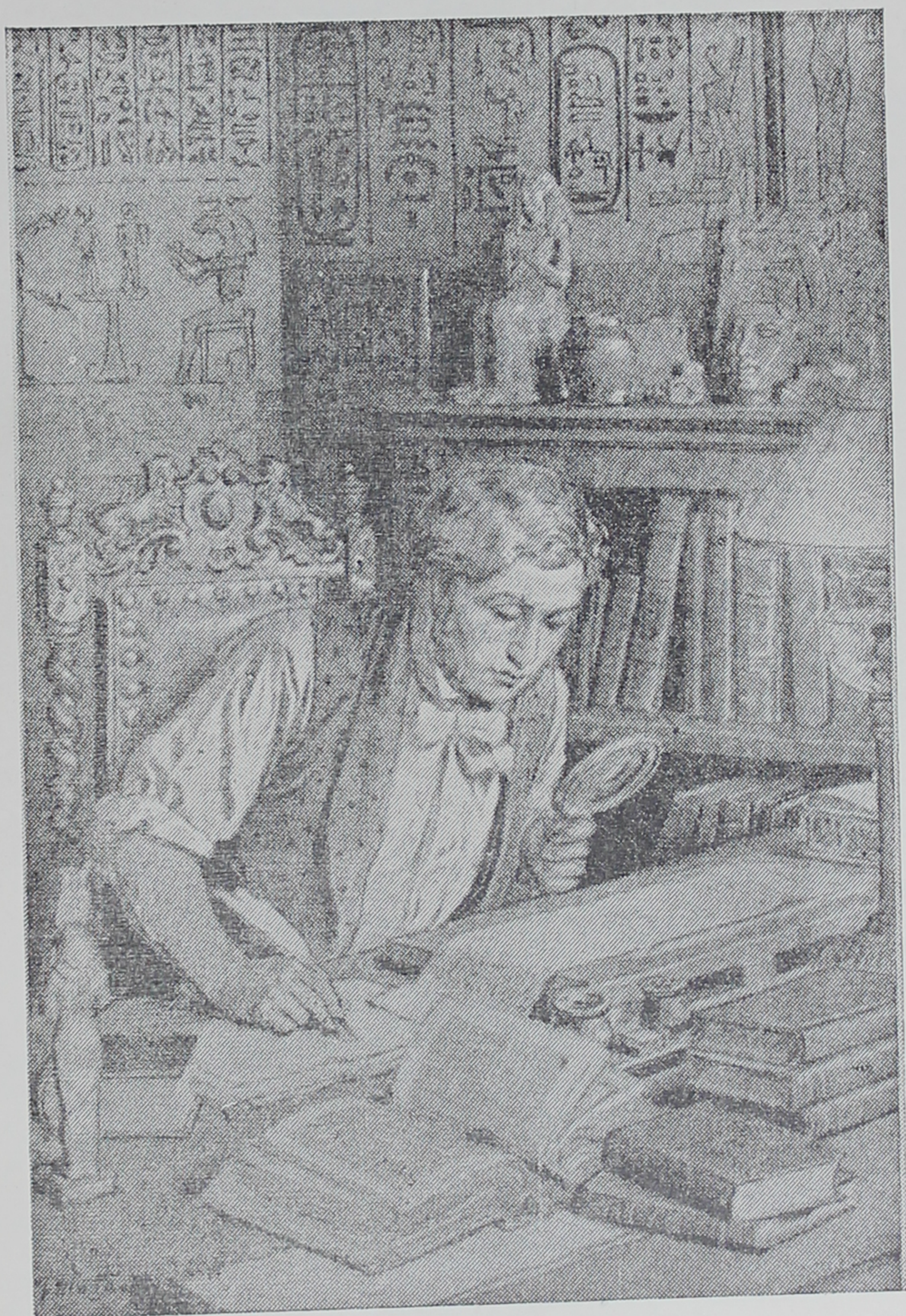
J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

قسمت اول

ملاحظاتى چند درباره تاريخ و

ارتباط آن با زندگى امروزي ما

فصل اول

مورخین هم مانند کارآگاهان از آثباتی که بدست میآورند نتیجه میگیرند

۱ - فهم مطالب و آزمایش آن

کاشفین اسرار
شرلوک هولمز کارآگاه معروف انگلیسی که همه کس داستان
عملیات او را خوانده است در کتاب «مطالعه اوراق ارغوانی»
از طرف اداره پلیس لندن مأمور کشف معمای قتل یکنفر سیاح امریکائی میشود.
هولمز پس از معاینه جسد و محل قتل گزارش میدهد که قاتل شخصی بوده بلند قد و
جوان که کفش زمخت و پنجه پهن پوشیده و سیگار میکشیده است و باتفاق مقتول در
یک درشکه چهار اسبه به محل قتل آمده و اسبی هم که درشکه را میکشیده سه نعل
فرسوده و یک نعل نو داشته است و باقرب احتمال قاتل دارای صورتی سفید و مهتابی و
ناخنهایی بلند در دست راست بوده است.

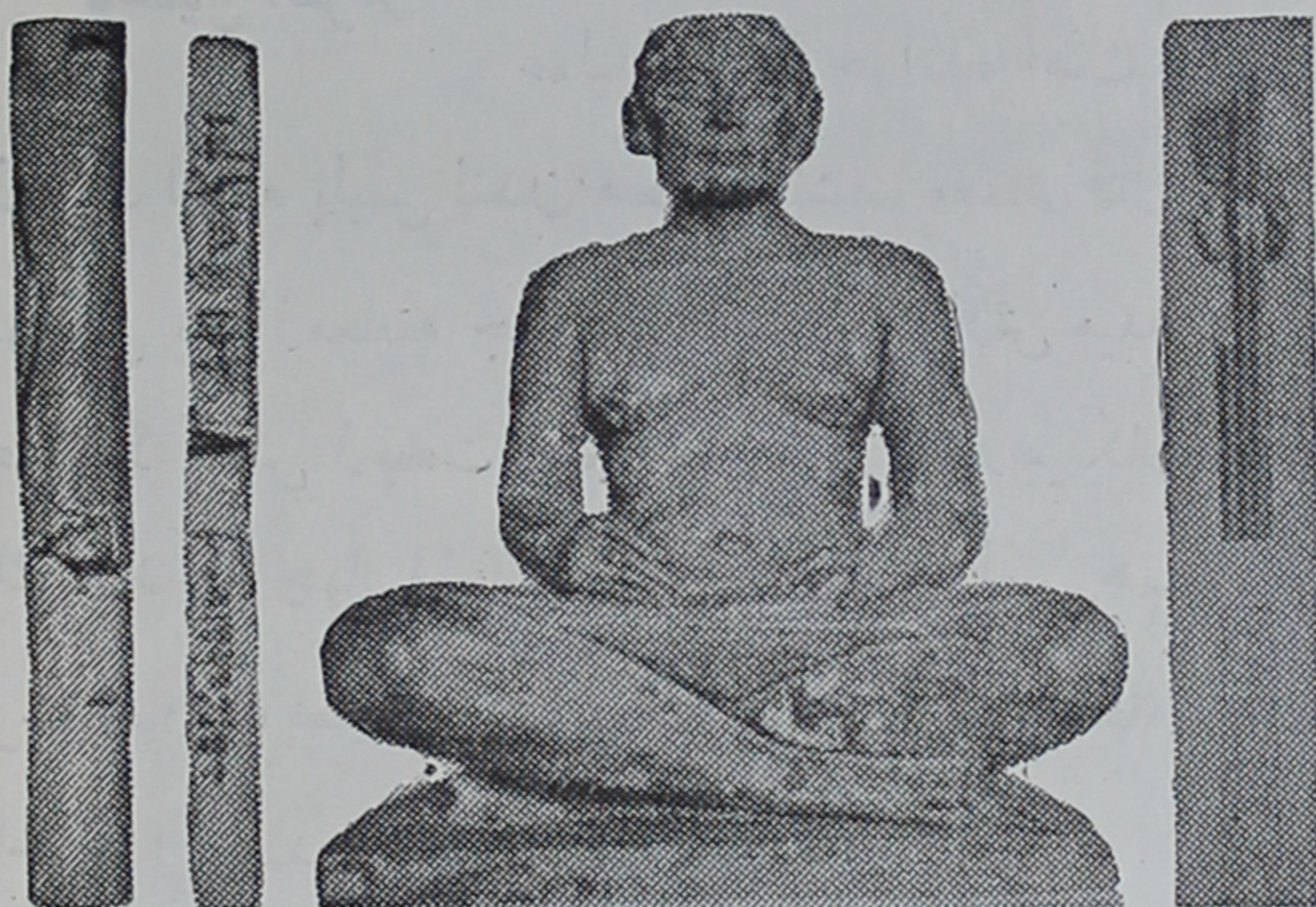
دقت و استنتاج - حوادث بعدی ثابت کرد که حدسیات شرلوک هولمز درست
بوده و اساساً طریقه که او در کشفیات خود بکار میبرد بسیار صحیح و در عین حال
خیلی ساده و عادی بوده است یعنی مبنای آن مطالعه دقیق و قوه استنتاج است و آنچه که
باعث شهرت و معروفیت او در کارآگاهی شده است همانا وجود این دو قوه در او
بوده است.

این هر دو قوه را مورخین بکار میبرند - قوه مطالعه و استنتاج کم و بیش
در همه ماها موجود است و هر روز آنرا بکار میبندیم چنانکه قسمت اعظم کامیابیهای
ما در زندگانی مرهون همین دو عامل و طریقه بکار انداختن آن می باشد.

مورخین و مخصوصاً مورخین اعصار قدیم نیز مشمول این قاعده اند و هر چه قوه

مطالعه و استنتاج خود را بیشتر بکار اندازند نتایج بهتری از تحقیقات خود میگیرند زیرا مواد و مصالحی که تاریخ از آن ساخته میشود بسیار کمیاب و معدود است و غالب آنها هم بیزبان و غیر گویا هستند مانند بناهای خرابه و سلاحهای جنگی و اسباب و لوازم خانه داری.

در مواردی هم که آثار مکتوبی بدست مورخین میافتد آنقدر ناقص و نارساست که بزحمت میتوانند تاریخچه قابل اعتمادی از آن بسازند. مثلاً مورخ طومار پاپیروسی (۱) از اینجا و کاغذ پوستی از آنجا پیدا میکند و تازه سقعات مطلب در میان آنها بقدری زیاد است که بزحمت میتواند حوادث و وقایع را بهم ربط و اتصال دهد.

یکی از مستوفیان مصری با اسباب و لوازم تحریر او
(طومار پاپیروس - دوات و قلم نی)

از اینها گذشته
آمارهای هم که از اعصار
قدیم باقی مانده بر سبیل
تصادف و اتفاق بوده و
کسی آنها را بخاطر
مورخین ضبط و
نگاهداری نکرده است
و بنابراین کار مورخ نیز
بهمان دشواری کار

کار آگاه است و طریقه او نیز همان طریقه تدقیق و استنتاج است و اتفاقاً نتایجی را هم که در کشف حوادث گذشته بدست میآورند بهمین درجه کشف جرائم جذاب و خواندنی است.

۲ - يك مفتاح سنگی مهم

داستان يك معمای بزرگ. در اعصار خیلی قدیم کاهنان مصری طریقه ای برای کتابت اختراع کرده بودند که یونانیان بعدها آنرا بنام هیرو گلیف یا «نقوش مذهبی»

(۱) پاپیروس یکنوع کاغذ مصری بوده است که آنرا با الیاف نی میساخته اند و کلمه پاپیروس اسم همین نی است. قلم آنها از همین نی بوده که سر آنرا می تراشیده اند و مرکبشان نیز عبارت از مخلوطی از دوده و صمغ بوده است.

نامیدند. حروف این خط در ابتدا عبارت بود از صور اشیاء مثل ∞ بجای چشم ولی بعدها صور اشیاء بجای مفاهیمی که از آن اشیاء اقتباس شده بود بکار میرفت و کم کم از همین صور القبا بوجود آمد.

این طریقه کتابت یعنی هیرو کلیف تا مدت چندین صد سال در سرزمین مصر رائج بود و کاهنان بیشماری بهمان خط مطالب خود را نوشته اند لیکن بتدریج این خط منسوخ شد و طریقه سهلتری جای آنرا گرفت و کار بجائی کشید که دیگر کسی زنده نمانده بود که بتواند این خطوط را بخواند. بدین طریق کلیه خطوط حجاری شده بر روی معابد و ستونهای یادگاری و کلمات مکتوب در طومارهای پاپیروس رفته رفته لایقرو شد و تا مدت دو هزار سال در جزو اسرار و معماهای لاینحل در آمد تا بالاخره در سال ۱۷۹۹ مفتاح کشف این معما بدست آمد.

مفتاح. در آن تاریخ ناپلئون در مصر بود و سر بازان او در موقع کندن خندقی در اطراف مصب نیل لوحه سنگی کشف کردند که توجه فرانسویان را بخود جلب نمود. بر لوحه مزبور کتیبه بود بسه خط یکی یونانی یکی هیرو کلیف و یکی هم بزبان عادی و معمولی مصری و آنچه از قرائن بر میآمد این هر سه نوشته راجع بیک موضوع بوده است مثل اعلانات امروزی ما که غالباً آنرا بچند زبان برای استفاده خارجیان مینویسیم. اگر این حدس مقرون بصواب بود مفتاحی برای کشف این راز دو هزار ساله بدست می آمد زیرا خط یونانی را همه کس میتواند بخواند.

از قضا این حدس درست در آمد ولی حل معما بآسانی صورت نگرفت و متجاوز از بیست سال محققین و مورخین روی این کتیبه زحمت کشیدند تا عاقبت شخصی بنام «ژان فرانسوا شامپلیون» طریقه خواندن این خطوط را کشف کرد و از آن زمان ببعد طومارهای پاپیروس اسرار نهفته مدنیت کهن سال فراعنه را یکی بعد از دیگری فاش نمود.

۳ = يك مفتاح سنگی دیگر

اسراری که از اهرام بدست میآید - هرم کبیر واقع در ساحل غربی نیل تقریباً هفتصد و پنجاه پا قاعده آنست و نزدیک به چهار صد و هشتاد پا ارتفاع آن از سطح

صحرا. این هرم از قطعات بزرگ سنگهای آهکی ساخته شده و با يك نگاه اجمالی مشاهده میشود که قسمتی از این سنگها چنان با مهارت بهم وصل شده است که گویی هم اکنون از زیر دست بنادر آمده است.

بنا بقاعده تدقیق و استنتاج از نکاتی که درباره این هرم گفته شد مسائل زیر معلوم میگردد:

هرم کبیر را دست انسانی ساخته است - برای ساختمان آن عده زیادی از افراد بشر بکار پرداخته اند - مردمی که این هرم را ساخته اند از توحش دور بوده و مراحل زیادی از تمدن را پیموده اند - مردم مذکور در منازل و اقامتگاههای ثابت سکونت داشتند و غذای روزانه خود را براحتی بچنك میآوردند چنانکه همه آنها مجبور نبوده اند پیوسته اوقات خود را بشکار یا ماهیگیری یا حتی زراعت بگذرانند.

مسکن و لباس - این مردم گذشته از غذا مسکن و لباس هم داشته اند.

مسکن علامت وجود مواد و مصالح ساختمانی از قبیل گل و چوب و سنك و همچنین اطلاع از فن ساختمان است. لباس علامت وجود پوست و منسوجات است (از قبیل منسوجات پنبه و پشمی و كتان). پوست و پشم علامت آنستکه حیوانات اهلی و وحشی در دسترس بوده اند. پوست حیوانات وحشی علامت آنستکه اسلحه یا تله داشته اند - پارچه كتان علامت آنستکه میتوانسته اند الیاف آنرا بهم بیافند. غذا علامت آنستکه نباتات و حیوانات وجود داشته و آنها بشکار و صید ماهی وقت میگذرانده اند و لوازم پخت و پز داشته اند و بنابر این آتش را هم میشناخته اند.

بنابر این هرم کبیر خود دلیل گویائی است که مصریان عصر اهرام دارای همه این وسائل بوده اند.

خانواده - کسانی که این هرم را ساخته اند بدون شك دارای پدر و مادر بوده اند و عده ای از آنها هم قطعاً صاحب زن و فرزند بوده اند. هر جا « بچه » باشد علامت آنستکه در آنجا اسباب بازی و بیماری و پرستاری و طبابت هم وجود دارد و چون بچه ها باید تعلیم و تربیت فراگیرند شاید کتاب و مدرسه هم در آنجا وجود

داشته است. وقتی بچه ها بعد رشد میرسند تشکیل عائله و خانواده می دهند.
برای این منظور محتمل است ملاو تشریفات عقد و ازدواجی هم موجود بوده
است. بالاخره اینها مرده اند و لابد آن ها را دفن کرده اند و شاید هم جسد آنها را
سوزانده اند.

حکومت - برای ساختن هرم کبیر خانواده های زیادی باید باشد تا کارگر
به عده کافی تدارک شود. برای آنکه این خانواده ها بنظم و آرامش زیست کنند حکومتی
لازم بوده است و بودن حکومت دلیل وجود رئیس و مرئوس و قاضی و مأمور مالیات
و صدها مأمور دیگر است.

زبان و معلومات - ساختمان هرم کبیر احتیاج بفهم و شعور فوق العاده داشته
است. مردمی که آنرا ساخته اند نه تنها زبانی برای تکلم داشته اند بلکه طریقه هم
جهت کتابت و اعدادی برای محاسبه داشته اند.

غیر از این اسباب و ابزاری هم برای طراحی و خط کشی داشته و بدون تردید
دارای ادواتی برای شکستن و قواره کردن قطعات سنگی بوده اند. ابزار و ادوات دلیل
وجود فلزات است که آن نیز بنوبه خود دلیل وجود آتش و علم استخراج معدن است
چون در آن حوالی معدن سنگی یافت نمیشود و قطعات بزرگ سنگی که در این هرم
بکار رفته از مسافتی دور حمل شده بنابراین معلوم است که وسائلی جهت حمل و نقل
در دست داشته اند از قبیل قایق در رودخانه و ارابه در خشکی.

تجربه - از حجم عظیم هرم کبیر معلوم است که سازندگان آن دارای تجربه
کافی بوده و چه بسا که اهرام کوچکتری نیز قبل از آن ساخته اند. بهمین ترتیب دهها
فقره اسناد دیگر را میتوان مورد تدقیق و استنتاج قرار داد.

اما باید دانست که این تدقیقات و استنتاجات تا مورد آزمایش قرار نگیرد نمی-
تواند در ردیف حقایق ثابت و وارد شود.
بدیهی است برخی از این تدقیقات را با تجربیات و اطلاعات شخصی خودمان
می سنجیم (مثل آنکه مصریها طیب و کاهن داشته اند).

برای این کار یعنی تدقیق و استنتاج و تحقق آن بوسیله آزمایش قواعد مخصوص علمی موجود است که مادر جای دیگر باز بآن اشاره خواهیم کرد.

باستانشناسی علمی جدید است. - اگر خواننده متوجه باشد در اینجا هیچ اشاره نشد که هرم کبیر بچه منظوری ساخته شده است. از قراریکه مورخین میگویند این هرم مقبره یکی از فراعنه بنام «خوفو» یا بقول یونانیان «کئوپس» بوده که در سه هزار سال پیش از میلاد میزیسته است اما این حدس درست بنظر نمیرسد و باتدقیق در سنگهای تراشیده روی هرم علامتی که حاکی از صحت این تصور باشد بدست نمیآید و برعکس آنچه از مشاهده این سنگها بر میآید هرم مزبور بعنوان یادگاری از جنگی بزرگ یا وقوع معجزه احداث شده است. اطلاعاتی که ما امروز درباره هرم کبیر و سایر ابنیه قدیمی و مردمی که آنها را ساخته اند داریم همه ثمره سالهای متمادی دقت و ممارست در کتیبه های این ابنیه و سایر منابع موجود بوده است و قسمت اعظم این زحمات را نیز محققین و مورخین عصر جدید متقبل شده اند. بدیهی است هنوز کاردشوار این محققین پایان نرسیده و باستانشناسان همچنان بجدیت مشغول کاوشها و تحقیقات خود هستند.

۴ = ما همانیم که بوده ایم

آیا شما معتقدید که همه حوادث تاریخی واقعاً رخ داده ؟: یکی از استادان تاریخ در دانشگاه انگلستان میگوید من فقط يك شاگرد را دیدم که معتقد بود حوادث تاریخی همه واقعا اتفاق افتاده و بقیه شاگردان بدون استثناء عقیده داشتند که تاریخ افسانه است و آنرا برای این ساخته اند که وقت عزیز آنها را در مدرسه تلف کنند و ضمناً هم جماعتی از راه تدریس آن اعاشه نمایند. شاید همه مردم واقعاً این عقیده را داشته باشند و تاریخ را افسانه بدانند لکن کمتر کسی متوجه این نکته است که حوادث گذشته ارتباط مستقیم با حیات و وجود کنونی ما دارد.

چینی ها و هندو ها آسانتر از آمریکائیه ها و اروپائیان این نکته را

می‌پذیرند - باید تصدیق کرد که برای مردم مغرب زمین مخصوصاً امریکائیان (۱) قبول این نکته بسیار دشوار است که تاریخ مدنیت های گذشته و سوانحی که در زندگانی مللی چون مصر و فلسطین و یونان و رم اتفاق افتاده مستقیماً ارتباط با تاریخ و زندگانی خود آنها دارد برعکس هندیها یا چینیهای امروزی بسهولت می‌پذیرند که تاریخ گذشته هند یا چین مربوط بخود آنها است و دلیل آنهم اینست که امریکائیان و حتی اروپائیان دور از مراکز تمدن اولیه خود زیست میکنند در حالیکه هندیها و چینیها هنوز در همان مراکز مدنیت سابق خود زندگی مینمایند.

طبقات مختلف تمدن - شالوده تمدن کنونی ما در اعصاری بسیار قدیم که با اصطلاح مورخین به عصر ماقبل یونان موسوم است در شرق نزدیک ریخته شده است. دوره این تمدن چندین هزار سال طول کشیده و از این حیث بر تمام تمدنهای بعدی امتیاز یافته است.

طبقه دوم این تمدن بر فراز خرابه‌های مدنیت اولی بوجود آمده ولی مرکز آن در سمت مغرب یعنی دریونان بوده است.

طبقه سوم نیز بر فراز خرابه‌های طبقه دوم استوار شده است اما این بار مرکز تمدن باز سمت مغرب پیش رفته و ازرم سر در آورده است. طبقه چهارم این تمدن مرکزش در اروپای غربی مخصوصاً فرانسه و انگلستان بوده است.

طبقه پنجم مراکز تازه در امریکای شمالی و جنوبی و در استرالیا بوجود آورده و این نقاط را نیز به تمدن اروپائی پیوسته است.

لیکن باید دانست که فقط مردمان دوره های اول تمدن یعنی بابلیها و مصریها بودند که فرهنگ و مدنیت را از هیچ بوجود آوردند و در حقیقت خود مبدع آن بودند و اقوام و مللی که بعد از آنها آمدند اساس تمدن را از آنها اقتباس کردند و خود چیزهای تازه بر آن افزودند و این رویه هنوز تا با امروزه ادامه دارد که ما آثار گذشته

(۱) اصطلاح «مغرب زمین» معمولاً اطلاق میشود به تمدنی که در اروپای غربی و امریکا و استرالیا و افریقای جنوبی بوجود آمده است.

را میگیریم و بر حسب اقتضای زمان آن را تغییر می‌دهیم و یا چیزی از خود بر آن میافزائیم.

شاید غربیان خوشبخت‌ترند - هر چند برای اهالی مغرب دشوارتر از چینی‌ها و هندوهاست که بدانند تمدن آنها مربوط بزمان فراغه مصر است لیکن از این حیث مغربیان خوشبخت‌تر از مشرقیان هستند که مدنیت آنها تغییر مکان داده و جابجا شده است زیرا همین تغییر مکان باقوام و ملل جوانتر فرصت داده است که خود در صدد اخذ و ایجاد تمدنی نوین بیفتند و نقاط ضعف و معایب تمدن‌های کهن را دور بریزند.

این مقال مخصوصاً در دو مورد یکی در مورد یونانیان قدیم و یکی در مورد امریکائیهای امروزی کاملاً صدق میکند.

برای آنکه مطلب روشنتر شود مثالی از اختراع اتومبیل میزنیم. امریکائیان امروزی اتومبیل میسازند اما طریقه که در ساختمان آن بکار میبرند اینست که چرخ و چکش و ابزار و ادوات و فلزات را از اقوام ما قبل تاریخ یا ما قبل یونان اقتباس کرده‌اند. ریاضیات عالی و اصول اهرم را از یونانیان گرفته‌اند شیشه سازی را از ایتالیا و ماشین نفط سوز را از آلمانها و دینام برق را از انگلیسها اقتباس کرده و خود نیز اختراعات دیگری بر آن افزوده‌اند و اتومبیل را بصورت امروزی در آورده‌اند. از همین مثال میتوان پی برد که تمدن امروزی ما چگونه بر اساس مدنیت‌های گذشته استوار شده است.

فایده تاریخ - فایده مطالعه تاریخ اینست که انسان همین قاعده را که راجع به اتومبیل مثل زدیم بتواند در مورد سایر اشیاء از قبیل رادیو و سینما و لکوموتیو یا خانه و مدرسه و کلیسا و امثال آن بکار بندد و ببیند دیگران چگونه از تجارب گذشته‌گان استفاده کرده‌اند و خود نیز در صدد خوشه چینی از تجربیات دیگران بر آید.

آنچه درباره امریکائیان گفتیم درباره تمام اقوام و ملل امروزی عالم صدق میکند یعنی اصول مدنیت خود را از جاهای دیگر اقتباس کرده‌اند. بقول معروف هیچ چیز در زیر آسمان تازه نیست و آنچه هم بنظر ما تازه می‌آید در واقع عبارت از طبقه

جدیدی است که بر شالوده بنای کهنه احداث شده و طبقات زیرین آن همان بنای قدیمی است. حتی علوم و معارف جدید هم که از طرف علما و مخترعین عصر حاضر در دسترس ما گذاشته شده است باز مبنای آن علوم و اختراعات قدیمه بوده است و فی المثل بدون وجود اعداد و کلمات و اشکال هندسی و مداد و کاغذ و هزارها چیز دیگر که مورد استعمال علمای امروزی است پیدایش این علوم و اختراعات محال میبود.

۵ = زمان و مکان در تاریخ

زمان ساکن است و انسان میگذرد. هر حادثه تاریخی متضمن سه عامل عمده زمان و مکان و اشخاص است یعنی هر واقعه که بصورت ثبت تاریخی درمیآید روزگاری در مکانی اتفاق افتاده و اثرات آن شامل حال مردمی بوده است. راجع بزمان همه ما اشتباه میکنیم و میگوئیم «زمان میگذرد» در صورتیکه زمان ساکن است و حرکت ندارد و از آغاز وجود داشته و الی الابد هم وجود خواهد داشت.

اگر این اشتباه از ذهن مردم خارج میشد امید آن میرفت که غالب مردم بصواب فکر کنند بدین معنی که اگر همه میدانستند که انسان متحرك است نه زمان آنوقت متوجه میشدند که عامل محرك هم در حیات این عالم همانا انسان است و نه زمان آنوقت بیشتر پی به فایده و خاصیت وجود خود میبردند و میفهمیدند که هر جنبش و حرکتی مربوط باراده خود آنهاست و همین قوه ارادی حرکت است که فرق بین انسان و نباتات را تشکیل میدهد.

هر گاه مردم عادت کنند که زمان را ساکن و انسان را متحرك و گذران بینند آنوقت اقوام و ملل ماضی در نظر آنها صاحب حیات و حرکت خواهند بود که پیوسته بسمت پیش در جنبش و حرکتند نه آنکه چون مردگان بحال رکود باقی بمانند. **سنجش زمان** - با آنکه زمان ساکن است و حرکتی ندارد که بتوان آنرا سنجید مع هذا ما پیوسته صحبت از سنجش آن میکنیم ولی باید دانست آنچه را ما بنام زمان میسنجیم همان دوره کوتاه و محدودی است که انسان در آن زیست میکند و

بجانب وجوش مشغول است. همین طریقه سنجیدن زمان یکی از بزرگترین اختراعات بشری است و تا انسان اطلاع کامل از اوضاع و احوال فلکی و حرکات کواکب بدست نیاورد نتوانست زمان را بسنجد. مصریها در ۴۲۴۱ پیش از میلاد واحد زمان را که ماسال مینامیم کشف کردند و عده ایام آن را از همان تاریخ به ۳۶۵ روز تعیین نمودند. اشکالاتی که از اختلاف تاریخ ناشی میشود - اغلب مردم در مورد سنواتی که در کتب تاریخ ذکر شده است دچار اشکال میشوند ولی باید دانست که این اشکال منحصر بـ آنها نیست و حتی مورخین و مخصوصاً مورخین اعصار قدیمه و قرون وسطی نیز باین اشکالات بر میخورند. دلیل آنهم اینست که انسان تا مدت مدیدی که در روی کره زمین زیست میکرد عادت بثبت حوادث و وقایع نداشت و وقتی هم شروع بثبت وقایع کرد تاریخ های مختلفی را برای خویش انتخاب می نمود: مثلاً یونانیان مبدأ تاریخ را سال ۷۷۶ پیش از میلاد و رومیان ۷۵۳ پیش از میلاد و بابلیها سنه ۷۴۵ پیش از میلاد قرار میدادند. بدتر از همه آنکه یونانیان آغاز سال را اول ژوئیه و رومیان آنرا اول ژانویه قرار داده بودند و باز از اینهم غامض تر آنکه تا قرن ششم در اروپا میلاد مسیح مبدأ تاریخ نبود و از آن تاریخ بیعد هم تا مدتی اروپائیان میلاد مسیح را مختلف حساب میکردند یعنی بعضی ها اول ژانویه و برخی ۲۵ مارس و عده دیگر ۲۵ دسامبر.

اشکال دیگری که در مورد محاسبه تاریخی پیش آمده اینست که تا زمان اختراع چاپ عده بسیار معدودی از اسناد و مدارك مربوط بزندگان بشر باقی مانده و بسیاری از اسناد دو مدارك اولیه دستخوش حوادث روزگار گردیده یا بر اثر حریق و موش خوردگی از بین رفته است. باین کیفیت جای تعجب نیست اگر می بینیم مورخین و محققین تاریخ در مورد تعیین زمان اینهمه دچار اشکال میشوند.

استفاده از نقشه جغرافیائی - مردم معمولاً همینکه اسم نقطه را در روی نقشه جغرافیا یا کره پیدا کردند خیال میکنند محل آنرا درست یافته و می دانند در کجا واقع است در حالیکه مراجعه به نقشه باین ترتیب سطحی غلط است و

برای خواندن آن باید اولاً فهمید نقطه مورد نظر در چه جهتی از محل اقامت شخص واقع است و ثانیاً فاصله تقریبی آن از محل توقف خود شخص چقدر است. بنا بر این هر وقت انسان به نقشه مراجعه میکند باید فوراً بیاد آورد که این نقشه خود دنیانیست و نه از حیث اندازه و نه از حیث قطع و شکل کمترین شباهتی را بزمین ندارد و فقط صفحه کاغذی است که دریاها و کوهها و شهرها و سایر نقاط جغرافیائی برای تعیین وضع و موقع نسبی آنها بر روی آن علامت گذاری شده است.

همین حال را دارد کره جغرافیائی که مقصود اصلی از اختراع آن این بوده است که بایک نگاه اجمالی انسان بوسعت این دنیائی که در آن زیست میکند و به نسبتی که آب اقیانوسها با سطح خشکی دارد پی ببرد. بنابراین هر گاه در موقع نگاه کردن

« تاریخ عبارت از شرح حال خانواده ها و داستان جزر و مد زندگی آنهاست »
(ویلیام هوهنزولرن تا مدت پنجاه سال با عصای سلطنت آلمان بازی میکرد -
چندی هم با یک تبر ساخت هلند هیزم شکنی میکرد !)

به کره قوه تصور خود را بکار نیندازیم و بامشاهده آن فراخنای عرصه جهان را در نظر نیاوریم در حقیقت استفاده از آن نکرده ایم.

۶ = عامل انسانی در تاریخ

ورود افراد در صحنه تاریخ - معمولاً عادت بر این جاری است که در موقع نگارش یا مطالعه تاریخ ما ب فکر عده کثیری از افراد بشر نمیافتم. مثلاً وقتی صحبت از سزار میشود ما معمولاً او را تنها و منفرد در روی صحنه تاریخ می بینیم یا خیلی که وارد جزئیات شویم یادی از دوستان یا رقبای نظامی و یا قاتلین او نمیکنیم و دیگر غافل میشویم که در آن عصر میلوونها نفر از افراد بشر او را احاطه نموده و با او زیست میکردند. بهمین جهت حق اینست که در موقع مرور تاریخ سزار ب فکر قشونی باشیم که باتفاق او جنگها را فتح میکردند یا سپاهیان که بدست او منهدم میگرددند یا ب فکر کارگران و صنعتگرانی باشیم که برای او اسلحه و مهمات و نیزه و سپر میساختند و کسانی که آذوقه و سیورسات قشون او را تدارک میکردند. یا ب فکر خانواده وزن و بچه آنها و غلامان و معلمین و اطبائی که از آنها مواظبت میکردند باشیم، مامعمولاً در موقع نگارش تاریخ عده کافی از افراد بشری را وارد داستانهای خود نمیکنیم تا تصویر سازی ما از زمانهای مورد بحث کامل باشد در حالیکه وقتی درست فکر کنیم می بینیم بدون وجود این اشخاص اصلاً سزاری نمی توانسته است وجود داشته باشد. يك اشتباه دیگر در موقع نگارش یا مطالعه تاریخ اینست که شخص خودمان را هرگز وارد صحنه آن نمیکنیم و خیال میکنیم تاریخ فقط مربوط با جـداد ماست و ربطی بکارما ندارد در حالیکه با احتمال خیلی قوی ممکن بوده است یکی از اجداد ما در زمره سپاهیان سزار باشد زیرا عده از افراد قشون سزار در انگلستان و فرانسه و نقاط دیگر اروپا و حتی در آسیا و آفریقا اقامت داشته و در طی زمان با اهالی بومی خلطه و آمیزش کرده و با آنها ازدواج نموده اند و باینجهت بهیچوجه مستبعد نیست که هم امروز خون رومی در عروق من و شما در گردش باشد.

بدیهی است این نمونه من باب مثال ذکر شده و همه مردم در هر گوشه دنیا روزی بيك کیفیتي با اشخاص و حوادث تاریخ ماضی ربط و اتصال دارند و بطور قطع یکی از اجداد آنها یا در زمان اسکندر یا در عهد کوروش کبیر یا در موقع ساختن اهرام

مصر در يك نقطه دنيا زیست میکرده است و مسلماً کسی نمی تواند منکر این نکته بشود .

بنا بر این هر کسی صفحات تاریخ را مطالعه میکند بجای آنکه فقط در فکر چند نفر از مشاهیر عالم بشریت باشد که نام آنها در تاریخ ضبط است باید میلیونها افراد دیگر را نیز در ذهن خود تصور سازد و بخاطر داشته باشد که در هر جای دنیای قدیم حادثه رخ داده است ناگزیر یکی از اجداد دوردست او در آن موقع در قید حیات بوده است و با اینکه زندگی امروزی او جز دنباله حوادث قرنهای گذشته چیز دیگری نیست .

چطور از تاریخ استفاده کنیم ؟ تنه اراه استفاده از تاریخ اینست که در موقع مطالعه آن قوه تخیل خود را بکار اندازیم و سخت هم بکار اندازیم - برای آنکه تصویر روشنی از وقایع تاریخی و از سرگذشت اجداد خود در ذهن خویش پیورانیم باید بتصورات و اندیشه های دور و دراز متوسل شویم . فکر کنید که داروین پشت میز مدرسه نشسته و در موقع مطالعه کتاب افکار او مشوش شود و بجای دیگر سیر کند . اول فکر او میرفت پیش اجدادش که اسامی آنها را در تاریخ خوانده بوده است . پادشاهان ایرلند و اسکاتلند . الفرد پادشاه انگلستان - شارلمانی امپراطور فرانسه - امپراطوران آلمان و سلاطین یونانی نژاد قسطنطنیه . سپس دامنه افکارش کشیده میشد به امرای نورماندی و باواروساکس و طومار بلندی از اسامی دو کها و پاپها و کشیش ها و غیره .

هر کس دیگر هم که افکار خود را بدست تخیل و تصور بسپارد همین عوالم را سیر میکند و مثل داروین میتواند باجداد خود بیندیشد اما لازم نیست فکر آدمی پیوسته متوجه سلاطین و امرا و شاهزادگان باشد بلکه بسیاری که در ردیف اتباع و حتی ملازمان این رجال بزرگ بوده اند و شرح احوال آنها بمراتب شیرین ترین و خواندنی تر از شرح احوالات سلاطین بوده است .

اما بهر طریق که راجع بگذشتگان میاندیشید و هر يك از آنها را که بجای اجداد خود می پذیرید بیادتان باشد که اینها در تمام مدت عمر خود پیرو « پدر بزرگ » نبوده اند و آنها هم دوران صباوت و جوانی داشته و مثل خود شما از مادر متولد

شده و در آغوش او پرورش یافته و مهر او را بدل گرفته و بعد با بمراحل بلوغ گذارده و کارهایی کرده و یادگارهایی از خود گذاشته اند و یکروزی هم پیر شده اند. پدر شما هم پدری و پدراوهم پدر بزرگی داشته و این خط زنجیر همچنان تا آغاز پیدایش نسل بشری ادامه مییابد. و بنابراین نباید نظر خانواده تاریخی خود را از خاطر محو نمائید. وحدت تاریخ - بطور خلاصه عواملی که موجب پیدایش يك واقعه تاریخی میشود از این قرار است:

۱ - هر واقعه تاریخی مربوط بـيك واقعه دیگر تاریخ است و از آنجا سرچشمه می گیرد.

۲ - هر واقعه دارای اثرات مختلف و نتایج عدیده ایست.

۳ - پاره اشخاص این نتایج را خوب میدانند و پاره هم بد میدانند.

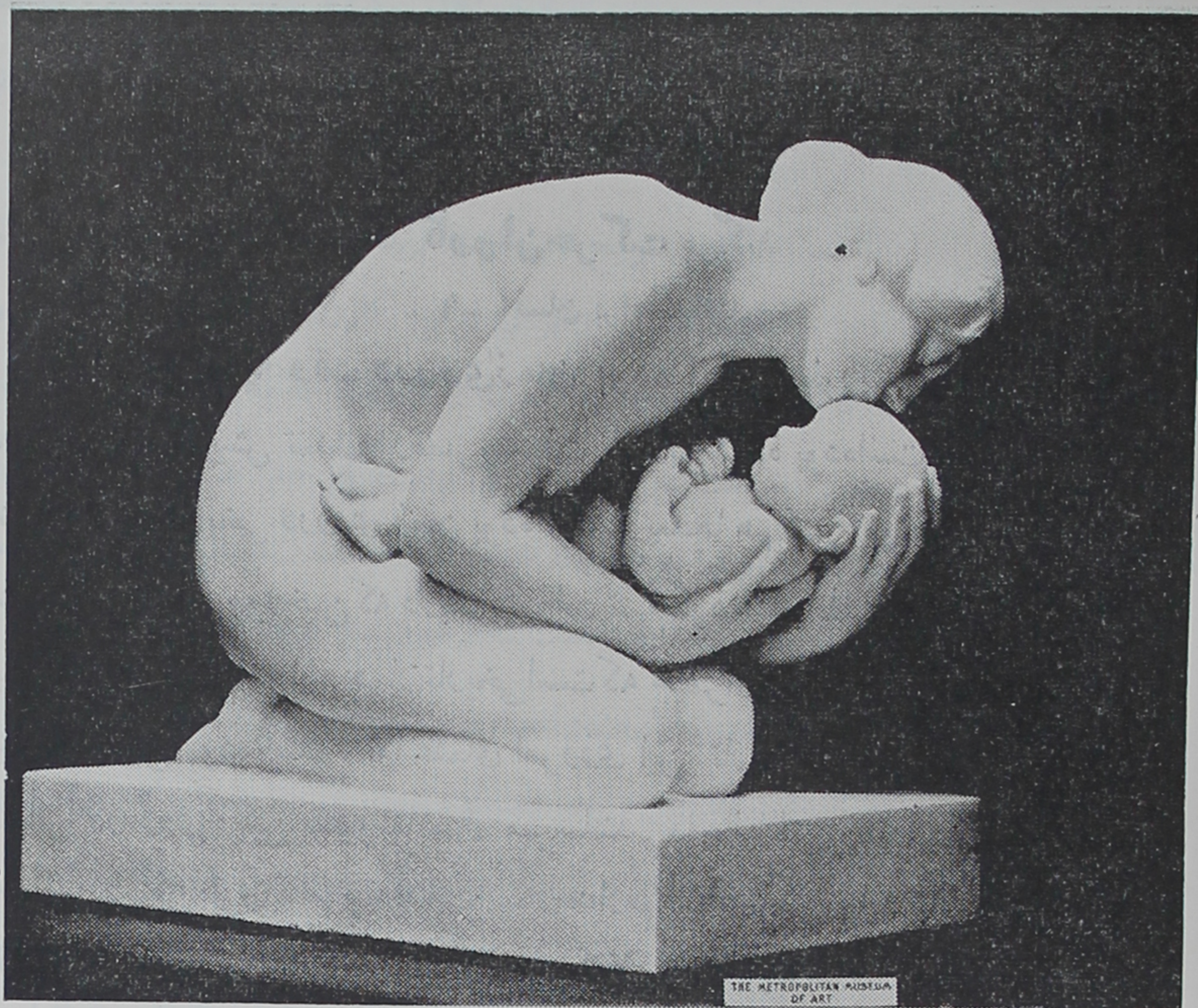
۴ - بسیاری از نتایج حاصله از وقایع تاریخی در همین عصر و زمان خود ما نیز محسوس است.

من باب مثال واقعه کشف امریکا را در سال ۱۴۹۲ نمونه قرار میدهم و همچنان که در باره هرم کبیر استنتاجاتی کردیم نتایجی هم از این واقعه میگیریم:

(۱) این نکته مسلم است که اگر همراهان کریستف کلمب میخواستند طریق ساختن کشتی و بافتن پارچه بادبان را تازه کشف کنند و برای نخستین بار فلز از معدن استخراج نمایند و کشتی رانی دودریاهای آزاد را پیش خود بیاموزند هرگز موفق بکشف امریکا نمیشدند. همه این اختراعات و اکتشافات میراثی بود که از گذشتهگان بآنها رسیده بود.

(۲) کشف امریکا معلوم است که تأثیرات شگرف و متنوعی در همه امور آن عصر داشت و هیچیک از مراحل زندگی بشری نبود که از يك راهی و بـيك شکلی تحت تأثیر این اکتشاف قرار نگرفته باشد:

دولت اسپانی و کلیسای آن ثروتی بی پایان اندوختند. بر اثر تجارت وسیعی که در امریکا برافزاد عدد از خانوادهها متمادی ثروتمند شدند و بدیهی است گاهی

نیز جماعتی از این تجارت زیان میبردند . کارخانه های کشتی سازی و صرافخانه ها و سایر شرکت های مالی و اقتصادی بازارشان گرم شده بود و بردامنه فعالیت آنها افزوده بود . در مدارس و دانشگاه ها نیز مطالب تازه برای آموختن بشاگردان پیدا شده بود . بدین - ترتیب کشف امریکا درهمه شئون زندگی مردم از خانه و کلیسا گرفته تا حکومت و مدرسه و مؤسسات عمومی تأثیر عمیقی نمود .

(۳) بدیهی است پس از این اکتشاف ، پاره از مردم تصور میکردند از پر توجو د آن منتفع شده اند و برخی دیگر معتقد بودند که زیان برده اند .

(۴) برای آنکه بدانیم کشف امریکا بوسیله کریستف کلمب هنوز هم در زندگانی روزانه ما مؤثر است لازم است باین نکته توجه کنیم که تمدن امروزی امریکا بر شالوده مدنیت اروپائی زمان کریستف کلمب استوار شده است .

فصل دوم

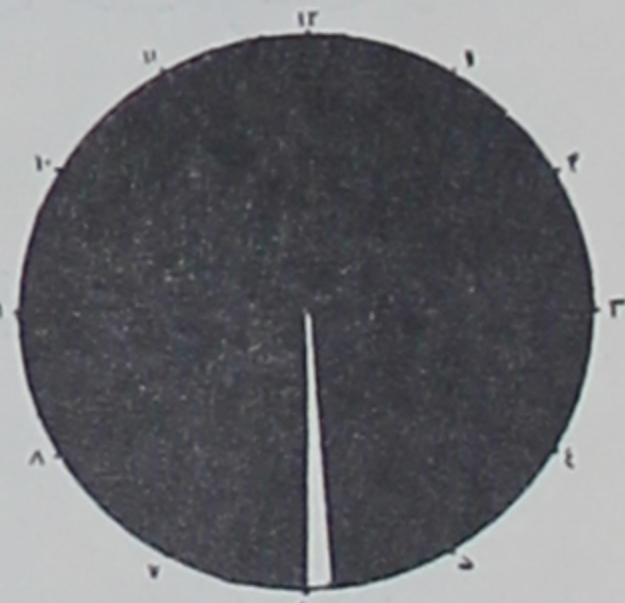
کاروان حرکت میکند

۱- انسان براه میافتد

انسان از چه وقت در روی زمین بوده است؟ بطوریکه از اهرام مصر بر میآید در پنجهزار سال پیش تمدن در مصر پیشرفت بسزائی کرده بوده است. هیچکس نمیداند انسان از چه تاریخی در روی زمین بوده و شاید بعدها هم کسی موفق به تعیین دقیق آن نشود. برخی از مورخین که درباره تورات تتبع کرده اند خلقت عالم را در سال ۴۰۰۴ پیش از میلاد میدانند و این همان تاریخی است که جیمز اوشر اسقف ایرلندی در قرن هفدهم میلادی تعیین نموده است، اما علمای امروزی این تاریخ را خیلی کم میدانند و قدمت انسان را در روی زمین بمیلیونها سال میرسانند. ما غالباً این رقم را رقمی زیاد میدانیم و جز این دیگر نظری راجع به قدمت انسان نداریم لیکن ناگزیر باید تاریخی تعیین گردد تا از روی آن معلوم شود که از سرگذشت طولانی انسان چه قسمت کوتاه و مختصری در این کتاب درج گردیده است.

يك تخمین معتدل - اگر رقم ۴۸۴۰۰۰ را که تقریباً نیم میلیون است و بنظر علما برای مأخذ عمر انسان کم هم هست بر روی نصف صفحه ساعت درج کنیم هر ساعت معادل ۸۰۰۰ سال و ۱۶ ساعت معادل پنجهزار سال خواهد بود.

صفحه ساعتی را بکشید و خط میان ساعت ۵ و ۶ را به ۱۶ قسمت تقسیم نمائید، شانزدهم آخر علامت پنجهزار سال است یعنی فاصله میان سه هزار سال قبل از میلاد و دو هزار سال بعد از میلاد: یعنی از زمان اهرام مصر تا قبر سر باز گمنام و مافقط درباره همین

دوره کوتاه است که در این کتاب بحث میکنیم.

هر گاه خط میان ۶ تا ۱۲ را علامت آینده قرار دهیم آنوقت احساس خواهیم کرد که وجود مادر میان دو ابدیت قرار گرفته است یکی ابدیت ماضی و یکی ابدیت آینده.

بدین معنی که زمان در برابر ما بهمان اندازه دراز خواهد بود که پشت سرما در گذشته بوده است. چنانکه قبلاً اشاره کردیم زمان حرکت نمیکند بلکه ساکن است و این مائیم که حرکت میکنیم و میگذریم.

آغاز کار - ما اکنون برای تشریح تاریخچه زندگانی انسان یا عبارت بهتر برای خواندن صفحات آخر کتاب زندگی او ابزار و لوازم کار را در دسترس خود داریم. نخست کره‌ای داریم که ۲۵ هزار میل محیط آنست و در ابتدا قطعه کوچکی بوده است که از خورشید جدا شده و با سرعت غیر قابل تصویری در فضا میچرخد و هر ۲۴ ساعت یکبار بر محور خود و هر یکسال یکمرتبه نیز در مدار خویش بدور آفتاب میگردد و این حرکت و چرخیدن آن دنباله همان حرکت اولیه‌ایست که از خورشید جدا شده است.

کره زمین : کره زمین در طول ازمنه و اعصار عدیده برای سکونت انسان مناسب بوده است و تا آنجا که ما اطلاع داریم تا قرون و اعصار متمادی دیگر نیز مناسب خواهد بود. زمین در طی میلیونها سال که از تاریخ پیدایش انسان گذشته است پیوسته لوازم تغذیه و پوشاک او را فراهم آورده و اگر نسل انسان بر روی زمین باقی بماند در آینده نیز علی‌الغیر النهایه فراهم خواهد ساخت. چنانکه همه میدانیم وسیله ارتباطی با کرات دیگر برقرار نیست و از جای دیگری هم کمکی بدان نمیرسد. اساس ارتباط و نسبت زمین با انسان خیلی بیش از آنچه چیز است که ذکر آن گذشت یعنی اصلاً انسان از زمین بوجود آمده است و این موضوع در تورات باین مضمون ذکر شده است که « خداوند انسان را از خاک آفرید »

ابزار - آتش - چرخ : بعضی از اجداد ما که اگر اسامی آنها را میدانستیم امروز حتماً بآنها احترام مخصوصی میگذاشتیم ابزارهایی اختراع کرده و اسلحه‌ای نیز از سنگ و چوب و استخوان ساخته‌اند. بدیهی است در موقع اختراع این ادوات اسامی آنها را نمیدانستند و فقط آنها را برای رفع حوائج خویش تدارک میکردند.

برخی دیگر از اجداد ما بوسیله اصطکاک دو قطعه سنگ با یکدیگر آتش بدست آوردند و این طریقه در تمام طول مدت تاریخ حتی در دوره‌های اخیر تاریخ مسیحیت معمول بوده است و هم امروز هم فندکی که مادر جیب خود داریم بر اساس و پایه همین اختراع است.

یکی دیگر از خیر رسانندگان به عالم بشریت کسی بوده است که متوجه فایده چرخیدن اجسام شده و در نتیجه چرخ را اختراع کرده است. فکر کنید اگر قرار میشد چرخ از زندگی امروزی ما خارج شود سر نوشت تمدن ما بچه روزی دچار میگردید.

کاسه های شکسته : پس از کشف آتش وضع زندگی انسان رو بهودی گذاشت. اولاً دیگر سرما او را آزار نمیداد. ثانیاً حیوانات درنده چون از آتش میترسیدند به حوالی اقامتگاه او نمیآمدند و مزاحم او نمیشدند. ثالثاً بوسیله آن گوشت و سایر مواد خوراکی خود را می پخت و در نتیجه طعم غذا در دمان او بهتر می نمود. بعلاوه کشف کرد که اگر گل را با آتش بپزد سفت و سخت میشود و از اینرو شروع به تدارك ظروف و اوانی سفالی کرد. انسان بتدریج که این کاسه و کوزه هامی شکست آنها را دور میریخت و بجای آن ظروف تازه میساخت و خوشبختانه این ظروف شکسته بدست ما رسیده و امروز از روی آن اطلاعات دقیقی از وضع تمدن او بدست آورده ایم.

فلزات . يك فایده دیگر آتش این بود که انسان بوسیله آن پاره از انواع سنگها را آب کرد و از درون آن ماده سفت و سخت دیگری بنام فلز بدست آورد. در نتیجه قرن فلزات شروع شد که ابتدا بامس و سپس با برونز (مخلوطی از مس و قلع) و آخر سر با آهن آغاز گردیده است. از این تاریخ بعد داستان مبارزات و غلبه انسان بر طبیعت توأم است با تاریخچه پیشرفت و تکامل او در امر استفاده از فلزات.

نباتات و حیوانات اهلی . جمعی دیگر از اجداد ما که شاید هم زنهای بوده اند نباتات و حیوانات را اهلی کردند باین معنی که آنها را تحت حمایت و توجه خود در آوردند و از آسیب حیوانات وحشی محفوظ نگاهداشتند و با علاقه و مهر بانی مخصوص آنها را تغذیه و مراقبت کردند. فایده نباتات و حیوانات اهلی در تمدن بشری بقدری بود که ما باید از این اسلاف خود نیز به نیکی یاد کنیم و آنها را در ردیف خیر رسانندگان بخود بشماریم.

يك انقلاب عظیم : بتدریج که اطلاعات افراد در خصوص این اکتشافات توسعه یافت دستجاتی در اینجا و آنجا پیدا شدند که دیگر فقط در فکر بدست آوردن غذا نبودند و کم کم

شروع کردند بتولید مواد غذائی . ما امروزه عادت داریم که ابتداء بشر را تولید کننده غذا بدانیم و غافلیم که انسان برای آنکه باین مرحله برسد چه انقلاب عظیمی در زندگی او رخ داده است . بر اثر فکر تولید غذا مردم بخیال سکونت در يك ناحیه افتادند و در نتیجه اجتماعات تشکیل شد . فکر کنید که گاو میشهای نیمه وحشی روزی بفکر تولید غذا بیفتند و دست از گردش و چرا در دشت و صحرا بردارند ! بدون شك چندین قرن طول کشیده است تا اجداد ما خاصیت نباتات را شناخته و گیاهان سمی را از مفید تشخیص داده اند و تا باین مرحله برسند لابد تلفات زیادی هم داده اند .

۳- زر گترین اختراع انسانی

زبان : از اینها همه مهمتر آنکه برخی از این دستجات و اجتماعات شروع بتدوین کلمات کردند . در ادوار اولیه اشیاء اسم مشخص و معین نداشتند و مردم فقط آنها را با اشاره نشان میدادند . ما امروزه نمیدانیم که از چه تاریخ اسم گذاری برای آنها شروع شده است اما میتوان تصور کرد که وقتی انسانهای اولیه میتوانسته اند چیزی را نشان بدهند پس صدائی هم از خود در میآوردند و همین اصوات بعدها تکوین شد و بصورت الفاظ و کلمات درآمد .

کلمات : برای آنکه اهمیت کشف کلمات و بطور کلی زبان در نظر مجسم شود باید بیاد آورد که انسانهای اولیه وقتی میخواستند اشاره به شیئی کنند (مثل درخت یا خرمن) ناچار بودند همان شیئی را با دست نشان بدهند ولی پس از کشف کلمه دیگر وجود شیئی ضرورت نداشت و هر کسی میتوانست راجع بدرخت یا خرمن باریق خودش صحبت کند بدون آنکه حاجتی بوجود این اشیاء باشند .

بتدریج هم که انسان ترقی و پیشرفت کرد موفق شد کلماتی برای اشیائی که وجود خارجی نداشتند و نمیشد آنها را دید یا لمس کرد وضع نماید مثل الفاظ «خوب و زیبا و خالی و ایمان» و امثال آن و همینطور بمرور ایام بر عده لغات او افزوده شده است و با ترکیب الفاظ و کلمات پیوسته کلمات جدیدی ساخته و هنوز هم میسازد همچون اتومبیل یا ائروپلان یا سینما و تلوزیون که مربوط بزمان معاصر است و فی المثل ناپلئون یا واشنگتن آن کلمات را نشنیده بودند.

نوشتن: انسان اولیه پس از وضع کلمات علامتی درست کرد که معرف کلمات اختراعی رو باشد و این کار منجر به اختراع بسیار مهمی شد که نوشتن باشد. خط در ابتدا بیشتر شبیه به نقاشی بود و به همین جهت ما خطوط اولیه را خطوط شکلی مینامیم. در آغاز امر شکل اجسام و اشیاء کشیده میشد مثل سر یا کشتی ولی بعدها بتدریج همین اشکال معرف معانی و مفاهیم ذهنی هم شد مثلاً برای آنکه کلمه پیشوا یا رئیس نوشته شود همان نقش سر ترسیم میشد که علامت پیشاهنگ بودن است.

هجاها و کلمات: پس از آن همین اشکال و صور با هم ترکیب میشدند و لغات تازه از آن درست میشد مثلاً و نه تنها معنی سرو کشتی میداد بلکه از ترکیب آنها کلمه «رأس کشتی» یا ناخدا و امثال آنهاست استنباط میشد و اساساً با همین طریقه ترکیب از یک کلمه سر صدها کلمه درست میشد مثل سر پوش یا سرفصل و امثال آنها. بالاخره این علامات معرف اصوات مفرده شد و در نتیجه «نوشته الفبائی» بوجود آمد. دنیای غرب از سه هزار سال پیش تا بحال نوشته الفبائی دارد در صورتیکه چین بتازگی شروع بفرافتن آن کرده است.

نکته مهمی که باید بخاطر داشت اینست که زبان اعم از آنکه لفظی باشد یا کتبی و خواه بصورت خط نقاشی شود یا با خط الفبائی نوشته شود در هر حال یک خاصیت اصلی دارد و آن اینست که معرف و نماینده اشیاء است و آنها را بانسان می شناساند.

ما بوسیله الفاظ و کلمات فکر میکنیم (یک لحظه تأمل کنید و ببینید بدون بکار

بردن کلمات تاجه اندازه قادر بفکر کردن هستید) و بهمان وسیله هم هست که افکار خود را بدیگران منتقل میسازیم.

هیچ چیز مثل زبان علامت فارق میان ما و حیوانات نیست و هیچ چیز هم مثل آن ما را به همکاری بایکدیگر و ایجاد دستجات و اجتماعات قادر نمیکند. بنابراین جای تعجب نیست اگر بگوئیم زبان بزرگترین اختراع انسان است!

۴- نگاه‌های به جلو

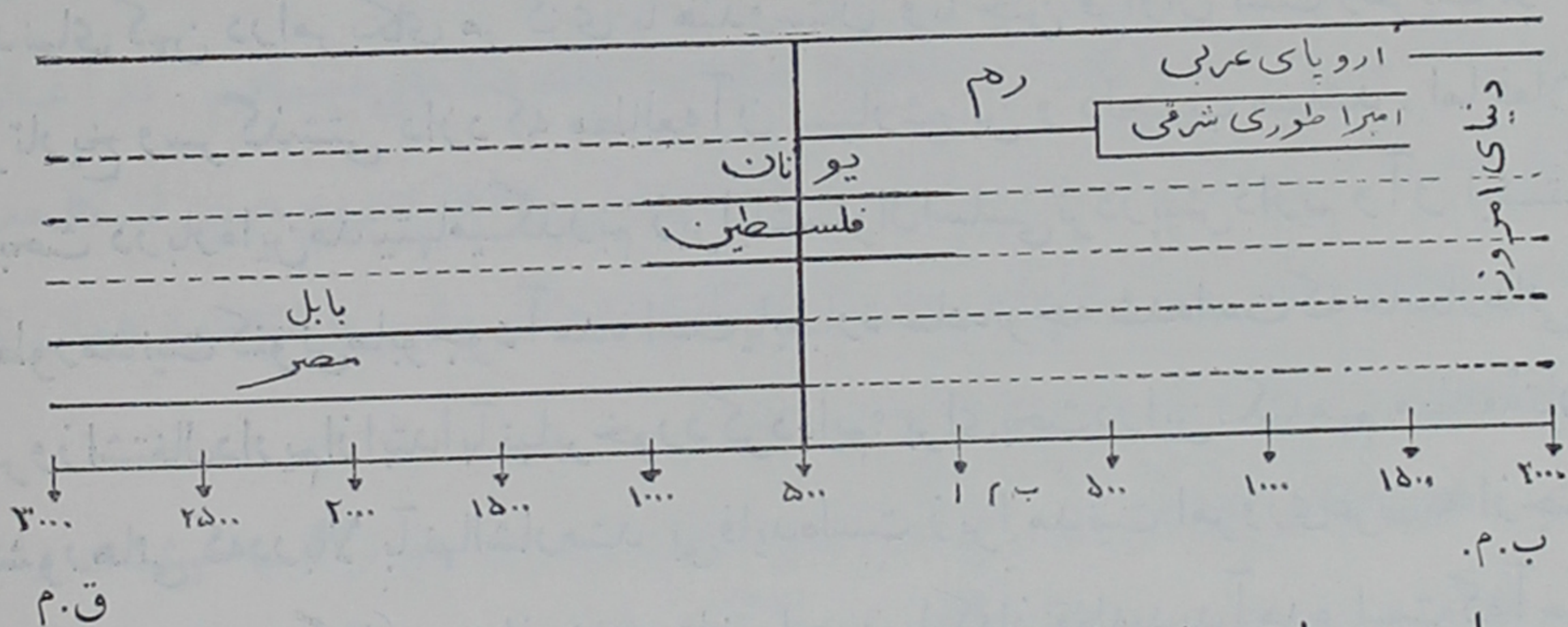
از کجا شروع کنیم : اگر ما میخواستیم تاریخ را فقط بعنوان دفتر ثبت وقایع و حوادث گذشته بخوانیم مانعی نداشت که از هر جا میل داریم آنرا شروع کنیم زیرا آثار تمدنهای کهن در امریکای مرکزی یا هندوستان و یا چین فراوان است و هر يك از آنها نیز تاریخ و سرگذشتی دارد که مطالعه آن بسیار شیرین و دلچسب میباشد. اما فعلاً ما از بحث درباره این مدنیتهامیگذریم زیرا يك سؤال اساسی تر در پیش داریم و آن اینست که چطور مدنیت کنونی ما بوجود آمده است یا بعبارة ساده تر چه شده است که ما بکارهایی که امروز اشتغال داریم از ابتدا با آنها برخورد کرده ایم؟ برای بحث در این نکته مهم، مطالعه تاریخ کشورهای که در بالا با آنها اشاره شد بی فایده است زیرا مدنیت امروزی غرب نه از جنوب امریکا سرچشمه گرفته و نه از هندوستان یا چین بلکه از نقطه پدید آمده است که آسیا و افریقا در آن نقطه بهم متصل میشوند یعنی ناحیه اطراف نیل و رود دجله و فرات. آری تمدن امروزی مغرب از این نواحی آغاز شده و از راه اروپا با امریکاهم بسط یافته است.

برای آغاز مطلب : اگر مطلب کتاب خود را با حوادثی آغاز کنیم که دارای جهات و خصوصیات زیر باشد بهتر میتوانیم بمقصود برسیم (۱) نزدیک یا مقارن زمانی باشد که انسان از مراحل جاهلیت وارد دوره مدنیت میشود (۲) مبدأ تاریخی داشته باشد که بسهولت بحافظه سپرده شود (۳) تصویر آن با آسانی صورت پذیر باشد (۴) بادوار ماضی و دوره‌های خیلی قدیم برسد.

از اینجا شروع کنیم بهتر است : تاریخ ساختمان اهرام مصر واقعاً ایست که شامل همه این نکات میشود. (۱ و ۲) ساختمان آن مقارن با دوره انتقال مصر از مراحل جاهلیت به تمدن بوده است یعنی تقریباً پنجهزار سال پیش (در حوالی سال سه هزار پیش

از میلاد (۳) اگر کسی تصویر اهرام را نتواند بکشد تصویر هیچ چیز را نخواهد توانست بکشد (آزمایش کنید و ببینید) (۴) بالاخره چنانکه در فصل گذشته دیدیم بنای اهرام مصر متضمن نکات و علائمی است که نشان میدهد انسان از ادوار خیلی قدیم در روی زمین زیست میکرد است. بنابراین تاریخ خود را از سر زمین مصر و از حدود سال ۳۰۰۰ ق.م شروع میکنیم.

یک جدول تاریخ : يك فايده ديگر آنکه حوادث این کتاب را از سال سه هزار ق.م شروع کنیم اینست که میتوانیم جدولی تنظیم نمائیم که حوادث هزاره های مختلف تاریخی در آن بسهولت درج شود و خودمانهم با سانی آنرا از بر نمائیم.

این جدول بسیار ساده است و برای روشن ساختن ذهن خواننده کافی است. اگر بایکبار مطالعه ارقام آنرا میتوانید از حفظ کنید چه بهتر والا آنقدر آنرا مرور کنید تا اعداد آنرا مانند جدول ضرب بخاطر بسپارید.

خطوطی که در این جدول رسم شده علامت ادواری است که اقوام و ملل ساکن نواحی مرزطه یا خود تمدنی بوجود آورده اند و یا تمدن گذشته را حفظ کرده اند و آنرا بما منتقل ساخته اند. نقاطی که در این جدول دیده میشود برای یادآوری يك نکته مهم است که ما غالباً آنرا فراموش هم میکنیم و آن اینکه در این نواحی چه از ایام خیلی قدیم و چه پس از آنکه مدنیت هائی بوجود آمده است اقوام و مللی زیست میکردند و اراضی آن مسکون بوده است.

برای خواندن جدول : جدول مزبور را باید باین طریق خواند :

۱- تا مدت دو هزار و پانصد سال (یعنی از حوالی ۳۰۰۰ ق.م تا ۵۰۰ پ.م) مهمترین مدنیتهای که تمدن خود ما هم مأخوذ از آنست همانا تمدن مصر و بابل بوده است. نکته قابل ملاحظه اینست که این مدنیتهای هر دو در سواحل رودخانه ها بوجود آمده اند یعنی در ساحل نیل در مصر و در ساحل دجله و فرات در بابل، و بعلاوه این دو مدنیتهای تانیمی از دوره طولانی زمان اهرام الی امروز پیشاهنگ و قافله سالاران تمدن بشری بوده اند.

۲- از پانصد سال اخیر این دو تمدن (تمدن ساحل رودخانه) و پانصد سال بعد از آن دوره هزاره یونان و فلسطین است که اولی با فنون و صنایع و ادبیات و فلسفه خود و دومی با ادیان و مذاهب خویش تمدن بشری را رنگین ساخته اند.

۳- بعد از آن هزاره روم میرسد (از ۵۰۰ ق.م تا ۵۰۰ پ.م) که در طی آن امپراطوری روم بوجود آمده و همه نواحی اطراف دریای مدیترانه را شامل بوده است:

۴- امپراطوری روم در حوالی سنه ۵۰۰ پ.م تجزیه شد و قسمت شرقی آن با حدود کوچتری تا هزار سال دیگر باقی بود. در خلال همین اوقات کلیسای مسیحی که مرکز آن در رم بود اروپای غربی را بهم متصل ساخت و دنیای نوی بوجود آورد. نکته قابل توجه آنکه تمدنهای یونان و فلسطین و روم و امپراطوری شرقی و عالم مسیحیت همه در اطراف دریای مدیترانه بوجود آمده است و باینجهته آنها را میتوان مدنیتهای «دریائی» خواند: در مقابل تمدنهای «ساحل رودخانه».

۵- بالاخره در حوالی ۱۵۰۰ پ.م. دوره جدید شروع میشود (خواننده باید متوجه کوتاهی این دوره باشد) چهار واقعه مهم آغاز این دوره را مشخص میسازد: (۱) سقوط امپراطوری شرقی پس از تصرف قسطنطنیه از طرف ترکها (۱۴۵۳) (۲) انقلابات مذهبی پروتستان در اروپا و ازین رفتن اتحاد دینی اروپا (۱۵۱۷ و پس از آن) (۳) کشف امریکا توسط کریستف کلمب در سال ۱۴۹۲ (۴) کشف راه ارتباط دریائی باهند توسط واسکود گاما در سال ۱۴۸۸.

بنابر این تمدن مغرب که از سواحل رودخانه های مصر و بابل سرچشمه گرفته و بحوضه مدیترانه رسیده بود اکنون از اقیانوسها نیز گذشته و بچهار گوشه جهان سرایت کرده است. این دوره را بنام «دوره اقیانوس» میخوانیم.

آیا این آخرین مرحله بسط و توسعه مدنیت ما خواهد بود یا دیر یا زود بسیاری از نیز دسترسی پیدا خواهیم کرد؟ بحث در این موضوع از وظیفه مورخ خارج است اما مانعی ندارد که خواننده در اطراف آن فکر کند و دامنه تخیل خود را توسعه دهد.

قسمت دویم

در بیان وقایعی که در شرق نزدیک اتفاق افتاده است :

از زمان ساختمان اهرام نازیک ماراتون

(تقریباً از ۳۰۰۰ ق. م تا ۵۰۰ ب. م.)

فصل سوم

نگاه اجدالی بتاریخ طولانی مصریان

۱- تمدن از کجا آمده است

چرا از مصر شروع میکنیم : در هزاردهای متعددی که در جدول سابق الذکر ملاحظه کردید طبیعتاً همه نقاط کره زمین مسکون بوده و برخی از این ساکنین اولیه زمین هم جزو اجداد ما بوده اند . محتمل است که اجداد قدیم ما ساکن خاک مصر نبوده اند لیکن ما ناگزیر تاریخ خود را از مصر شروع میکنیم زیرا تمدن امروزی ما اقتباس از مدنیت آنهاست و آنچه بدست مصریان قدیم انجام شده است از همه اقوام و ملل دیگر جهان (شاید غیر از ساکنین سواحل دجله و فرات) در تمدن ما تاثیر داشته است . تاریخ کتابچه ای نیست که فقط به ثبت وقایع و حوادث گذشته بپردازد بلکه دفتری است که حوادث روزگار در آن به نظم و ترتیب درج میشود تا ما از روی آن پی بسابقه و وضع فعلی خود ببریم .

مومیائی بدنیا نیامده بودند : ما چون همه اطلاعاتی را که از اوضاع قدیم مصر داریم عموماً از دخمه ها و مقابر آنها بدست آورده ایم اینست که پیش خود نمی توانیم وضع عادی زندگانی روزمره آنها را مجسم سازیم و غالباً صور ذهنی ما از مصری ها آنست که همه آنها مومیائی بوده اند و در مقابر زیست میکردند ! در حالیکه قضیه از این قرار نیست و مصریها در تاریخی که سرتاسر اروپا و امریکا در ظلمات توحش و بربریت مستور بوده است مردمانی متمدن و فعال و زنده دل بوده اند و در آن اوقات ملتی جوان بشمار میآمدند و هنوز گرد پیری بر آنها ننشسته بود . بقول فرانسیس بیکن ما که مردمی تازه کار و متجدد هستیم در حقیقت همان کهنه کاران قدیمیم . بنابر این مصریان را باید مردمی جوان ولی جا افتاده و فهیم دانست نه پیر مردانی از کار افتاده و عاجز و بی دندان !

دو قضیه ثابت و يك نکته متغیر: بنابر آنچه درسطور پیش گذشت معلوم شد در پنجهزار سال پیش از این اولاقومی بوده اند که ما امروز آنها را مصری مینامیم ثانیاً این قوم در سواحل نیل زندگانی میکردند ثانیاً قوم مزبور بمرتبه اعلاى تمدن آنروزی رسیده بودند و از مجموع این اطلاعات سه نکته عمده که اساس همه مدنیتهاست بدست میآید یعنی مردم، سرزمین و میزان تمدن: دو نکته اولی همیشه مسلم و نکته سویم غالباً متغیر است یعنی اولاً انسان امروز تقریباً همانست که در پنجهزار سال و حتی در بیست و پنجهزار سال پیش بوده است و استخوان بندی و اعضاء بدن و نیروی مغز و سایر خصوصیات او همانست که بوده ثانیاً زمین باضمام بارندگی و تابش آفتاب و امثال آن همانست که از قدیم بوده و هر چند آب نیل در طی هزاران سال از طرف انسان کنترل شده است اما بمجرد آنکه این کنترل بر طرف شود در ظرف چند سال آب آن به حال طبیعی میافتد و بهر کجا که میل داشته باشد روان میشود.

گذشته را نمیتوان معدوم کرد: در توضیح این مطلب باید گفت:

(۱) وضع جسمانی و فیزیولوژیکی انسان ثابت است.

(۲) محیط و وضع طبیعی او نیز ثابت است.

(۳) ولی میزان تمدن او دائماً در حال تغییر و تبدیل است. اطلاعاتی که مصریان

قدیم در فنون جنگی یا در معالجه بیماران داشتند قسمتی از گنجینه اطلاعات گذشته است که متعلق بماست. همچنانکه افراد نمیتوانند گذشته خود را معدوم کنند گذشته بشریت نیز معدوم کردنی نیست، فقط ممکن است خاطرات این گذشته به طاق نسیان سپرده شود اما محال است از بین برود. اینك راجع بهريك از سه نکته اصلی که در بالا بآن اشاره شد بتفصیل در اینجا بحث میکنیم:

مردم: سابقاً گفته میشد که مصریها شعبه از نژاد سفیدند بنام هامی (بمناسبت

اسم هام پسر دوم نوح) و دو نژاد دیگری سامی بود (بمناسبت اسم پسر بزرگ نوح

موسوم به سام) و دیگری «یافیت» بمناسبت اسم پسر سویم نوح موسوم به یافت) واقوام

هند و اروپا نیز از این شعبه اند. ولی امروزه علما طبقه بندیهای دیگری از نژادها

کرده اند که گاهی عدّه شعبه های جزء آن به سی میرسد. معروفترین نظریه راجع به

طبقه بندی نژادها نظریه پرفسور پرسیلی است که نژاد سفید را بشاخه های زیر تقسیم کرده است :

- (۱) اقوام نوردیک با قد های بلند و چشمان آبی و سر های دراز.
 - (۲) ساکنین نواحی آلپ با قد های کوتاه و پوست تیره و سر های گرد تر.
 - (۳) اهالی سواحل مدیترانه با قد کوتاه و پوست تیره و سر های دراز. لیکن این نژادها امروز، بقدری باهم اختلاط و امتزاج کرده اند که دیگر (نژاد خالص) باقی نمانده و این اختلاط هم ازدوره های ماقبل تاریخ شروع شده بوده است.
- مصریان قدیم از حیث شباهت با مردمان امروزی تفاوت فاحشی نداشته اند و اگر یکی از آنها زنده شود و لباس معمول امروزی را بپوشد و سر خود را مثل این زمان آرایش بدهد و در خیابان راه برود کسی او را تشخیص نمیدهد. این قوم چنانکه از تصاویر و اشکال باقی مانده آنها دیده میشود مردمانی خوش هیکل و ورزیده و باهوش بوده اند.
- سرزمین:** هرودوت سرزمین مصر را بنام « تحفه نیل » خوانده است و حقیقت امر اینست که اگر این رودخانه در مصر جاری نبود سرزمین مذکور هم جزو صحاری لم - یزرع و اراضی موات شمال افریقا محسوب میگردید.

قرنهای متمادی پیش از پیدایش انسان سیلابهای بهاری و برفهای مذاب کوهستانهای مرکزی افریقا نهر بزرگی ایجاد کرده بود که سرتاسر صحرا را پیموده و در شمال بدریای مدیترانه میریخت و چون مجرای این نهر به نسبت آبی که در آن جاری میشود تنگ است همه ساله آب آن در فصل بارانی طغیان کرده و از هر طرف ساحل خود را تا مسافت ده میل بزرگ آب میگیرد و گل و لای که از آب باقی میماند این نواحی را بشدت حاصلخیز میکند. انواع ماهیها در این رود وجود دارد که اهالی از آن استفاده میکنند و نباتاتی که در سواحل آن میروید هم بکار تغذیه مردم میخورد و هم پرندگان بسیاری در آنها لانه میگذارند.

رود نیل در مسافت ششصد میل (یعنی از دلتا تا آبشار اول) سهولت قابل کشتیرانی است و از آن بعد هم تا صدها میل در داخله خاک مصر جز در چند مورد قابل عبور و مرور جهازات است. در مسیر رود نیل بسترهای اهکی و خاک رس مواد کافی برای ساختمان

دردشترس مصریان قرار میدهد. دریای مدیترانه در شمال و صحاری لم یزرع در مشرق و مغرب تا سالیان متمادی مانع توسعه و پیشرفت مصر بوده است و هر وقت مصریان خواسته اند جنبش توسعه طلبی کنند مصادف با مقاومت همسایگان خود شده اند.

تمدن : ما میدانیم اولین دفعه انسان در چه تاریخ قدم بـخاک مصر گذاشته است ولی قدر مسلم اینست که چون بـآنجا رسید آب و هوا و اوضاع سرزمین را متناسب با زندگی خود یافت و در آنجا رحل اقامت افکند. بدیهی است این انسانهای اولیه مقداری از لوازم زندگی و همچنین آداب و رسوم پیشین خود را که در سرزمینهای قبلی خود داشته اند همراه خویش بمصر آورده اند.

با اینکه ما از کیفیت توطن و اقامت انسان اولیه در سرزمین مصر بی اطلاعیم اما امروزه دو نکته را بطور مسلم میدانیم: اول آنکه انسان مزبور چون باین سرزمین رسید شروع کرد به تغییر دادن محیط دویم آنکه محیط هم در وجود او تغییراتی پدید آورد. مثلاً حیوانات وحشی را که در این سرزمین وجود داشته است از بین برد تا حول و حوش خانه و اقامتگاه خود را آسوده و ایمن سازد یا زمین را زراعت کرد و آنها را جدید احداث نمود و باین طریق صورت خاک را تغییر داد. خلاصه مصریان قدیم همان کاری را کردند که امروز ما میکنیم یعنی زمین را تغییر دادند تا قابل زیست و اقامت برای خودشان باشد.

محیط چگونه انسان را تغییر داد : در عین حال محیط هم شروع به تغییر دادن انسان کرد. باین معنی که او را از حال شکارچی بودن و سرگردانی در صحراها در آورد و مبدل بزراعی کرد که در یک نقطه ساکن میشود یا مهندسی که اصول آبیاری را وضع میکند و اهرام را میسازد و قس علی هذا.

بدین طریق انسانهای قدیم بسیاری از چیزها را در مصر تغییر دادند و بتدریج خودشانهم تغییر یافتند تا رسیدند به عصر اهرام که در آنوقت آنها را بصورت مردمانی « متمدن » می بینیم و کارهای شگفت از آنها بظهور میرسد خاصه در امر معماری.

تمدن از کجا میاید : نظیر قضایائی که در وادی نیل اتفاق افتاد کم و بیش در سایر نقاط عالم یعنی در هر جائیکه انسان ساکن بوده است رخ داده است و هم امروز نیز عین آن رخ میدهد. بطور کلی باید گفت انسان در هر نقطه که ساکن شده است دستی در محیط

برده و محیط نیز بنوبه خودش در انسان دست برده است و در نتیجه همین کیفیت است که افکار و عقاید پیدا شده و ابزار و ادوات بوجود آمده است و طرق مختلف زندگی اقوام بظهور رسیده است و بتدریج که انسان شهر نشین گردیده است مدنیت پیدا شده است.

۴- زندگانی اجتماعی و اقتصادی

آمار جمعیت : تولید کنندگان - از جمعیت مصر قدیم در پنجاه هزار سال پیش احصائیه در دست نیست و آنچه را قطعاً میدانیم اینست که عده ساکنین وادی فراعنه در قدیم خیلی کمتر از چهارده میلیون جمعیت کنونی آن بوده است اما آنچه مورد نظر ماست کیفیت زندگی این جمعیت است نه کمیت و تعداد آن. در این مورد باید بگوئیم که ساکنین اولیه مصر بیشتر جنبه مصرف کننده داشته اند و فقط در مواقع خیلی ضروری به تولید میپرداخته اند ولی در حوالی سه هزار سال پیش از میلاد این وضع تغییر کلی یافته و اکثریت سکنه مصر (تقریباً ۹۵ درصد آنها) مجبور بوده اند بکارهای تولیدی بپردازند - در این ادوار مصریان حال غلامان را داشتند و در مزارع و معادن یا در کشتی ها کار می کردند و یادرد کان و خانه بعنوان نوکر خدمت می کردند. اکثر آنها کارگران ساده و بدون تخصص بودند و باینجهت زندگانی بسیار سختی داشتند : با آنکه وظیفه آنها تولید بود معیناً از مواد تولیدی خود چیزی عایدشان نمیشد و عموماً در خانه های گلی محقر به بدترین وضعی زندگی میکردند و غذای آنها عبارت از نان و ماهی و سیر بوده است.

شاید وضع زندگانی کارگران متخصص که در معادن طلا و نقره و احجار کریمه کار می کردند یا نسا جان و بافندگان و معماران و حجاران یا طبقه سوداگران که حرفه آنها مستلزم فراغت خاطر و رفاه بیشتری بوده است از دیگران بهتر بوده اما با وجود این همه آنها در ردیف تولید کنندگان بودند و روی هر هفته چیز قابلی از دسترنج آنها عاید خودشان نمیشد.

طبقات اجتماعی : مصرف کنندگان : در رأس همه طبقات اجتماع فراعنه قرار داشتند که صاحب اختیار مطلق بودند و پس از آنها اشراف و کاهنان و خانواده های آنها بودند. کاهنان متمول ترین و در عین حال مقتدرترین طبقات بودند و با آنکه عده آنها کمتر از پنج درصد مجموع جمعیت بود معیناً همین عده قلیل مصرف کننده اصلی مواد تولیدی کشور بشمار می آمد. راست است که این طبقه نیز بنوبه خود سهمی در تهیه

ثروت عمومی داشتند یعنی چون دستگاه حکومت را اداره میکردند و شغل سرکاری و قضاوت با آنها بود نظم و ترتیب و امنیت را در کشور حفظ میکردند و در سایه همان امنیت کارگران و مردم عادی بزراعت و صنعت و مشاغل دیگر میپرداختند اما سهمی که این عده از تولید و محصول دیگران اخذ میکردند بهیچوجه قابل مقایسه با آنچه که خود تولید کنندگان مصرف میکردند نبود.

طبقه متوسط وجود نداشت : اگر بخواهیم وضع اجتماعی مصر قدیم را خلاصه کنیم باید بگوئیم در این سرزمین فقط دو طبقه وجود داشته است : يك طبقه عالی که عده آنها کم بود ولی عموماً در ناز و نعمت و حتی به تجمل زندگی میکردند و کوچکترین قدمی برای تولید بر نمیداشتند. طبقه دیگر طبقه پائین اجتماع بود که توده مردم را تشکیل میداد و از آنچه خود این طبقه تولید میکرد چیزی بمصرف نمیرسانید. بعبارة آخری آنچه را که ما امروز «طبقه متوسط» مینامیم که هم خودش تولید میکند و هم مصرف در مصر قدیم وجود نداشت و بطور کلی باید گفت این طبقه اصلاً در دنیای قدیم بوجود نیامده بود.

زندگی داخلی اغنیا : از تصاویری که بر روی تابوت مومیائی ها یا بر دیوار مقابر مصری نقش شده است و همچنین از اسباب و اثاثیه ای که در آن زمان با اموات دفن میکرده اند بخوبی معلوم میشود که دولتمندان مصری در کاخهای زیبار سواحل نیل زندگانی میکردند و همه اسباب آسایش و تنعم را فراهم داشته اند. البسه آنها از فاخرترین منسوجات تهیه میشد و پیکر آنها با جواهرات گرانبها زینت میگردد و بچه های آنها در ناز و نعمت پرورش مییافتند و شاید هرگز بخاطر يك توانگر مصری نمیرسید که روزی تمدن او زوال خواهد پذیرفت همچنانکه امروز هم ما چنین خیالی را بخاطر خطور نمیدهیم.

طبقات محروم اجتماع هرگز روی خیر و صلاح از طبقه حاکمه متمول خود نمیدیدند. لیکن ما که اکنون دور نمای آن ادوار را از نظر میگذرانیم متوجه میشویم که همین طبقه کوچک و مرفه بتدریج فن زندگی کردن را آموخته و موجب شده اند که حیات انسانی دارای لطف و ظرافتی شود. در عصر سرمایه داری مردمان متعارفی نیز امیدوار هستند که از رفاه و آسایش و حتی تجمل و تفنن خاص طبقات ممتاز برخوردار شوند و

درسیرا که این طبقه از قدیم داده اند فرا گیرند. ما هم در زمانهای قبل از عهد سرمایه داری اجداد و نیاگانی داشته ایم که بفقر و مسکنت زندگانی میکردند و وضع و حال آنها هیچگاه بهتر از کارگران قدیم مصری نبوده است.

زندگانی اقتصادی: در مصر قدیم هم مثل امروز فلاحات اساس عمده در آمد و ثروت کشور را تشکیل میداد و اکثریت مردم معمولی بکار فلاحات یا بامور متعلقه بآن مثل آبیاری و سد سازی مشغول بودند و عده نسبتاً کمتری از جمعیت مصر در معادن مشغول بودند و یا در خانواده ها خدمت میکردند.

در ممفیس پایتخت مصر و در شهرهای دیگر معماران زبر دستی بودند که معابد و قبور و کاخهای اشراف را میساختند همچنین مهندسیین مجربی بودند که سدها و قنات ها را احداث میکردند و هنرمندانی وجود داشتند که به مجسمه سازی و حجاری اشتغال میورزیدند. صنعتگران نیز از این طبقات عقب نبودند و زینت آلات طلا و نقره و جواهرات آنها و همچنین منبت کاری و چینی سازی و شیشه گری و نساجی و سایر هنر های یدی آنها زینت بخش زندگانی اشرافی بود و از نتیجه سعی و هنر آنها اقلیت محدودی که طبقه نجبا را تشکیل میدادند محیط زندگی آراسته و فاخری داشتند. جمعی دیگر از مصریان قدیم نیز بقصد تجارت بسفر میرفتند و با نوبه و حبشه و سواحل شرقی مدیترانه و کشورهای مجاور بحرا حمر داد و ستد میکردند.

نیرو: یگانه نیروئی که مصریان در دسترس داشتند و زندگانی خود را با آن میگذراندند همان بود که در طی ازمنه و قرون بکار میرفته است یعنی قوه عضلانی انسان و نیروی چار پایان و وزش باد. باید بخاطر داشت که این نیرو از آغاز تاریخ تا دهه اول ژوئیه سال ۱۷۷۶ که جیمس وات ماشین بخار را اختراع کرد پیوسته وسیله رفع حاجت انسان بوده است و بهمین جهت میتوان ادوار مزبور را بنام عصر «عضله و باد» یا دوره «دست و سم و بادبان» نامید.

۳- رابطه علم و مذهب

تقویم: در موقعیکه راجع بتاریخ اقوام اولیه بحث میشود نمیتوان بین علم و مذهب فرقی گذاشت زیرا در اوایل دوره های تاریخی علما و دانشمندان همان کهنه و

روحانیون بودند که دانش های اکتسابی خود را بدقت حفظ میکردند و از آموختن آن بدیگران اباداشتند.

مدتها پیش از آنکه اهرام بزرگ ساخته شود مرد با هوشی که نام او را نمیدانیم متوجه شد که ماه در مراحل مختلف مدار خود حرکات منظمی دارد و از روی آن تقویمی بر اصول ماههای قمری تدوین کرد که تا مدت چندین قرن یگانه تقویم ملل عالم شمرده میشد و مردم جهان بر مبنای آن تاریخ های خود را نگاه میداشتند. پس از او مرد هوشمند دیگری که نام او را نیز نمیدانیم متوجه شد که آفتاب حرکت منظم تری در مدار خود دارد و درست در هر سیصد و شصت و پنج روز یکبار مدار خود را طی میکند و باین جهت حرکت آفتاب را بهتر میتوان مورد محاسبه تاریخ قرار داد و بآن اعتماد کرد.

ما نمیدانیم که تقویم جدید یعنی تقویم شمسی از چه زمان در دنیای متمدن آن روزی متداول شده است ولی قدر مسلم اینست که تقویم مزبور از پیش از چهار هزار سال ق.م. در دنیا معمول بوده و با فقدان وسائل فنی در آن عهد، این پیشرفت علمی مصریان در خور تحسین فراوان میباشد.

مذهب: مصریان قدیم عقیده بارواحی داشتند که در عوامل طبیعت مثل آفتاب و ماه و رود نیل و حیوانات و پرندگان منزل گزیده و از آنجا زندگانی افراد بشر را بطریق خیر یا شر هدایت مینمودند. مصریان این ارواح را میپرستیدند و بت هایی برای ستایش آنها میساختند اما تا مدتها بعد از ساختمان اهرام کبیر معابد مخصوص یا تشریفات معینی برای پرستش این ارواح اختصاص نیافته بود.

«ر» و اوسیریس: بدیهی است خدایان آفتاب و نیل از همه خدایان دیگر در نظر مصریان معتبر تر بودند و حرمت بیشتری داشتند. «ر» خدای آفتاب بود و مصریان بزرگترین معابد خود را بافتخار او ساخته بودند، یکی از علائم مخصوص «ر» اهرام است و علامت دیگر او خورشید بالدار. خدای نیل یا اوسیریس را معمولاً بصورت آدمی مومیائی شده مجسم میکردند که ساقه های گندم از اطراف بدن او در آمده بود. هرودوت گفته است که مصر «تجفه نیل» است و این گفته در حقیقت عقیده خود مصریان است.

که آنرا درعلائم و نقوش خویش نیز مجسم کرده اند .
 عقیده خلود : از همان اوایل تاریخ مصریها عقیده بزندگانی پس از مرگ داشتند و برای آنکه همیشه آمادۀ معاودت باین دنیا باشند مردهها را مومیائی میکردند و آنها را با ظروف و مواد خوراکی در تابوت میگذاشتند و اوراق پایروس را که حاوی اوراد و عزایم بود با جسد آنها در تابوت مینهادند . بواسطه مهارتی که مصریان در مومیائی کردن اجساد و همچنین در ساختن مقابر داشتند (که مهمترین آنها اهرامند) و نیز بواسطه خشکی هوای مصر کلیه این جایگاهاموات بامحتویات عجیب و متنوع آنها همچنان دست نخورده مانده و امروز بدست ماریسیده است .

در نتیجه حفریاتی که در مصر شده موزه های بزرگ و نمایشگاههای متنوع و کتابخانه های ذقیمت بدست آمده است و از روی همین اسناد ومدارك علما ومحققین پی بخصوصیات مدنیت کهنسالی که مدتهاست منقرض شده برده اند و امروز ما مصر قدیم را بهتر از بسیاری از تمدنهای بعدی میشناسیم .

چون مصریها عقیده بخلود و زندگانی پس از مرگ داشتند معتقد بودند که انسان برای کسب ثواب در آن دنیا باید با هموعان خود در این دنیا به نیکی سلوك نماید وبه همین جهت مذهب ودیانت بتدریج از صورت تشریفات خشك

و خالی خارج گردید و وسیله شد که مردم در این دنیا با هم بعدالت زیست نمایند .

۴ - دورنمای بیست و پنج قرن زندگی در مصر

دو دوره بزرگ : در حدود سه هزار سال قبل از میلاد مصریها در طریق تمدن پیشرفت های شایانی کرده بودند و در ظرف دوهزار و پانصد سال بعد تاریخچه زندگانی آنها عبارت از یک دوره متوالی بلندی و پستی و ترقی و انحطاط بوده است . در تاریخ قدیم

مصر به دو دوره بزرگ و درخشان
برمیخوریم :

اول دوره فراعنه سلسله چهارم
که اهرام بزرگ مصر بامر آنها ساخته
شده است و عمده عظمت این دوره در
اطراف شهر ممفیس که هرم بزرگ بامر
« کیوپ » در نزدیکی آن ساخته شده
است دور میزند پس از آن تا مدت
هزار سال تمدن مصر رو با انحطاط رفته
است و این کشور گاهی اسیر دست

امرای داخلی بوده و گاهی در تحت تسلط بیگانگان (سلاطین چوپان)

دویم دوره فراعنه سلسله ۱۸ (در حدود ۱۵۰۰ ق . م) که باز مصر عظمت
گذشته خود را بدست آورد و حتی بصورت دولت امپراطوری در آمد و وسعت خاک آن
بخارج از دره نیل نیز رسید .

عظمت تمدن این دوره بیشتر در اطراف شهر تبس بوده است و بواسطه معبد بزرگ
وزیبای کارناک که در نزدیکی همین شهر ساخته شده بود این دوره را « عصر معبد سازان »
می نامند .

عاقبت پس از چند قرن بزرگی و عظمت دوره انحطاط مصر از زمان سلطنت
« انخیاتون » شروع شد و بعد از یک سلسله جزرومدها بالاخره در سال ۵۲۵ ق . م . ایرانیان
آنجا را تسخیر کردند و این کشور تا مدت دو یست سال مستعمره ایران باقی ماند .
اینک بر میگردیم بخلاصه تاریخ مدنیت دیگری که در ساحل رود خانه بوجود
آمده بود یعنی تمدن دجله و فرات ، و حوادث آنجا را نیز بسال ۵۰۰ ق . م . میسرسانیم .

فصل چهارم

نگاه اجمالی بتاریخ طولانی اقوامی دیگر

۱ - سومریها و سامیها

هلال حاصلخیز : دشت شینار که بعدها بنام بابل نامیده میشد از طرف شمال بخلیج فارس میرسید و از همه طرف دریا و کوه و صحرای آنرا احاطه کرده است و فقط از سمت شمال بوسیله تنگه باریکی در طول دجله امتداد می یابد و به نزدیکی های نینوا میرسید. از همین حدود شمالی تنگه حاصلخیزی بسمت مغرب پیش رفته و پس از پیمودن مسافتی در اواسط بستر فرات در سمت جنوب بدشت سینا میرسید. همین ناحیه است که « برستد » آنرا بنام هلال حاصلخیز نامیده است.

سومریها : نخستین قومی که در هلال حاصلخیز سکونت اختیار کردند و تمدنی بوجود آوردند سومریها بودند. بطوریکه از تحقیقات علمای تاریخ و باستان شناسان بر می آید سومریها از نژاد سامی بودند که در آن موقع بر قسمت اعظم این نواحی تسلط داشتند و در سه هزار سال پیش از میلاد شهر های آباد و مهمی بوجود آورده بودند که از همه آنها معتبر تر (لاگاش) و (نی پور) بود.

طریقه دیگر برای نوشتن : سومریها طریقه نوشتنی مخصوص بخود داشتند که بعدها کلیه اقوام سامی هم از آنها تقلید کردند و آن عبارت از این بود که انتهای نی را بشکل مربع می تراشیدند و با آن بر روی لوح گلی خطوطی مینگاشتند و چون نقشی که از این نی بر روی گل باقی میماند شبیه به میخ بود بعدها آنرا بنام خط میخی نامیدند. این خط پس از آنکه مدت چندین قرن رایج بود عاقبت متروک گردید و بتدریج مانند خط هیرو کلیف در جزو معما های لاینحل در آمد تا بالاخره چندین قرن بعد آنرا خواندند.

اولین شمارش اعداد : سومریها اساس محاسبه و اعداد خود را بر رقم ۶۰ قرار

داده بودند و بقایا و آثار این محاسبه تا بامروز هم باقی مانده است. بطوریکه همه میدانیم شمارش دقیقه و لحظه و همچنین درجات دایره بر اساس ۶۰ است و بنابر این هر وقت ما بساعت خود نگاه میکنیم یادرموقع مرور هندسه بدایره نظر میافکنیم خاطره ای از زندگانی سومریهای قدیم در نظرمان مجسم میشود.

تقویم و صنعت : سال سومریها اساساً عبارت از ۱۲ ماه بوده است ولی همینکه تقویم عقب میافتاد يك ماه بر آن اضافه میکردند. سومریها درباره صنایع قدیمی مثل کندن مهر و حکاکی بر روی سنگ و فلزات ذوق و مهارت مخصوصی داشتند و امریکا و آلمان و سایر کشورهای امروزی که عقاب را علامت دولتی خود قرار داده اند مدیون حس ابتکار صنعتگران سومری در پنجهز ارسال پیش هستند. معماران سومری از زمانهای خیلی قدیم ساختن طاق و رواق و گنبد را بلد بودند اما این قبیل ابنیه تا دوره رومیها در معماری دنیای قدیم عمومیت نیافته بود.

دو پادشاه بزرگ ساهي نژاد : نخستین طایفه سامی که دست بکار تمدن شدند (اکاد)ها بودند که در شمال سرزمین سومریها مسکن داشتند. این طایفه مردمان باهوشی بودند و بعد از چند قرن مر او ده و مجاورت با سومریها بسیاری چیزها از آنها آموختند و عاقبت پادشاهی در میان آنها ظهور کرد که سومریها را شکست داد و امپراطوری وسیعی در آن عهد بوجود آورد. اسم این شخص سارگون است که در حدود سال ۲۷۵۰ ق.م. میزیسته. لیکن امپراطوری سارگون مثل بسیاری دیگر از امپراطوریهها که متکی بر وجود یکنفر است بامردن او متلاشی شد و از بین رفت. پس از شش قرن پادشاه بزرگ دیگری از نژاد سامی ظهور کرد که اسم او هامورابی است (حدود سنه ۲۱۰۰ ق.م.) و بخاطر دو چیز معروف گردیده است :

یکی آنکه پایتخت خود را بشهر كوچك بابل منتقل کرد و همین شهر بعد ها مرکز تمدن ناحیه «هلال حاصلخیز» گردید. دیگر آنکه یکرشته قوانین مدنی از برای ملت خود وضع نمود که بنام خود او معروف است و قدیمی ترین مجموعه قوانین بشری است که بدست ما رسیده.

قدیمی ترین قوانین دنیا : هامورابی شخصاً مبتکر همه این قوانین نبوده و

بسیاری از احکام حقوقی آن مستخرج از قوانین سومری است ولی این مجموعه قوانین تا مدت‌ها پس از زوال دولت هامورابی در شرق نزدیک مجری بوده است. با آنکه قوانین مزبور نزدیک به چهار هزار سال عمر کرده است معینا بعضی قسمتهای آن بهمان تازگی قوانین قرن بیستم است و اهمیت عمده که این مجموعه در نظر مورخین دارد اینست که از روی آن پی بکیفیت زندگی و تمدن بابلیهای قدیم میتوان برد و با توجه بپاره نکاتیکه در این مجموعه یافت میشود همه کس میتواند پیش خود بسیاری از نکات مربوط به تاریخ قدیم را روشن نماید مثلا وجود خود این مجموعه علامت آنست که در آن عصر قضاة و مامورین دیوانی وجود داشته اند که قوانین را وضع و اجرا میکردند.

کاسیت‌ها - اسوریها و هی تیت‌ها : امپراطوری هامورابی نیز مانند دولت سارگون چون مربوط بوجود یکنفر بود با مرگ او منقرض گردید. سرزمین بابل را طایفه که از کوهستانهای مشرق آمده و از نژاد سامی هم نبودند تسخیر کردند. اسم این طایفه کاسیت‌ها بود و وقتی بآنجا آمدند اسب اهلی را نیز به همراه خود آوردند و همین حیوان مفید بود که مدت چند هزار سال بانسان سواری داد تا بالاخره اتومبیل جای آنرا گرفت.

در خلال این اوقات طایفه دیگری از نژاد سامی در سمت شمال به تشکیل دولتی جدید پرداختند. این طایفه موسوم به اسوریها بودند و پایتخت خود را ابتدا در شهر اسور و سپس در نینوا برقرار کردند. پس از جزرومدهائی که در زندگانی این قوم پیش آمد بالاخره در زمان سلطنت سارگون دوم (۷۳۲ تا ۷۰۵ ق.م.) به هلال حاصلخیز هجوم کردند و آنجا را بتصرف خویش درآوردند. اسوریها گذشته از آنکه مردمانی سلحشور و جنگجو بودند اسلحه «تازه» تری هم داشتند و بزور آن بر حریفان خویش غلبه میکردند. این سازو برگ تازه عبارت از سلاحی بود که اقوام هی تیت از آهن میساختند و با اسوریها میدادند. اما هی تیت‌ها قومی بودند که در هزاره دوم پیش از میلاد بر بلاد آسیای صغیر تسلط داشتند و اولین کسانی بودند که آهن استخراج کرده و ادوات آهنی میساختند. بنابراین هی تیت‌ها موسس عصر آهنند و این همان عصری است که ما هنوز در آن زیست میکنیم.

اسوریها، کلدانیها و مدها : سارگون دوم شهر دمشق پایتخت آرامیان را در سال ۷۳۲ و شهر سامره پایتخت دولت شمالی یهود را در سال ۷۳۲ ق.م متصرف شد و در نتیجه بر قسمت اعظم سرزمین هلال حاصلخیز مستولی گردید. جانشینان سارگون یعنی سناخریب و اسارهادون و اسور بانپال، نامت یک قرن دولت آسور را در ذروه عظمت و پیروزی نگاهداشتند ولی پس از آن دولت مزبور ابتدا بدست کلدانیان که قومی سامی نژاد بودند و در بابل مستقر گردیده بودند و سپس بدست مدیها که آریائی نژاد بودند و در مشرق نینوا سکونت داشتند منقرض گردید و شهر نینوا در سال ۶۱۲ ق.م سقوط نمود.

پیش از آنکه بشرح وقایع اقوام سامی در سمت مغرب پردازیم لازم است متذکر شویم که کلدانیان در زمان سلطنت نبوکدنزر اورشلیم را بسال ۵۸۶ ق.م فتح کردند و یهودیان را با سارت بابل بردند. نبوکدنزر ایجاد کننده حداثق معلقه بابل است که یکی از عجایب سبعة دنیای قدیم محسوب میشود و در زمان او بابل نقطه پر کار تمدن شرق نزدیک شد و علوم، مخصوصاً نجوم در زمان او ترقیات شگفت کرد.

اقوام سامی مغرب یا آرامیها : سرزمین آرامیها چون در شاهراهی میان دو مرکز تمدن آن زمان یعنی مصر و بابل قرار گرفته بود آرامیها طبیعتاً وضع ممتازی برای تجارت و سوداگری داشتند و بواسطه آنکه خود آرامیها صاحب ذوق تجارتی بودند دیری نکشید که تجارت و داد و ستد دنیای آن زمان بدست آنها افتاد و بلاد آنها مخصوصاً دمشق بسیار مقتدر و ثروتمند شد. کاروانها پیوسته ببازارهای دمشق رفت و آمد میکردند و از اقطار عالم مال التجاره بآنجا میرساندند مثلاً عاج و چوبهای صنعتی و احجار کریمه از مصر، رنگ از فنیقیه، آهن از حوالی بحر اسود و منسوجات و ادویه از بابل میآوردند.

فایده وجود بازار گانان از برای تمدن: بی مناسبت نیست در اینجا شمه از فواید کار بازار گانان و سوداگران ذکر شود. هر دفعه که یکنفر مصری قماش و منسوج تازه از بابل میخرید یا يك بابلی نقشه و طرح ساختمانی جدیدی از مصر میآورد نتیجه این میشد که این دو قوم بیکدیگر نزدیکتر میشد و ند موانعی که آنها را از هم دور میکرد تا اندازه مرتفع میگردد و تفاهم و آشنائی میان آنها فزونی مییافت.

ما در فصول آینده این کتاب خواهیم دید که گاهی تجارت باعث جنگ و خونریزی شده است ولی نباید فراموش کرد که هر چه نزدیکی و تفاهم ملل باهم بیشتر باشد ارکان صالح استوارتر میگردند.

تجارت نیز مانند دموکراسی اساسش بر نفع متقابل افراد قرار گرفته است و برای آنکه این وضع دوام یابد بایستی حسن نیت در میان باشد. فایده بزرگ داد و ستد و تجارت آنست که هر دو طرف معامله بتساوی منتفع میشوند.

فی نی قی ها: فی نی قی ها در مغرب خاک ارامیان و در سواحل مدیترانه زیست میکردند. این قوم کشتی سازی و بحر پیمائی را از اهالی کرت آموخته بودند و قتی پادشاهان کرت منقرض شدند فی نی قی ها سیادت دریاها را تا مدت چند قرن در دست داشتند.

شهرهای عمده آنها تیرو صیدا بود و در تمام نقاط عالم مستعمراتی داشتند که از همه آنها مهمتر کارتاژ بود (کارتاژ در حوالی سال ۸۰۰ ق.م. بنا شده بود).

فی نی قی ها در اسپانی معادن نقره کشف کردند و آنقدر از این فلز استخراج نمودند که برای نخستین بار در تاریخ مقدار نقره بر طلا فزون یافت و بالطبع قیمت آن نیز پائین تر آمد.

این قوم همه جا در دریاها بسیاحت و تجارت مشغول بودند و از ستونهای هر کول (جبل طارق) گذشته بجزایر بریتانیا رسیدند و از آنجا قلعه با خود آوردند و شک نیست که در مقابل این متاع از پارچه های ارغوانی ساخت تیر عوض داده بودند. پارچه های ارغوانی آنهادر آن ایام شهرت و معروفیتی بسزا داشته است و آنرا باقرمز دانه که از آبهای دریا میگرفتند رنگ میکردند.

الفبا: فی نی قی ها در صنعت فلز کاری و عاج بسیار متبحر بودند ولی مهمترین خدمتی که از نظر ما انجام داده اند اشاعه خط الفبا بوده است (۱) با آنکه الفبا بر اساس خط هیرو کلیف وضع شده است مع هذا مزایای آن نسبت بخط مزبور بسیار است و رسم الخط تازه عبارت از حروفی بود که در مقابل اصوات بکار میرفت.

الفبای اولیه شامل ۲۴ حروف بود که همه آنها بیصدا (Consonne) بودند و

وقتی فی نی قی ها این خط را یونانیان آموختند آنها حروف صدا دار را بر آن افزودند . همین خط را یونانیان بر رومیان و آنها هم بنوبه خود با رومیان غربی آموختند و ما امروز بوسیله آنها باین خط آشنائی یافته ایم . بنابراین درحینى كه این سطور را قرائت میکنید دوباره بیاد بیاورید كه گذشته نمرده است و معدوم نشده است بلكه برعكس هنوز زنده است و وجود دارد.

۲ - یهودیان

تاریخچه سیاسى : یهودیان قدیم حتی پیش از فی نی قی ها با گذشته ما ارتباط دارند و اکنون تاریخچه سیاسى آنها را باجمال در اینجا بیان میکنیم . سرگذشت آنها از اینجا شروع میشود كه ابراهیم نامى از اهالى شهر سومرى (اور) در حوالى سال ۲۰۰۰ ق . م . با خانواده و قبیله خود بسمت مغرب مهاجرت كرد و اعقاب او را مصریان باسارت بردند . این نخستین سانحه بود كه از برای این قوم رخ داد . بعدها در حوالى سال ۱۲۰۰ ق . م . موسى آنها را از اسارت مصر بیرون آورد و در فلسطین سكونت داد و در همانجا بود كه در حدود سال ۱۰۰۰ ق . م . قبایل دوازده گانه آنها دولت اسرائیل را تشكيل دادند . بعد از سلطنت سه پادشاه معروف (شاول و سلیمان و داود) سلطنت اسرائیل بدو قسمت تقسیم شد يكى كه در سمت شمال بود همان اسم را برای خود اختیار نمود و پایتخت آن سامره شد دیگری كه در سمت جنوب بود بنام دولت یهود نامیده شد و پایتخت آن همان شهر قدیمی اورشلیم گردید .

دولت اسرائیل را اشوریها در حدود ۷۲۲ ق . م : منقرض ساختند و حكومت یهود نیز در حوالى سنه ۵۸۶ بدست كلدانیان انقراض یافت كه معبد بزرگ اورشلیم را خراب كردند و یهودیان را باسارت ببابل بردند . بعدها كورش كیمر پادشاه ایران آنها را از اسارت آزاد كرد و معبد اورشلیم را از نو ساخت . ایرانیها متجاوز از دو قرن بر یهود حكومت كردند و پس از آن اسکندر مقدونى و جانشینان او آنها را زیر اطاعت خود كشیدند . در زمان تسلط رومیان بنی اسرائیل دو مرتبه بر علیه حكومت روم شوریدند . در مرتبه اول رومیان معبد اورشلیم را مجدداً خراب كردند و در مرتبه ثانى اقوام یهود را بالمره از

فلسطین اخراج کردند و این بزرگترین مصیبتی بود که بر سر این قوم وارد آمد .

تاریخچه مذهبی : تاریخچه مذهبی یهودیانرا میتوان باختصار بدینترتیب بیان کرد: در آغاز امر عبرانیان نیز مانند سایر اقوام دنیای عتیق معتقداتی در خصوص عوالم فوق الطبیعه داشتند منتهی گاه بگاه افرادی در میان آنها پیدا میشدند که عقاید جدیدی میاوردند . ابراهیم خودش موضوع قربانی انسانی را منسوخ نمود . موسی احکام عشره را آورد و گفت این احکام از جانب «یهوه» که خدای قبیله اسرائیل است بمن الهام شده است تا دستور و سرمشقی برای رفتار امت ما باشد ضمنا موسی گفت این یهوه خدای قهاری است که انتقام گناه پدرانرا تا سه پشت و چهار پشت از پسران میگیرد .

خدای یهوه تامت چهارصد سال در میان بنی اسرائیل پرستش میشد تا بالاخره افرادی با هوش و خارق العاده در لباس پیغمبران ظهور کردند که نسبت بخدائی او شك آوردند و گفتند خیلی مضحك است که خدائی باشد که صفات و خصال او مادون بندگان او باشد زیرا اگر بندگان باید به عدالت و مهربانی با هم سلوك کنند چرا خداوند آنها بایستی چنین ظالم و شقی باشد . بدین ترتیب کم کم نظریه عالیه تر و روحانی تر نسبت بخداوند پیدا شد تا اینکه موسی پیغمبر در سال ۷۵۰ ق.م. اعلام کرد که خداوند عادل است . «هوشیا» نبی او را بخشاینده و مهربان خواند و مزامیر داد او را چون پدری مشفق معرفی نمود . چندی بعد در ایام اسارت بابل یهودیها معتقد شدند که خداوند پروردگار کل عالم است و خدائی او انحصار به قبیله و سرزمین آنها ندارد .

عاقبت در زمان تسلط رومیان پیامبری بزرگ در فلسطین ظهور کرد که بمردم میگفت هر چه بخود نمی پسندی بدیگری نیز روا مدار زیرا ما جمله از یک پدر مهربان بوجود آمده ایم .

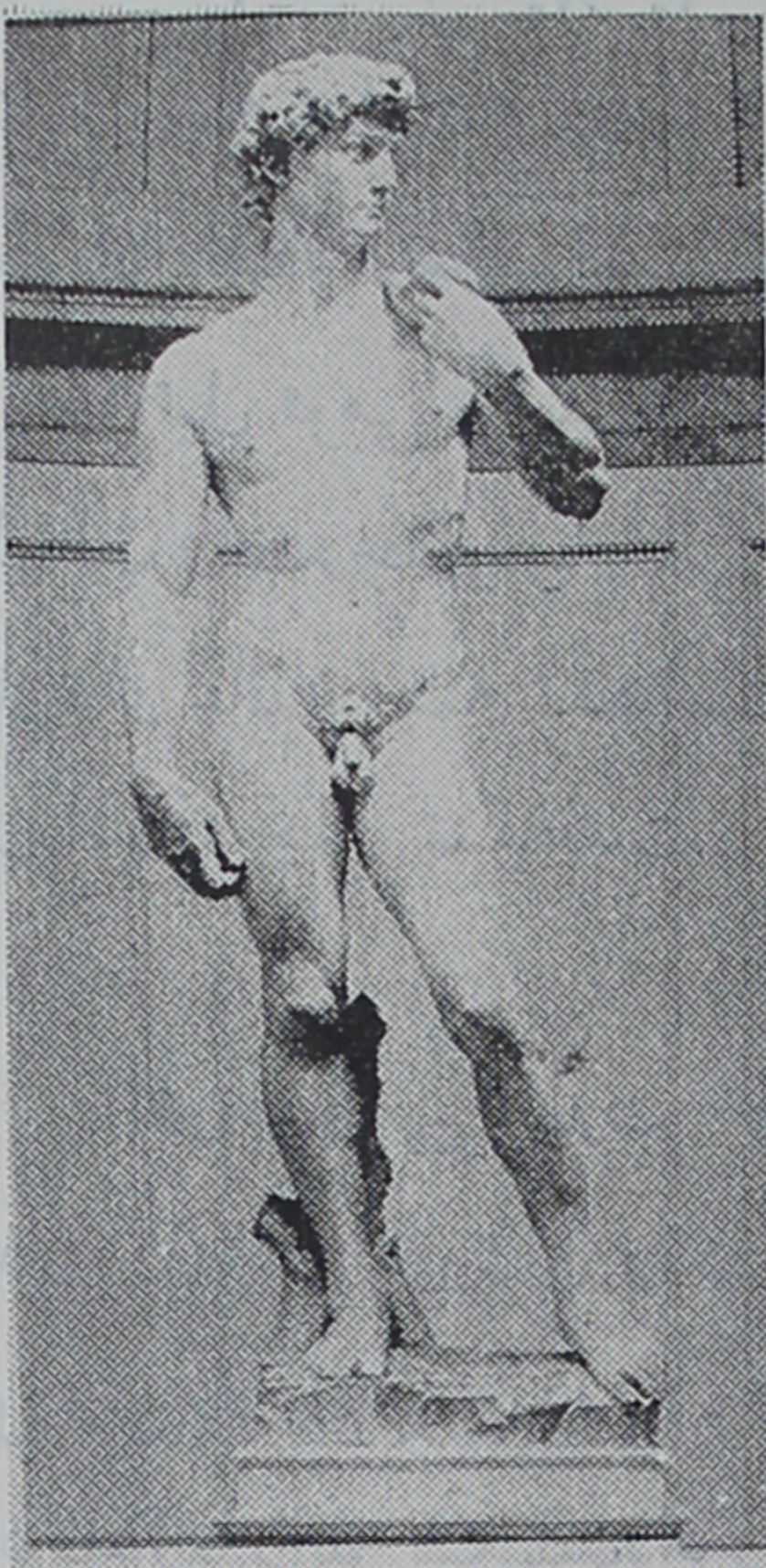
عیسی بتعالیمی که میداد خود نیز عمل میکرد ولی بالاخره اورا هم مانند اموس

نبی سنکسار کردند و کشتند (در زمان تایبر یوس امپراطور روم)
مشهورترین مجموعه قوانین عالم: احکام عشره که موسی آورد و بدنیای متمدن
امروزی هم منتقل شده است او را در ردیف بزرگترین قانونگذاران عالم قرار میدهد
زیرا در هیچ مجموعه دیگری چنین احکامی یافت نمیشود که اینهمه حکمت و دانش در آن با
این اختصار بیان شده باشد.

اعمال و تعالیم پیمبرانی که از سنه ۷۵۰ ق.م. ببعد ظهور کردند (مانند اموس و
هوشیا و میکا و ازائیا و ژرمیا و دیگران) همه تأثیرات عظیمی در رفتار و زندگی
مردم آن عصر داشته است و امروزه هم قسمت مهمی از تاریخ بشریت را روشن میکند.
تا پیش از عهد اموس مذهب دستاویزی بود که بوسیله آن انسان هر چه را میخواست
بدست میآورد و هر چه را نمیکشاید از سر خود و امیکرد و اگر فی المثل من و شما دعائی
میکخواندیم و عبادتی میکردیم منتظر بودیم که خداوند نیز در برابر آن کاری از برای ما انجام
دهد. همه مراحل دینی در مذهب یکسان بود و در یک طراز قرار می گرفت مثلاً رعایت
تشریفات و رسوم مذهبی به همان اندازه مهم بود که نفس نیکو و کاری و احسان و
در سال ۷۵۰ ق.م. اموس نبی ظهور کرد و انقلابی عمیق در معتقدات مذهبی
مردم پدید آورد:

اموس گفت خداوند احتیاجی بر رسوم و تشریفات مذهبی ندارد و آنچه را که
از بندگان خود میخواهد عدالت و نیکو کاری است. هیچ مذهبی تا جنبه اجتماعی نداشته
باشد و بکار زندگی مردم نخورد جنبه واقعی نخواهد داشت یعنی مذاهب باید همانطور
که در اصلاح مناسبات انسان و خدا میکوشند در بهبود روابط انسان با انسان نیز جدیت
بخرج دهند. این منظور را مسیح بعد ها در این جمله آورده است که «دین خدا را از
ثمرات نیکوی آن خواهید شناخت». بنابراین همین پیمبران اولیه بودند که اساس و
شالوده نظام اجتماعات دنیای غربی را ریختند.

جلوگیری از ترس: يك قدم مهم دیگر که انبیاء اسرائیل بعد از اموس برداشتند
این بود که شروع کردند با آنکه خوف و ترس و جادوگری را از عالم براندازند در صورتیکه
این موضوعات از دوره های بسیار قدیم تاریخ بشری در میان مردم رائج بوده است و

پیمبران پیش از اموس مانند الیجا و الیشادر مواظ خود از دیگهای روغن که همیشه پر است و از آهن‌هائی که بر روی سطح آب حرکت میکند گفتگو کرده بودند. غالباً مادرها در موقع خواباندن اطفال او را دو عزایمی میخواندند و جادوئی میکردند که ارواح شریره را از بالین آنها دور کنند. وقتی اموس در تعالیم خود گفت خداوند عادل است و یا وقتی هوشیا مواظله کرد که خداوند رحیم و مهربان است کم‌کم ترس و خوف از دل کسانی که بآنها ایمان داشتند زائل شد اما باز مردم به عادت مألوف از خداوند میترسیدند تا آنکه پیمبری بنام ایسایاه ثانی اعلام نمود که خداوند هرگز نمیخواهد بندگان او

از او بترسند و فقط میخواهد او را دوست بدارند. این گفته در آن ایام تازگی داشت و پیش از او هرگز کسی چنین چیزی نگفته بود.

معنی اسارت بابل: بنی اسرائیل در ایام اسارت مصر بسیار افسرده بودند که چون از سرزمین خود دور شده‌اند دسترسی پرستش خدای قوم خود ندارند لیکن انبیا خیال آنها را راحت کردند و گفتند خدای شما تنها خدای سرزمین کوچک اسرائیل نیست بلکه خدای همه عالم است و در نتیجه همین تعالیم روح دیانت عالمگیر در بنی اسرائیل دمیده شد و افکار و معتقدات آنها رفته رفته جنبه عمومی گرفت در صورتی که تا پیش از این تاریخ افکار و عقاید آنها محدود بحدود خانه و خدای خودشان بود. اما بعد از آنکه کوروش کبیر یهودیان را آزاد کرد و بسرزمین اصلی خویش بر-گشتند دوباره روحیه برادری با سایر ابناء بشر در آنها کشته شد و باز افکار محدود ملی و وطنی در آنها پدیدار گردید و این حال پیوسته باقی بود تا ظهور مسیح که دوباره بتعلیم اتحاد بشر و روح بین‌المللی پرداخت و هنوز هم این روحیه در عالم باقی است و روز بروز بر رونق آن افزوده می‌شود.

✕ **قوم با کتاب :** یهودیها هیچ کار مهمی در زمینه معماری و حجاری و مهندسی و صنایع انجام ندادند و در عوض تعالیم مذهبی و افکار اجتماعی را در عالم اشاعه دادند و هم این افکار و تعالیم است که تاریخ و ادبیات آنها را تشکیل داده است. بعبارة آخری بنی اسرائیل قومی بودند با کتاب و کتاب اصلی آنها هم تورا است. تورا از حیث مطالب و مندرجات بسیار عالی که دارد با بهترین کتب یونانی برابری میکند و تا بحال بکلیه زبانهای عالم ترجمه شده است و آنقدر که نسخ آن به چاپ رسیده هیچ کتاب دیگری بآن اندازه چاپ نشده است.

۳ = ایرانیها

اقوام سامی قدرت خود را از دست میدهند : چنانکه در فصول گذشته دیدیم کلدانیان اورشلیم را در سال ۵۸۶ ق.م تسخیر کردند ولی در سال ۵۳۹ ق.م کوروش پادشاه ایران که تازه کراسوس پادشاه لیدی را در آسیای صغیر مغلوب کرده بود کلدانیان را نیز شکست داد و با سقوط دولت کلدانی نفوذ و تفوق دوهزار ساله نژاد سامی بر هلال حاصلخیز خاتمه یافت ، فاتحین جدید از نژادهند و اروپائی یاریان بودند که از کوهستانها سرازیر شده در جلگه های مشرق دجله تا خلیج فارس (فلات ایران) مستقر گردیده بودند. از همین تاریخ است که نژادهند و اروپائی بر تمدن مغرب زمین مسلط میشود .

کارهایی که ایرانیها انجام دادند : وقتی ایرانیان از سر زمین های کوهستانی خویش خارج شدند مردمانی بودند جنگجو که بشغل گله داری و زراعت اشتغال داشتند و پس از آنهم که در جلگه و اراضی مسطح ساکن شدند بهمین حال باقی ماندند و از امر تجارت و بازرگانی بیزار بودند و این مشغله را به رعایای سامی نژاد خود وا گذاشتند .

نظریه اریانها را جمع بزندگانی از طریق تربیت آنها بخوبی معلوم میشود . به قول هرودوت ایرانیها سواری و تیراندازی و راست گوئی را باطفال خود تعلیم می دادند (۱)

(۱) نویسنده آمریکائی « کروتر » میگوید « امتیاز تمدن ایرانیان بر تمدن امروزی ما این بود که پاره آداب و سنن اجتماعی آنها معیاری برای سنجش تربیت جوانان بود مثلاً اگر جوان ایرانی دروغ میگفت یا در سواری و تیراندازی مهارت کامل نداشت معلوم بود که تربیت او ناقص است . اما متأسفانه در تمدن امروزی مغرب چنین معیاری برای سنجش تربیت افراد در دست نیست » .

Handwritten marks at the top left: *Y* and *my* with scribbles.

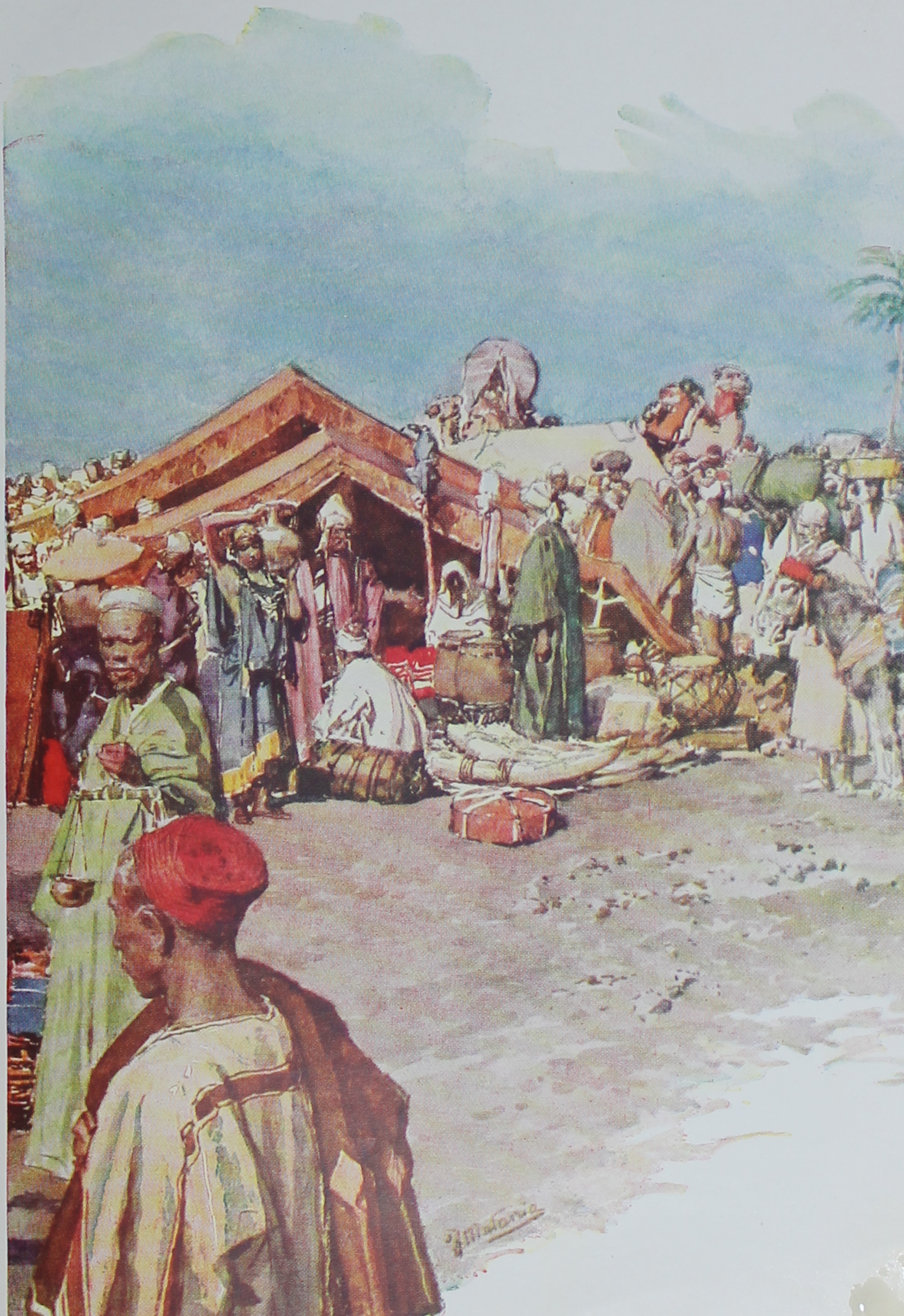
Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

Call No.....

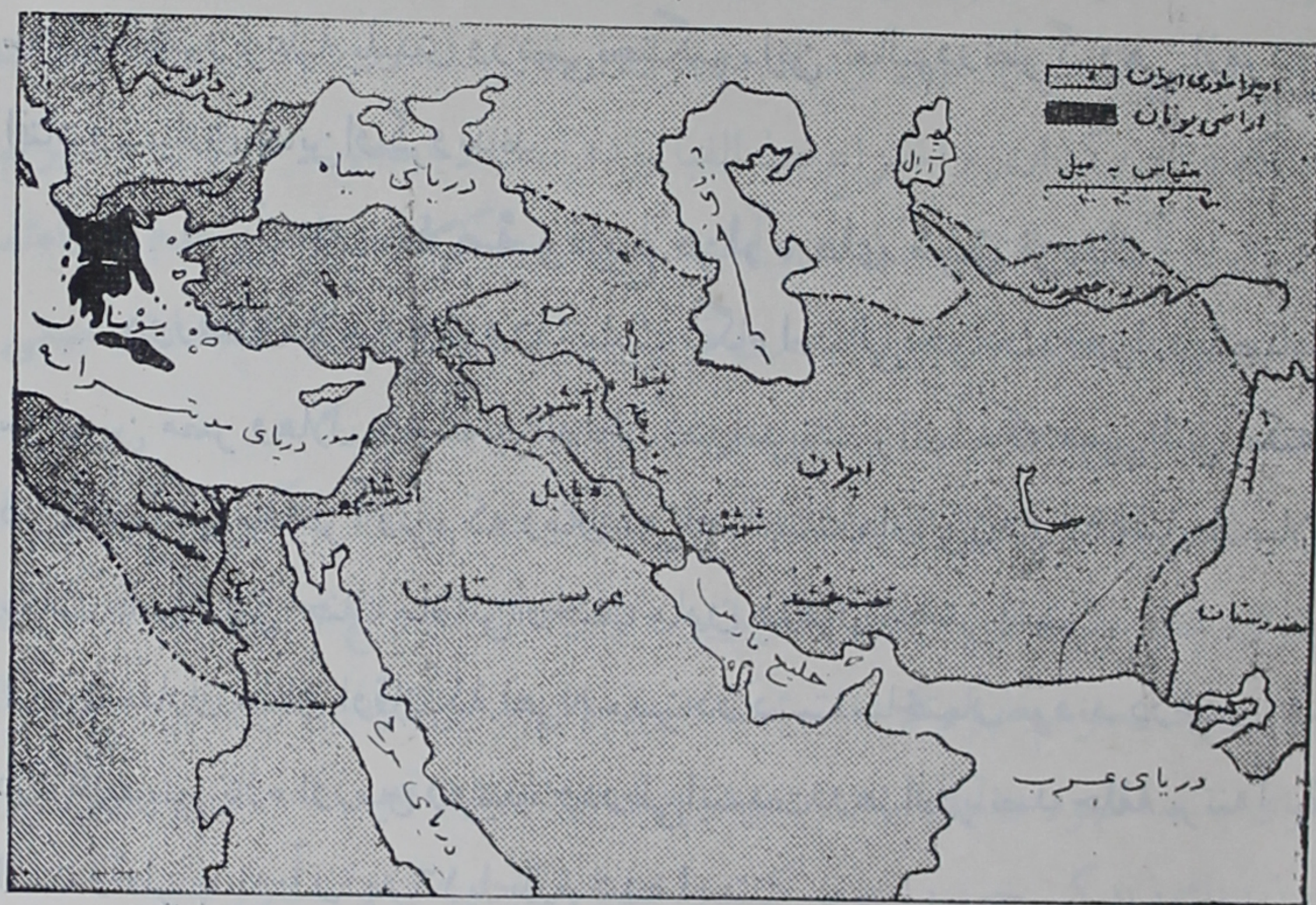
Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

در صنایع و معماری ایرانیها بیشتر از آثار بابلیها و آشوریها تقلید میکردند لیکن هنر بزرگ آنها در این بود که امپراطوری وسیعی ایجاد کردند و آنرا بهترین وجهی اداره مینمودند بعلاوه پیامبری بزرگ باتعالیم عالی بدنیاآرسانی داشته اند که زرتشت باشد. کمبوجه پسر کورش در سال ۵۲۵ ق. م مصر را فتح کرد و داریوش که جانشین کمبوجه بود از ۵۲۱ تا ۴۸۶ سلطنت کرد چنان نظم و ترتیبی در کشور پهنور خود برقرار نمود و رعایای مختلف خود را که صاحب ملیت ها و تمدنهای متفاوت بودند چنان بامهارت و تدبیر اداره نمود که نظیر آن تا آنوقت در دنیای قدیم دیده نشده بود. داریوش بر قلمرو کشور خود از طرف مشرق افزود ولی نه او و نه جانشین او خشایارشا نتوانستند یونانیان را مغلوب کنند و شرح این داستان بعدها در این کتاب خواهد آمد. چنین گفت زرتشت: بنابه روایت اوستا کتاب مقدس ایرانیان زرتشت تعلیم داده بود که دو قوه خیر و شر برای تسلط بر دنیا بایکدیگر در مبارزه و کشمکشند. اهور مزدا یا خدای نور و زندگانی با کمک میترا معاون خود پیوسته با اهریمنی که طرفدار تاریکی و مرگ است در جدال و کشمکش میباشد. انسان بایستی خدای خود را از میان یکی از این دو انتخاب کند و فقط آنهاییکه

بسوی اهور مزدا میگردیدند به فلاح و درستکاری آنجهانی نائل میآمدند. کسانی که در طریق اهور مزدا سالک بودند صاحب فضائل اخلاقی بودند و پیوسته با اهریمن بد خو جدال میکردند.

بلندی مرتبه دین زرتشتی و امتیاز فاحش آن بر تمام ادیان و مذاهب آن زمان از همین نکته مبرهن است که مذهب زرتشت دینانت و تقوای انسانرا منوط به فضائل اخلاقی و صفات حسنه او میداند نه مربوط به «سوختن بخور و گذراندن قربانی» در مقابل خداوند. مذهب زرتشت فلسفه خلقت انسانرا روشن میکند: یکی دیگر از امتیازات و محسنات دین زرتشتی آنست که زرتشت نخستین کسی است که فلسفه وجود انسانرا در روی کره زمین روشن میکند.

تأپیش از او ملیونها نفر از افراد بشر در نقاط مختلف زمین آمده و رفته و عمر کوتاه خود را بارنجها و شادیها گذرانده اند و گاه بگاه هم افراد متفکری در میان آنها پیدا شده اند که از خود پرسیده اند مارا برای چه باین عالم میآورند و برای چه میبرند، همچنان که خود ما هم امروز در مقابل همین سؤال قرار گرفته ایم. زرتشت برای نخستین بار جواب پرسش آنها را میدهد و میگوید خداوند مارا باین دنیا میآورد که در طریق حق و راستی سالک باشیم و بر علیه پلیدی و ریمنی بجنگیم - این تعالیم در نظر گروهی از مردم پسندیده افتاد و بسیاری بدین او گردیدند.

۴ - خلاصه وقایع هزاره های شرق نزدیک

دورنمای ازمنه و قرون: بایک نگاه اجمالی، حوادث دو هزار و پانصد ساله را در سرزمین مصر و هلال حاصلخیز از نظر گذرانیم. برای آنکه معنی این نکته را بهتر درک کنیم باید بخاطر آوریم که زمان اهرام تاجنك ماراتون در ۴۹۰ قبل از میلاد درست معادل فاصله بین جنك ماراتن و جنك مارن در قرن حاضر است.

مقارن همان اوقاتی که اهرام مصر در دست ساختمان بودند درختان «سکویا» در کالیفرنیا تازه از زمین روئیده و در طی این مدت دو هزار و پانصد حلقه بر تنه آنها افزوده است و قطر بدنه آن به ۱۶ پا بالغ شده است.

دنیاائی که ایرانیها در حوالی سنه ۵۰۰ ق.م. بر آن حکومت میکردند دارای همه

اسباب و لوازمی بود که اساس تمدن ما را تشکیل میدهد و بدون آنها تمدن ما امکان پذیر نبود مثل زبان و ارقام. مدتها پیش از سه هزار سال قبل از میلاد فکر انسانی مسلمأ مدارج پیشرفت و ترقی را پیموده بوده است و الامم کن نبود اهرام کبیر مصر ساخته شود: در زبان و خط و نجوم و معماری پیشرفت های شایان کرده و در امر مملکت داری و فلز گذاری (مخصوصاً آهن) و ساختمان معابد و راه سازی و خطوط الفبائی و سکه زدن نیز ترقیات شگرفی کرده بوده است. سه نکته اخیر یعنی راه و خط و سکه مخصوصاً در ایجاد نزدیکی و تفاهم بین اقوام و ملل نهایت اهمیت را داشته است و باعث انتشار افکار و عقاید ملل متمدن در سرزمینهای وحشی میشده است. در انجام این امر تجار و بازرگانان سهم بسزائی داشته اند و مخصوصاً سهم پبله و ران و ملاحان گمنام بیش از امرا و بازرگانان طراز اول بوده است.

ب- یار آهسته: اکثر مظاهر تمدن قدیم، چه آنها که در این فصل بآن اشاره شده و چه آنها که بدان اشاره نشده است، قبل از سه هزار سال پیش از میلاد در شرق وجود داشته است: سومریها هم راه داشتند و هم معبد - مصریها قبل از ساختمان اهرام کبیر اهرام کوچکتر دیگری ساخته بودند. امپراطوریهای بزرگ نیز جانشین دولتهای کوچک بودند. بنابراین مهمترین قدمی که مردم شرق نزدیک در طول ۲۵۰۰ سال در راه تمدن برداشته اند همان زدن سکه و آهن گذاری و اختراع خط الفبا بوده است و باینجهت ما امروز متحیریم که چطور اقوام آسیائی اینقدر بکندی و آهستگی رشد میکرده اند و به تائی قدم در راه تمدن بر میداشته اند. در عهد معاصر ما بندرت قرنی سپری شده است که اکتشافات مهمی در آن نشده و انقلابی در وضع زندگی مردم رخ نداده باشد.

ماشین بخار، کشتی بخار، راه آهن، تلگراف، دینام، رنگهای مصنوعی، تلفن، ماشینهای نفت سوز، رادیو، سینما، تلویزیون و هزاران اختراع و اکتشاف دیگر چنان سرعت و پشت سرهم ظهور کرده است که هنوز ما خود را برای پذیرفتن یکی آماده نکرده دیگری بمنصه ظهور رسیده است. خوشحال مردم عهد قدیم که مثل ما مجبور نبودند هر روز رنگ زندگی خود را عوض کنند و اختراعات جدیدی را بکار برند!

ارتباط مدت باتشیت 'وضاع و ظهور اختراعات: موضوع دیگری که در تمدن

های قدیم جلب توجه میکند سقوط وزوال متوالی دولت‌ها و امپراطوری‌هاست. مصر در مقابل حمله سلاطین چوپان و آسوری‌ها و ایرانی‌ها تاب مقاومت نیاورد و سقوط کرد. سومر و بابل و اورشلیم و آسور و کلدی پس از دیگری سقوط کردند و راه‌زوال پیمودند و خود ایرانهم دو قرن بعد مغلوب شد و سقوط کرد. علت این سقوط‌های متوالی چه بوده است؟ آیا بعلت این بود که پایه دولتهای مذکور بر اساس زور و قدرت فردی قرار گرفته و میل و رضای مردم در آن تأثیری نداشته است یا بعلت آن بوده است که منافع مشترکی در این دولت‌ها و امپراطوری‌ها وجود نداشته و افراد یا دستجات مردم نفع و علاقه در کار دولت نداشته‌اند؟ بدون تردید این نکات در انحطاط و سقوط دولت‌های قدیم موثر بوده است. دلیل آن نیز پر واضح است: دولتهائی که بر اساس زور و قدرت متکی هستند هرگز توانائی ایجاد و تولید ندارند و ناچار هر چه را موجود بینند مصرف میکنند و بالنتیجه منابع آنها خیلی زود تمام میشود. تولید و اختراع مستلزم بکار انداختن آزادانه هوش و تعقل است و این همان چیزی است که پادشاهان و روحانیون عهد قدیم از تشویق آن خودداری داشتند زیرا میدانستند که هر گاه مردم تعقل و هوش خود را آزادانه بکار اندازند ناگزیر صاحب افکار و عقایدی خواهند شد که قطعاً بحال طبقه حاکمه مضر خواهد بود. باینجهت سلاطین و حکمرانان تعدد داشتند که مردم را در حال بیخبری و نیازمندی نگاه دارند و نگذارند هرگز سر خود را بلند کنند تا منجر بسؤال و چون و چرا در امر حکومت آنها شود. نتیجه این طرز حکومت زور و فشار آن بود که وقتی خطری متوجه دولتی میشد قاطبه مردم اهمیتی بآن نمیدادند و جنبشی نمیکردند زیرا میدانستند که در هیچ حال وضع آنها از آنچه هست بدتر نخواهد شد.

از این تصویر مختصر که طرز حکومت و دولتهای قدیم شرق نزدیک را مجسم میسازد خواننده بخوبی با اهمیت اعمال و فعالیت‌های ملت دیگری که عنقریب شرح آنرا خواهیم داد یعنی یونانیان پی خواهد برد. هزاره اقوام یونانی هزاره متوسط است یعنی از ۱۰۰۰ ق. م. شروع میشود و بسال اول میلادی ختم میگردد.

قسمت سویم

در بیان حوادثی که در هزاره یونان یعنی از زمان دوم

تا عهد مسیح اتفاق افتاده است

از هزار پیش از میلاد تا سال اول میلادی

فصل پنجم

چگونه ملت یونان ظهور کرد و برای خود در تاریخ بشر فصلی گشود

۱ - هجوم وحشی‌ها

یونانیان اولیه : تقریباً در دوهزار سال پیش اقوامی از سواحل رود دانوب به شبه جزیره یونان حمله بردند و در آنجا رحل اقامت افکندند و اعقاب آنها بعدها خود را هلنی یا یونانی نامیدند. علت این مهاجرت همان علتی بود که اروپایی‌ها را با امریکا کشید یعنی جستجوی زندگی راحت‌تر و مرفه‌تر.

این اقوام مهاجر آنچه را که طلب میکردند در سرزمین یونان و سواحل بحر اژه یافتند و پیش از آنکه کاملاً در این ناحیه سکونت اختیار نمایند آنچه از تمدن پیشین در آنجا دیدند از میان بردند لیکن خودشان تمدنی عالی‌تر و درخشان‌تر از آنچه نابود کرده بودند احداث نمودند.

عیناً همان رفتاری که سفید پوستان مهاجر نسبت به تمدن قرمز پوستان در امریکا کردند.

آنچه که مهاجرین در سواحل بحر اژه یافتند : مرکز تمدن اژه در جزیره کرت بود و قدمت آن بعهد اهرام مصر میرسید. اهالی کرت مردمانی بحری‌پیم بودند و خیلی پیش از آنکه فی‌نی‌قی‌ها یا بعرضه دریاها بگذارند آنها بحری‌پیمائی میکردند و اساساً نخستین ملت دریائی در تاریخ بشمار میروند. کرتی‌ها کثرت تمدن خود را از مصری‌ها اقتباس کرده بودند و بعدها نیز بنوبه خود مدنیّت را بسایر مردم سواحل مدیترانه شناساندند. نخستین پادشاه کرت که اقدام بساختن بحریه مفصل کرد شخصی افسانه بود موسوم به (ملینوس) و جانشینان او تا مدت‌ها در سال در نواحی بحر اژه حکومت داشتند و در سال ۱۵۰۰ باوج قدرت خود رسیده بودند.

تقریباً تا صد سال پیش هیچ اطلاع صحیحی از تمدن اژه در دست نبود جز آنچه

که در ایللیاد و اودیسه مسطور بود. کتاب ایللیاد مربوط است به جنگ‌های اهالی تروا با مردم شبه جزیره یونان و کتاب اودیسه داستان مسافرت‌های اولیس قهرمان یونانی است که در موقع بازگشت بوطن خود دچار حوادثی عجیب و غریب شده بوده است. از روی این دو کتاب میتوان تصویری از کیفیت تمدن قدیم اثره بدست آورد ولی البته معلوم نیست چه قسمت از این اشعار منطبق با حقیقت است و چه مقدار آن تخیلات شاعرانه میباشد.

۲- سرحدات تازه زمینی

«قوم عقب مانده»: مهاجمینی که از دانوب به یونان آمدند چند شعبه بودند از قبیل ایونی‌ها (۱) و دورین‌ها و غیره ولی ما اطلاعات صحیحی از هویت و اعمال آنها در این دوره نداریم جز آنکه میدانیم که آنان تمدن اثره را ازین بردند و خود تمدن جدیدی بجای آن آوردند که ما آنرا تمدن هلنی یا یونانی مینامیم.

این اقوام جنگجویانی بدوی بودند و از راه و رسم مردم متمدن اطلاع صحیحی نداشتند و اگر اهالی کرت با اصطلاح امروزی ما آشنا بودند میتوانستند بحق آنها را «قوم عقب افتاده» بنامند اما این مردم تازه وارد با آنکه خودشان معلوماتی نداشتند در عوض برای آموختن بسیار مستعد بودند و مخصوصاً طریق بحر پیمائی را بسرعت از اهالی اثره فرا گرفتند و طولی نکشید که در دریا هم مانند زمین مستقر شدند. بنابراین در ضمن میراث‌های فراوانی که تازه واردین از ساکنین اولیه این سرزمین کسب نمودند از همه گرانبها تر کشتی بود.

سرحد ایونی: اقوام یونانی از سرزمین اثره ب سه راه مختلف رفتند: قوم دوریک ب سمت جنوب، قوم ایولی ب طرف شمال و ایونی‌ها از وسط، بعد ها اقامتگاههای اقوام ایونی از همه طوایف دیگر بیشتر کسب اهمیت کرد و مهمترین شهر آنها (میلتوس) شد.

سرحد جدید یونان در سواحل آسیای صغیر بعدها در تاریخ آن کشور دارای اهمیت فوق العاده گردید زیرا در اینجا بود که شرق کهنسال با غرب جوان روبرو گردید

(۱) کلمه یونایی که در فارس و عربی مصطلح است از نام این قوم گرفته شده است.

و با یکدیگر آمیزش کردند منتهی گاهی بطریق مسالمت و دوستی و گاهی هم براه جنگ و ستیز. از نتیجه اختلاط اقوامی جوان و برومند بامللی پیرو فرتوت ولی متمدن مدنیت تازه ای بوجود آمد که ما آنرا تمدن اروپائی میخوانیم.

در ابتدای امر تازه واردین طبعاً به کسب معلومات پرداختند اما دیری نکشید که آنچه شرق کهن در چننه داشت از او آموختند و بعداً بتدریج در صد برآمدند که آنچه را آموخته اند خود اصلاح و تکمیل کنند مثلاً الفبای فی نی قی را آموختند و بوسیله افزودن حروف صدا دار آنرا تکمیل کردند، یا طریق کشت مو و زیتون و طرز ساختن سفال را آموختند و بسرعت آنرا بسایر اقوام یونانی ساکن جزایر یا مقیم شبه جزیره یونان نیز یاد دادند و طولی نکشید که شراب و روغن زیتون و کوزه های سفالین یونانی از همه مصنوعات آسیائی بهتر شد.

۴. سرحدات جدید فکری

ناگزیر بودند هوش بکار ببرند: یونانی ها هر چیز تازه را بآسانی فرامیگرفتند یعنی چون مثل مصریها و بابلی ها دارای رسوم و تقالید هزار ساله نبودند بالطبع مانند آنها پای بند چیزهای کهنه و قدیمی نمیشدند از طرفی چون باوضاع و احوال جدید برخورد کرده بودند ناچار هوش و استعداد خود را بکار میانداختند تا بر مشکلات خود فائق آیند. وقتی میدیدند مصری ها کاری را بترتیب خاصی انجام میدهند و فی نی قی ها آنرا بترتیب دیگر و بابلی ها باز بطریقی دیگر آنوقت پیش خود میاندیشیدند که کدام يك از این سه طریق را اتخاذ نمایند و یا چگونه هر سه ترتیب را با هم جمع کنند و یا اصلاً طریقی تازه وضع و اتخاذ نمایند.

پرسندگان ایونی: از همان دوران قدیم در میان یونانیها کسانی بودند که میل داشتند در باره امور این عالم اطلاعاتی بدست آورند و چون پای بند احادیث و تقالید قدیم نبودند برای آنها بسیار آسان بود که بعقاید و نظریات مختلف راجع به يك موضوع گوش فرا دهند. یونانیها استعداد خاصی داشتند که در باره مسائل عادی و روزمره سوالات غامض و تازه بکنند و باینجه پیوسته افکار نوی بآنها دست میداد که علی الظاهر نظیر آن افکار در مردم دیگر دیده نمیشد. مثلاً بعد از آنکه ملاحان مدت چند سال

دردریاها بحر پیمائی کردند شخصی بنام اناکسیماندر (حدود سال ۵۷۵ ق.م) بفکر افتاد که نتیجه مطالعات و مشهودات این ملاحان را بصورت نموداری تنظیم نماید و باین طریق اولین بار نقشه جغرافیا کشیده شد. «کز نوفانس» از قوائی که امور این عالم را میگرداند بحیرت افتاد و عقیده معمول زمان خود را که میگفت قوای نهانی در میان خدایان تقسیم شده است تکذیب کرد و معتقد شد که فقط يك خدا در عالم وجود دارد. (کز نوفانس) از این مرحله هم قدم برتر نهاد و اعلام داشت که هر موجودی در این عالم از انسان و درخت و سنگ تا ستاره و هر چیز دیگر همه از نشأئه واحد بوجود آمده و در حکم واحد هستند و هر چیزی در این جهان جزئی از چیز دیگر است. خدای کز نوفانس خدائی عادل بود و بعقیده او اگر انسان هم در طریق عقل و فطانت سالک باشد میتواند با عدالت زیست کند.

بزرگترین نویسنده یونان قدیم طالس میلئوس است که در ۶۰۰ ق.م میریسته و او با چند نفر دیگر از معاصرینش متوجه این امر شدند که همه چیز این عالم پیوسته در حال تغییر است. نباتات و حیوانات بحد کھولت میرسند و میمیرند، چوب تبدیل ب خاک و خاکستر میشود، آهن زنك میزند و یخ آب میشود و هکذا سایر اجسام و موجودات که دائماً تغییر شکل میدهند و از صورتی بصورت دیگر منتقل می شوند. این متفکرین میپرسیدند شکل اولیه این اجسام در ابتدا چگونه بوده است و آیا آنها هم از يك وجود واحد منشعب شده اند یا از ابتدا بایکدیگر اختلاف کلی داشته اند. هر گاه اصل و منشأ همه آنها یکسان است پس آن ماده اصلی چه بوده و از کجا آمده است و اساساً چطور شده است که چیزی از عدم بوجود آمده است؟

بر اثر این پرسشها مجبور بودند افکار و آرائیکه در طول زندگی خود ب آن برخورد کرده و آنرا همچون اصلی مسلم پذیرفته بودند دوباره در بوته آزمایش بگذارند و در اطراف آنها بحث و تحقیق کنند. تا آنجا که ما اطلاع داریم طالس و معاصرینش نخستین اشخاصی بودند که در این دنیا به بحث و تحقیق پرداخته و بوسیله پرسش از نفس خود راه کمال را پیموده اند و همین پرسشها افقی تازه در تفکرات و معتقدات آن ها گشوده است.

پرسش مهمتر از پاسخ : طالس می گفت در ابتدا جز آب چیز دیگری وجود نداشته است، اناکسیمنز میگفت اول فقط هوا بوده است و هراکلیتوس معتقد بود که اصل همه موجودات آتش است ولی بهر صورت پاسخی که به پرسشهای طالس داده شده است آنقدر اهمیت ندارد که اصل سؤال او مهم است زیرا پیش از او ملیونها نفر از افراد بشر در طی هزاران سال زیست کرده و هرگز بفکر این سئوالات نیفتاده بودند و دنیا را بهمان صورتی که دیده بودند پذیرفته بودند. بنابراین پرسش طالس در واقع آغاز عصر جدیدی محسوب می شود زیرا وی با این پرسش در صدد شناسائی دنیائی که در آن زیست میکند برآمد و بعدها هر چه شناسائی انسان از این عالم فزونی یافت استیلا و تسلط او بر دنیا بیشتر شد.

کسوف و خدایان : موضوع دیگری که مورد استفسار طالس قرار گرفت ارتباط کسوف با خدایان بود. یونانیان معاصر او معتقد بودند که کسوف علامت قهر و غضب خدایان است لیکن طالس از مطالعه نوشته ها و تحقیقات مصریها برای اولین بار باین نتیجه رسید که کسوف در واقع معینی حادث میشود و موارد ظهور آن مرتب است و باینجهت فهمید که وقوع آن مربوط بحوادث طبیعی است و هیچ ارتباطی با خشم خدایان ندارد و حتی تاریخ وقوع کسوف بعدی را هم معین کرد و کسوف مزبور واقعاً هم در سال ۵۸۶ واقع شد.

بدیهی است این توضیحات مطابق میل یونانیان کهنه پرست که حاضر نبودند دست از معتقدات دیرین خود بردارند نبود اما پاره اشخاص روشنفکر در آن میانه پیدا شدند که این توضیحات را پذیرفتند و عقیده خود را درباره آنکه کسوف اثر خشم خدایان است تغییر دادند.

طالس واضع پاره از قواعد مهم هندسی بود که هر چند بسیار ساده است لیکن بعدها اساس کلیه پیشرفتهای هندسی گردید و ریاضیات عالیه بر پایه آن استوار شد و اگر همین قواعد ساده وضع نشده بود معلوم نبود راه آهن و طیاره و رادیو و عمارات آسمان خراش چگونه بوجود میآمد.

هنگام تسلط ئیدیها و ایرانیها : در زمان حیات طالس شهرهای یونانی آسیای

صغیر مطیع پادشاهان لیدی بودند و با و خراج میدادند ولی تا اندازه هم خود مختاری داشتند و پس از آنکه کوروش کبیر کراسوس پادشاه لیدی را شکست داد باز وضع شهرهای مذکور کم و بیش به همین حال باقی ماند.

این بود مختصری از تاریخ حریت فکر در یونان - حال برای آنکه اشاره هم بتاریخ آزادی سیاسی یونان شود بر میگردیم بشهر آتن در شبه جزیره یونان.

۴ = شهرهای مسقطی یونان

آتن - وقتی اقوام یونانی بسرزمین اژه رسیدند بدستجات کوچک تقسیم شدند و در آنجا ساکن گردیدند ولی پس از مدتی دستجات مجاور هر محل بایکدیگر جمع شدند و تشکیل شهر آزادی دادند. یونانیها این طرز حکومت را می پسندیدند و در تمام طول مدت تاریخ خویش همان نوع حکومت را برای خود حفظ کردند. شهر آزاد معمولاً عبارت بود از مرکز اصلی شهر و مقداری از اراضی مجاور آن که مردم در آن کشت و زرع میکردند و آذوقه شهر را تدارک مینمودند. شهر آزاد آتن نیز شامل قسمت مرکزی و نواحی اطراف آن بود بنام اتیک که مرکز تهیه آذوقه و اقامت مردم روستائی بود. با این کیفیت اگر شبه جزیره یونان هم مثل دره نیل و سواحل دجله و فرات اراضی مسطح و صافی بود شهرهای آن محققاً بهم پیوسته و تشکیل حکومتی واحد میدادند.

مسائلی را که یونانیان با آن مواجه بودند همانست که بشر از ابتدای عالم تا بامروز با آن مواجه است یعنی چگونه لوازم و ضروریات زندگی را که در اختیار خود دارند حفظ کنند و چگونه در صد زیاد کردن این لوازم بر آیند. شك نیست که یونانیان هم مثل همه مردم دیگر دنیا در صد بهبود وضع زندگی خود بودند.

یکی از چیزهایی که یونانیان در اختیار خود داشتند و بسیار هم بآن علاقه مند بودند و در حفظ آن می کوشیدند آزادی و تساوی زندگی فردی بود که آنرا از دوران قدیم یعنی از دوره هایی که در صحراها سرگردان بودند از پدران خود بمیراث برده بودند. آنچه راهم که میخواستند تحصیل کنند نظم و ترتیبی بود که برای استقرار و آسایش هر

جامعه لازم و ضروری است. بنابراین مسئله مهمی را که یونانیان قدیم مثل امروزها مواجه با آن بودند ایجاد جامعه‌ای منظم و متشکل بود که در عین حال آزادی فردی و استقلال عمل مردم را نیز تأمین نماید و برای رسیدن به همین کمال مطلوب هم بود که یونانیان پیوسته کوشا بودند.

بدیهی است یونانیها همیشه بدین آرزو و کمال مطلوب خود نمیرسیدند اما قضیه مهم این بود که چنین آرزویی را در دل میپروردند چنانکه مصریها و بابلیها اصلاً در فکر چنین کمال مطلوبی نبودند. آری، همین آرزوی یونانیان در تشکیل حکومتی که افراد ملت در آن با آزادی و مساوات زیست نمایند بزرگترین میراثی است که این قوم به بشریت ارزانی داشته‌اند.

طرز حکومت‌های اولیه - یونانیان يك قسم تشکیلات قومی یا قبیله داشتند که افراد در آن به نسبت استعداد و لیاقتشان کسب مقام و منزلت میکردند. کلیه مسائل حکومتی در شورائی حل و تصفیه می‌شد که پادشاه در رأس آن بود و عده از مشایخ قوم که از میان اشراف و نجبا انتخاب می‌شدند در این شورا به پادشاه مشورت میدادند ولی باید دانست که این نجبا مثل مصر و بابل و ایران بنده و غلام پادشاه نبودند بلکه مشاورین واقعی بودند که خودشان در جامعه دارای مقام شامخ و ارجمندی مثل شخص شاه بودند.

در جامعه یونان مقام سپاهیان نیز ارجمندتر از مقام سپاهیان در شرق نزدیک بود. همچنین در یونان قوانین بوسیله مجمع خاصی وضع میشد و این نکته یکی از مهمترین موارد اختلاف میان یونان و تمدنهای قدیمی تر است چه در دنیای قدیم مردم معتقد بودند که قوانین بصورت الهام و مکاشفه از طرف خدایان به پادشاهان نازل میشود و به همین جهت مردم حق تغییر و تبدیل آنرا ندارند ولی یونانیان قانون را وضع شده از طرف مردم و برای رفع حاجات مردم میدانستند و به همین جهت مانعی نمیدیدند که در مواقع ضروری این قوانین تغییر کند.

از طرفی چون سپاهیان نیز در مجامع قانون گذاری عضویت داشتند باینجهه وجود آنها تأثیر فراوانی در حکومت های وقت داشت: البته گاهی این نفوذ زیاد تر بود

و گاهی کمتر ولی در هیچ مورد کمال مطلوب و آرمان ملی از خاطر ها محو نمی شد.

دارائی شخصی موجب اشکال میشد: اینک بر میگرددیم بداستان شهر آزاد آتن: همینکه مهاجرین یونانی در سرزمین تازه خود ساکن شدند عده از آنها بکار زراعت پرداختند و دیری نگذشت که هر يك از آنها قطعه زمینی را که در آن زراعت میکرد ملك خود دانست و بدین ترتیب یونانیها شروع کردند بمالك شدن زمین. از طرف دیگر جماعتی هم بامر تجارت و راهزنی در دریا پرداختند (فراموش نشود که راهزنی دریا هم در آن ایام مانند تجارت از مشاغل محترم بود) و در نتیجه عده هم صاحب مال التجاره و جهازات شدند. دیری نگذشت که اختلاف ثروت و تفاوت طبقاتی در میان آنان پدید آمد در صورتیکه تا قبل از این تاریخ یونانیان بعبادت اقوام بدوی هر چه را داشتند متعلق بهمه میدانستند و زیاد و کمی در میان آنها معمول نبود. بدیهی است بعضی ها در اندوختن مال و دولت توفیق مییافتند ولی بعضی دیگر موفق نمیشدند و بالنتیجه تخم عدم رضایت در میان آنها کاشته میشد.

دارائی شخصی گاهی هم متضاد فوایدی بود: امروزه ماطوری بد داشتن مایملك شخصی عادت کرده ایم که تصور میکنیم همیشه مردم دنیا صاحب دارائی و اموال مستقل بوده اند در صورتیکه دیدیم در مصر و بابل قضیه بعکس این بوده است و مردم این کشورها نه تنها صاحب مال و ملکی نبودند بلکه قوه بدنی و دماغی آنها هم متعلق بخودشان نبوده است و چون بحالت بردگی زیست میکردند ناگزیر بودند که کار کنند اعم از آنکه خودشان میخواستند تن بکار در دهند یا نمیخواستند. بعلاوه ناچار بودند بهمان معیشت قلیلی که اربابشان بآنها میداد و اکثراً از حدود بخور و نمیری خارج نبود بسازند.

برای نخستین بار در تاریخ می بینیم که در شهر آتن عامه مردم حق اندوختن مال و دارائی داشتند و حتی میتوانستند از درآمد دارائی خود نیز استفاده کنند خواه دارائی آنها اشیائی از قبیل زمین و کشتی بود و خواه قوای دماغی و استعداد بدنی شخصی آنها.

آزادی عمل انسان در بکار انداختن دارائی شخصی و انتفاع از آن اساس میبستم

سرمایه‌داری است و مادر جامعه یونان قدیم نخستین بار باین سیستم سرمایه‌داری عمومی برمیخوریم. موضوع جالب دقت و مهم برای ما اینست که همین جوامع سرمایه‌داری بحکم آنکه سرمایه‌دار هستند خیلی زود تبدیل بجامعه دموکراسی میشوند باین معنی که افرادی که دخیل در امر حکومت نبودند چون میدیدند در موقع بکار انداختن سرمایه خود اغلب مغبون میشوند یا دچار زحمت میگردند ناچار در صدد بر میآمدند که در امر قانونگذاری و انتخاب مأمورین اجرای قوانین مداخله نمایند. تقاضای این افراد بتدریج مورد قبول یافت و در نتیجه شهر آتن بصورت جامعه‌ای دموکرات درآمد.

یکقدم بطرف دموکراسی: در حوالی سال ۷۵۰ ق. م. پادشاه اغلب اختیارات خود را از دست داده فقط صورت ظاهری از او باقی مانده بود و عمده اختیارات او در دست ۹ نفر مشاورین او بود که چنانکه دیدیم از میان نجبا و اشراف انتخاب میشدند و بنام ارگونها معروف بودند.

ارگونها اکثراً از وضع موجود راضی بودند زیرا بدیهی است کسانی که طرز زندگی آنها با قاطبه مردم متفاوت است طرز تفکرشان نیز با آنها متفاوت می شود چنانکه در همه ازمینه و اعصار رسم بر این جاری بوده است که اغنیاء تصور میکرده‌اند فقرا باید فقیر باشند زیرا آنها را اساساً محکوم به فقر و تنگدستی میدانسته‌اند. امدادیری نگذشت که اشخاصی از برای حمایت فقرا و مظلومین قد علم کردند و با کمک نهضتی که در طبقه پيله و ران و صنعتگران جزء ایجاد نمودند موفق شدند که وضع زندگی آنها را بهبودی بخشند.

از جمله حامیان طبقه فقیر، شخصی بود بنام سولون که خود از طبقه بازرگانان بود (در حوالی ۶۳۹ ق. م.) سولون نجبای آتن را وادار کرد که با سه موضوع زیر موافقت نمایند (۱) قوانینی وضع شود که همه طبقات ملت با آسانی بتوانند احقاق حق نمایند (۲) همه افراد ملت حق رأی در مجلس مشاوره داده شود (۳) هر قرضی که آزادی بدهکار را سلب کند و او را بصورت برده و غلام در آورد ملغی باشد.

اصلاحات سولون نتوانست موجب استقرار دائمی صلح و انتظام شود و دیری

نگذشت که آتن گرفتار حکومت دیکتاتوری شد و پی سیستراتوس و پسرانش هی پارکوس و هی پیاس بر مردم مسلط گردیدند لیکن هی پارکوس در سال ۵۱۴ ق. م. بقتل رسید و هی پیاس از کشور اخراج شد و بعداً آتنی ها بریاست شخصی بنام کلیستن در قوانین اساسی خود تجدید نظر کردند و باز هم قدمی دیگر بدموکراسی نزدیک شدند.

کلیستن ملاحظه کرد که عمده اسباب اختلال و بی نظمی جامعه اقتدارات نجبا و اشراف قدیمی است و برای آنکه نفوذ و قدرت این طبقه را از میان ببرد جامعه آتن را به ده قبیله مختلف تقسیم کرد که هر یک از آنها مرکب بودند از نجبا و غیر نجبا و بعد شورائی مرکب از پانصد عضو تشکیل داد که هر یک از این قبایل پنجاه نماینده بآن میفرستادند تا در امور کشور و وضع قوانین با هم مشارکت نمایند. این شورابنام (بول) نامیده می شد و منظور آتنی ها از تشکیل آن ایجاد حکومت شوروی بود و اگر این منظور بطور صحیح در دنیای قدیم بموقع اجرا گذاشته شده بود مجرای تاریخ بشر تغییر میکرد ولی متأسفانه نه خود یونانیها و نه رومیها هیچکدام اصراری در اجرای آن نکردند و امروز طرز حکومت مشروطه که در غالب کشورهای معمول است در قرن سیزدهم از مردم انگلستان اقتباس شده است.

ابتکار دیگری که آتنی ها در امر حکومت کردند قانون « نفی بلد » بود که بآن وسیله شهر هر کس را که میخواست اعمال قدرت و نفوذی کند و مشکلات سیاسی از برای جامعه ایجاد نماید از سر خود دفع مینمودند. طریقه اجرای این قانون هم بدین قرار بود که هر گاه در موقع انتخابات مردم مقدار معینی رأی مخالف بر علیه یکی از رجال بصندوق میریختند آن شخص بمدت ده سال از آتن تبعید میشد.

پیش از آنکه بشرح وقایع بعدی و جنگهای ایران و یونان بپردازیم نظر اجمالی هم باوضاع شهر آزاد اسپارت که از هر حیث رقیب شهر آتن بود میافکنیم.

شهر آزاد سپاهیان : آتن شهر عمده طوایف ایونی بود و اسپارت شهر عمده طوایف دوریک. طرز حکومت این دو شهر بطور اختصار با هم بسیار شبیه بود جز آنکه در اسپارت هنوز پادشاهان حکومت میکردند ولی باوجود این حکومت اسپارت چندان

با طرز حکومت آتن فرق نداشت زیرا پادشاه اسپارت همیشه دو نفر بود و هر کدام از آنها در کار دیگری نظارت میکرد بعلاوه اختیارات آنها هم بسیار محدود بود و بنابراین در اسپارت نیز مثل آتن حکومت فی الواقع در دست خود مردم بود. دستگاه حکومت اسپارت عبارت بود از شورای عمومی که همه اهالی شهر عضو آن بودند و يك مجمع شیوخ و پنج دادگاه بنام (افور) یا ناظر.

تابعیت در اسپارت و یونان: اختلاف اساسی که میان این دو شهر آزاد وجود داشت در کیفیت اتباع آنها بود. اتباع شهر آتن همه گونه افراد بودند: از ملاح و ماهیگیر تا تاجر و صاحب کارخانه و از کارگران دکاکین و بنادر تا هنرمندان و صنعتگران و اهل حرف و همچنین مالکین ارضی چه مالک عمده و چه خرده مالک. کلیه افراد این طبقات بنام تبعه آتن خوانده میشدند و بهنگام ضرورت بخدمت نظام و وظیفه احضار میشدند و خود را تبعه آتن میدانستند.

ولی در اسپارت قضیه درست برخلاف این بود یعنی اتباع این شهر همیشه و در همه حال خود را سپاهی مطلق میدانستند و تمام آمال و فعالیت های آنان در همه مراحل زندگی وقف حرفه سربازی بود. اساساً زندگی سیاسی و اجتماعی و اقتصادی اسپارت تنها بر گرد يك منظور دور میزد و آن اینکه افراد اسپارتنی سپاهیان خوبی بشوند و جامعه اسپارت دارای قدرت نظامی کامل گردد.

آتن و اسپارت در این تاریخ مهمترین شهرهای آزاد یونان بودند در حالی که صدها شهر دیگر در سرتاسر نواحی مدیترانه وجود داشت که بعضی از آنها تقلید از آتن می کردند و برخی دیگر از اسپارت و بطور کلی همه این شهرها مستقل بودند و کاری بکار یکدیگر نداشتند. درین صورت باید دید این همه شهرها و نواحی پراکنده یونان را چه چیز بهم متصل ساخته و سبب وحدت آنها چه بوده است:

۱- یونانیها زبانی واحد داشتند و با آنکه همه اهالی کشور زبان یونانی را یکسان تکلم نمی کردند مع هذا یونانیانی که از ولایات دور دست می آمدند باز زبان یکدیگر را میفهمیدند.

۲- یونانیها ادبیات مشترکی داشتند و مخصوصاً اشعار هومر افکار و آرمانهای

واحدی در اقوام مختلف یونانی ایجاد می کرد.

۳ - همه آن ها معتقد بودند که از بطن يك جدۀ بزرگ بوجود آمده اند و آن

شخص هلن بوده است.

۴ - همه آنها خدایان مشترك داشتند.

۵ - در مواقعی که بافتخار خدایان جشن برپا میشد همه یونانیان یکسان در این جشنها و مسابقات پهلوانی شرکت میکردند.

۶ - خدایان یونان: یونانیان خدایان متعدد داشتند. بعضی از آنها خدایان

محلی بودند و در شهر خودشان مورد پرستش قرار می گرفتند، مانند آنها که محافظ شهر آتن بودند، خدایان دیگر راهمه یونانیان درهمه جا می پرستیدند و از آن جمله اند: زئوس یا ژوپیتر پدر خدایان و انسان، «هرا» زوجه زئوس، اپولون خدای موسیقی و پیشگوئی - افرودیت خدای عشق و جمال - هفسوس خدای آتش - پوزیدون خدای دریا - هرمس قاصد خدایان و مارس خدای جنگ.

اینها و سایر خدایان یونانی بنا به عقیده عموم در قله کوه المپ منزل داشتند اما همیشه در آنجا ساکن نبودند و چنانکه در روایات مسطور است اغلب در اطراف و اکناف به سیر و سیاحت مشغول میشدند و از این حیث شبیه بخود یونانیان بودند. بعضی معابد بافتخار آنها برپا شده بود که در ردیف معابد و پرستشگاههای ملی یونان در آمده بود و از آن جمله معبد زئوس بود در اولمپیا که بازیهای پهلوانی المپیک معمولاً در آنجا انجام می شد و معبد اپولون در دلفی که غیبگوی آنجا شهرت عالمگیر داشت.

غیبگویان یونانی: گذشته از خود یونانیان اقوام غیر یونانی نیز برای استخاره

به دلفی می آمدند و معمولاً جوابی که غیبگوی دلفی بآنها میداد صراحت نداشت و معانی مختلف از آن استنباط میشد مثلاً وقتی کراسوس پادشاه لیدی از غیبگوسؤال کرد که که آیا باید با کوروش بجنگد یا نه جواب داده شد اگر جنگ کند امپراطوری بزرگی منقرض خواهد گردید. کراسوس جنگید و امپراطوری بزرگی منقرض شد اما البته این امپراطوری، امپراطوری خود او بود! با وجود اینگونه مبهم گوئی ها که منجر به ادبار و بدبختی استخاره کنندگان می شد معهذا مردم عقیده و ایمان راسخی به غیبگویان دلفی

داشتند و ثروت‌های هنگفت بآنها تقدیم میشد. ولی با وجود همه اینها غیبگویان این معابد نتوانستند مانند کهنه مصری و بابلی تأثیر عمیقی در روحیات و زندگانی مردم یونان بنمایند.

جشنها و مسابقات پهلوانی یونان - معروفترین جشنها و مسابقات مذهبی یونان آنهایی بود که بافتخار ژوپتر برپا میکردند و این جشنها بقدری در زندگانی یونانیان موثر بود که در قرن سویم پیش از میلاد مردم حساب تاریخ را از روی آن نگاه میداشتند و هر چهار سال یکبار را بنام المپیاد مینامیدند. دوره این جشنها معمولاً يك هفته بود و در عرض این مدت جمع کثیری از تمام اقطاریونان برای تماشا و شرکت در بازیها میشتافتند و بیشتر وقت جشنها ببازیهای پهلوانی میگذشت ولی ضمناً شعرا و نمایش نویسان نیز آثار خود را در آنجا میخواندند و در مسابقه‌هایی که برای اعطای جوایز دائر میشد شرکت می‌جستند. قدیمی‌ترین داستان پهلوانی که از این اعیاد در تاریخ ضبط است مسابقه دویدنی بوده است که بنام استادیوم شهرت داشته و شبیه بمسابقه دودویست متری خودمان است و اولین قهرمان این مسابقه نام خود را بجشنهای المپیاد داده است. اعمال پهلوانی دیگری که در این جشنها انجام می‌شد عبارت بوده است از پرش از بلندی، نیزه پرانی، وزنه اندازی، کشتی‌گیری، مشت زنی، ارابه رانی و اسبدوانی. نظیر همین جشنها هم در شهرهای آتن و کورنت و دلفی دائر می‌شده است (اولین مسابقه المپیک در عهد جدید در سال ۱۸۹۶ دائر شد.)

بوسیله این جشنها و مسابقات پهلوانی اقوام یونانی بهم نزدیک میشدند و با یکدیگر تفاهم حاصل میکردند و در ضمن خود را از سایر ملل مثل فینیقی‌ها و مصریها و غیره ممتاز میدیدند. بهمین جهت با آنکه هرگز یونانیها با یکدیگر اتحاد و اتفاق کامل پیدا نکردند و حتی گاهی نیز باهم در جنگ و ستیز بودند مع هذا زمانیکه ایرانیان بآنها حمله کردند روح یگانگی در آنان بجنبش در آمد و اغلب شهرهای یونان بر علیه دشمن مشترك متحد شدند.

۵ - جنگ ماراتون (۴۹۰ ق. م) و وقایع بعد از آن.

جنگی که غیر قابل اجتناب بود: جنگ با ایرانیان تقریباً غیر قابل اجتناب شده بود. علت آنهم این بود که کوروش کبیر پس از شکست کراسوس دامنه متصرفات خود را تا سواحل بحر اژه بسط داده و هیچ دلیلی نبود که در همانجا متوقف شود. برعکس دلیل دیگری در بین بود که ایرانیان را وادار می کرد بسمت مغرب پیش بروند زیرا تا جزایر بحر اژه بتصرف آنها در نمی آمد نمی توانستند شهرهای یونانی آسیای صغیر را وادار به تمکین کنند و برای تصرف این جزایر هم ناگزیر باید کار خود شبه جزیره یونان را بپردازند. بنابراین ایرانیها یا باید از بحر اژه گذشته یونان حمله کنند و یا بسرکشیها و طغیان پی در پی شهرهای یونانی آسیای صغیر تن در دهند. من باب مثل میتوان این واقعه را ذکر کرد که در سال ۴۹۹ ق. م. پاره از شهرهای ایونی شورش کرده بودند و آتن و شهرهای دیگر یونان بکمک آنها شتافتند.

شورش شهرهای ایونی و ماراتن: مدت پنج سال طول کشید تا باین شورش خاتمه داده شد اما در عوض سرکوبی کاملی هم از شورشیان بعمل آمد بدین معنی که شهرهای ایونی کاملاً مغلوب گردیدند و یکی از معتبرترین آنها بنام ملتوس بـا خاك يكسان شد. پس از آن ایرانیها بتوسعه متصرفات خود در سمت مغرب مشغول گردیدند تا بالاخره در سال ۴۹۰ قشونی به خاك اتيك فرستادند و در همین نقطه است که بقول یونانیها «کوهها مشرف بر ماراتون هستند و ماراتون مشرف بر دریاست» در ماراتون گروهی از یونانیها بسرکردگی میلیتادیس لشکریان ایرانرا شکست دادند و آنها را بکشتیهای خودشان برگرداندند.

جنگ ماراتون از این حیث اهمیت داشت که یونانیان رادل و جرئت داد و همینکه دیدند در مقابل امپراطوری بآن بزرگی ایستادگی کرده وفائق آمده اند اعتماد بنفس آنها زیادتیر شد و خود را برای جنگ بعدی آماده ساختند.

این بار بخت با یونانیان یاری کرد زیرا داریوش کبیر پادشاه ایران گرفتار پاره کشمکشها در داخله کشور خودش شد و چون دوباره تدارك دید که بخاك یونان حمله برد اجل مهلتش نداد و در سال ۴۸۶ ق. م. در گذشت. چند سال دیگر هم طول کشید تا

پسر او خشایار شا قشونی فراهم ساخت و بخاک یونان فرستاد و در خلال این تأخیرات یونانیان ده سال تمام وقت پیدا کردند که خود را آماده مقابله مجدد با آنها سازند.

منابع آتن : در طی این مدت اقبال دیگری هم یونانیان رو کرد و آن عبارت از این بود که شبانی در موقع چراندن گله خود فلز سفیدی پیدا کرد و این فلز که همان نقره است بختاً آتن را به ثروت و تمول سرشار رسانید ولی البته بزرگترین منبع ثروت آتن نقره نبود بلکه قدرت اخلاقی و هوش افراد آن بود.

ملت آتن در خلال این مدت بر اثر اصلاحات اجتماعی کلیستین رشد و ترقی فراوان کرده بود و پیشوایان و زعمای لایقی از برای خود انتخاب میکرد. پیشوایان مذکور هم هوش و استعداد خود را بکار میانداختند و حداکثر استفاده را از منابع کشورشان، چه منابع انسانی و چه منابع اقتصادی میبردند.

رجل بزرگ بحری : معروفترین رجل این دوره تمیستو کلیس است و این شخص کسی است که معتقد بود باید نیروی دریایی ایران را منحل ساخت زیرا مادام که ایرانیها بر دریا مسلطند، مرتباً قشون و مهمات یونان میفرستند. بعلاوه یونانیها عموماً و آتنیها خصوصاً در امور مربوط به دریا بسیار ورزیده و با سابقه شده بودند و همانطور که در خشکی می توانستند بجنگند در دریا هم دست بچنگ داشتند. بنابراین تمیستو کایس آتنی ها را وادار کرد که آنچه نقره بدست می آوردند و آنچه سعی در قوه داشتند در راه تهیه نیروی بحری بزرگی بکار برند. البته این فکر بکلی تازگی داشت و تا آنروز هیچ قومی در تاریخ تمام هستی و موجودیت خود را در روی دریا و کشتی بخطر نینداخته بود و بهمین جهت هم عده زیادی با این فکر تمیستو کلیس مخالفت می ورزیدند اما عاقبت اصرار او بر مخالفت آنها فائق آمد و نتیجه هم چنان شد که همه دیدند و معلوم شد حق بجانب او بوده است.

سیل مهاجمین آسیائی - ایرانیها از راه دریا و خشکی حمله کردند و این حمله آنها شباهت کامل بیک سیل انسانی داشت. هرگز تا آنروز چشم روزگار چنان لشکر جراری ندیده بود و هر چند آمار صحیحی از عده نفرات این قشون در دست نیست اما ظن غالب آنست که عده مهاجمین ده برابر عده مدافعین بوده است. همچنانکه قشون ایران

از راه خشکی در آسیای صغیر میگذشت و از روی پلی که بهمین منظور بر روی بوسفور بسته بودند عبور میکرد نیروی دریائی ایران نیز در پی آن در کرانه های دریا حرکت میکرد. از مدتها پیش رسولان ایرانی در شهرهای یونانی دست بکار فریفتن آنها شده و با دادن پول و هدایا آنها را تشویق میکردند که بیطرف بمانند و برای کمک یونانیان جنبشی ننمایند. از قضا تحریکات ایرانیها موثر هم واقع شد و در آن زمان همه مردم دنیا کار یونانرا ساخته میدانستند.

شجاعت اسپارتهای : نخستین برخورد قشون ایران با یونانیان در تنگه ترموپولی رخ داد و در اینجا بود که سیصد نفر اسپارتهای و جمعی دیگر از یونانیان بسرکردگی پادشاه اسپارت لیونیداس جلوه دشمن را گرفتند و تا همه آنها کشته نشدند ایرانیها نتوانستند از آنجا عبور کنند. دفاع تنگه ترموپولی تأثیر عمیقی در روحیه یونانیان داشت و آنها را باستقامت و پایداری در مقابل دشمن تشویق کرد.

در حینیکه جنگ بشدت در زمین ادامه داشت نیروی دریائی ایران هم در «ارتی می سیوم» با لشکریان یونان روبرو شد و هر چند در این جنگ هیچکدام فتح نکردند اما یونانیها مانع رسیدن امداد بقشون ایران شدند.

شهادت تمیستوکس : در اینوقت دستگاه جنگی عظیم ایران بسمت جنوب سرازیر شد و شهر آتن را گرفته آتش زد و آتنیهامتواری شدند. در این هنگام موضوع عمده این بود که یونانیها در کجا جمع شوند و چگونه مقاومت را از سر بگیرند؟

اسپارتهای معتقد بودند که باید بدماغه کورنت عقب کشید و در آنجا جلوه راه دشمن را گرفت ولی تمیستوکلیس میگفت مادام که ایرانیان بر دریا مسلط هستند باسانی میتوانند در جنوب کورنت نیرو پیاده کنند و سپاهیان یونانی مقیم آنجا را از دو سمت مورد حمله قرار دهند. باینجهت دوباره بنقشه اولیه خود پرداخت و مصمم شد که با ایرانیان در دریا مقابله نماید و هر چند متفقین او در ابتدا بانقشه او موافقت نداشتند لیکن عاقبت آنها را بزحمت متقاعد ساخت و قرار شد در خلیج سالامین منتظر حمله دشمن شوند. همینکه جنگ شروع شد چون عده جهازات ایرانی زیاد بود و در خلیج بدان کوچکی میدان عمل نداشتند ناگزیر مزاحم حال یکدیگر میشدند و هر کدام از آنها سدره دیگری

میشد. یونانیها نیز بچالاکی بر آنها حمله بردند و این بود که بسهولت آنها را منهزم ساختند.

خشا بارشا چون تسلط بر دریا را از دست داد ترسید که مبادا خودش در یونان گرفتار شود ناگزیر راه ایرانرا پیش گرفت و قسمتی از قشون را بسرگردگی برادرزن خود مردونیوس (مردان) در آنجا گذاشت ولی سال بعد مردونیوس هم در پلاتیه مغلوب شد و بقیه قشون ایران عقب نشینی کرد.

پرسش و پاسخ های تازه : پس از آنکه ایرانیان از یونان رفتند چند فقره سؤال تازه پیش آمد که بهر کدام از آنها باید پاسخی داده شود. آیا ایرانیها مجدداً بر خواهند گشت؟ آیا مادام که قسمتی از نواحی اثره در دست ایرانیان است یونانیان میتوانند احساس امنیت کنند؟ آیا اکنون که سپاه ایران رو بهزیمت گذاشته است آیا بهتر نیست آنها را تعاقب کنند تا بکلی نواحی اثره را تخلیه نمایند؟ درینصورت کدامیک از شهرهای یونان صلاحیت این تعاقب را دارد: آتن یا اسپارت؟

عاقبت یونانیان تصمیم به پیشروی گرفتند و چون مسیر عمده آنها در دریا بود و اسپارتیها اهل نبرد در خشکی بودند باینجهت آتنیها بسرگردگی کل سپاه انتخاب شدند.

در دِلوس که یکی از جزایر کوچک بحر اژه است اتحادیه از همه شهرهای مجاور دریا تشکیل شد و هر کدام از آنها حاضر شدند مقداری پول و چند کشتی در اختیار سر کرده آتنی ها موسوم به آرسیتید بگذارند . ارستید به عدالتخواهی و بی غرضی معروف بود و بهمین جهت او را آرسیتید عادل مینامیدند . از آن پس تعرض بر علیه ایرانیها بشدت ادامه یافت تا عاقبت لشکریان ایران بتدریج نواحی اژه را تخلیه کردند .

در ضمن این حوادث آتنی ها که سمت پیشوائی یونان را در امور دریائی بعهده گرفته بودند بالطبع در امر تجارت و بازرگانی سرآمد دیگران شدند زیرا مثلی معروف است که « تجارت بدنبال بیرق حرکت میکند » و طولی نکشید که دایره تجارت آنها نه تنها در نواحی اژه بلکه در کلیه حوضه مدیترانه بسط و توسعه یافت و ثروت فراوانی بآنها رونمود و بواسطه همین ثروت و تمول بود که عصر طلایی آتن یا بعبارة آخری عصر طلایی یونان بوجود آمد .

فصل ششم

عصر طلایی یونان

۱- پریکلس

يك قرن درخشان : پس از جنگهای ماراتون و سالامین و پلاتیه تا مدتی شبه جزیره یونان از تعرض ایرانیان مصون بود ، لیکن صد و پنجاه سال بعد فیلیپ مقدونی آنجا را فتح نمود . در طی این مدت که در مقابل تاریخ مدت کوتاهی بشمار میاید عدد زیادی از مردان بزرگ در یونان بوجود آمدند که اکثر آنها یا اصلاً اهل آتن بودند و یا تربیت آتنی داشتند . میتوان گفت هیچ ملتی در طی مدتی باین کوتاهی اینهمه مردان نام آور و رجال معروف بوجود نیاورده است . این مردان بزرگ اکثراً در قلمرو فکر و روح انسانی فعالیت داشتند و بوسیله الفاظ یا رنگها یا حتی سبك و سایر مواد آثاری بسیار زیبا و لطیف از خود بیادگار گذاشته اند . اینها مبلغین زیبائی و راستی و پاکی در عالم بودند و الحق از عهده کار خود بطوری خوب برآمدند که هنر نمائی آنها از زمان خودشان تا بامروز پیوسته منبع الهام و وسیله تصفیة روح کلیه افراد بشر واقع شده است .

اما کسی گمان نمیبرد : موضوع قابل توجه اینکه بازماندگان جنگهای ماراتون و سالامین وقتی بخرابه‌های نیم سوخته شهر خود پس از بازگشت ایرانیان مینگر یستند هرگز بخاطرشان خطور نمیکرد که در مدت يك قرن شهر آتن تابدان پایه عظمت و اعتلاء برسد، همچنانکه کسی امروز از میان ما نمیتواند معین کند که تادو قرن دیگر چه اتفاقاتی در کشورمان رخ خواهد داد. در آ نهنگام مردان بزرگی که بعدها آتن را باوج تعالی رساندند یاهنوز متولد نشده بودند و یاتازه درسین کودکی و جوانی بودند. پریکلس در این تاریخ جوانی بود که تازه مراحل بلوغ را می پیمود و روح و بدن خود را پرورش میداد، هرودوت چهارده ساله بود، توسیدید و اریستوفان و سقراط و افلاطون و ارسطو هنوز بدنیا نیامده بودند و وقایع بزرگی که بعدها اتفاق افتاد منتظر ظهور آنها بود.

احتیاجات معمولی : کاری که بدست این مردان بزرگ بانجام رسید طبعاً ممکن نبود در محیطی عقیم انجام یابد چنانکه گل با همه زیبائی و آراستگی خود احتیاج پیاره چیزهای معمولی دارد از قبیل خاك و آب و آفتاب. آنچه که از برای پیشرفت تمدن آتنی ها لازم بود همانا امنیت و انتظام و فراوانی نعمت بود و هر گاه آتنی ها فاقد حکومت ثابت و لوازم زندگی میبودند شاید عصر طلائی آنها هرگز بوجود نمیامد. تمدن محال است در محیطی آشفته و ناامن و در آغوش فقر و مسکنت رشد و ترقی کند.

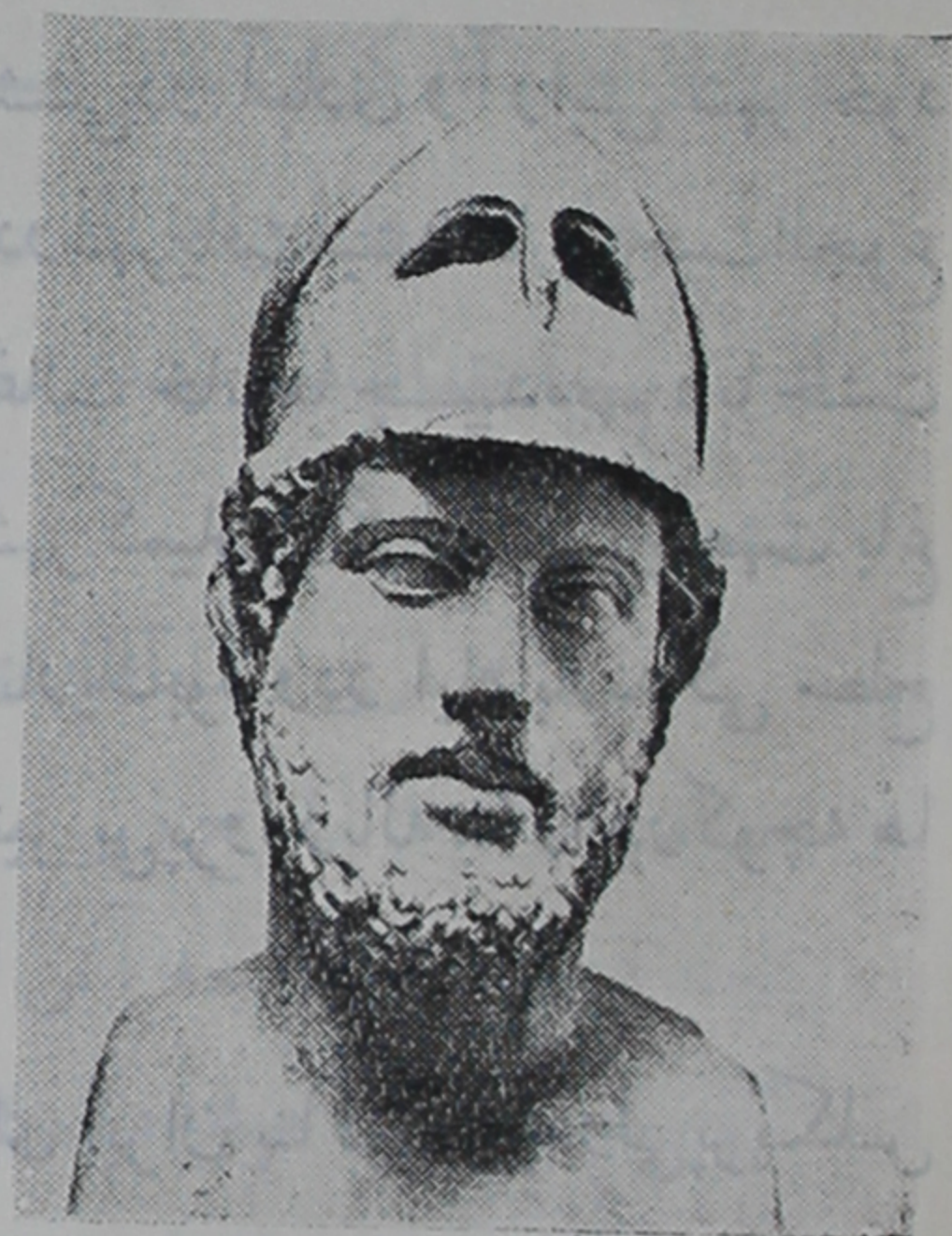
همه چیز باهم پیش میرود : در این فصل ابتدا به تشریح اعمال سیاسیون و بازرگانان و سپاهیان میپردازیم و سپس آثار نویسندگان و مجسمه سازان و سایر هنرمندان را شرح میدهیم ولی باید دانست که قضایا بهمین ترتیبی که ما شرح میدهیم صورت نگرفته است بلکه رجال سیاسی و بازرگانان و سپاهیان و نویسندگان و مجسمه سازان و استادان یونان حتی پدران و مادران و اطفال یونانی همه در آن واحد در تنظیم امور اجتماعی یونان و ترقی دادن مدنیت کشور خود کوشیده اند. در موقع نگارش تاریخ معمولاً رشته فعالیت های ملل را از هم تفکیک میکنیم، مثلاً اول به تشریح اعمال سیاسی و اقتصادی آنها میپردازیم و بعد به توصیف فعالیت های علمی و دماغی آنها، در حالیکه این تفکیک بهیچوجه طبیعی و منطقی نیست و فقط به قصد آنکه رشته های فعالیت يك دوره

را از هم تجزیه نمائیم و جداگانه شرح دهیم باین کار مبادرت میورزیم لیکن عیب این
طریقه در آنستکه باتفکیک فعالیت های سیاسی از فعالیت های علمی واجتماعی عموماً
تصور میرود که حکومت ها چیزی جدا از زندگانی متعارفی ملل هستند و متوجه نمیشویم
که دولت ها و حکومت ها فقط بمنزله ابزار و آلتی هستند در دست مردم که بوسیله آن
بتوانند زندگانی خود را بسطح بالاتری ترقی دهند و هر وقت این ابزارها کند شوند و یا
منظوری را که مردم از آن داشته اند بخوبی انجام ندهند بسهولت میتوانند آنها را
عوض کنند .

چند نفری که شایسته توجه مخصوصند: پس از جنگ پلاتیه تامت یک نسل رجال و
بزرگانی در آتن ظهور کردند که اعمال و خدمات آنها بجامعه یونان و به فرهنگ عمومی
در خور توجه مخصوصی است اما در اینجا ما فقط اشاره به شخص پریکلس میکنیم که
بدون شك بزرگترین رجل یونان پس از واقعه سالامین میباشد و عصر طلایی یونان گاهی
بنام عصر پریکلس نامیده میشود .

پریکلس در حدود سال ۴۸۵ ق . م از خانواده نجیبی متولد شد و تحصیلات خود
را نزد جمعی از معارف علمای عصر بانجام رسانید و هنوز در بیستمین مراحل زندگی بود که
وارد عرصه سیاست شد و در سن ۳۵ سالگی یکی از بزرگترین رجال آتن محسوب میشد .

پریکلس قیافه زیبایی داشت الا آنکه کله او
دراز بود و بهمین جهت مجسمه هایی که از او در
دست است عموماً سر آنها با کلاه خودهای بزرگ
پوشیده است ولی دشمنان او هم از این نقص
طبیعی او بیخبر نبودند و عموماً اشعار هجوی
که درباره او سروده اند اشاره باین منقصت دارد.
از عهد سولون بعد مردم یونان عادت کرده
بودند که در امور حکومت علاقه مند باشند و
پریکلس این عادت مردم را مخصوصاً بیشتر تقویت

مینمود و چون خود او ناطق زبردستی بود اغلب در میان مردم راجع بامور سیاسی سخن

میگفت و آنها را بحقایق امور حکومت واقف میساخت . پریکلس علاقه وافری به شهر محبوب خود آتن داشت و باینجهه هر چه درقوه داشت میکوشید تا بر آبادی وعظمت این شهر بیفزاید ودراین زمینه از هیچیک از امور اجتماعی غافل نبود . یعنی همانطور که توجه مخصوصی بحال بازرگانان واهل صنایع وحرف داشت وبوسائل گوناگون بردارائی ودرآمد آنها میافزود همانطور هم متوجه حال هنرمندان ومجسمه سازان ومعماران وشعرا ومورخین وفلاسفه وبطور کلی تمام کسانی بود که وجود آنها برای تعالی روحی وذوقی آتن مفید میتوانست باشد . پریکلس مدت سی سال بر آتن حکومت کرد ولی برای ادامه حکومت خود هرگز متوسل بزور نشده بود وخودمردم از جهت خدمات شایانی که بآنها میکرد حکومت او را حفظ میکردند .

۲ - آتن و اهالی آن

شهر آتن . وضع طبیعی آتن که اطراف آنرا تا کستانهای بزرگ و بیشه های زیتون فرا گرفته بود ودر کوهستانهای مجاور آن شبانان بچراندن گوسفندان مشغول بودند خیلی زیبا وممتاز بود . در سمت شمال کوههای مرتفع در زیر آسمان آبی رنگ جلوه گری میکرد ودر سمت جنوب آب دریامانند نقره مذاب میدرخشید .

رویهمرفته طبیعت محیطی نشاط انگیز و دلنشین بشهر آتن ارزانی داشته بود ولی خود مردم تاسی به طبیعت نکرده و چندان کوششی در آبادی و آرایش شهر خود ننموده بودند . با آنکه چند ساختمان نسبتاً خوب در شهر یافت میشد اما من حیث الجوع وضع ساختمانها چندان نظر گیر و مطلوب نبود و غالب خانه ها چسبیده بهم وبا خشت خام بنا شده بود و چون زمین در داخل حصارهای شهر کمیاب و گران بود باینجهت باغ وباغچه در داخل شهر دیده نمیشد : کوچه ها تنگ وتاریک بود ودر ایام بارندگی سطح آنها چون باطلاقی پر از گل و لای میشد و مردم نیز بی پروا زباله ها را در کوچه ها می ریختند .

حصار شهر را سابقاً تمیستو کلس پس از جنگهای ایران بنا کرده بود ولی پریکلس آنها را توسعه داد و پناهگاهی جدیدی برای حفظ جان مردم در مواقع خطر تدارك دید . علاوه براین پریکلس قورخانه وسربازخانه های مفصل ساخت وتاسیسات بندری را نیز توسعه

X

داد ولی پس از اتمام همه این کارها عده زیادی از اهالی آتن بیکار ماندند و پیریکلس برای رفع بیکاری آنها شروع بساختن انبیه فخمه مثل پارتئون و نظایر آن کرد و باین ترتیب عده کثیری از کارگران و صنعتگران را تاملتی بکار مشغول داشت. نکته جالب توجه اینکه حتی در آن تاریخ کارهای ساختمانی بدون سروصدا و بی تهمت رشوه و ارتشاء برگزار نمیشد و از این حیث امروز هم مثل امروز بود!

غلامان: غلامان در میان طبقات اجتماعی آتن طبعاً مقام پست تری داشتند اما وضع آنها رویهمرفته بسیار بد نبود و شباهتی به اسرایا غلامان آسیائی نداشت. اینها غالباً مردمانی هوشیار و بالاستعداد بودند که بر اثر جنگ یا علل دیگر بگرداب مذلت افتاده و آزادی خود را از کف داده بودند لیکن برخی از آنها بتدریج بواسطه حسن عمل خود ترقی کرده و تا مقام پیشکاری املاک و مدیریت کارخانجات میرسیدند. البسه و ظاهر حال آنها عیناً همان اتباع معمولی آتن بود بطوریکه وقتی غلامان در کوچه ها راه میرفتند کسی آنها را با آزادگان فرق نمیگذاشت.

اما البته غلامان هم مانند سایر طبقات ملت در میان خودشان اختلاف وضع و درجه داشتند و بالنتیجه کار و بار بعضی ها بهتر از وضع دیگران بود من باب مثال باید گفت که حال کارگران معادن در آن زمان از همه غلامان بدتر بود و امروز هم هنوز حال این طبقه در همه جای دنیا از همه کارگران بدتر است.

ولی با همه این مزایا بردگی در هر حال بردگی است و طولی نکشید که مفاسد این سیستم اجتماع یعنی برده فروشی و عدم توجه بحقوق انسانی بردگان دریونان هم مثل سایر کشورها پدیدار گردید.

سرشماری: بنا بر آمار که در دست است در زمان پریکلس تعداد طبقات مختلف در آتنیک بشرح زیر بوده است: (۱) بین ده تا پانزده هزار نفر اتباع خارجی (۲) پنجاه و پنج هزار نفر تبعه آتن از سن ۱۸ بالا (۳) نزدیک بدو مقابل این عده زن و بچه که جمع همه آنها میشده است دویست هزار نفر افراد آزاده (۴) عده غلامان اندکی کمتر از این تعداد بوده است و بنا بر این جمع کل جمعیت آتنیک بکمتر از چهارصد هزار نفر بالغ میشده است.

(با اندکی تفکر انسان متعجب میشود که قومی باین کوچکی در مدتی کمتر از یک قرن چه شگفتی ها از خود در عالم بوجود آورده است).

جامعه سرمایه داری : تقریباً نصف جمعیت آتیک در شهر آتن و سایر شهرها زندگی میکردند و نصف دیگر آن در نواحی خارج شهر منزل داشتند. ملک داری نیز در این تاریخ هنوز جزو تشخصات اجتماعی محسوب میشد و غالب مردم املاکی داشتند که از محل درآمد آن زندگی میکردند. عده نیز در شهر بکار تجارت و صناعت مشغول بودند و مشغله آنان در عهد پریکلس جزو کارهای عمده محسوب میگردد چه در این تاریخ کار کردن هنوز شان و احترامی داشت و اربابان دوشادوش غلامان بکار میپرداختند. شغل عمده شهر نشینان بازرگانی و صرافیه و کوزه گری و شراب اندازی و زیتون کشی بود. جامعه آتن رویه مرفته جامعه سرمایه داری بود و مردم آن آزادانه میکوشیدند و باهم رقابت میکردند تا سرمایه ای بچنگ آورند و آنرا برای خود نگاهدارند و بدیهی است از این میانه مالیات معمولی دولت هم پرداخته میشد.

۳ - حکومت آتن

مجلس ملی : اهالی آتن تقریباً همگی در کار حکومت دخیل بودند باین معنی که کلیه امور مهمه از قبیل عقد قراردادها یا اعلان جنگها توسط مردم در مجالس عمومی فیصله مییافت و بدین ترتیب آتن در حقیقت باسیستم حکومت دموکراسی اداره میشد.

انتخاب مامورین دولتی باقرعه : آتنیها معتقد بودند که همشهریهای آنها همه در انجام تکالیف دولتی توانا هستند و بهمین جهت نه تنها کلیه امور مملکتی را طبق رای عامه در مجالس عمومی حل و عقد میکردند بلکه بهر يك از اتباع آتن حق میدادند که خود را کاندید اشغال هر يك از مناصب دولتی که میل داشته باشند بکنند و قرعه تکلیف آنها را معلوم نماید.

اجرای این رویه شاید برای آتنیها اشکالی نداشت ولی اگر ما امروز بخواهیم از آنها تقلید کنیم دچار زحمت و اشکال خواهیم شد زیرا آنها خیلی بیش از ما بمسائل سیاسی توجه داشته و بهیچ چیز دیگر مثل امور دولتی اهمیت نمیدادند. از اینها گذشته آتنیها هر چند یکبار حساب مامورین دولتی خود را بدقت میکشیدند و اگر یکی از

آنها موافق آمال عمومی رفتار نکرد و وظایف خود را بخوبی انجام نداده بود و او را شدیداً مجازات میکردند.

طریقه تازه در دنیا: رویه مرفته طرز حکومت آتن طریقه نوینی در دنیا بود و در واقع حکومت مردم بر مردم و بوسیله مردم بشمار میرفت و این طرز حکومت تا آنوقت در دنیا سابقه نداشت. راست است که در این قسم حکومت هم اشتباهاتی رخ میداد ولی اشتباهات آن هرگزیش از سایر حکومتها نبود.

این نوع حکومت را جز ملتی متمدن و بسی باک نمیتواند داشته باشد زیرا بسیار مشکل است که مردم متعارفی را وادار کنند با هم شهریهایی خویش در راه رفاه و سعادت جامعه همکاری نمایند چه اینگونه مردم بچیزی دیگر جز نفع خودشان نمیاندیشند و حتی گاهی اصلاً اندیشه از خود ندارند. بهمین جهت این قسم حکومت عاقبت در دنیا با شکست و سقوط مواجه شد و در طی بیست و چهار قری که از عهد پریکلس میگذرد بندرت در دنیا حکومت مردم بر مردم بوسیله مردم صورت پذیرفته است. مع هذا بشریت هرگز این آروزی سیاسی را که آتنی هادری تحقق آن بودند فراموش نخواهد کرد و هم امروز مردم بیش از هر موقع دیگر شایق داشتن حکومت دموکراسی هستند زیرا این نوع حکومت رایگانه اساس و بنیان سعادت و فلاح بشری میدانند. اهمیت این مطلب شاید در ظاهر چندان آشکار نباشد اما در بیان عظمت و اهمیت این آرزو همینقدر بس که افکار دموکراتیک در میان ملیونها جمعیت چین و هندوستان در حال رشد و نمو است و از آن بالاتر آنکه حتی دیکتاتورهای ایتالیا و آلمان و روسیه مدعی بودند که قدرت آنها منبعت از اراده مردم است و بهمین جهت نیز گاه بگاهی یکنوع انتخابات دورگی راه می انداختند.

۴ - پایان استقلال یونان

جنگهای پلوپونز: رقابت شدید آتن با اسپارت موجب بروز جنگهای پلوپونز شد (از ۴۵۹ تا ۴۵۵ و از ۴۳۱ تا ۴۰۴ ق.م).

در آغاز جنگ دویم پلوپونز پریکلس دچار مرض طاعون شد و در گذشت و پس از او اشخاص ضعیف تر در صحنه سیاست آتن ظهور کردند و بر سر اشغال مناصب بایکدیگر به نزاع پرداختند و اینجا بود که سستی کار دموکراسی آشکار گردید. در سالهای بعد

آتن متوجه شد که مردم متعارفی هر قدر هم زیرك و باهوش باشند نمیتوانند در امور
خطر دولتی - خاصه در موارد خطر - تصمیم قاطعی اتخاذ کنند و بر سر تصمیم خویش
نیز بایستند.

سقوطهای بیابانی : در سال ۴۰۵ ق.م اسپارتیها بحریه آتن را شکست سخت دادند
و آتن مجبور شد تقاضای صلح نماید و در نتیجه همه مستملکات خود را از دست داد و
قلاع و استحکامات او از میان رفت و حق داشتن بیش از ۱۲ کشتی از او سلب شد.
بنابر این اسپارت فاتح شد و بانهایت شدت بحکومت پرداخت ولی همین امر
باعث ضعف حال و زوال قدرت او نیز گردید و بعد از سی و سه سال اسپارت بدست شهر تبس
مغلوب و منکوب گردید.

قدرت شهر تبس نیز مبنی بر قدرت فردی بود و همینکه سردار نامی آن «پامی-
نانداس» در جنگ کشته شد قدرت آن از بین رفت و در این وقت دیگر شهری باقی نمانده
بود که برای سرکردگی سایر شهرها نیرومند باشد. بر اثر جنگهای متوالی آتن و اسپارت
و تبس ضعیف شده و از پادشاه آمده بودند ولی هیچکدام هم حاضر نبودند با دیگران از در
اتفاق و اتحاد بر آیند و بالنتیجه زمینه آنها از هر جهت آماده بود که دولت دیگری از
خارج بآنها حمله کند و آنها را مطیع و منقاد خود سازد. طولی نکشید که این حمله از
سمت شمال بدست مقدونیه صورت گرفت.

مقدونیه : مردم مقدونی بیشتر دهاتی بودند و بشهر نشینی عادت نداشتند اما
بر اثر مراوده و تجارت با آتن تا اندازه راه و رسم یونانیان متمدن را فرا گرفته بودند.
زبان آنها یکی از لهجههای یونانی و پادشاهان آنها هم یونانی بودند و دو تن از سلاطین
آنها یعنی فیلیپ دویم و پسرش اسکندر از بزرگترین سرداران و زمامداران دنیای
قدیم بشمار میروند.

فیلیپ دویم و دموستن : فیلیپ از وقتیکه به تخت سلطنت نشست سودای تسلط
بر سر زمین یونان را در سر می پخت و از همان وقت یکی از آتنیان هوشیار متوجه مقاصد او شد
و با فصاحتی بی نظیر هموطنان خود را متوجه خطرات احتمالی میکرد. این شخص دموستن
بود که بزرگترین خطیب و ناطق جهان محسوب میشود. ولی متأسفانه مدت چندین
سال طول کشید تا دم گرم دموستن در همشهریهای او موثر افتاد و بفکر افتادند که برای

دفع خطر و حفظ استقلال خویش باهم متحد شوند اما دیگر دیر شده بود. قشون طرفین در «فروتی» باهم مصاف دادند و لشکریان مقدونی بکمک سواره نظام خود بر آتنی ها غلبه کردند و بزودی سرزمین یونان از باب و صاحب اختیاری پیدا کرد و دوره استقلال شهرهای آزاد آن بسر آمد (۳۳۷ ق.م).

۵. خانه و زندگی خانوادگی

محیط تشویق آمیز یونان : شهرهای آزاد یونان همیشه اصرار داشتند که در امور سیاسی مختار باشند و راه انفرادی خود را بروند، این اصرار آنها به تک روی هر چند متضمن نتایج سوئی در مورد و استقلال آنها شد اما در عوض از جنبه فرهنگی و تمدن فوایدی از برای در برداشت. بر اثر همین حس استقلال طبی و تک روی یک نوع محیط رقابت دوستانه در میان شهرها ایجاد شده بود و هر کدام سعی داشتند گامهای بزرگی در قلمرو علوم و ادبیات بردارند و از رقیب خود جلو بیفتند. بدیهی است در چنین محیطی افراد نه تنها آزاد و مختارند که هر چه را فکر میکنند و میدانند بی پروا اظهار بدارند بلکه در این امر تشویق هم می شوند. لیکن این محیط در همه جای سرزمین یونان وجود نداشت و فقط در نقاطی یافت میشد که «ثمرات پر برکت زمین» همه مردم را مرفه و سیراب میکرد و یا تجارت و صناعت آنها را توانگر و بی نیاز میساخت. در نقاطی که طبیعت بخل و امساک بخرج داده و مردم آن بر اثر فقر و مسکنت از هم دورند محال است که مردم آن بتوانند صاحب تربیت عالی و روحیاتی لایق کسب مقامات ممتاز بشوند و خلاصه هر گز نمیتوانند بمدارج عالیة ترقی و تمدن برسند. سرزمین اتیک هم دارای وفور نعمت بود و هم مردم آن با یکدیگر ارتباط و آمیزش داشتند و بالنتیجه عصر طلایی تمدن یونان در آنجا بوجود آمد.

منازل محقر : خانه های آتنی عموماً از خشت ساخته شده و سقف آنها کوتاه و منظره خارجی آنها بدقواره و زشت بود و هیچ کدام در و پنجره یا نمائی بخارج نداشتند و از باغچه و چمن و امثال این گونه تجملات هم در آنها خبری نبود زیرا اطاقها را دور تا دور حیاط کوچکی می ساختند و این حیاط ها هم عموماً جز بوسیله دری که بکوچه باز میشد اتصالی با دنیای خارج نداشت. شب هنگام خانه ها با چراغهای روغنی که معمولاً روغن زیتون مختصری در آن میسوخت روشن میشد و اصطلاح معروف «زود بخواب و زود برخیز» درباره

آتنی‌ها کاملاً صدق میکرد زیرا شب‌های نیمه تاریک آنها برای بیداری مساعد نبود؛ هر چند وضع پدران ما نیز تا یک قرن پیش از این یعنی تا وقتی که هنوز چراغ نفت‌سوز و گاز و الکتریسته اختراع نشده بود عیناً از هم‌نقار بود.

غذای ساده: غذای آتنی‌ها نیز بسیار ساده بود. صبحانه آنها عبارت از کمی نان بود که آنرا در شراب میزدند و میخوردند و ناهار آنها یک قطعه گوشت با کمی سبزی بود و لی غذای اصلی آنها موقع غروب صرف میشد.

مواد اصلی غذائی آنها نان گندم و جو و شراب بود و روغن زیتون را گذشته از آنکه بمصرف چراغ و روشنائی می‌رساندند بجای کره هم مصرف میکردند و در انواع طبخ‌ها بکار میرفت.

غذا را آتنی‌ها معمولاً در کاسه میخوردند و شراب را در پیاله و چون قاشق و چنگالی در میان نبود غذا را بادیست میخوردند و انگشتان را پس از صرف غذا با یک قطعه نان نازک پاک می‌کردند. از لوازم سفره فقط کارد موجود بود و در موقع خوردن یا روی صندلیهای بی پشت (چهارپایه) مینشستند و یاروی توشاک‌های کلفت دراز میکشیدند.

لباس ساده: لباس آتنی‌ها نیز ساده و عبارت بود از پارچه بلند پشمی که از گردن تا قوزک پادربدن می‌پیچیدند و سمت چپ آنرا با سنجاق بهم وصل میکردند و روی آن کمربندی میبستند. مردان با همین لباس میخواستند و زنهایم لباس روز و جامه شبشان یکسان بود و در موقع آرایش تفاوتی که با مردان داشتند در درست کردن موی سرشان بود.

مردها در کوچه کفشهای راحتی بنام ساندال پیامیکردند و شال بلندی هم روی شانیه میانداختند و هیچوقت کلاه یا سرپوش دیگری بسر نمیگذاشتند. البسه اطفال هم بهمین سادگی بود و موقع رفتن بمکتب مادران آنها مثل مادران امروزی زحمت لباس پوشاندن آنها را نداشتند. زیرا نه تکمه در کار بود که بدوزند و نه جورابی که پیابکشند و نه شلواری که کمر آنها ببندند!

جنبه‌های مذهبی: خانه‌های یونانی بیش از خانه‌های فعلی ماجای عبادت و انجام فرائض مذهبی بود. معمولاً در وسط حیاط داخلی که ذکر آن گذشت مجسمه‌ایکی از

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
 An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
 kept beyond that day.

Handwritten: 11/25/2011

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
 An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
 kept beyond that day.

خدایان گذاشته میشد و پدر خانواده در مواقع عید یا تولد یا ازدواج در پای آن مراسم مذهبی بعمل میآورد. همچنین در سفره خانه منزل نیز مجسمه الهه اجاق بنام «هیستا» گذاشته شده و پیش از هر غذا در مقابل آن دعا خوانده میشد.

متمدن بودند ولی راحتی نداشتند: خانه یونانیها طبعاً نه آب جاری داشت و نه وسایل دیگر راحتی زندگی و حتی جای بخاری هم نداشت. وقتی این ناراحتی مادی را در نظر بگیریم آنوقت عظمت تمدن و اهمیت پیشرفت معنویات آنها بیشتر بر مامکشوف میشود. بقول «الفرد زیمرمان» «یونانیها بلد بودند که متمدن باشند ولی بلد نبودند که راحت باشند».

۶ - تعالیم و تربیت

مکتب: پسران یونانی در سن ۸ سالگی از خواهران خود جدا شده وارد مرحله تعلیم و تربیت میشدند و از این موقع دیگر اوقات آنها اکثر آدر خارج از خانه میگذشت. پسر بچه ها معمولاً گماشتگان مخصوصی داشتند که بنام الله نامیده میشدند و کتاب و لوازم درسی را همراه آنها میبردند و بطور کلی هم مراقب حال آنها بودند. بچه ها همه روزه به چند مدرسه مختلف میرفتند زیرا در یکی خواندن و نوشتن و حساب میآموختند

و در جای دیگری زدن و چنك نواختن و آواز خواندن یا دمیگرفتند و در مدرسه دیگر هم ورزش میکردند، عیناً مثل جوانان امروزی، که یکجا درس میخوانند و یکجا موسیقی یاد میگیرند و یکجا هم برای رقص یا ورزش میروند.

چهار سال آخر تحصیل: اولاد طبقات

فقیر تر در سن ۱۶ سالگی مدرسه را ترک میکردند و از پی کار و کاسبی میرفتند ولی بچه های اعیان دو سال دیگر به تحصیل خود ادامه میدادند.

پس از آن یکی از مهمترین دقایق زندگی آنها پیش میآمد یعنی سوگند رسمی یاد میکردند که هرگز اسلحه را که به دست آنها داده میشود بزمین نیاندازند و همقطاران

خود را در میدان جنگ ترك نکنند و از قوانین اطاعت نمایند و به کیش و آئین اجدادی خود احترام بگذارند و پیوسته کوشا باشند تا سرزمین پدری خود را بزرگتر و آباد تر نمایند. پس از آن مرحله سپاهیگری آنها آغاز میشد و مدت دو سال در سربازخانه مشق نظامی میکردند و وقتی از آنجا خارج میشدند دیگر يك همشهری یا تبعه کامل عیار شهر آتن بودند و بدین ترتیب در سن بیست سالگی تربیت رسمی آن ها خاتمه می یافت.

زندگانی اطفال متمولین شهر آتن چون قرین رفاه و گشایش بود بخوشی میگذشت و هرگز بفکر آنها نمیرسید که روزی تمدن شهر مجتشم آنها نابود گردد.

سوفسطائیان : طرز تربیتی که در اینجا شرح داده شد تا مدت ها در آتن معمول بود ولی از دوره پریکلس بعد احتیاجات تازه در اجتماع پیدا شد و مردم حاجت به تعلیمات دیگری غیر از آنچه که در مکتب ها میآموختند پیدا کردند، مثلاً رجالی که وارد درسیاست و اجتماع شده بودند احتیاج داشتند که در مجامع عمومی ایراد خطابه کنند و یا در محاکم از خویشان دفاع نمایند و تعلیماتی که در مدارس بآنها داده میشد برای این منظور کافی نبود. بر اثر ظهور همین احتیاج، طبقه جدیدی از معلمین و مدرسین در آتن پیدا شدند که بهر کس که مایل بود آئین سیاست مداری و فن خطابه و محاوره میآموختند و یونانیان آنها را بنام سوفیست یا سوفطائی ها مینامیدند زیرا علم و دانش را را شغل و حرفه خود ساخته بودند.

آنها نخستین مدرسین علوم عالییه بودند و در حقیقت پیش رو و پیش آهنگ معلمین مدارس عالی و دانشکده های امروزی بشمار میآیند. سوفسطائیه ها کثراً مردمان فاضل و باتقوائی بودند ولی در میان آنها افرادی یافت شدند که قصد آن ها از تعلیم فقط اخذ پول بود و بهمین جهت برای جلب شاگردان بیشتر فن سفسطه و مغالطه را بآنها میآموختند تا بتوانند در محاورات و مناظرات خود بر حریف غالب آیند. از این رو نام سوفسطائی مترادف با سفسطه و مغلطه شد و به حیثیت و اعتبار آن ها لطمه سخت وارد آورد.

اما غیر از این علت دلیل دیگری هم در میان بود که سوفسطائیان را از اعتبار میانداخت.

راست است که این جماعت همه یونانی بودند ولی اکثر آنها آتنی نبودند و باینجهت در شهر مذکور بنظر بیگانه بآن هامینگریستند. از همه این هاممتر آنکه سوفسطائیان در اغلب اموری که در انظار مردم قطعی و مسلم بود بانظر تردید نگاه میکردند و در صحت و واقعیت آنها چون و چرا مینمودند.

تامدتی حال جوانان آتن بدینمنوال بود که میان دو عقیده، یکی عقیده کهنه که از قدیم مانده بود و دیگری افکار و عقایدی که معلمین جدید تعلیم میدادند گیر کرده بودند و وجود يك هادی و راهنما ضرورت قطعی پیدا کرده بود تا آنها را هدایت نماید. درست در همین موقع هادی و راهنمائی در آتن ظهور کرد که نام او سقراط بود و جمع کثیری از جوانان و اشراف زادگان شهر با و گرویدند و بزرگی شان و مقام او آنچنانست که در دنیای غرب بعد از مسیح معلم و آموزگاری ببلندی مقام و منزلت او ظهور نکرده است.

۷ - سقراط

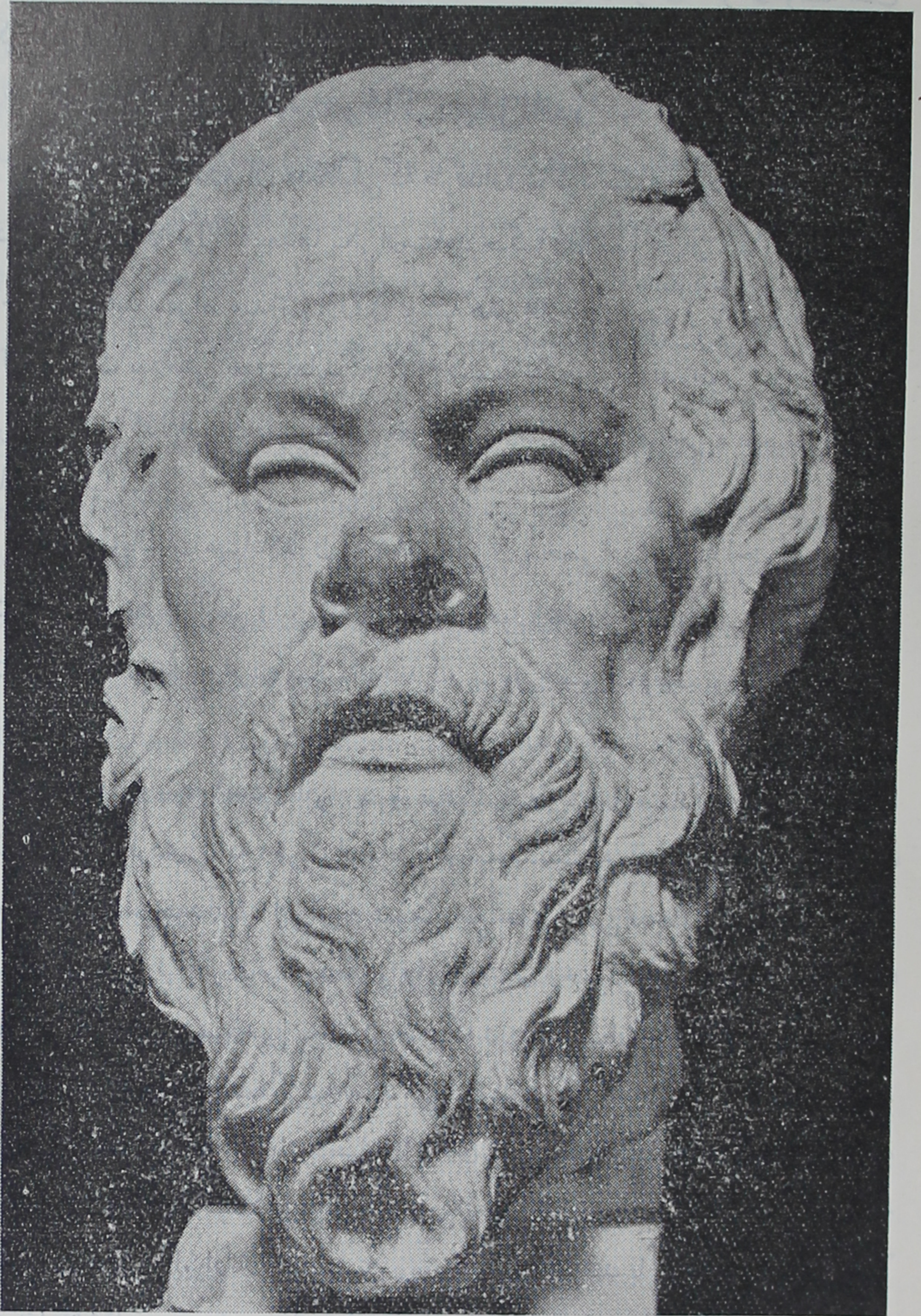
سقراط نخستین کسی است در تاریخ یونان که ما از شرح جزئیات و خصوصیات احوال او بتفصیل آگاهیم. هر چند خود او حتی يك سطر هم ننوشته است اما دو نفر از شاگردان او - افلاطون حکیم و کزنفون مورخ - شرح جامعی از حیات و تعلیم او بجا گذاشته اند. سقراط در سال ۴۶۹ ق. م در آتن متولد شد و هفتاد سال بعد در همانجا در گذشت. پدر او سنگتراش بود و خودش هم تا مدتی بهمین حرفه اشتغال داشت لیکن از سن سی سالگی شروع کرد به بحث و مذاکره درباره راه درست زیستن بالاشخاصی که مستعد بحث بودند.

دیری نگذشت که وجود سقراط نقطه مرکزی جدال و منازعه بین سوفسطائیان و طرفداران افکار و معتقدات قدیمی آتن شد زیرا سقراط عادت داشت که در هر موضوعی بشخصه تفکر کند و نظریات و افکار خود را نیز ب دیگران بگوید. وی از طرفی معتقد بود که بسیاری از آداب و تقالید کهن قابل حفظ و رعایت نیست و باید آنها را دور ریخت و از این حیث افکار او بانظر سوفسطائیان جور در میآمد اما در عین حال ملاحظه میکرد که پاره از رسوم و آئینهای قدیم خوب است و قابل نگاهداری میباشد و برای حفظ آنها

اینطور استدلال میکرد که این رسوم و معتقدات لابد چون بحق و صحیح بوده اند برقرار مانده اند نه چون جزو سنت و عادت شده اند و هرگز حاضر نمیشد فکر و عقیده یا راه و رسم مفیدی را در زندگانی تنها بحکم آنکه کهنه و قدیمی شده است از میان براندازد. سقراط همیشه میپرسید این رسم یا این عقیده چه شده است که باقی و برقرار مانده است؟ آیا ممکن نیست که بقای آن مربوط بحقانیت و صحت آن باشد؟ خود سقراط عقیده داشت که با بکار انداختن هوش و قوه تفکر میتواند جواب این مسئله را بدهد و بجای آنکه مثل بنی اسرائیل فقط به عادات و تقالید قدیم اکتفا کند و یا بگفته انبیاء هر چیزی را قبول نماید سعی میکرد که قوه تعقل انسانی را برای یافتن حقیقت بکار اندازد. وی معتقد بود که درملاء اعلا یعنی در آسمان آنچه که خیر و عدالت و نیکی است وجود دارد و مجموعه همین فضائل و نیکی هاست که خیر مطلق یا خدای متعال نامیده میشود و باز سقراط معتقد بود که اگر انسان قوه تعقل و برهان خود را بکار اندازد خدا را خواهد شناخت و در طریق نیکی سالک خواهد شد زیرا انسان از جانب خدا آمده است و بهمین جهت وقتی بخیر و نیکی میاندایشد در حقیقت بذات خداوندی اندیشیده است. خود ترا بشناس: سقراط خلاصه افکار حکیمانه خود را در این جمله کوتاه جمع کرده است «خود ترا بشناس» این جمله خیلی بآسانی در خاطر انسان میماند ولی خیلی مشکل بآن عمل میشود زیرا مردم فطرتاً مایل نیستند بخود بیندیشند: دلیل آنهم اینست که هر وقت انسان خودش را مورد پرسش و آزمایش قرار دهد می بیند بسیاری از کارهایی را که نباید انجام بدهد انجام میدهد و بسیاری از وظایفی را که باید بجا آورد مهمل میگذارد.

گفتار حکیمانه دیگر سقراط اینست که «در همه کار معتدل باش». این دو قاعده کلی دستور زندگی و رفتار یونانیان بود همچنانکه احکام عشره سر مشق و راهنمای زندگی قوم یهود بشمار میرفت.

محکوم بمرگ: سقراط وقتی بسن هفتاد سالگی رسید دشمنان زیادی داشت چنانکه وقتی او را متهم نمودند که بخدایان بی حرمتی کرده است و جوانان را از طریق صواب منحرف ساخته است مردم این اتهام را وارد دانستند و او را محکوم بمرگ کردند.

(سال ۳۹۹ ق. م.) تفصیلی که افلاطون دربارهٔ محاکمه و مرگ سقراط نوشته است یکی از شاهکارهای نثر ادبی جهان بشمار میرود.

۸ - دوشاگرد جلیل‌القدر

افلاطون: در میان عدهٔ قلیلی که طرفدار دوشاگرد سقراط بودند جوان‌ایان - زادهٔ بود بنام افلاطون که بعدها یکی از مشاهیر حکما و فلاسفهٔ جهان شد. آنچه که ما از احوال و عقاید سقراط میدانیم از روی نوشته‌های افلاطون است و تاکنون هیچکس نتوانسته است بدرستی تعیین نماید که کدام قسمت از تحریرات افلاطون متن تعلیمات سقراط است و کدام قسمت نظریات و آراء خود اوست و شاید هر گز هم تجزیهٔ صحیحی از این مطلب در دنیا نشود.

از جمله تالیفات مهم افلاطون که شامل نظریات شخصی او راجع به اجتماع ایدالی است کتاب جمهوریت است و این کتاب در تاریخ تحول و تطور فکری بشر بسیار مؤثر بوده است زیرا از آن تاریخ مردم بفکر افتادند که بامر خطیر حکومت توجه مخصوصی مبذول دارند.

حکومت وسیله است: اقوام شرق نزدیک در طی قرون متمادی در تحت تسلط حکومت‌های جابر فردی زیسته و هرگز از خاطر آنها نمی‌گذشت که طرز دیگری از حکومت هم ممکن است بوجود آید. این اقوام عموماً تابع آداب و سنن قدیمه بودند و حکومت استبدادی در نظر آنها امری مسلم و طبیعی و ازلی و ابدی و حتی فرستاده از جانب خداوند بشمار میرفت. فقط در سرزمین یونان که چنانکه دیدیم بسیاری از افکار و معتقدات عالیه بشری از آنجا سرچشمه گرفته است این فکر ظهور کرد که حکومت بدست خود مردم ایجاد شده است و در حقیقت وسیله و ابزاری است که برای اداره و رفاه مردم بکار میرود و هر گاه مشاهده شود که این ابزار خوبی انجام وظیفه نمیکند مردم مختارند که در صدد تهیه وسیله و ابزار تازه تر و بهتری بر آیند. این فکر بلند با آنکه مدت بیست و پنج قرن است بظهور رسیده معیناً هنوز در ذهن عدهٔ کمی از اقوام و ملل عالم توانسته است رسوخ نماید.

نخستین آکادمی : افلاطون محل تدریس خود را در بیشه قرار داده بود که بنام آکادمی معروف بود و باینجهت اسم مدرسه او هم به آکادمی مشهور شد. وی کلیه دارائی خود را وقف این مدرسه کرد و از اینرؤ مؤسسه مذکور مدت هشتصد سال یعنی تا سال ۵۲۹ میلادی مرکز تعلیم و تربیت ابناء یونان بود. در طول این مدت متمادی فلسفه افلاطون در سراسر کشورهای حوضه مدیترانه نفوذ یافت و وقتی جماعتی از پیروان فلسفه او بدین عیسوی گرویدند از آراء افلاطون و نظریات سایر حکمای یونان در توضیح و تفسیر آئین جدید استفاده نمودند و بهمین جهت بسیاری از عقاید یونانی وارد آئین مسیحیت شد.

ارسطو: افلاطون نیز مانند سقراط شاگردی داشت که بعدها مانند خود او شهرت عالمگیر یافت. این شخص ارسطو بود که اصلاً از اهالی مقدونیه بود و پدرش طبیب مخصوص پدرفیلیپ مقدونی بود. ارسطو از سن ۱۸ تا ۴۰ سالگی نزد افلاطون تلمذ نمود و پس از فوت استاد بدعوت فیلیپ تعلیم و تربیت اسکندر را عهده دار شد. بعد از آنکه اسکندر به تخت نشست ارسطو به آتن آمد و حوزه درسی دائر کرد که بنام لیسئوم معروف بود و در آنجا به تعلیم و تربیت جوانان مشغول شد تا سال ۳۲۳ م. که اسکندر فوت کرد و آتنی ها رایت طغیان بر علیه مقدونیان کشیدند و ارسطو ناچار از آتن فرار کرد و در سال بعد وفات یافت.

دائرة المعارف متحرک : ارسطو در بسیاری از مباحث وارد بود و اطلاعات جامعی درباره هر يك از آن مباحث داشت و در واقع دائرة المعارف متحرک کی بشمار میرفت. تألیفات او درباره طرز حکومت و فنون دیگر علمی و اجتماعی معروف است و مخصوصاً تخصص او در این بود که علوم و معارف را بهترین وجهی طبقه بندی می کرد و معلومات بشری را از حال آشفستگی و درهمی خارج می ساخت مثلاً مسائل مربوط به نباتات یا حیوانات را جدا گانه طبقه بندی کرد و برای هر کدام اسمی از قبیل بوتانی یا زئولوژی گذاشت و بدینوسیله بمردم آموخت که معارف و معلومات را بصورت طبقه بندی شده بهتر میتوان حفظ کرد و بتدریج هم بر آن افزود. ارسطو در باره نجوم و اخلاق و فن خطابه و فلسفه و شعر و سیاست و معرفة النفس تحقیقات و تألیفات جدا گانه دارد و

بطور خلاصه سینه او جامع علوم معقول و منقول دنیای قدیم بوده است و بسیاری از اراء و نظریات او در مباحث مختلف تا زمان کشف امریکا یگانه سند معتبر بشمار میرفت و علما بدان استناد میکردند. رویهمرفته ارسطو بزرگترین مغز متفکری بود که در دنیای قدیم بوجود آمده است.

پیش از آنکه از مبحث حکمای بزرگانه بگذریم بدنیست ببینیم اصلا این فلاسفه چه میگویند و در چه مسائلی بحث میکنند.

خوبی: گاهی اتفاق میافتد که عملی را که انسان انجام میدهد و خودش آنرا خوب میدانند دیگری آنرا مذموم میشمارد. پس انسان از برای تشخیص خوبی و بدی رفتار خود چه باید بکند؟

ما معمولاً برای اثبات صواب بودن اعمال و رفتار خود بیکی از نکات زیر استناد می کنیم:

- (۱) همه مردم همین کار را میکنند. (۲) دین من گفته است که چنین کنم.
- (۳) وجدان من بمن گفت که این عمل صحیح است. (۴) این کار با حساب عقل و برهان درست میامد. (۵) من از این کار خوشم میآمد و فکر کردم حتماً درست است.
- (۶) من این کار را کردم پس لابد درست بوده است.

وظیفه فلاسفه آنستکه این دلایل و پاسخهای آنرا بدقت مطالعه کنند و ببینند کدامیک از همه صحیحتر است و بچه علت. عبارت اخیری فلاسفه باید جواب این سؤال را بدهند که زندگانی خوب و مقرون به صلاح کدام است.

آن رشته از فلسفه که در باره جنبه عملی «زندگانی خوب» بحث میکند به علم الاخلاق معروف است.

زیبائی: هر آدمی که دارای نفس سالم و عقل کامل است در زندگانی احتیاج بیک چیز زیبائی دارد: زیبائی طبیعت - زیبائی معماری - زیبائی شعر و موسیقی و نقاشی و خلاصه زیبائی در هر چه که ما را احاطه کرده است. حال ببینیم زیبائی چیست؟ آیا همه دوستان شما تابلو نقاشی یا قطعه موسیقی یا حتی کلاه و کراواتی را که شما انتخاب کرده اید می پسندند و با شما هم عقیده اند؟ سلیقه های مردم مختلف است و بهمین

جهت چیز را که یکنفر زیبا میداند دیگری ممکن است همانرا متعارفی یا حتی زشت بداند و طرف را آدمی کج سلیقه بشمارد.

اینجاست که باز فلاسفه بکماك انسان میشتابند و مارا هدایت میکنند که زیبایی حقیقی را تشخیص بدهیم و آنرا درك کنیم. آن رشته از فلسفه که درباره زیبایی بحث میکنند به علم الجمال یا شناخت زیبایی موسوم است.

حقیقت: خلاصه فیلسوف همه افکار و عقایدی را که در باره انسان و جهان هستی در میان مردم رائج است و غالب آنها با هم ضد و نقیضند در ترازی حکمت می سنجد و معلوم میکند که در هر يك از این عقاید چه مقدار حقیقت موجود است. البته در این راه بمسائل دشوار و متناقضی بر میخورد که ما پیاره از آنها در اینجا اشاره میکنیم: غالب مردم عقیده دارند که دنیا را خدا آفریده است و چرخهای آن را براه انداخته است و از این آفرینش هم مقصد و منظور خاصی در نظر داشته است. در مقابل این عده جماعتی دیگر هستند که میگویند عالم بر حسب تصادف بوجود آمده است و دستگاه خلقت همچون ماشینی است که عاقبت روزی از کار و از گردش خواهد افتاد. باز دسته هستند که میپرسند ما از چه راه می توانیم پی بحقایق امور این عالم ببریم و حقیقت را از مجاز تشخیص بدهیم؟ مگر نه آنکه ما غالباً درباره مسموعات و مشهودات مسلم خود باشتباه میافتیم و حسیات ما گاهی ما را فریب میدهد؟ جای شبهه نیست که شهادتهای متضادی که شهود درباره وقوع حوادث میدهند همه صحیح و قابل اعتناء نمیتواند باشد اما اصل نکته اینست که ما حقیقت را چگونه و از چه راه کشف کنیم. از اینها گذشته همه معلوماتی که ما امروز در دست داریم علی الخصوص آنها که از ادوار گذشته بمانده منتقل شده است جملگی بطور مستقیم بمانده است و ما نمیتوانیم تشخیص بدهیم که استدلال و استنتاجات گذشتگان در مبانی علوم تا چه اندازه صحیح و مطابق با واقع بوده است و قس علی ذلک مسائل بغرنج دیگری که در نظر فیلسوف ظاهر میشود و او مجبور است همه آنها را حل و تجزیه کند و حقایق را از خلال احادیث بیرون بکشد، بعبارة آخری زندگانی شخص فیلسوف دائماً زندگی آزمایش و تحلیل و تجزیه است. تا آنجا که ما اطلاع داریم از میان مردم مغرب تنها یونانی ها بودند که عادت

بفحص و تحقیق و پرسش از خود داشتند .

چند کلمه دیگر در باره سوفسطائیان : برگردیم بداستان سوفسطائیان: این جماعت با وجود مخالفت‌های شدیدی که با طبقه آنها می شد معذک همچنان بتعلیمات خود و به تربیت جوانان ادامه میدادند و از مجموع تعلیم آنها جوانان اینطور نتیجه میگرفتند که پیش از آنکه بفکر مصالح قوم باشند باید در فکر مصالح فردی خویش باشند . در نتیجه آتنی‌ها بتدریج از علاقه خود بامور سیاسی و دولتی کاستند یعنی خیلی کمتر از پدران خود بفکر امور سیاسی میافتادند و همه در بند آن بودند که حتی المقدور مصالح و منافع شخصی خویش را حفظ کنند . این حالت مخصوصاً بعد از جنگ‌های پلوپونز بیشتر عمومیت یافت .

فصل هفتم

۱- تآترویسان - مورخان و هنرمندان

زبان یونانی: باید دانست که زبان و خط یونانی از ازمینه قدیم وجود نداشته است و این هر دو از مخترعات خود یونانیان پس از مهاجرت بسرزمین تازه بوده است .
 قدیمی‌ترین اثر ادبی که از یونان بمانده است آثار جاودانی و فنا ناپذیر هومر است که در دو کتاب ایللیاد و اودیسه در حدود ۸۰۰ ق.م. تالیف شده است . سابقاً اشاره کردیم که ایللیاد در حکم توراۃ یونانیان است ولی البته با این تفاوت که یهودیان توراۃ را کتاب آسمانی و گفته خدا میدانستند در حالی که یونانیان راجع به ایللیاد چنین عقیده نداشتند و آنرا اثر ذوق انسانی می‌شمردند .

تآترومذهب : يك شعبه دیگر ادبیات که یونانیان مخترع اصلی آن بودند و وجود آن در زندگی روزانه آنها خیلی بیش از امروزه تاثیر و نفوذ داشت تآتر بود ، تعلیم دینی ما را متوجه این نکته ساخته است که عالیترین خصلت روحی بشر اینست که بتواند در راه مقاصد عالیہ تحمل رنج نماید اما یونانیان که نه تعلیم مذهبی و ادعیه دینی داشتند و نه فرائض اخلاقی مثل احکام عشرۃ بنی اسرائیل، تنها از طریق تآتر پی باین اصول عالیہ اخلاقی میبردند . تآتمدهای مدید مبانی اخلاقی با اصول مذهبی متفاوت بود و با هم ارتباطی نداشت . فقط بوسیله اشعار حماسی هومر و تراژدیهای ایسخلیوس

وسوفو کلس و اوری پیدیس بود که مذهب و اخلاق در یونان قدیم بهم پیوست و از آن تاریخ خدایان و ارباب انواع حامی نیکو کاران و پرهیز کاران شدند و دشمن بد کاران و تباهکاران.

سابقه تآثر : اصل درام از نمایش های مذهبی که بافتخار دیونیسوس یا باکوس خدای شراب برپا میشد اقتباس شده است. در این نمایشها مردها بطور دسته جمعی آواز میخواندند و میرقصیدند و فقط سر دسته آنها منفرداً بعضی مطالب را در صحنه می گفت. ایسخلیوس که نخستین تآثر نویس بزرگ عالم است و در ۵۲۵ ق.م. میزیسته عده گویندگان را بدو نفر رساند و سوفو کلیس که در ۴۹۶ ق.م. میزیست این عده را بسه نفر افزایش داد. بدین ترتیب تآثر نویسان با دویاسه هنر پیشه و گروهی از رقاصان و نوازندگان شروع بتوصیف اخلاق و سجایای بشری همچون عشق و تنفر و غرور و جاه طلبی و امثال آن میکردند و مردم مظهري از زندگانی و حالات روزانه خود را در روی صحنه تآثر بچشم میدیدند.

پس از ایسخلیوس و سوفو کلیس، اوری پیدیس (۴۸۰ ق.م) در عالم تآثر یونان ظهور کرد ولی با وجود نبوغ و استعداد فوق العاده که در او بود یونانیان تا مدتها توجهی بتالیفات او نداشتند زیرا اوری پیدیس در تآثرهای خود از تعالیم سوفسطائیان الهام میگرفت و مثلاً اعمال خدایان را در زندگانی افراد بشر کمتر از آنچه ایسخلیوس و سوفو کلیس قلمداد کرده بودند مؤثر جلوه میداد.

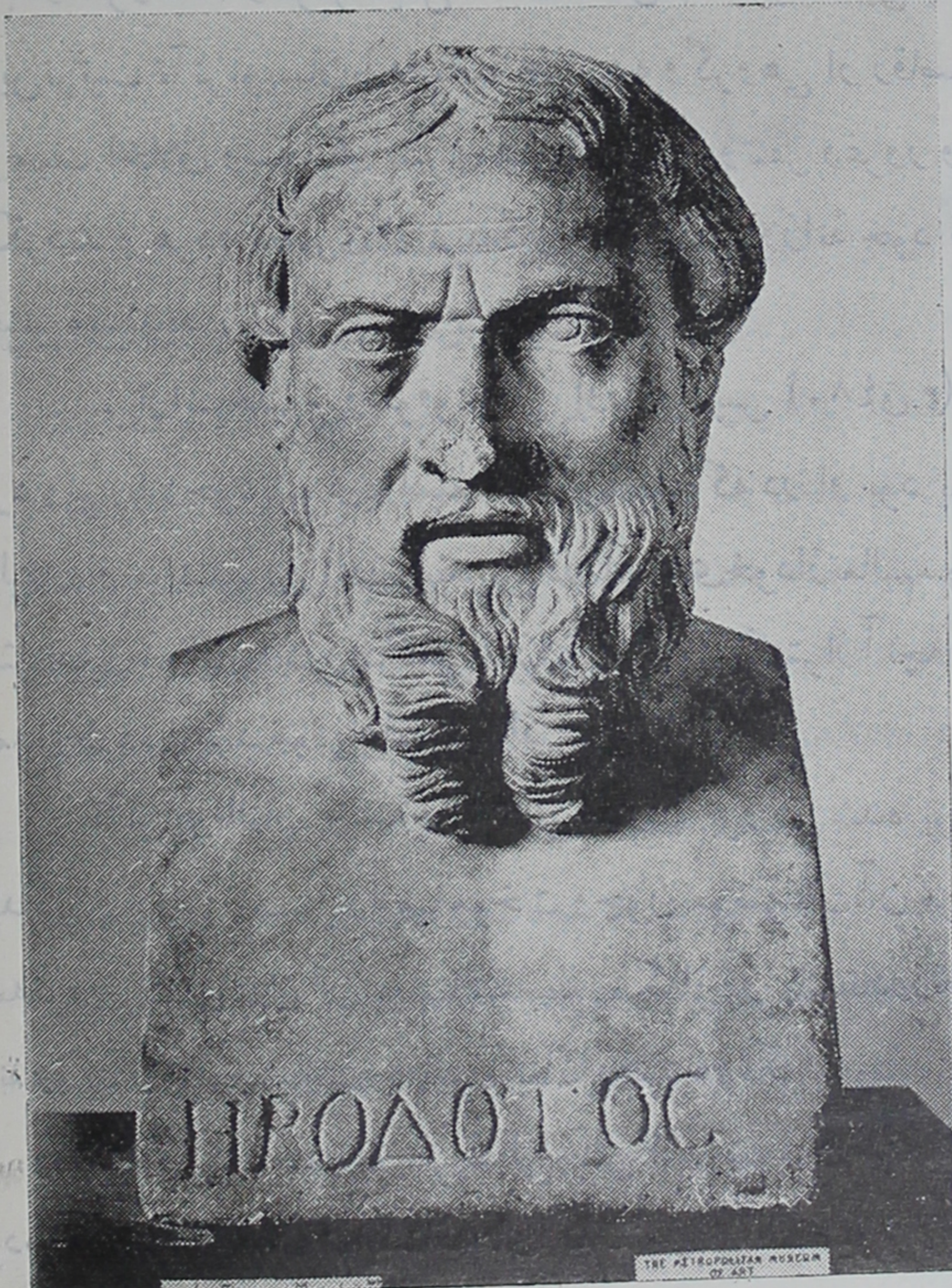
تآثر یونانیان و سینما : تآثر مدرسه بزرگی شده بود که با افراد مردم آداب زندگی و درس زیستن را میآموخت و چون موضوعات آن مربوط بامور اجتماعی بود همه مردم برای تماشای آن میشتافتند بطوریکه از آن عهد تا دوره ظهور سینما هیچگاه مردم آنقدر بتآثر توجه نداشته و عادت بتآثر رفتن هم نکرده بودند.

برای فهم تآثرهای یونانی خیلی بیش از موضوعات سینمایی هوش و استعداد لازم بوده است و برای مثال نمایشنامه های آگاممنون اثر ایسخلیوس و اودیپ شاه اثر سوفو کلیس یا افی گینی در اولیس اثر توری پیدیس را باید خواند تا تفاوت مقام این آثار با نمایشهای سینمایی امروز معلوم شود.

✕ کمدی در یونان : بدیهی است مردم متعارفی از موضوعات خنده‌دار (کمدی) بیشتر ملحوظ می‌شدند . بزرگ‌ترین کمدی نویس یونان قدیم اریستوفانس (۴۴۸ ق.م.) بوده است که مردان سیاسی و رجال دولت را با نهایت شدت بیاد سخریه و استهزاء می‌گرفته است و در این زمینه بقدری آزادی عمل داشته است که در هیچ سرزمین دیگری غیر از یونان تحمل آنرا نمی‌کرده‌اند . اکثر تأثرهای او مشغول کننده و خوبست ولی بعضی از آنها هم بازاری و مبتذل است . در نمایش نامه معروف به ابر سقراط را مورد طنز و سخریه قرار داده است .

هرودوت : هرودوت

را پدر تاریخ خوانده‌اند و عمده اطلاعات ما در باره جنگ با ایرانیان از روی نوشته های اوست . هرودوت را بحق می‌توان در ردیف مصنفین تأثیر گذاشت زیرا او نیز خدایان را در امور انسانی دخیل میدانده و آنانرا همچون انسان مورد تنبیه و مجازات یا تشویق و پاداش قرار می‌دهد . از مندرجات کتاب هرودوت میزان معلومات عمومی و علاقه مردم بجمع رشته‌های معارف زمان بخوبی استنباط می‌گردد .

توسیدیدیس : توسیدیدیس یکی از مورخان بنام یونان است که در حدود ۴۷۱ ق . م میزیسته و موضوع اصلی روایات او داستان جنگهای پلوپونیز می باشد . توسیدیدیس برخلاف هرودوت معتقد بود که حوادث عالم همه اثر اعمال و رفتار بشر است و ربطی بکار خدایان ندارد و بعبارة اخرى این مورخ علل همه حوادث تاریخی را وقایع طبیعی و عادی میداند نه وقایع مافوق الطبیعه . وی که بدون شك بزرگترین مورخ عهد قدیم است معتقد بود که تاریخ تنها داستان و افسانه نیست و مطالعه آن فواید عملی از برای سربازان و سیاستمداران دارد .

کز نفون : همچنانکه سه نفر تاترنویس نامی در عصر طلایی یونان میزیستند سه نفر هم مورخ بنام در آن عصر ظهور کرده اند که دو نفر آنها را در بالا اسم بردیم و راجع به سومی نیز که نام او کز نفون است در شرح حال سقراط اشاره کردیم زیرا وی از شاگردان و یاران این فیلسوف بوده است . کتاب معروف کز نفون معروف به اناباسیس شرح مراجعت ده هزار نفر قشون یونانی است که برای کمک به کوروش صغیر بایران رفته بودند و پس از قتل کوروش ، کز نفون آنها را از قلب کشوری بیگانه عبور داد و بموطن خودشان باز آورد (۱)

جایگاه هنرمندان : منظره طبیعی اطراف شهر آتن بسیار زیبا بود . آسمانی لاژوردی و شفاف کوهها و جلگه ها و دریای آبی رنگ و جزایر کوچک و بزرگ آنرا احاطه کرده بود و باقتضای ساعات روز و فصول سال رنگهای متعدد آنها دائماً تغییر میکرد . آتنی ها همه زیبائیهای شهر خود را میدیدند و بآن دل بستگی خاصی داشتند . اما مردم آتن تنها دلباخته زیبائیهای طبیعت نبودند و جمال انسانی را نیز ستایش می کردند .

چنانکه پیش از این اشاره شد آتنی ها روح و جسم خود را یکسان پرورش میدادند و همانطور که رشد اخلاقی و روحی را برای جوانان خود ضروری میدانستند پرورش جسم و زیبائی تن آنها را نیز شرط کمال انسانی میشمردند . بهمین جهت جمال و

(۱) بازگشت ده هزار نفری یونانیان را متوجه ضعف دستگاه حکومت ایران کرد و بهمین واسطه هم چند سال بعد اسکندر بچنگ ایرانیان شتافت و آنها را شکست داد .

زیبائی بشری را در نقاشی ها و در مجسمه های خود بهترین وجهی تجسم میدادند. نقاشی های آنها متأسفانه از مدت های پیش از میان رفته است و فقط اشکال و صورتی که بر روی کوزه ها و ظروف سفالین خود نقش کرده اند باقی مانده است و امروزه همین نقشها و مجسمه های مرمرین که از آثار یونانی بجا مانده است و کمال صنعت بشری را نشان میدهد علامت پیشرفت این قوم در فن نقاشی هم بشمار میرود.

✕ فیدریاس : در رشته مجسمه سازی دیگر

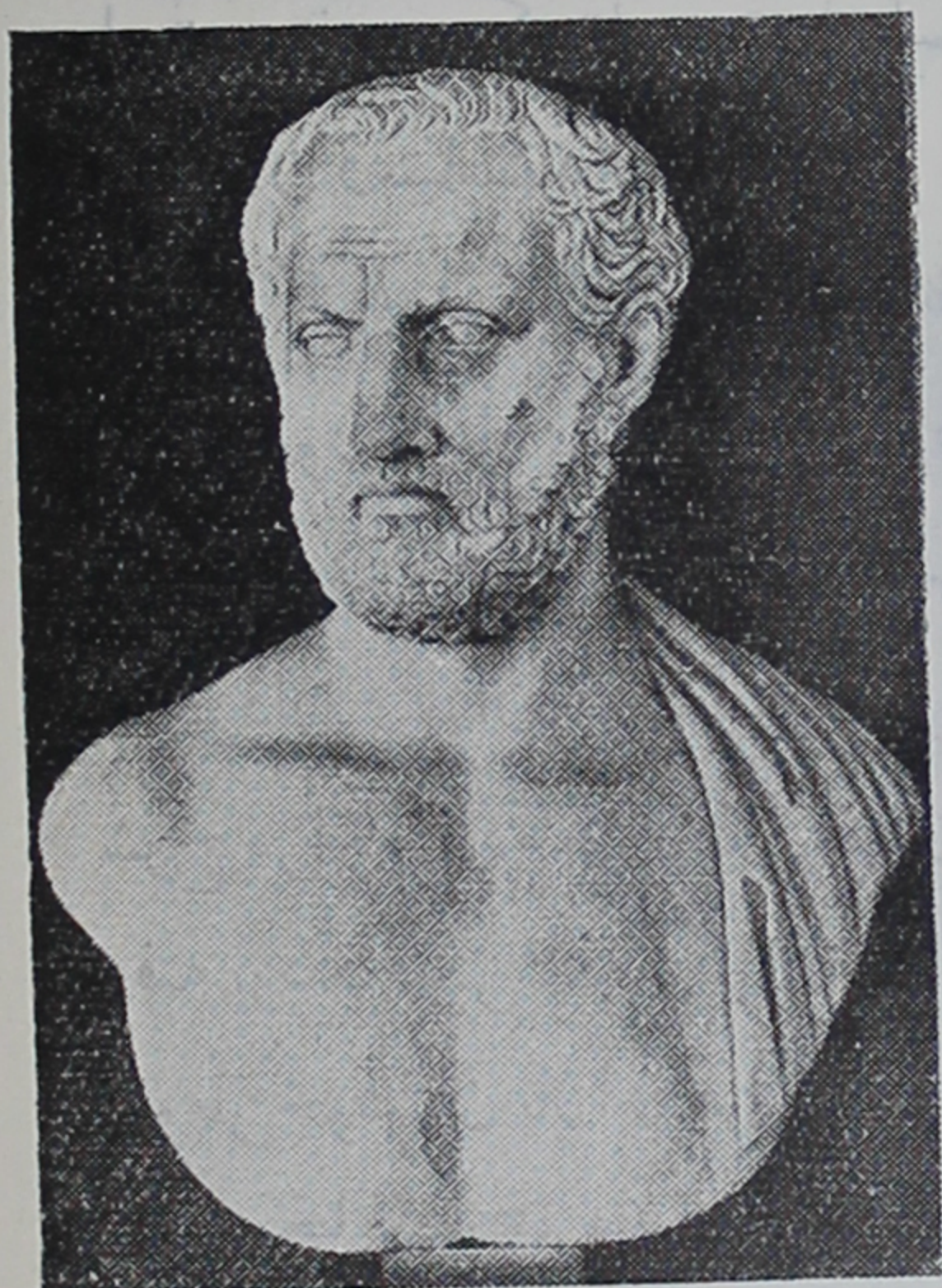
ما احتیاجی بحدس و گمان نداریم و آثار جاودانی که از یونانیان بدست آمده است بخوبی نشان میدهد که چه اساتید بزرگی در این فن ظهور رسیده اند. سه نفر از بزرگترین اساتید حجاری یعنی میرون و پولیکلتوس و فیدریاس نیز در قرن پنجم پیش از میلاد میزیسته اند و اینان چنان لطف و ظرافتی بحجاری یونان بخشیده اند که نظیر آن تا این زمان در میان هیچ ملتی دیده نشده است.

از میان این سه تن، بزرگتر از همه فیدریاس

بود که با پریکلس دوستی نزدیک داشت و پریکلس

برای تزئین و آرایش شهر آتن همیشه از او مشورت میکرد. از جمله آثار هنری بزرگ فیدریاس یکی مجسمه زئوس یا ژوپتیر است در المپیا که از فرط کمال زیبایی و قدرت صنعت یکی از عجایب سبعة دنیای قدیم شمرده میشد و دیگری مجسمه اثنا درپارتنون؛ متأسفانه این هر دو اثر بی نظیر در ازمنه قدیم از بین رفته است و شاید علتش هم این بوده است که اقوام و طوایف وحشی به طمع ربودن عاج تنه و طلائی البسه آنها مجسمه ها را شکسته اند و دنیا را از داشتن این شاهکارهای بی بدیل محروم ساخته اند. اما باز هم آنقدر از مجسمه های فیدریاس باقی مانده است که معرف کمال صنعت و نبوغ هنری او بتواند باشد.

حجاریهای فیدریاس و شاگردان او دارای خاصیت مخصوصی است که حس آرامش

و روح قدرت و بزرگواری را در آدم میدمد و علامت آنستکه در آن عصر آتن اعتمادی بخود یافته و همهٔ امور آن بروفق مراد اهالی میگذاشته است.

معابد یونان : پارتنون بزرگترین معبد آتن بشمار میرفت و آنرا بجای معبد قدیمی تری که بر روی اکروپولیس قرار داشت ویرانیها آنرا ویران کرده بودند ساخته بودند. این بنا نمونهٔ کامل معابد یونانی است چه سایر معابد نیز از حیث تقسیمات داخلی و رواقها و دهلیزها و همچنین ستون بندیها تقریباً مشابه آن بودند. از سبک معماری معبد پارتنون بسیاری از آداب و رسوم زندگی یونانیان و حالات روحی آنها استنباط میشود یعنی عشق بسادگی و حس هم آهنگی و حالت سکون و آرامش و اعتماد بنفسی که مخصوص مردم این عصر آتن بود از معماری این معبد بخوبی خوانده میشود. آری آتن در این دوره شهری بزرگ بود و مردم آن پی بزرگی و عظمت آن برده بودند و لازم نمیدانستند که آوازه عظمت آنرا با بناهای عظیم و قطور برخ جهانیان بکشند بلکه میخواستند بزرگیهای معنوی و روحی آنرا با معابدی زیبا و موزون مجسم سازند. بهمین جهت معماری پارتنون و آراستگی و هم آهنگی اجزای آن چنان کامل است که هیچ ملتی نظیر آنرا نتوانسته است بوجود آورد و حتی خرابه های آنهم امروز بیننده را محو زیبایی خود میسازد.

معابد یونان مثل کلیساهای امروزی بمنظور آنکه در داخل آن عبادت شود ساخته نشده بود بلکه مؤمنین در مواقع اعیاد از مقابل آن عبور میکردند و فقط کهنه حق داشتند داخل رواقها و دهلیزهای مقدس آن بشوند.

ستونهای یونانی : یونانیها سه قسم ستون در بناهای خود بکار میبردند. نوع اول که قدیمی تر بود و در معبد پارتنون نیز بکار رفته است بنام دوریک نامیده میشود و خصوصیات آن اینستکه بدنه آن نسبتاً کلفت است و سرستون آن عاری از هرگونه آرایش میباشد نوع دوم ستونهای موسوم به ایونی است که بدنه آنها ظریفتر است و سرستونها معمولاً بصورت شاخ قوچ حجاری شده است و دارای سنگ قاعده نیز میباشد. نوع سوم موسوم به ستونهای کورینتی است و تفاوت آنها با ستونهای ایونی اینستکه سرستونهای ظریف و حجاری شده دارد و معمولاً علامت شاخ و برگ در تزیینات سر-

سنو نه‌ای آنها بکار رفته است .

معجزه‌ که در کار یونانیان رخ داد : چنانکه سابقاً گفتیم پس از مرگ اپامینانداس شهرهای یونان رویهم‌رفته چنان ضعیف شده بودند که اگر حمله شدیدی از خارج بآنها میشد تاب مقاومت نمی‌آوردند و چون این حمله خارجی در هر صورت حتمی الوقوع بود چه بهتر که مهاجمین تازه مقدونیها باشند و بوسیله خود آنها تمدن و معارف یونان بخارج از سر زمین اصلی آن بسط و توسعه یابد .

بنابر این درست درم-وقعی که بیم زوال قطعی مدنیت یونان میرفت معجزه در کار یونانیان رخ داد و روح یونانی و فرهنگ آن دنیا رامسخر ساخت .

۲- اسکندر کبیر (دوره سلطنت از ۳۳۶ تا ۳۲۳ ق . م)

جوان بی باک : اگر یونانیان حدس میزدند که پادشاه تازه مقدونیه روزی بنام اسکندر کبیر اسمش در تاریخ ضبط خواهد شد بآسانی سر فرمان او مینهادند و او را بسلطنت می پذیرفتند لیکن چون همگی او ا شاهزاده‌ای جوان میدانستند که تازه پیا بمراحل بلوغ گذاشته و هنوز جوهر لیاقتی از خود بر و ز نداده بود باینجه روح آزادی خواهی و استقلال طلبی قدیمی در نهاد آنها دوباره سر کشید و شهرت بس پیشقدم قیام و طغیان بر علیه او گردید . اگر اسکندر راند کی تأمل کرده بود کار این طغیان بالامیگرفت و سایر شهرها هم به تبس تاسی مینمودند لیکن اسکندر بفوریت در صد دسر کو بی شهر برآمد و گوشه مالی بسیار سخت بآن داد چنانکه عبرت سایرین گردید بدینمعنی که نه تنها شهر را ویران ساخت بلکه جمعیت آنرا از دم شمشیر گذرانید و عده کثیری را هم با سارت برد و آنهارا در سایر شهرها فروخت . همین سرعت اقدام و شدت گوشمال سبب شد که سایر شهرها حساب کار خود را کردند و اسکندر مانند پدرش فیلیپ پادشاه و صاحب اختیار شهرهای آزاد یونان شد .

لشکر کشی به شرق : اسکندر پس از فراغت از کار یونان ب فکر افتاد که نقشه پدرش را در تسخیر امپراطوری ایران دنبال کند و از اینرو برای باردویم یونانیان متوجه شرق شدند و این بار سرتاسر شرق نزدیک را جولانگاه خود ساختند و تا خاک هند پیش

رفتند. حمله آنها بمشرق طوری سریع انجام گرفت که حرکت اسکندر در واقع مثل حرکت سرداری فاتح در کشورهای مفتوحه بود و فقط گاه بگاهی احتیاج بدست و پنجه نرم کردن پیدا میکرد و فتوحات درخشانی مینمود. در جنگ گرانیکوس (۳۳۴ ق. م) تمام بنادر آسیای صغیر بچنگ یونانیان افتاد. در جنگ ایسوس (۳۴۳ ق. م) سوریه و فیلیقیه تسخیر شد و فقط شهر صور تا مدتی مقاومت کرد ولی بالاخره آنها تسلیم گردید. پس از آن اسکندر بمصر رفت و نیروی خود را جمع آوری کرد و شهر اسکندریه را که بعدها تا مدتی مرکز تجارت و فرهنگ حوضه مدیترانه بود بنیانهاد. هنوز تمام سواحل دجله و فرات در دست ایرانیان بود و باینجه اسکندر به بین النهرین حمله برد و در جنگ اربل (۳۳۱ ق. م) قشون ایران را شکست داد و پس از قتل داریوش سوم اسکندر یکباره صاحب اختیار همه سرزمینهای هلال حاصلخیز گردید.

فتح هندوستان و بازگشت از آنسامان: اسکندر فتوحات خود را دنبال کرد و تا دره سند در هندوستان پیشرفت ولی لشکریان او حاضر نشدند از آن نقطه جلو تر روند و باینجه اسکندر از فتح همه هندوستان مأیوس شد و بیابان مراجعت کرد. در حین بازگشت اسکندر بسمت مغرب، سپهسالار نیروی دریائی او موسوم به مینارکوس از راه دریا بسمت یونان برگشت و در این سفر مطالعات ذی قیمت و اکتشافات مهمی بعمل آورد و برای نخستین بار اطلاعات صحیحی از اوضاع خلیج فارس در دسترس اهالی مغرب گذاشت.

متصرفات شرق دور اسکندر خیلی زود از چنگ او بدر رفت ولی در نتیجه این قشون کشی رابطه بسیار نزدیکی چه از راه خشکی و چه از راه دریامیان هندوستان و غرب برقرار گردید. (۱)

مرگ نابهنگام: هفت سال از جنگ اربل گذشته و در این مدت قسمت اعظم مشرق بتصرف اسکندر درآمده بود و اکنون وی در این فکر بود که نواحی غربی مدیترانه را نیز فتح نماید. اسکندر در اینوقت هنوز بسیار جوان بود ولی برق نبوغ و استعداد

(۱) قشون اسکندر برای اولین بار در هندوستان بدو ماده شیرین برخوردند. یکی فیلیقی که اهالی بومی آنرا قند مینامیدند و دیگری ماده شیرین دیگری که هندیها آنرا سکارا میخواندند و کلمه شکر در فارسی ماخوذ از همانست.

همچنان از وجود او ساطع بود. اما حرکات تند و راه پیمائی های طولانی درموقع بازگشت از همدتن او را فرسوده کرده بود و مخصوصاً جراحت زیادی بدن او را آزار میداد و بدتر از همه آنکه در این حال ضعف و نقاهت بمیگساری و عیاشی نیز میپرداخت و بالنتیجه تب شدیدی بر او عارض شد و پس از ناخوشی مختصری بدرود حیات گفت (۳۲۳ ق.م).

فکر کنید که اگر اسکندر به میگساری نپرداخته بود چه حوادثی ممکن بود در عالم رخ دهد اما ضمناً هم فکر کنید همین میگساری اسکندر چه مفاهیم وسیعی را در بردارد: عیاشی ها و میگساریهای مفرط اسکندر نشان میدهد که حتی بزرگان رجال هم باشکال میتوانند دو دستور ساده زندگی را که سقراط حکیم وضع کرده است بکار ببندند یعنی ساده زندگی کنند و راه اعتدال را به پیمایند. همین اسکندر که برجسته ترین مرد تاریخ بشمار میرود و تحت تعالیم فیلسوفی چون ارسطو پرورش یافته است مرتکب اعمالی میشود که هر طفل دبستانی بمضرات آن واقف است و عاقبت هم جان شیرین را بر سر این اعمال میگذارد.

سرعت اعمال اسکندر: کارهاییکه اسکندر در مدت کوتاه عمر خود انجام داده است برای هر بشر متعارفی حیرت آورده باشد. وی در سن بیست و دو سالگی (یعنی در سنی که جوانان هنوز در دانشکده تحصیل میکنند.) باسی یا چهل هزار نفر قشون به قصد تسخیر بزرگترین امپراطوریه ها که چشم بشر تا آن موقع دیده بود عزیمت کرد و این مقصود را در مدتی کمتر از زمانی که برای اتمام دوره دانشکده لازم است انجام داد و باز آماده فتوحات جدیدی گردید.

افکار و عقاید یونانی در شرق نزدیک بسط مییابد: اسکندر بهر سرزمینی که میرفت شهری در آنجا بنا مینهاد و عده از سربازان خود را در آنجا سکونت می داد. (پلوتارک عده شهرهائی را که اسکندر ساخته است به هفتاد مینویسد) و این شهرها بتدریج مرکز آداب و رسوم و فرهنگ یونانی میشد و جوانان جاه طلب یونانی که دل بآخته مدنیت قوم خود بودند چون بآنجاها میرفتند زبان و ادبیات و معماری و فنون ورزش و سایر رسوم یونانی را با خود میبردند و در نتیجه شهرهای مذکور بصورت جزئی از سرزمین اصلی یونان در میآمد.

« امپراتوری اسکندر کبیر »

افکار مرقی نیز در اروپا بسط می یابد : اما باید دانست که اثرات جنگهای اسکندر همه یکطرفی نبوده است و شرق نزدیک نیز بنوبه خود یونان و بالطبع خاک اروپا را تحت نفوذ افکار و معتقدات خود در آورده است. از جمله اثراتی که شرق در فرهنگ اروپا کرده است این دو نکته از همه مهمتر بوده است. (۱) عقاید و رسوم مذهبی مصریها و بابلیها و ایرانیان. (۲) عقیده سیاسی شرقیها که معتقد بودند پادشاهان فرستاده خدا هستند و صاحب اختیار مطلق میباشند.

اسکندر میخواست این دو تمدن را بهم بیامیزد و برای انجام این منظور بسیاری از ایرانیان را بر سر کارهای عمده گماشت و خود او يك شاهزاده خانم ایرانی بنام «رخسانه» را بزنی گرفت و به بسیاری از سپاهیان خویش نیز دستور داد که زنان شرقی و ایرانی بگیرند.

تجزیه دولت اسکندر : اسکندر وارثی نداشت که دنباله کشور گشائیهای او را بگیرد و نگهداری امپراطور عظیم او هم احتیاج به نابغه چون خود او داشت. حتی معلوم نیست که اگر خود او زنده مانده بود میتواندست اجزاء پراکنده این امپراطوری را تا مدت مدیدی بهم پیوسته نگاهدارد زیرا قسمتهای مختلف دولت او اختلافات فاحش با هم داشتند و تقریباً وجه اشتراکی در میان آنها یافت نمیشد. مدت توقف اسکندر در شرق بیش از ده یا دوازده سال طول نکشید و این مدت کم کافی نبود که تغییرات عمیقی در مدنیتهای کهن آسیائی پدید آورد.

بنابر این دولت اسکندر خیلی زود بحال تجزیه افتاد و هیچیک از سرداران او حاضر نشدند بادیگری سازش کنند و امپراطوری او را حفظ نمایند. بالعکس جنگ میان جانشینان او مدتهای مدید بطول انجامید تا عاقبت بچنگ معروف ایپسوس (۳۰۱ ق.م.) منتهی شد.

فقدان وحدت سیاسی در شرق نزدیک : بعد از آنکه گردوغبار جنگ ایپسوس برطرف شد پیکر تجزیه شده امپراطوری اسکندر نمودار گردید که بسه قسمت مجزا تقسیم شده بود : یکی مقدونیه (بانضمام قسمت اعظم شبه جزیره یونان) ، دوم آسیای غربی و سوم مصر. هریک از این قطعات تحت حکومت یکی از سرداران مقدونی قرار گرفت که عنوان سلطنت هم روی خود گذاشت.

آسیای غربی از همه قطعات دیگر این امپراطوری بظاهر بزرگتر بود ولی دیری نگذشت که نواحی شرقی و شمال غربی از آن مجزا شدند و فقط ناحیه سوریه باقی ماند. این قسمت نصیب یکی از سرداران اسکندر شده بود بنام سلوکوس و اعقاب او بنام سلسله سلوکید موسوم گردیدند. مقدونیه را نواده یکی دیگر از سرداران اسکندر بنام آنتی گونوس تصرف کرد و در مصر سردار دیگر او بنام بطليموس بتخت سلطنت نشست.

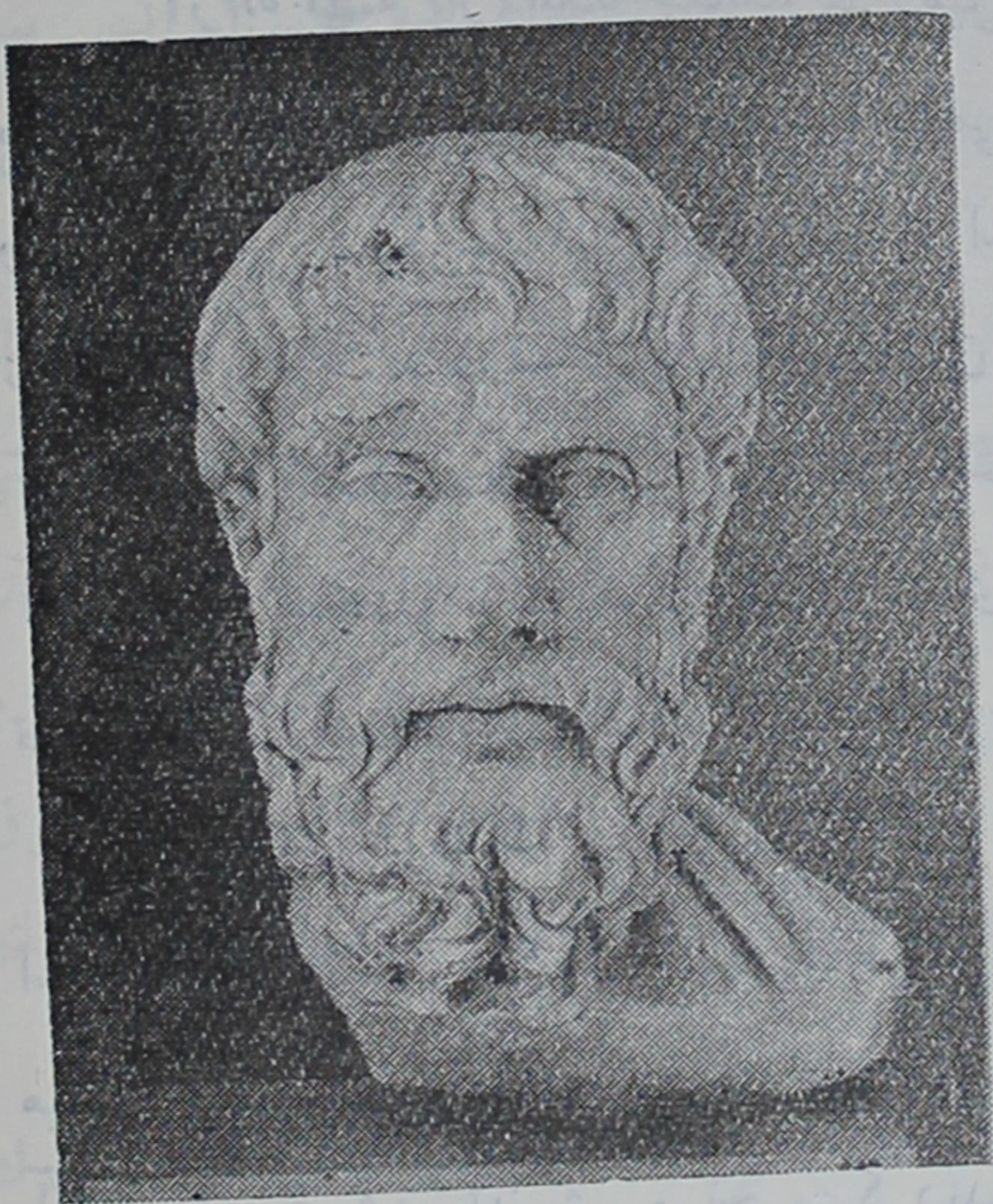
۳ = باز گشت مصر

ارابه کهنه باراننده جدید: سرزمین مصر بار دیگر مرکز تمدن و فرهنگ حوضه مدیترانه شد اما ایندفعه خود مصریها سهمی در این مدنیت نداشتند و بیشتر یونانیها و تازه واردین دیگر علم این تمدن را برافراشتند. ایندفعه مصریها فقط سرمایه این نهضت را پرداختند در صورتیکه با یونانیان بودند که با کمک علمی جدید خویش دستگاه کهنه و فرسوده اقتصادی مصر را برآه انداخته بودند و طریقه نوی در اقتصادیات بآنها آموختند، منجمله بآنها یاد دادند که بجای مبادله جنس و باصطلاح امروزی معامله تهاتری، پول را در معاملات خود بکار بیندازند.

سرزمین فرهنگ: بطليموس اول (۳۲۳ تا ۲۸۵ ق. م) برای آنکه شهر اسکندریه پایتخت کشور خود را مرکز علوم و معارف نماید بی مضایقه پول خرج میکرد و بسیاری از علمای بزرگ و مشهور بهوای زندگانی راحتی که در اسکندریه برای آنها فراهم میشد بآن شهر مهاجرت کردند و در آنجا متوطن شدند. بطليموس در يك گوشه از باغ سلطنتی خود دانشگاه بزرگ و جامعی احداث کرده بود بنام «موزه» که در این دانشگاه همه گونه وسائل زندگی و تحصیل از خوابگاههای متعدد و آزمایشگاهها گرفته تا تالارهای خطابه و اطاقهای نمایش و کتابخانه برای دانش آموزان فراهم آورده بودند و این مؤسسه قدیمی ترین دانشگاه عالم بود که برای تدریس علوم عالی به خرج دولت دائر شده بود. کتابخانه اسکندریه بزرگترین و معروفترین کتابخانه عهد قدیم بوده است و در يك موقع متجاوز از نیم ملیون جلد کتاب یا بعبارة بهتر طومار پاپروس در آن وجود داشته است.

معلومات جدیده : علمای اسکندریه تنها حافظ و نگاهبان علوم قدیم نبودند بلکه خودشانهم بر آن میافزودند و در بسط و توسعه معارف تازه میکوشیدند . اراتوستن نخستین کسی بود که مدارات جغرافیائی را در روی کاغذ رسم نمود و مساحت دور کره زمین را تعیین کرد . وقتی وسائل ناقص و اطلاعات محدود او را در آن ایام بنظر بیاوریم می بینیم که تخمین مساحت دور کره زمین به ۲۸ هزار میل از طرف او چقدر برقم واقعی نزدیک است .

اقلیدس کلیه اطلاعات مربوط بریاضیات و هندسه را جمع آوری نمود و از مجموع آنها علم هندسه را وضع کرد که هنوز هم ما اصول آن را بی کم و کاست بکار میبریم . یکی دیگر از علما بنام اریستار - کوس مدعی شد که برخلاف عقیده راسخ آن زمان آفتاب مرکز عالم است نه زمین ولی متأسفانه چون عالم مزبور وسیله کافی برای اثبات نظریه خود در دست نداشت این عقیده نضجی نگرفت و بشریت تا دو هزار سال دیگر در این اشتباه باقی ماند که خورشید بدور زمین میچرخد (عقیده که امروز هر طفل دبستانی بر بطلان آن واقف است .)

ارشمیدس : بزرگترین عالم و محقق این دوره ارشمیدس است که در شهر سیراکوس در سیسیل بدنیا آمده (حوالی ۲۸۷ تا ۲۱۲ ق.م.) و کشفیات بسیار مهمی در ریاضیات نموده است اما متأسفانه اکتشافات تازه او در طول زمان مفقود شده است و ما امروزه از این جهت میشناسیم که عقاید علمی را در زندگانی عملی و روزانه بکار برده است . ارشمیدس در علوم مکانیکی صاحب قریحه و نبوغ خاصی بوده است و بسیاری از قواعد و اصول علمی را وضع کرده است که امروزه مورد استفاده علما و مهندسين میباشد مثل

قاعده وزن مخصوص اجسام و اهرم که اگر این قاعده را ما نمیدانستیم نمیتوانستیم دنده را در اتومبیل بکار ببریم.

معماری و حجاری : تنها علما نبودند که در این دوره فعالیت داشتند بلکه

معماران و مجسمه سازان و نقاشان نیز به تکمیل هنرهای زیبا میپرداختند. معروفترین بنائی که در اسکندریه ساخته شده بود مناره روشنائی بود که برای هدایت کشتی های بندر اسکندریه ساخته شده و بنام فاروس مشهور بوده است. این بنا گذشته از آنکه نخستین مناره روشنائی در تاریخ است، بلندی و عظمت آن بقدری بوده است که حتی امروز هم جزو بناهای عجیب و معظم بشمار می آید.

مرور ایام و حوادث زمان رویهمرفته با مجسمه سازان بهتر از معماران کنار آمده است زیرا بسیاری از مجسمه های عهد عتیق همینکه از روی پایه های خود افتاده است بتدریج در زیر طبقات خاک و گل فرورفته و برخی از آنها دست نخورده بمارسیده است. دو عدد از مجسمه های بسیار عالی و معروف یونانی یکی موسوم به « ونوس » کارمیلو و دیگری « پیروزی بالدار » کار ساموئراس همچنان مدت چندین قرن در زیر خاک مستور بوده است و امروز زینت افزای موزه لور در پاریس است. خیلی محتمل است که بسیاری از مجسمه های دیگر قدیم بتدریج بدست باستان شناسان از زیر نقاب خاک بدر آید زیرا علما بانهایت جدیت هنوز در نواحی مجاور مدیترانه شرقی مشغول کاوش هستند.

فلسفه : چون سیادت بازرگانی و صنعت بتدریج به اسکندریه و انطاکیه و سایر بلاد شرقی منتقل گردید آتن از رونق و اعتبار اولیه افتاد و دچار فقر و مسکنت شد و طبیعتاً نمی توانست در زمینه علوم و صنایع با سایرین رقابت نماید لیکن در قلمرو فلسفه و حکمت همچنان سیادت و تفوق با او بود. بر مکتب فلسفی افلاطون موسوم به آکادمی و بر مکتب ارسطو موسوم به لیسئوم دو مکتب دیگر افزوده شده بود که یکی از آنها را یک نفر آتنی بنام اپی کوروس (۲۷۰ - ۳۴۲ ق. م.) و دیگری را یک نفر سامی نژاد مقیم جزیره قبرس موسوم به زنون (۲۶۴ - ۳۳۶ ق. م.) بنیان گذاشته بودند.

خلاصه حکمت اپی کوروس و زنون پاسخ دادن بهمان پرسش قدیمی بود که انسان برای چه مقصودی زندگی میکند و غرض از آفرینش او چه بوده است؟ جواب این دو نفر در جامعه قدیم رم بسیار مؤثر افتاد و منشاء بسیاری از تحولات فکری رومیان گردید و چون اندکی بعد از این تاریخ یونان مسخر رم گردید و جزئی از آن بشمار میآمد ما در باره عقاید این دو نفر بتفصیل در فصل رومیان بحث خواهیم کرد.

پایان هزاره یونان: چنانکه دیدیم در قرن سوم پیش از میلاد مدنیت جدیدی که رنک یونانی داشت بظهور رسید ولی این مدنیت دیگر عبارت از شهرهای آزاد نبود و بلکه عبارت از دولتها و امپراطوریهای بزرگ بود که آنها هم دوست سال بعد یکی بعد از دیگری مقهور دولت طالع رم شدند باین معنی که ابتدا مقدونیه و بعد سوریه و بالاخره مصر جزئی از امپراطوری رم گردیدند. بدین ترتیب در پایان آخرین قرن پیش از میلاد ملت قهرمان یونان که از هزار سال پیش با آنهمه نشاط و ذوق و روحیه جوان تمدن خود را آغاز کرده بود ناگزیر شد مشعل تمدن را بدست حریفی جوان تر و نیرومندتر از خود بسپارد.

۴ = خلاصه وقایع هزاره یونان

رونق نخستین: اما وضع دنیا در آخر هزاره یونان با وضع اول آن فرق بسیار داشت. یونانیان در طی تاریخ خود دست بکارهای شگرفی زدند و اموری را انجام دادند که بهتر از آنها هیچ قومی این امور را انجام نداده است. این قوم هنرمندانه تنها مشعلی در راه بشریت افروخته و هدفی برای او تعیین کرده اند بلکه خودشان هم در بسیاری از موارد بهمان هدف دست یافته اند: چنانکه هرودوت و توسیدیدیس مورخینی هستند که نخستین کتاب تاریخ را در عالم تألیف نموده اند اما هنوز تا بامروز مورخی بهتر از آنها ظهور نکرده است. ایسخیلوس بهترین نمایش نویس عهد عتیق بود و تا بامروز غیر از شکسپیر تا اثر نویسی از جمندتر از او بوجود نیامده است. سقراط و افلاطون و ارسطو نخستین متفکرینی بودند که حکمت عملی را وضع کرده اند و راه درست زندگی کردن را بمردم آموخته اند و هنوز کسی پیدا نشده است که از آنها عمیق تر تفکر کند.

وجه بسیارند یونانیان دیگری که مشعلدار جهان تمدن بوده اند اما باید دانست که بشریت هرگز از طریق اجتماعات راه ترقی و پیشرفت را نه پیموده است و این قاعده حتی در مورد یونان نیز صدق میکند. مسیر ترقیات انسانی همواره بدست افراد فوق العاده و استثنائی گشوده شده است و همین افراد قلیل هستند که جزو ذخائر عالم بشری محسوب می شوند و در هر عصر و زمان مردم باید قدر آنها را تا زنده هستند بخوبی بشناسند. سهمی که مردم متعارفی و جماعات بشری در پیشرفت تمدن داشته اند این بوده است که مآثر بزرگان و نادره های زمان را جمع آوری کرده و آنها را نگاه داشته اند.

تجربه هایی که یونانیان اندوخته بودند: یونانیان در طی هزاره وسطی (از ۱۰۰۰ ق.م تا سال اول میلادی) دو تجربه گرانبها اندوخته بودند اول آنکه تامت مدیدی حکومت آنها در دست خودشان بود و امور خودشان را خودشان اداره میکردند و بعبارة آخری مردمان آزادی بودند و چون تمدن آنها مافوق همه تمدن های گذشته بود و حتی پایه و شالوده مدنیت امروزی ما نیز بر اساس تمدن آنها استوار شده است باینجهة يك نکته اصلی را بجهانیان آموخته اند و آن اینکه آزادی امری تفننی نیست و اگر بشریت بخواهد در طریق پیشرفت و تمدن سالک باشد ناگزیر از داشتن این نعمت گرانبهاست دوم آنکه یونانیان صاحب فکر و تعقل مستقلی بودند و پاره از متفکرین آنها زیر افکار کهنه و معتقدات قدیمی زدند و آراء و نظریاتی تازه از خود آوردند.

آنچه در این عالم اهمیت دارد: یونانیان قدیم فقط جزء کوچکی از مجموع ساکنین کره زمین را تشکیل میدادند اما همین عده قلیل بدینا فهماندند که آنچه موجب بزرگی و سرافرازی ملل است همانا افکار و عقاید عالیہ است که از میان آنها بظهور می رسد نه میزان تمول و قدرت آنها.

افکار و عقاید یونانیان بسرعت در همه عالم بسط و نفوذ می یافت زیرا کلیه متفکرین و صاحب نظران جهان معتقدات آنها را صحیح و مقرون به فوز و صلاح بشر تشخیص میدادند و چنانکه همه میدانیم هنوز هم افکار و عقاید عالیہ این قوم هوشمند در میان مردم متمدن جهان نفوذ و تسلط دارد. اگر قرار باشد آراء و عقایدی که مادر باره علوم و صنایع و ادبیات و فلسفه و سیاست داریم از تمدن کنونی ما برداشته شود آیا چیز دیگری که

قابل ذکر باشد از برای ما باقی خواهد ماند ؟ آنچه که یونانیان نقص داشتند : جامعه یونانی با همه ترقیاتی که ذکر آن گذشت، فاقد پاره از معتقدات مهمه بود که وجود آن در همه جوامع بشری از جمله ضروریات بشمار می آید از آن جمله اینکه یونانیان معتقد باین اصل بدیهی نبودند که همه افراد جامعه بشری علی السویه حق «زندگی و آزادی و طلب سعادت» دارند .

خلاصه گفتار ما را جمع یونانیان : هزاره یونان با وجود منقصت هایی که داشت مع هذا یکی از درخشان ترین و پرثمرترین اعصار تاریخ بشری بشمار میرود . در هیچ عصر و زمان دیگری چه در گذشته و چه در حال و در میان هیچ قوم و ملتی اینهمه نوابغ و بزرگان در چنین مدت کوتاهی ظهور نرسیده است .

مورخ شهیر انگلیسی ما کاولی در پایان یکی از رسائل خود در اجتماع یونان میگوید «در آن هنگام که مدنیت ما مثل تمدنهای نینوا و بابل منقرض شود و کسی دیگر جز ماهیگیران سواحل تایمز باقی نماند که بر خرابه های «وست مینستر» نظاره کنند باز هم هوش و نبوغ و عقاید یونانیان چون مشعلی درخشان نور افشانی خواهد کرد و مانند گذشته بشریت را با آنچه که زیبا و حقیقی است راهنمایی خواهد نمود.»

قسمت چهارم

در بیان حوادثی که در دوره هزار ساله امپراطوری

رم اتفاق افتاده است

۵۰۰ پیش از میلاد تا ۵۰۰ بعد از میلاد

فصل هشتم

سرگذشت قومی بزرگ که جمهوری بزرگی برپا گرد و بر عالم

مدیترانه دست یافت و باوج قدرت و ثروت رسید

۱ - سرزمین رم و مردم آن

وضع جغرافیائی: شبه جزیره ایتالیا در حقیقت جزو حوضه مدیترانه است نه جزو قاره اروپا زیرا سلسله جبال آلپ آنرا از قاره مذکور جدا میسازد. این سرزمین که تا نزدیکیهای افریقا کشیده شده است وضع جغرافیائی بسیار مساعدی دارد و بر دنیای مدیترانه مسلط است.

یونان در ایتالیا: در زمانی که داستان تاریخی رم شروع میشود (۵۰۰ ق.م.) متمدنترین مردمی که در ایتالیا زیست میکردند یونانیها بودند. این قوم از دو بیست سال پیش در جنوب ایتالیا رحل اقامت افکنده و شهرهای معتبری در آنجا و در سیسیل برپا کرده بودند و شهرهای آنها مرکز علوم و فرهنگ یونانی بود.

ایتالیائیها: در شمال اقامتگاه یونانیان اقوام دیگری که با مرزراعت و گله داری اشتغال داشتند ساکن بودند و یونانیان آنها را مردمی دهاتی و عاری از آراستگیهای تمدن میدانستند زیرا وقتی نخستین بار آنها را دیده بودند چیزی از تمدن در زندگی آنها یافت نمیشد. رومیهای قدیم مردمی عامی و بیسواد بودند و خواندن و نوشتن را هم نمیدانستند.

محل مناسب برای ایجاد شهر: اقوام ایتالیائی عبارت بودند از دستجات مختلفی از قبیل سامنیتها و سابینها که در نواحی کوهستانی اقامت داشتند و بزرگان لاتینی که از نواحی مغرب آمده بودند. پاره از طوایف لاتینی نیز در کنار رودخانه تیبر اقامت نموده و شهری در آنجا بنا کرده بودند بنام رم و خود رومیها معتقد بودند که شهر مذکور را دو برادر بنام روموس و رومولوس در زمان المپیاد ششم ایجاد کرده اند

ولی آنچه مسلم است در سال ۵۰۰ ق. م شهر مذکور از بلاد قدیمی محسوب میشده است و بتدریج که جمعیت ایتالیا افزایش یافت بر قدرت و اعتبار آن افزوده شد و علت اصلی این ترقی همانا محل ممتاز این شهر بوده است که در ساحل تیبر در نقطه‌ای که گذر گاه اقوام شمالی و جنوبی بوده است قرار گرفته بود.

در پانصد سال پیش از میلاد هیچکس نمیتوانست حدس بزند که این شهر دهاتی‌ها و بزرگران روزی نقطه‌ای پرکار تمدنی بزرگ و امپراطوری عظیمی گردد. اقوام یونانی که در آن موقع در جنوب ایتالیا سکونت داشتند و خود مردمانی متمدن بودند رومیها را قومی دهاتی و ساده لوح میدانستند که از آداب حکومت و از فنون و ادبیات بی بهره بودند.

اتروسکها: در شمال ایتالیا قومی زندگی میکردند که ظاهراً در قرن هشتم ق. م از آسیای صغیر بآنجا مهاجرت کرده بودند و نام آنها اتروسکها بود. شهرهائی که این اقوام بنا نهاده بودند خیلی متمدن تر از بلاد ایتالیا در جنوب و در مشرق بود و بتدریج بسیاری از آداب حکومت و مذهب و معماری خود را بر رومیها آموختند و در نتیجه آمیزش رومیان با همین اقوام و کسب تمدن از آنها بود که رم معتبرترین شهر ایتالیای جنوبی گردید.

۲ = ایجاد دولت جدید

يك انقلاب آرام: رومیها نیز مانند یونانیان پادشاه مستبد خود را از سلطنت خلع کردند و در سال ۵۰۹ ق. م حکومت جدیدی تأسیس کردند که دولتمندان و نجیبان هم زیادی در ارکان آن داشتند.

سالها پیش از این تغییر حکومت، گروهی که دارای ثروت و نفوذ زیاد بودند در رم تشکیل طبقه مخصوصی داده بودند بنام پاتریسین‌ها که معنی آن «فرزندان پدران» است و تنها این طبقه بودند که حقوق کامله رومی‌ها را داشتند و حق تجارت و ازدواج و همچنین حق رای دادن در مجلس و مداخله در امور حکومت با آنها بود. مردمان متعارفی که از طبقه نجبا نبودند بنام پلین نامیده میشدند و حقوق آنها در غالب امور خاصه در امر حکومت بسیار محدود بود و جز آنها که بشهرهای متصرفی رم مهاجرت

میکردند و ثروتی میاندوختند بقیه عموماً فقیر و بی بضاعت بودند. طبقه پلین هامتجاوز از مدت دو قرن با پاتریسین ها کشمکش و مبارزه کردند تا بالاخره حقوق سیاسی و دولتی برای خود تحصیل نمودند.

مجلس شورا: در زمانی که حکومت رم پادشاهی بود آزادگان رومی مجلس مشاوره ای از برای خود تشکیل داده بودند که نمایندگان طبقات مختلف خانواده هادر آن شرکت میکردند و نام آن به « کمیته کوریاتا » یا انجمن خانوادگی موسوم بود. بعدها که حکومت جدید یعنی جمهوری برقرار شد مجلس دیگری روی کار آمد بنام « کمیته سنتوریاتا » که نمایندگان اصناف سپاهی در آن شرکت میکردند و چون شغل سپاهگیری خاص نجبا و دولتمندان بود باینجه طبعاً مجلس مذکور تحت نفوذ و سلطه طبقه توانگران قرار گرفت.

سنا: رومی ها در دوره حکومت پادشاهی مجلس مشاوره دیگری داشتند مرکب از پاتریسین ها بنام « سنا » (مشتق از کلمه سنکس بمعنی پیر مرد) که این مجلس نیز در دوره جمهوریت همچنان باقی ماند. مجلس سنا در حقیقت نماینده طبقات عاقل و فهمیده و همچنین ثروتمندان شهر بود و نظارت کلیه امور در دوره جمهوری در واقع با این مجلس بود چنانکه هیچکس نمیتوانست یکی از مناصب عالیه کشوری را احراز کند جز با تصویب سنا و مجلس عمومی نیز بهیچ اقدامی رأی نمیداد جز بامشورت و تصویب آن. تعیین مناسبات سیاسی خارجی و روابط طرم باشهرهای دیگر و بعلاوه وصول مالیات از مردم و طریقه خرج آن کلیتاً بدست سنا بود.

دو عامل اجرا: بدین ترتیب رومیها از حیث شورا و مجلس تقنینی تقریباً همان رویه زمان پادشاهی را حفظ کردند ولی در مورد عامل اجرایی تغییرات اساسی در طرز حکومت خود دادند باین معنی که بجای شخص شاه دو نفر را بعنوان رئیس دولت انتخاب میکردند که بنام کنسول خوانده میشدند و هر کدام حق داشت نسبت بعمل دیگری اعتراض نماید. مدت انتخاب آنها هر دفعه فقط یکسال بود.

باین وضع دیگر خاطر رومیها از جانب کنسولها راحت بود و با آسانی میتوانند هر گونه اختیاراتی بآنها بدهند مثلاً فرماندهی کل قوا بآنها بود و جمع و خرج و حفظ

امنیت و اجرای عدالت نیز بدست آنها سپرده شده بود و بعلاوه آنها بودند که قوانین تازه را برای تصویب بمجلسین پیشنهاد میکردند و پس از تصویب باز خود آنها بودند که آنها را بموقع اجرا می گذاشتند. بعبارة اخرى کیه امور حکومت از خرد تا کلان بدست کنسولها سپرده شده بود.

مأمورین پائین تر : بمرور ایام که وظایف کنسولها خطیرتر و انجام آن دشوارتر میشد رومیها متوجه شدند که مأمورین دیگری برای کمک بآنها لازم است. از اینرو مشاغل جدیدی بوجود آمد از قبیل « کستورها » (خزانه دار) « پرتورها » (قضاة) و « سنسورها » یا مأمورین سرشماری که از جمله وظایف مأمورین اخیر این بود که معلوم نمایند چه کسانی صلاحیت دارند در زمره پاتریسین ها داخل شوند. وظیفه سنسورها از اینجهت بسیار مهم بود که تا مدت های مدید فقط پاتریسین ها میتوانند مشاغل عالییه را احراز نمایند.

مرکز کل قدرت : چون هیچ مأموری برای مشاغل دولتی تعیین نمی شد جز بتصویب و رضایت سنا و چون همه مأمورین دولت و صاحبان مناصب عالییه آرزو مند بودند که روزی خود به صندلی های سنا تکیه بزنند باینجه مأمورین دولتی رومی اسباب دست سنا بودند و آنچه را سنا می خواست انجام میدادند. در نتیجه تامت سه قرن مجلس سنا مرکز کل قدرت دولت رم بود و بهترین دلیل قدرت مطلقه آنها این بود که شعار جمهوری رم این بود « سنا و مردم رم » و البته تامت چند قرن هم سنا نماینده ملکات فاضله و معرف صفات عالییه اخلاقی ملت رم بود و هرگز از طریق صداقت و درستی و وظیفه شناسی و حسن خدمتگذاری منحرف نمی گردید.

گاهی اتفاق می افتاد که سنا قسمتی از اختیارات خود را بمجلس واگذار میکرد اما در تمام مدتیکه رم واقعاً جمهوری بود هر گز همه اختیارات را از خود سلب نکرد و همیشه صاحب اختیار کل بود. اساساً رم هرگز بمفهوم ملت یونان حکومت دموکراسی بخود ندید و علت آن این بود که آتنی ها معتقد بودند همه افراد ملت برای انجام تکالیف دولتی و سیاسی علی السویه صلاحیت دارند و در نتیجه حتی مناصب مهم دولتی را با قرعه انتخاب میکردند در صورتیکه رومیها معتقد بودند که باید صالح ترین افراد بکار

حکومت پردازند.

۳- ظهور دولت رم و پیدایش طبقه رومیان آزاد

دوجنبش موازی: وقتی رم هزاره خود را آغاز کرد (از پانصد پیش از میلاد تا پانصد بعد از میلاد) شهری بود کوچک و گمنام و حکومتی داشت که بدست طبقه‌ای معین بود و قاطبه مردم در آن سهمی نداشتند. لیکن هنوز دو قرن نگذشته بود که همین شهر گمنام بر تمام ایتالیا تسلط یافته بود و قاطبه مردم در امر حکومت مداخله داشتند و مجلسی از خود ایجاد کرده بودند که قوانین موضوعه آن شامل حال همه طبقات ملت بود. این دوجنبش بموازات یکدیگر صورت گرفته بود و هر یک از آنها تاثیر بسزائی در دیگری نموده است و علت اصلی هم این بود که از طرفی پاتریسینها احتیاج به نیروی پلیسینها در موقع جنگ داشتند و پلیسینها هم که این احتیاج پاتریسینها را درک کرده بودند هر دفعه که نیروی جنگی خود را بکار میبردند بلافاصله امتیازاتی در امر حکومت از پاتریسینها میگرفتند.

کشمکش طبقات بر سر حقوق متساوی: (۱) در نیمه اول قرن پنجم پیش از میلاد دو مامور مخصوص بنام تریبون به طبقه پلیسینها اختصاص داده شده بود که حقوق و امتیازات آنها را حفظ نمایند و بعد ها عدّه این مامورین به ده نفر بالغ گردید علاوه بر این به طبقه پلیسینها حق داده شده بود که مجلس مخصوصی بنام کمیته تریبوتا برای خود تشکیل دهند. (۲) در حدود سال سنه ۴۵۰ پیش از میلاد «مجموعه قوانین دوازده گانه» تدوین شد. تاپیش از این تاریخ قوانین رومی مدون نشده و اصلاً هم در جائی ضبط نشده بود و باینجهه پلیسینها از حقوق و اختیارات خود اطلاع درستی نداشتند. از این تاریخ ببعد نه تنها از حقوق خود استحضار حاصل کردند بلکه در این مجموعه مقداری هم بر حقوق آنها افزوده شد مثلاً حق پیدا کردند که قرار داد هائی منعقد سازند. (۳) در سال ۳۷۷ ق. م بموجب قانون معروف به (الیسینان) حق انتخاب کنسولی نیز به پلیسینها عطا شد و در نتیجه امتیاز طبقه پاتریسینها بر پلیسینها تقریباً از میان رفت. (۴) بالاخره در سال ۲۸۷ ق. م. بموجب قانون معروف به «هورتنسین» به مجلس پلیسینها یعنی (کمیته تریبوتا) حق داده شد که برای همه طبقات ملت

اعم از پلین ها یا پاتریسین ها قانون وضع نماید و مصوبات آن شامل همه افراد باشد. اختلاف جدید طبقاتی: با همه این احوال باز اختلافات دیگری در میان طبقات رومی پیدا شد منتهی این بار بجای آنکه اختلاف نسب پاتریسینها را از پلینها جدا سازد مسئله امتیاز متمولین بر فقرا پیش آمد. اغنیا قسمت عمده کرسی های سناترا برای خود احراز کردند و اخلاف آنها هم طبقه جدید اشرافی پدید آوردند که اساس امتیاز آنها ثروت بودند نه نسب و نژاد.

توسعه قدرت روم در ایتالیا: بدون آنکه وارد جزئیات زد و خورد رومیان با اقوام مجاور خود بشویم کافی است که بگوئیم رومیها در ۴۰۰ ق. م شروع به بسط قدرت خود در ایتالیا کردند و اول اتروسکها را در شمال و بعد لاتینها را در جنوب و سامینت ها را در کوهستان و یونانیان را در اقصی نقاط جنوب و گلها را در اقصی نقاط شمال مقهور خویش ساختند و قدرت خود را در سراسر ایتالیا مستقر نمودند.

قدم بعد: بعد از شکست گاهها و فتح تمام شبه جزیره ایتالیا تازه حس جهانگشایی رومیان تحریک شد و بفکر فتوحات تازه افتادند زیرا برخی از آنها زمین های تازه و غنائم بسیار بدست آورده بودند و برخی دیگر بکار بازرگانی و داد و ستد اشتغال یافته و میخواستند در دریاهم مانند خشکی تسلط رومیان و امنیت عمومی برقرار شود ولی مادام که دولت مقتدری چون کارتاژ در شمال افریقا سیادت دریاها را در دست داشت و بکار تجارت مشغول بود این امر محال مینمود.

بدین ترتیب جنبش توسعه طلبی روم طبیعتاً کار او را بجنک با کارتاژ و با تمام دول مجاور شرق مدیترانه کشید و دلیل آنهم این بود که دولتهای مدیترانه همه در این موقع چنان با هم پیوستگی و خلطه و آمیزش داشتند که در افتادن با یکی از آنها بالطبع پای دیگران را هم بمیان می کشید و چاره جز آن نبود که قدرت واحدی همه آنها را تحت تسلط خویش در آورد.

(۱) صد سال پیش از این تاریخ یکبار گلها روم را تصرف کرده بودند و در آنوقت همه تصور میکردند که کار این شهر ساخته شده است و دیگر قد علم نخواهد کرد.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

سام
راین
آن‌ها
ی همه
ر میگردند

Handwritten marks at the top: a signature and two circular stamps.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

۴ = فتح مدیترانه

دولتی که در مغرب مدیترانه بود : دولت کارتاژ در ابتدا مرکز کوچک تجارتی بود که فی نیقی ها آنرا در هشتصد سال پیش از میلاد در شمال افریقا تاسیس کرده بودند ولی در این تاریخ (۲۴۹ ق.م) بقدری ترقی کرده و توسعه یافته بود که بیش از نیمی از سواحل شمالی افریقا و سواحل جنوبی اسپانیا و مغرب جزیره سیسیلی و تمام جزائر ساردنی و کورس جزو امپراطوری آن محسوب میشد .

جنگ اول کارتاژ : نخستین جنگ میان رم و کارتاژ از ۲۶۴ تا ۲۴۱ ق.م بطول انجامید و در این جنگ رم جزیره سیسیل را متصرف شد و بعلاوه خراج قابلی هم نقداً از کارتاژ گرفت . چندی بعد که کارتاژ سرگرم پاره اغتشاشات داخلی خود بود رم فرصت را بدست آورد جزائر ساردین و کورس را نیز متصرف گردید .

فتح سیسیلی فصل جدیدی در تاریخ رم آغاز میکند بدینمعنی که تا آن تاریخ رومیان سرزمین های را که در خاک ایتالیا فتح میکردند همه راجز و دولت رم کرده و با شرایط متساوی تحت حکومت واحد قرار میدادند لیکن سیسیلی را بصورت ایالت متصرفی در آوردند و حاکمی رومی بر آن گماشتند و از این تاریخ بعد همین سیاست درباره کلیه کشورها و ایالات مفتوحه اجرا شد و متصرفات یا مستملکات رومی بوجود آمد .

۴ **هانیبال :** جنگ دوم با کارتاژ وقتی شروع شد که هانیبال سردار معروف کارتاژی بشهر ساگونتوم در اسپانیا حمله برد و چون شهر مزبور تحت الحمايه رومیان بود قشونی برای مقابله هانیبال از رم عزیمت نمود لیکن هانیبال منتظر جنگ با این قشون نشد و خود مستقیماً بالشکریان خویش از آلپ گذشت (۲۱۸ ق.م).

این حرکت کارتاژی ها در آن موقع جنون آمیز بنظر میرسید زیرا تعداد نفوس رم و متحدین آن سی برابر عده مهاجمین بود ولی چون رومیان عادت داشتند که هیچگاه بیش از چهل هزار نفر سپاه آماده جنگ نگاه ندارند این قضیه بنفع هانیبال تمام شد خاصه که وی سرداری دلیر و بی باک بود و بی پروا میجنگید .

يك فتح بزرگ : هانیبال مدت ۱۵ سال در خاک ایتالیا ماند بدون آنکه کمکی از خارج باو برسد و رومیان در تمام این مدت با او در زد و خورد و جدال بودند و مصائب بسیار از دست او تحمل نمودند تا بالاخره جنگ بخاک کارتاژ کشیده شد. تفصیل این حوادث در کتب تاریخ ضبط است و ما در اینجا بر رؤس و قایعی که اتفاق افتاده است اشاره میکنیم.

پس از آنکه رومیان در زد و خورد با هانیبال چندین لشکر خود را از دست دادند دیکتاتور آنها که در آن موقع فایان نامیده می شد با آنها توصیه کرد که دست از جدال با هانیبال بکشند و با او مماشات کنند لیکن چندی نگذشت که رومیان از یکاری خسته شدند و دوباره لشکری گرد آوردند که عدد آن دو برابر معمول یعنی هشتاد هزار نفر بود و در پیکاری که میان آنها و هانیبال رخ داد لشکر مزبور بکلی منهزم گردید و هفتاد هزار نفر آن تلف شدند، در حالیکه هزاران نفر از آنان از زمره نجیب ترین و برجسته ترین خانواده های رم بودند. پس از این شکست فاحش بالاخره رومیان به نصیحت فایان گوش کردند و راه مماشاة و کج دار و مریز را پیش گرفتند.

يك فاجعه بزرگ : نه سال از این واقعه گذشت و هانیبال که تا بحال هیچگونه کمکی از کارتاژها دریافت نکرده بود بانتظار ورود برادرش (هاسدروپال) در راس قوایی از اسپانی بود لیکن رومیان فرستادگان او را در راه اسیر کردند و از اسرار جنگی آنها آگاه شدند و به خط سیر قشون اسپانیائی تاخته آنانرا تارومار کردند. هانیبال از همه این اتفاقات بیخبر بود و روزی در اردوی خود نشسته بود که دید سر برزیده برادرش را بچادر وی انداختند.

اولین شکست هانیبال : سه سال بعد در سال ۲۰۴ ق.م. رومیان ب سرداری «سپپیو» بشهر کارتاژ حمله بردند و کارتاژیها ناگزیر هانیبال را احضار نمودند. در سال ۲۰۲ ق.م. هانیبال در جنگ زاما برای نخستین بار شکست خورد و همین شکست بچنگ دیرینه رم و کارتاژ خاتمه داد (۱).

(۱) هانیبال تا مدتی در کارتاژ شاغل مناصب عالی بود ولی رومیها با وجود مصالحه که کرده بودند پیوسته او را تعقیب میکردند و از کارتاژ تقاضای نفی بلد او را داشتند. عاقبت از دست فشار رومیان مجبور شد خودکشی کند تا مبادا بچنگ دشمن بیفتد.

بموجب مصالحه که پس از این شکست با رم بسته شد کارتاژ از متصرفات خود در اسپانیادست کشید و تمام کشتی های جنگی خویش را باستثنای ده کشتی تسلیم رومیها کرد و متعهد شد که مبلغ هنگفتی خراج در عرض پنجاه سال پردازد و بعلاوه هیچوقت بدون تصویب رومیان مبادرت بجنک با کسی نکند.

تفوق سپاهیان رم در مغرب - رم مدت چندین سال تحمل انواع شداید و مشقات را کرد لیکن عاقبت از آن میان فاتح بیرون آمد و بر تمام نواحی مغرب مسلط شد. کارتاژ از صحنه سیاست خارج شد و در دو جنگی که بین رم و کارتاژ رخ داد سر نوشت اروپای غربی معین گردید که آیا مدنیت اروپائی بدست رومیان هندواروپائی اداره شود یا بدست مردمان سامی نژاد کارتاژی.

برخورد یونان و رم : جنگهای رم و کارتاژ يك نکته اساسی دیگر را نیز روشن نمود و آن کیفیت فرهنگی بود که رم باید بعدها در عالم منتشر سازد. رم بایستی قاعدتاً در ضمن فتوحات خویش افکار و معتقدات مخصوصه خود را در عالم بسط دهد یا لا اقل ناشر افکار کارتاژی باشد لیکن هیچیک از این دو کار را نکرد و در عوض تمدن یونانی را در عالم منتشر نمود. علت آن این بود که در طی جنگهای مذکور عده زیادی از سپاهیان رومی مقیم سیسیل از نزدیک به طرز تفکر و آداب و سنن یونانی آشنائی حاصل کرده بودند و معماری و حجاری و نقاشی و ادبیات و تأثرهای یونانی و بطور کلی معارف این قوم را پسندیده بودند و شیفته و دلباخته آن شده بودند. بعبارۀ آخری سیاستمداران و سپاهیان رم و کارتاژ مدت چندین سال بایکدیگر زد و خورد داشتند تا ببینید تمدن کدام يك از آنها نافذتر است و میتواند بر حوضه مدیترانه غربی تسلط یابد. بالاخره سرباز رومی کارتاژی ها را مغلوب ساخت لیکن عقاید و تمدن یونانی نیز بنوبه خود رومیان را مقهور نمود و از آن پس یگانه وظیفه رم در دنیای غربی آن بود که مدنیت یونان را خود اقتباس کند و بدیگران نیز بیاموزد.

تسخیر نیمه دیگر اروپا : اگر هم رومیان میخواستند کاری بیکار مشرق نداشته باشند جریان حوادث نمیگذاشت آنها بیطرف بمانند زیرا با اختراع کشتی همه اقوام و ملل مدیترانه با یکدیگر همسایه نزدیک شده بودند و آنچه در يك نقطه و در

میان يك قوم اتفاق میافتاد طبیعتاً در سایر نقاط هم اثرات آن مشهود میگردد مثلاً اگر اسکندری ظهور میکرد که میخواست شرق و غرب یونان را با هم متحد کند حتماً وضع رم بخطر میافتاد چنانکه واقعاً هم در همین موقع فیلیپ پنجم پادشاه مقدونیه بخیال اینکه میتواند اسکندر کبیر نانی بشود و فتوحات او را در عالم تجدید کند شروع به تجاوز و دست اندازی بایالات مجاور نمود و آنها از رم استمداد طلبیدند. رم نیز بنا به مصالح شخصی خویش با استمداد آنها پاسخ مساعد داد.

مناسبات رم با ایالات تابعه یونان: رم قشونی به مقدونیه فرستاد و نیروی

فیلیپ را منهزم ساخت و در سال ۱۹۰ ق.م لشکری به سوریه گسیل داشت و انتیوخوس پادشاه آنجا را مغلوب نمود و بعداً سپاهی را که پسر فیلیپ جمع آوری کرده بود درهم شکست و عاقبت هم در سال ۱۶۸ ق.م مصر را متصرف شد.

در خلال این اوقات کارتاژ وضع داخلی خود را اصلاح نمود و دوباره بعنوان يك دولت تجارتي و دریائی قد علم کرد و رقیب رم شد. همین موضوع رومی ها را ب فکر بهانه جوئی انداخت و دوباره اختلاف وزد و خورد آنها با کارتاژ شروع شد و مدت سه سال یکدیگر پیچیدند تا عاقبت رومیها بر کارتاژ غلبه یافتند و شهر کارتاژ را فتح کرده اول آنرا غارت نمودند و بعد با خاک یکسان کردند بطوریکه دیگر هرگز قد علم نکرد (۱۳۶-۱۴۹ ق.م) و نواحی اطراف کارتاژ را بنام متصرفات افریقا جزو مستملکات خویش ساختند. رومیها در همان سالیکه کارتاژ را فتح کردند مقدونیه را نیز جزو متصرفات خود در آوردند و شهر آباد و متمدن کورینت را که رقیب تجارتي آنها بود غارت و خراب کردند. سیزده سال پس از این وقایع برای نخستین بار پای رومیها بآسیا باز شد باین معنی که استالوس سویم پادشاه آسیای صغیر بدون جانشین و وارث فوت کرد و قلمرو حکومت خود را که متجاوز از نیمی از خاک آسیای صغیر بود و دارای ثروتی سرشار بود به رم واگذار نمود و در نتیجه رومیها صاحب متصرفاتی در آسیا شدند.

بنابر این هنوز هفتاد سال از تاریخ شکست هانیبال نگذشته بود که رم یگانه صاحب اختیار نواحی مدیترانه شد و پس از فتح چند ناحیه مختصر دیگر سیادت خود را در دریا مستقر ساخت و راه تجارت خویش را آزادانه مفتوح نمود.

۵ - دنیا نی را برد ولی خود شرا باخت

«اغنیای متمولتر شدند و فقر افقیرتر» بر اثر اینهمه فتوحات سیل ثروت برم روانه شد و آنقدر مال و دارائی گیر رومیان آمد که اگر به تربیت صحیح میان همه افراد تقسیم شده بود تمام آنها متمول می شدند لیکن این تقسیم بصورت عادلانه انجام نشد و در نتیجه اغنیا متمولتر شدند و فقرا فقیرتر.

برخی از متمولین املاک وسیعی خریداری کردند و بدست اسرا و غلامان آباد نمودند و در نتیجه ملاکین جزء ورشکست شدند و از بین رفتند. دیری نگذشت که هزاران نفر از این خرده مالکین ورشکسته و هزاران نفر دیگر از سربازانی که از جنگ برگشته بودند نمیتوانستند بیکار بنشینند و از گرسنگی تلف شوند بشهر رم هجوم آوردند و گرفتاری بزرگی از برای امنای دولت فراهم آوردند تا آنها را بکار بگمارند.

دو برادر نیکوکار : در این دوره پاره اشخاص روشنفکر در میان طبقه اغنیای پیدا شدند که احساس میکردند وضع اجتماعی آنها بدانصورت شایسته نیست و باید فکری از برای طبقه محروم و بینوا بشود و متوجه بودند که هر گاه به مصائب و مشکلات زندگانی افراد مردم خاتمه داده نشود دامنه عصیان و بی نظمی در کشور بالا خواهد کشید. از همه این اشخاص معروفتر دو برادر بودند بنام «تایبریوس» و «گراچوس» که هر دو از خانواده اشرافی بشمار میآمدند و نواده سیپیون مغلوب کننده هاینبال بودند.

تایبریوس طرحی ریخت که اراضی وسیعی را که اغنیا و نجبا بزور تصرف کرده بودند از آنها پس بگیرند و در میان مردم بی بضاعت تقسیم نمایند تا آنها هم به تدارک معیشت خود بپردازند. تایبریوس از جانب مردم بسمت تریبون انتخاب شد و قانون پیشنهادی او بسرعت تصویب گردید لیکن دیری نگذشت که مخالفین او در سنا بلوائی در شهر راه انداختند و او را با صدها نفر از پیروانش بقتل رساندند.

ده سال بعد برادر او دنباله اصلاحات ارضی او را گرفت و چندین فقره اصلاحات دیگر هم بنفع فقرا در قوانین نمود و مردم او را بسمت تریبون انتخاب نمودند و اما او هم در طی بلوائی در شهر کشته شد و اصلاحات او با خود او از میان رفت.

داستان غم انگیز زندگی این دو برادر چند نکته را از وضع اجتماعی رم در آن زمان از برای ما روشن میسازد: اول آنکه نجبا و اشراف صاحب اختیار مطلق رم بودند و دوم آنکه این اغنیا و نجبا چون فقط در فکر منافع مادی خودشان بودند اصلاً در صدد اصلاح وضع مردم نبودند و آنقدر هم هوش و مآل اندیشی نداشتند که بدانند دوام حکومت و آقائی خود آن‌ها بسته بر فاه زندگی مردم است سوم آنکه معلوم گردید هیچکس قادر بانجام اصلاحاتی در رم نخواهد بود مگر آنکه قشون مقتدری در پشت سر او باشد.

تاریخ رم عبارت میشود از شرح حال سربازان: از این تاریخ ببعد تاریخ

حقیقی رم مبدل میشود بیک سلسله شرح حال سرداران و سیاستمداران نظامی و ما در اینجا فقط بذکر شرح حال چند نفر از برجسته گان آنها می پردازیم. ماریوس و سولا هر دو از سرداران دلیر بودند که اولی از طبقه مردم و دومی از طبقه اعیان بود. ماریوس پادشاه افریقا را شکست داد و اراضی وسیعی را بنام رم فتح نمود. بعلاوه قبایل سیمبری و توتن را که دو قبیله ژرمن بودند و در شمال ایتالیا فتنه می کردند از خاک ایتالیا بیرون راند. سولا نیز مهر داد پادشاه اشکانی را در آسیای صغیر شکست داد و در آسیا فتوحاتی کرد لیکن این هر دو سردار بواسطه رقابتی که با هم داشتند در میان طرفداران خود اختلاف انداختند و معابر رم را غالباً با خون مردمی که در بلواها و زد و خوردهای طرفین کشته میشدند رنگین میساختند. ماریوس هفت بار بسمت کنسول انتخاب شد و در دوران حکومت خود دیکتاتوری میکرد. سولا نیز پس از بازگشت از مشرق به دیکتاتوری پرداخت (۸۲ ق.م).

سومین سردار نامی این دوره پمپی است که او هم جنبه سربازیش بر جنبه سیاسیش غلبه داشت و از جمله کارهای عمده او یکی این بود که قیام و طغیان غلامان را بسر کردگی اسپارتا کوس درهم شکست و دزدان دریائی را تار و مار کرد و عرصه دریا را برای تجارت آزاد نمود. بعلاوه مهر داد اشکانی را برای بار دوم شکست داد و فلسطین را جزو متصرفات رم در آورد و بطور کلی مستملکات روم را در مشرق توسعه داد و آنها را در مقابل ایرانیان مستحکم ساخت.

يك توطئه در شهر : در غیبت پمپی عده از زعمای قوم که مخالف قدرت مطلق طبقه اشراف بودند توطئه چیدند که حکومت را براندازند لیکن توطئه آنها را سیسرون خطیب مشهور که سمت کنسولی داشت درسنا بر ملا ساخت و بدین ترتیب نقشه آنها از میان رفت.

زمانیکه پمپی در آسیا بود دموکراتها بر سر کار بودند و اختیارات مطلقه باو داده بودند لیکن در موقع بازگشت او برم اریستو کراتها زمامدار بودند و هر چند استقبال شایانی از او بعمل آمد و بمرسوم سرداران فاتح طاقهای نصرت از برایش بستند لیکن معلوم بود که میانه خوشی با او ندارند و او را بیازی نمیگیرند و بهمین جهت دلخور و ناراضی بود. چندی بعد که ژولیوس سزار باو پیشنهاد کرد که دو نفری قیام کنند و زمام حکومت را در دست بگیرند پمپی این پیشنهاد او را با میل و شعف پذیرفت.

ژولیوس سزار (۴۴ = ۱۰۲ ق ۴۰)

X از اسکندروناپلئون آهسته تر گام بر میداشت : سزاریکی از بزرگترین سرداران و سیاستمداران رم بود که جزو بزرگان عالم بشمار میآید و در سرتاسر تاریخ بشری شاید فقط پنج شش نفر دیگر یافت شوند که پیای بزرگی و عظمت او برسند. سزار اصلاً از خانواده اشرافی بوجود آمده بود اما خود او بیشتر بطرف مردم تمایل داشت و با دستجات ملت همکاری میکرد و با آنکه در رم و در متصرفات رومی چند دفعه شاغل مناصب عمده شده بود معیناً کمتر کسی تصور میکرد که وی روزی در جزو مشاهیر رجال عالم درآید و اگر فی المثل در آن ایام يك نفر از اهالی رم که او را میشناخت می گفتند سزار از همه سرداران و بزرگان رومی در تاریخ مقامی شامخ تر احراز خواهد کرد بدون شك آن مرد با تعجب می پرسید همین سزار کچل جزو مردان بزرگ خواهد شد؟ (۱)

سزار برای پیشرفت از نقشه خود مصلحت دانست که از شهرت و محبوبیت پمپی استفاده کند و ضمناً چون اجرای نقشه او احتیاج بیول زیاد داشت و سزار شخصاً همیشه مقروض و بی پول بود ناگزیر یکی از متمولین بنام رم راموسوم به کراسوس جزو همکاران اصلی خویش

(۱) چون سزار طاس بود و میان او را بنام کالووس یا کچل مینامیدند

پذیرفت و این سه نفر بعدها با اسم «تریومویرا» مشهور شدند که بمعنی «حلقه سه نفری» میباشد (۶۰ ق.م.).

دیری نگذشت که نقشه سزار بر اه افتاد. سزار ابتدا سمت کنسولی یافت و سپس مدت پنج سال پرو کنسول ایالات شمالی ایتالیا شد و بعد از خاتمه این مدت پنج سال دیگر نیز سمت او تمدید یافت. در طی این مدت سزار طوایف وحشی گل (فرانسه) را مغلوب ساخت و برای نخستین بار سرزمینهای وسیعی را بر سرحدات دنیای متمدن آنروزی اضافه نمود. سزار تفصیل فتوحات خویش را در کتابی که بنام «محاربات گالها» نوشته شرح داده است.

فتوحات سزار در گل تأثیرات عمیقی بطور مستقیم و غیر مستقیم در سر نوشت امروزی اروپا و امریکا داشته است زیرا اولاً گالها با رومیها و ژرمنها وصلت کردند و از اعقاب آنها ملت فرانسه بوجود آمد. ثانیاً جمعی از طوایف گل به انگلستان گریختند و در آنجا با اقوام سلتيك آمیختند و ملتهای ایرلندی و انگلیسی را بوجود آوردند. ثالثاً طوایف ژرمنی که سزار با آنها جنگید و آنها را از خاک ایتالیا اخراج کرد همان هائی بودند که بعد ها در قسمت اعظم اروپای غربی و در خاک آلمان مستقر گردیدند.

باید مضمون سزار بود: شکستی که سزار به طوایف ژرمن داد و آنها را تا ساحل شرقی رود راین عقب نشاند مدت چند قرن فرصت بدست روم داد که در تکمیل مدنیت خود بکوشد. از طرف دیگر با فتح گل سزار سرزمینی حاصلخیز به متصرفات روم اضافه کرد و در همین سرزمین (گل قدیم یا فرانسه امروز) بود که تمدن قدیم بدقت مضبوط گردید و به نسلهای آینده منتقل شد. اگر سزار گل را فتح نکرده و روم آنجا را متمدن نساخته بود مدنیت مغرب زمین پیایه امروزی نمیرسید و چه بسا که قاره امریکا هم هنوز کشف نشده بود.

بهین ملاحظه است که (جان فیسك) مورخ شهیر گفته است امریکائیان هر روز که از عمرشان میگذرد باید مضمون سزار باشند.

سزار صاحب اختیار مطلق دولت روم می شود: در حینیکه سزار سرگرم

فتوحات خود بود و قدرت رم را در سرزمین گلها بسط میداد سناتور ها و حتی پمپی از پیشرفتهای عظیم او بوحشت افتادند و در صدد بر آمدند که او را بزمین بزنند اما سزار هوشیار کار خود و نقشه آنان بود و چون از قدرت خویش مطمئن بود با يك لشکر یا لژیون (عبارت از پنجهزار نفر) بسوی رم عزیمت نمود و در سال ۴۹ ق.م فاتحانه وارد آنجا شد.

هنوز هشت روز نگذشته بود که قدرت سزار بر تمام شبه جزیره ایتالیا مسلط گردید و در ظرف پنج سال بعد همه ایالات تابعه رم را نیز بر قبه اطاعت خویش در آورد. در سال ۴۸ ق.م قشون پمپی را در یونان شکست داد و در مصر مدتی با کلئوپاترا ملکه بسیار زیبای آنجا به عیش و نوش گذرانید و در مغرب آسیا و در آفریقا و اسپانی نیز پشت سر هم فتوحات شایانی کرد. عاقبت برم مراجعت نمود و چهار بار بآئین سرداران فاتح برای او جشن گرفتند و اغلب مناصب عالیه رم را مادام العمر با و تفویض نمودند:

اصلاحات داخلی : پس از آن سزار همت با اصلاحات داخلی گماشت. اولین اقدام او که باعث محبوبیت او در میان مردم شد این بود که بجای آنکه مثل سایر سرداران فاتح رقبا و دشمنان خود را نابود کند بر عکس با آنها از طریق مدارا و محبت برآمد و حتی افرادی را هم که میدانست لیاقت دارند بکارهای خطیر گماشت. اقدام بعدی او این بود که حکام و فرمانداران فاسد و رشوه خوار را از ولایات احضار کرد و بجای آنها مردمان امین و درستکار فرستاد و این اقدام نیز در محبوبیت و شهرت او تأثیر فراوان بخشید. گذشته از اینها سزار حق تابعیت رومی را که منحصر بساکنین رم بود شامل حال سایر ایالات کرد و حتی نماینده گلها را درسنا وارد کرد و بآبادی و تزیین غالب شهرهای ایالات اقدام نمود و بدین ترتیب همه قسمتهای ایتالیا و حتی متصرفات رم احساس کردند که خودشان جزئی از جمهوری رومی هستند نه تابع و خراجگذار آن.

اصلاحات دیگر : سزار بمنظور اصلاح و بهبود وضع فقرای رم گروه زیادی از آنها را روانه بلاد خارج نمود (از جمله به محل سابق کارتاژ و کورینت) و بوسیله آنها کلنیهای رومی در این نقاط احداث نمود و بدین ترتیب رفع شرهزاران نفر بیکار را که

سربار خزانه دولت بودند از شهر رم کرد. اما از همه اصلاحات سزار مشهورتر اصلاحی است که در وضع تقویم بعمل آورد و بکمک یکی از منجمین یونانی سال کیبسه را وضع نمود تا شمارش سالها عقب نیفتد.

يك قتل بیفایده: سزار از هر حیث پادشاه رومیان بود جز آنکه او را باین اسم نمیخواندند و شاید هم خیلی به منفعت رم نزدیک بود اگر عنوان پادشاهی باو میدادند زیرا مدتها بود که از جمهوریت سودی عاید آنها نمیشد و بلکه ضرر هم بآنها میرسانید. اما عده بودند که از روی نهایت حسن نیت عقیده ثابت به جمهوری و طرز قدیم «حکومت شهر آزاد» داشتند. جمعی دیگر نیز به شهرت و ترقیات سزار حسادت میورزیدند باینجهه گروهی با یکدیگر همدستان شدند و بسر کردگی بروتوس و کاسیوس در نیمه ماه مارس ۴۳ ق.م او را در حالیکه وارد مجلس سنا میشد بقتل رسانیدند.

۷ - پایان دوره جمهوری

چند پیر و يك جوان: قاتلین سزار رویهمرفته او را بیهوده بقتل رسانیدند زیرا سیزده سال بعد اکتاوین نواده سزار دارای قدرتی شد که از سزار هم بالاتر بود اما البته در سال ۴۴ ق.م که سزار بقتل رسید کسی چنین گمانی رانسبت بآتیه نمیبرد. در آن ایام وضع دولت رم بسیار بحرانی بود و چه بسا اشخاص که تصور میکردند سرنوشت این دولت بزرگ نیز مشابه سرنوشت امپراطوریهای توتانخامون یا سارگون یا داریوش اول خواهد شد یعنی رو بزوالت و انقراض خواهد رفت زیرا کسی که شایستگی جانشینی سزار را داشته باشد در آن ایام مشاهده نمیشد. بروتوس و کاسیوس که پیشوایان توطئه بر ضد سزار بودند اهل این کار نبودند. همچنین سیر و خطیب مشهور که هر چند وارد توطئه ضد سزار نبود اما عمل قاتلین را تأیید کرده بود خود قدرت اداره کردن کشور را نداشت. تنها کسی که در مد نظر بود مارك انتوان سردار مشهور سزار بود اما تازه او هم سزار نمی شد و نفوذ و اقتداری نداشت. در آن ایام هرگز بخاطر کسی خطور نمیکرد که جوانی ۱۸ ساله که تازه از کار درس و تحصیل فراغت حاصل کرده است یعنی اکتاوین جانشین سزار گردد.

این جوان تازه کار پسری کنفر صراف گمنام دهاتی بود که برادرزاده سزار را بزنی گرفته بود و وقتی نخستین بار در محافل رم ظاهر شد کسی توجهی به او نکرد و فقط سیسرو و مارك آنتوان بفکر افتادند که از وجود او استفاده نمایند اما طولی نکشید که معلوم شد اکتاوین از نبوغ سیاسی عموی خود سهم بسزائی بارت برده است. ابتدا وی با مارك آنتوان سازش کرد و بروتوس و سایر توطئه کنندگان را در جنگ فیلیپی در سال ۴۲ ق. م از بین برد و سپس کشور روم را بین خودش و آنتوان تقسیم کرد. باین معنی که اکتاوین دنیای غرب و آنتوان عالم شرق را زیر تسلط خود گرفتند.

دو انتحار: طولی نکشید که بین این دو نفر اختلاف افتاد و آنتوان که در مصر اسیر عشق کلئوپاترا شده بود بالاخره با اکتاوین وارد جنگ شد لیکن در سال ۳۱ ق. م شکست سختی در دریا خورد و ناچار خودکشی کرد. پس از او کلئوپاترا هم چون دید افسون عشقش در اکتاوین مؤثر نمی افتد و نمیتواند او را رام خود سازد از روی لاعلاجی انتحار کرد. بدین ترتیب اکتاوین در سن ۳۱ سالگی صاحب اختیار مطلق دولت معظم رم گردید.

از اشتباهات عموی خود پند گرفت: دنیای روم که از کشمکش های چندین ساله خسته و فرسوده شده بود بسهولت زمامداری اکتاوین را پذیرفت. بعلاوه اکتاوین از زندگانی عمومی خود درس عبرتی گرفت و متوجه شد که انسان هر قدر هم صاحب قدرت باشد هرگز نباید تظاهر باقتدار کند و نیز برخلاف سزار که خیلی دوست داشت با تجمّل و طمطراق زندگی کند اکتاوین با نهایت سادگی و مثل سناتور های معمولی زندگانی میکرد. مجالس سنا و شورا و سایر سازمانهای دولتی بهمان حال سابق باقی بود و فقط اکتاوین مناصب عالیّه حساس را یا خودش اشغال کرده بود و یا بدوستان نزدیک و محارمش وا گذاشته بود و باین جهت تشکیلات حکومتی رم علی الظاهر و در روی کاغذ بهمان روال سابق باقی مانده بود ولی در واقع تغییرات اساسی کرده بود.

پایان دوره جمهوری: اکتاوین از اختیارات فوق العاده که در دوره بحران باو تفویض شده بود صرف نظر کرد ولی طرفداران پر حرارت او مجبورش کردند که

دو عنوان را برای خود بپذیرد: یکی لقب اگوستوس بمعنی بزرگ و دیگری اولین «تبعه رم». با آنکه قوانین مشروطیت در میان همچنان بر روی کاغذ باقی بود لیکن اکتاوین یا اگوست در واقع صاحب همان اقتدارات و اختیاراتی بود که بعد ها امپراطوران رم (۱) داشتند. بنا بر این دوران پانصد ساله جمهوری رم با حکومت اگوست از بین رفت.

سقوط جمهوری رم بار دیگر ثابت کرد که قدرت هر دولتی منوط به قوه اخلاقی مردم آن دولت است. حکومت آزادرم ساقط شد زیرا مردم آن نتوانستند حدود فردی خود را که لازمه حکومت مشروطه و آزاد است حفظ کنند و چون از برقراری انتظامات جامعه ای که بعهده آنها واگذار بود عاجز بودند لاجرم حکومت را نیز از دست دادند و دچار حکومت استبدادی شدند.

وقتی رومیان بر دنیای مدیترانه دست یافتند و آن همه غنائم بچنگ آنها افتاد یکباره خود را باختند و حرص پول و طمع مال صفات ممدوحه و فضائل اخلاقی آنها را که از دیر باز آن متصف بودند از کف دادند و با از کف دادن این صفات، حکومت جمهوری خود را نیز از دست دادند.

(۱) امپراطور کلمه لاتینی و بمعنی سردار یا فرمانده است و اکتاوین این لقب را بهمین معنی بخود داده بود ولی بعد از اکتاوین مفهوم آن تغییر یافت و بمعنی امروزی آن یعنی فرمانروا درآمد.

فصل نهم

بقیه سرگذشت رم: دو قرن سرفرازی و قدرت - سه قرن انحطاط و زوال

دیکتاتورها چگونه بوجود میایند: چون اگوستوس از جمیع جهات بصورت يك امپراطور بر رم حکومت میکرد و فقط این عنوان را رسماً روی خود نگذاشته بود باینجهه دوره جمهوریت را در زمان او باید خاتمه یافته تلقی کرد. چنانکه قبلاً اشاره شد جمهوریت رم پانصد سال و دوره امپراطوری آن نیز پانصدسال دوام آورد (از ۵۰۰ ق.م تا ۵۰۰ ب.م.) ولی باید متذکر بود که تبدیل جمهوریت به امپراطوری بتدریج صورت گرفت نه بطور ناگهانی. وضع کار اگوستوس در ظاهر فرقی با وضع سزار نداشت و هر دو آنها صورت ظاهر را حفظ میکردند، چه هیچ دیکتاتوری در هیچ عصر و زمانی رسماً ادعا نکرده است که من دیکتاتورم و بلکه برعکس خود را طرفدار مردم و خدمتگزار آنها خوانده است. اگر در عهد او گوستوس به اهالی رم میگفتند که کیفیت حکومت وی با سابق فرق بسیار دارد و دوره حکومت او مقدمه تغییر رژیم مشروطیت و آغاز عهد جدیدی در تاریخ رم می باشد هرگز کسی باور نمیکرد لیکن بعدها که امپراطور بعد از امپراطور به سلطنت مطلقه میپرداخت و مادام العمر دراریکه حکمرانی باقی میماند و هیچیک از آحاد مردم حق مداخله در امر حکومت نداشتند تحقق این مطلب آشکار گردید.

اگوستوس در موقع بسیار مناسبی زمامدار دولت شد زیرا مردم عموماً از زد و خورد ها و مناقشات داخلی بستوه آمده و همه در فکر آن بودند که قائد توانا و با تقوایی پیدا شود و آنچه لازمه قدرت و اختیار است باو تفویض شود تا به هرج و مرجها و آشفتگیها خاتمه دهد و کار ملک را سامانی بخشد. اما با وجود این، اصلاح امور کار آسانی نبود و انحطاط و فساد که در طی يك قرن زد و خورد و بی نظمی در رم ایجاد شده بود ممکن نبود در ظرف مدت کوتاهی اصلاح شود.

سیاستمداری و پنج ساله: خوشبختانه اگوستوس در موقعیکه بزمامداری رسید سی و پنج ساله بود و پس از آن چهل و یک سال دیگر هم عمر کرد و فرصت کافی از برای اصلاحات اساسی یافت. اگوستوس از هر حیث برای اداره کردن امپراطوری بزرگی چون رم مستعد و آماده بود زیرا در طرح نقشه‌های وسیع‌یدی طولی داشت و در انتخاب مامورین و دستیاران خود نهایت هوش و حسن سلیقه را بخرج میداد و ضمناً هم میدانست که بهر کدام چه اختیارات و آزادی عملی تفویض نماید.

یکی از خوشبختی‌های اگوستوس این بود که در اوایل کار مشاورینی عاقل و فرزانه داشت که از همه بهتر شخصی بود موسوم به اگریپا و هم این شخص بود که بحریه معظمی از برای او ترتیب داد و دزدان دریائی را چنان در مدیترانه نابود ساخت که تا مدت دو قرن اثری از آنها باقی نماند و آبادیهای زیاد در شهر رم کرد که از آن جمله است بنای معظم معبد پانتئون.

دو نفر از بزرگترین شعرای این عصر یعنی ویرژیل و هراس در زمان اگوستوس میزیستند و از او تشویق میدیدند و صلوات گرانها میگرفتند.

چگونه اگوستوس موفق باعاده نظم و آرامش در کشور شد: اگوستوس در تمام مدت عمر هم تربیون بود و هم پروکنسول و در اواخر عمر سمت کاهن اعظم نیز باو تفویض شد و بنابراین وی صاحب اختیار مطلق سیاسی و نظامی و دینی رم گردیده بود و با وجهه و محبوبیت فوق العاده هم که در میان عامه داشت موفق با اصلاحات اساسی گردید.

اولین اقدامی که لازم بود فوراً بعمل آید این بود که قدرت و نفوذ رم در ایالات و متصرفات کشور بسط یابد تا هم عایداتی از برای راه انداختن عراده دولت فراهم شود و هم ارزاق مرتب به پایتخت برسد. ایالاتی که در مجاورت سرحدات کشور قرار گرفته و احتیاج به پادگان نظامی داشت مستقیماً تحت اداره خود اگوستوس بوده و بقیه توسط سنا اداره میشد. حکام و فرماندارانی که برای این ایالات انتخاب میشدند عموماً از صالح ترین و فعالترین افراد بودند چنانکه تا آن زمان دستگاه دولتی رم مامورینی باین تقوا و صحت عمل بخود ندیده بود. اگوستوس اکثر مامورین را خود بشخصه انتخاب

میکرد مخصوصاً سرداران و صاحب منصبان لشکری را، زیرا قشون در این تاریخ بالمره در تحت اختیار او بود و الحق هم این دستگاه بهترین وجهی بدست او اداره میشد. بمنظور جلوگیری از هر گونه وقایع و اغتشاشات احتمالی در پایتخت به اگوستوس اجازه داده شده بود که قوای مختصری در شهر نگاهدارد با اسم «گارد پرتوری» (۱).

سرحدات امپراطوری : در زمان اگوستوس سرحدات امپراطوری رم از طرف جنوب به صحرای افریقا و از سمت مشرق به صحرای عربستان و سواحل فرات از طرف شمال به دانوب و در این و از سمت مغرب به اقیانوس اطلس متصل بود (۲) اگوستوس میخواست در سرحدات شمالی خود اصلاحاتی بعمل آورد و خطوط سرحدی را بنقاطی که جنبه سوق الجیشی بهتری داشت تغییر دهد. لیکن در سال نهم میلادی قشون او شکست سختی از قبایل توتن بسر کردگی هرمان خورد و مقصود او حاصل نشد.

۲- چگونه رومیها موفق بانجام این کار شدند

بهترین دوره رومیان - سالهای میان ۳۶۷ ق.م تا شکست هاینبال بهترین دوره تاریخ رومیان محسوب میشود. در این اوقات رومیان هنوز مردمانی زارع بودند و اختلاف طبقاتی بسیار شدید در میان آنها وجود نداشت یعنی نه فقیر زیاد داشتند و نه ثروتمند فراوان. اکثر آنها مردمانی بودند که بسادگی و بساطت زندگی میکردند و از کار مشکل و دشوار روگردان نبودند و هر چند طبیعتاً مردمانی ظالم و گاهی هم مکار بودند مع هذا دو خصلت بزرگ و پسندیده داشتند یکی آنکه نهایت درجه علاقه و دلبستگی را بوطن خود داشتند و در راه آن حاضر به هر گونه فداکاری و گذشت میشدند دیگر آنکه استعداد همکاری یا کار کردن دسته را جمعی داشتند.

رومیان از فنون جنگی و طرز حکومت و همچنین از کشت و زرع و فلاحات اطلاعات مبسوط داشتند اما فنون ظریفه و ادبیاتی از خود نداشتند. استعداد فوق العاده که یونانیان در ایجاد مظاهر زیبائی داشتند در میان رومیان مفقود بود. همچنین حس

(۱) این گارد بعدها در سیاست رم مداخلات بسیار کرد و موجب حوادث عدیده در تاریخ آن شد.
(۲) تنها اضافاتی که بعدها در این سرحدات شد یکی بریتانیای کبیر بود که کلودیوس آنرا فتح کرد و دیگری داسیا که تراژان تصرف نمود.

کنجکای و استفهام از معماهای زندگی انسان و سایر عوامل طبیعت که آنقدر در میان یونانیان رواج داشت در میان رومیان دیده نمیشد و بعبارة آخری رومیان مردمی بودند که ساده جنگ میکردند و به سنت دیرین آباء و اجدادی خویش میزیستند و بهمین وضع هم رضایت داشتند.

علاقه مند بخانه و بوطن: رومیان قدیم برخلاف یونانیان مردمانی خانه دوست بودند و تمام زندگانی آنها بر دور اجاق خانواده میگذشت و نهایت علاقه و بستگی را بآن داشتند. همچنین رومیان بسیار بوطن خود علاقه مند بودند زیرا وطن را مجموعه از خانواده های خویش می دانستند و این حس بقدری در آنها شدید بود که هرگز حاضر نبودند بخاطر منافع شخصی خود لطمه بمصالح اجتماع بزنند.

افسانه ها و قصصی که در آن ایام در رم رواج داشته است و والدین برای اطفال خود نقل میکردند بهترین معرف علاقه مندی آنها بوطن است: یکی از این افسانه ها میگوید موسیوس نامی را با سارت نزد پادشاه اتروسک بردند و او برای آنکه پادشاه بفهماند که هموطنان او از چه قماشند آنقدر دست خود را روی آتش گرفت تا سوخت و جز غاله شد. در قصه دیگری می گفتند هنگام جنگ رومیان با اتروسکها هوراشیوس نامی آنقدر در مقابل اتروسیکها مقاومت کرد تا پلی که معبر آنها از روی رودخانه تیبر بود از طرف هموطنانش خراب گردید. باز می گفتند کارتاژیها یکی از کنسولهای رم موسوم به رگولوس را اسیر کردند و بعداً از او قول شرف گرفتند که بوطن خود بر گردد و رومیان را از ادامه جنگ با کارتاژ منع کند. رگولوس برم آمد و هموطنانش را بادامه جنگ تشجیع کرد و بنابه قولی که داده بود به کارتاژ برگشت در حالی که مطمئن بود که دشمنانش او را خواهند کشت.

سیاسیون رم مانند سیاسیون یونان و برخلاف رجال سیاسی امروزی بشخصه در جنگها شرکت میکردند و در راه خدمت بوطن شمشیر میزدند. بهمین جهت تقریباً همه سناتورها و مامورین عالیرتبه کشوری صاحب مناصب و درجاتی در قشون بودند و همیشه علی قدر مراتبهم در صفوف مقدم می جنگیدند.

حکام خوب: رومیان با مللی که مقهور آنها میشدند از روی نهایت حزم

و تدبیر رفتار می کردند. دول آسیائی و حتی یونانیان اقوام و مللی را که مغلوب خود میساختند پیوسته بدیده قوم مغلوب مینگریستند و با آنها همان معامله فاتح و مغلوب را میکردند لیکن رومیان برخلاف آنها بتدریج که قدرتشان در ایتالیا بسط و توسعه مییافت کوشش میکردند اقوام مغلوب را بسوی خود جلب نمایند و از اینرو آنها را با خود مساوی و شریک در امور کشور قرار میدادند. مثلاً پیاره از شهرهای لاتینی همه امتیازات و مزایای حقوقی رومی عطا شده بود و پیاره دیگر قسمتی از این امتیازات. اکثر بلاد مفتوحه دارای حکومت آزاد یا خودمختار بودند و فقط برای آنکه بایکدیگر بر علیه قدرت رم سازش نکنند حق معامله و برقراری روابط با یکدیگر نداشتند و معاملات مابین خود را بوسیله رم انجام میدادند عبارتاً آخری همه آنها استقلال داخلی داشتند ولی در «سیاست خارجی» تابع رم بودند.

گذشته از این رومیها من باب احتیاط که مبدا ملل مغلوبه قیام و طغیان کنند در هر ناحیه عدّه از سپاهیان خود را سکونت میداد و در حقیقت یک کلنی رومی با همه حقوق و امتیازات رومنها ایجاد مینمودند و اراضی و املاکی بآنها واگذار میکردند که مشغول کشت و زرع شوند و با اقوام بومی هم بیامیزند. نتیجه این سیاست آن شد که سرتاسر ایتالیا داخل یک اتحادیه مشترک گردید و رم بعنوان شریک اصلی بر کلیه امور آنها نظارت مینمود.

گاردشوار: اما سیاست رم در خارج شبه جزیره ایتالیا غیر از این بود و چنانکه قبلاً در باره سیسیلی اشاره کردیم رومیان سرزمینهای مفتوحه را بعنوان متصرفات خود تلقی کرده و آنها را مستقیماً از طرف حکومت مرکزی اداره مینمودند. شاید هم در اتخاذ این طریقه حق بجانب رومیان بود زیرا افکار و معتقدات مشترکی که مابین اقوام و ملل حوضه مدیترانه وجود داشت در میان سایر اقوام موجود نبود مثلاً یکنفر رومی که برای نخستین بار به گل یا سیسیلی یا مصر یا فلسطین یا آسیای صغیر مسافرت میکرد هیچگونه آشنائی قبلی با آداب و رسوم و معتقدات مردم آنجا نداشت و در آن نواحی کاملاً بیگانه بود. چون بدون وجود این عقاید و عادات مشترک اصل همکاری و مشارکت امکان پذیر نیست ناگزیر رومیان راه دیگری نداشتند جز آنکه حکومت خود را بر شهرها و

نواحی مغلوبه تحمیل نمایند.

اما در عین حال رم بیکارنشسته بود و کوشش خود را بکار میبرد که همه این اقوام و ملل را از راه افکار و اصول واحد بهم نزدیک نماید و مخصوصاً سعی آن در این بود که یکی از مهمترین اقدامات بشری یعنی اجرای عدالت متساوی را به همه ملل جهان بیاموزد و این خود پرافتخارترین گامی بود که رم در طریق بشریت برداشته است و عزیزترین میراثی است که برای ما پیادگار گذاشته است.

مهمترین کاررومیان: قاعده کلی و طبیعی بر این جاری است که هر وقت افراد یا دستجات انسانی در نقطه معینی دورهم جمع میشوند پس از اندک مدتی اختلاف در میان آنها ظاهر میشود و اگر این اختلافات را از طریق منطق و حسن نیت حل و تسویه نکنند ناچار باید متوسل بزور و قوه قهریه بشوند. در دنیای قدیم مدیترانه تا پیش از ظهور دولت رم سازمان سیاسی خاصی (مانند سازمان ملل متحد یا دیوان دآوری بین المللی امروزی ما) وجود نداشت که اختلافات سیاسی ملل را حل و عقد نماید و یگانه وسیله متداول زمان از برای این منظور همان اعمال قوه و زور بود. چون هنوز بعد از دوهزار سال که از آن تاریخ میگذرد و با وجود تعالیم مذهب مسیح که همه افراد را به صلح و صفا دعوت نموده است باز اعمال زور یگانه وسیله حل دعاوی در میان ملل عالم میباشد نباید تعجب کرد اگر ببینیم در آن ادوار رومیان نیز بهمین وسیله متشبث میشده اند اما باید متذکر بود که از اعمال زور و قوه پاره منافع نیز عاید جامعه بشری شده است.

صلح و آرامش: نتیجه عمده که از اعمال قوه و زور عاید گردید این بود که در همان دنیای مدیترانه تا پیش از ظهور دولت رم دائماً زد و خوردها و کشمکش های کوچک در میان ملل مجاور رخ میداد و همین کشمکش ها باعث نا امنی کشورها و موجب بدبختی و تیره روزی بسیاری از افراد بشر میشد. وقتی رومیان دولت خود را تأسیس کردند بوسیله همین زور و قدرت توانستند صلح و آرامش را در همه ممالک تحت الحمایه خود برقرار سازند و عدالت را در میان اقوام اجرا نمایند. بعبارة اخری رومیان بزور قهر و غلبه کشورها را مطیع و منقاد میساختند ولی پس از تصرف آنجاها با عقل و تدبیر آنها را اداره می کردند و دیگر احتیاجی باعمال زور نداشتند.

این طرز حکومت البته مقرون بکمال مطلوب نبود و همیشه نتیجه رضایتبخشی نمیداد چه بسیاری از حکام و مأمورین رومی عادت برشوه خواری داشتند و بمردم تعدی میکردند اما رویهمرفته ملل دست نشانده رومی بیش از ادوار سابق خود از امنیت و عدالت برخوردار بودند . بدیهی است پشت سر همه این سازمانها قشون مقتدر رومی بحال حاضر باش ایستاده و هر گاهی بگاهی هم احتیاج پیدا میشد که دست بکار اقدامات خشونت آمیز شوند اما قدرت همین قشون هم محال بود بتواند سرزمین های پراکنده و متصرفات وسیع رم را بهم پیوند دهد و در تحت انقیاد نگاه دارد و آنچه که فی الواقع این امر خطیر را انجام میداد همان صلاح طلبی توده های مردم بود که از عدالت و مساوات برخوردار بودند .

کارهای بزرگ و اشخاص مجهول : چون سخن باینجا رسید ناچاریم اشاره هم بکسانی بکنیم که هر چند نتیجه اعمال آنها بسیار مهم و موثر بوده است اما خود آنها مانند طبقه بازرگانان و سوداگران هر دوره چندان شهرت و معروفیتی نداشتند: این طبقه قضاة و مقنین رومی بودند . اگر این طبقه از افراد دررم قدیم وجود نداشتند هرگز دولت جمهوری یا امپراطوری روم بصورتی که ما امروز تاریخچه آنرا میخوانیم بوجود نمیآمد . راست است که خدمات آنها مانند اعمالی که سربازان انجام میدادند بر طمطراق و جلوه دار نبوده و مانند آتش بازی سر و صدا و روشنائی راه نمیانداخت، و راست است که امثال سیپیون افریقائی و ماریوس و سولا و پمپی و سزار و اگوستوس و سرداران بزرگ دیگری که سراسر تاریخ رم را با اعمال قهرمانی خویش درخشان ساخته اند، ایالات مختلف امپراطوری را فتح کردند و آنها را تحت لوای واحد درآوردند اما آنکه این نواحی پراکنده را بهم متصل میساخت و آنها را بهم میدوخت همانا قضاة و قانون گذاران رومی بوده اند که با وضع قوانین عادلانه افراد و ملل مختلف را بارویة صحیح اداره میکردند و این خود بزرگترین کار اساسی است که رم انجام داده است و گرانیهاترین هدیه ایست که بعالم انسانی ارزانی داشته است .

خدایان خانواده: تقریباً در هر يك از اعمال روزانه که رومیان انجام میدادند خدائی را در نظر داشتند و برای جلب توجه و رضایت او بگذراندن قربانی ها متوسل

میشدند. پاره ازخدایان کوچکتر مأمور حفاظت اماکن معینی بودند از قبیل مزارع و طرق و شوارع و دریاها. بعضی دیگر محافظ خانه ها و ساختمان های عمومی و عده دیگر که نام آنها وستا بود مأمور حفظ اجاق خانواده بودند. همچنین صدها خدای بزرگ و کوچک دیگر.

خدایان دولتی : همچنانکه خانواده ها دارای خدایانی بودند دولت هم از برای خودش خدایانی داشت. بزرگترین این خدایان ژوپیتر بود که همان زئوس یونانیان باشد. ژونو همسر ژوپیتر الهه محافظ زن ها بود. مارس خدای جنگ و سیریس الهه خرمن و مرکوری خدای محافظ بازرگانان و رابط بین سایر خدایان بود. رومیان مانند یونانیان اساطیر مخصوص بخود نداشتند و همان اساطیر و افسانه های یونان را اقتباس کرده و اسامی خدایان خود را بجای خدایان یونان گذاشته بودند. رومیان در مورد مذهب هم مانند چیزهای دیگر فقط جنبه عملی آن را در نظر داشتند یعنی تمام آداب و مراسم مذهبی را انجام میدادند و قربانیهای لازم را هم برای آنها میگذراندند اما در مقابل از خدایان هم انتظار داشتند که بسهم خود کاری در این دنیا بکنند و وظایف خویش را انجام دهند.

مذهب در میان رومیان هم مثل سایر اقوام و ملل این خاصیت را داشت که اجزاء مختلف اجتماع را بهم میپیوست و خانواده ها را بهم نزدیک میساخت.

موجبات ضعف عقاید مذهبی در رم : بتدریج که رومیان بلاد شرقی را متصرف میشدند و با مردم مشرق بیشتر خلطه و آمیزش میکردند فلسفه یونان در میان آنها رواج مییافت و در میان طبقه تحصیل کرده جای معتقدات مذهبی را میگرفت بعلاوه عقاید مذهبی که از شرق به رم رسید خاصه آنچه که از مصر و ایران اقتباس میشد چون اشاراتی بجادوگری و عوالم مافوق الطبیعه داشت مورد پسند و قبول توده مردم واقع میشد. اگوستوس خیلی کوشید که از بسط و توسعه این معتقدات جلو گیری نماید ولی موفق نشد. آنچه که در واقع باعث ضعف و فتور عقاید مذهبی در رم گردید این بود که دولت رم یگانه دولت بزرگ پولداران زمان بود یعنی پول در سرتاسر کشور رم و در تمام سرحدات آن رواج داشت و بنیروی آن همه اجزاء امپراطوری بهم متصل و مربوط می

شد و دیگر عقاید مذهبی برای این مقصود فایده زیادی نداشت.

۳ = شهر جاویدان

آنچه را که رومیان قدیم نمیدانستند: دولت روم بقدری دوام آورده بود و کامیابیها و پیروزیهای او در همه امور بقدری فراوان بود که اگر در آن اوقات کسی میپرسید که آیا این دولت همچنان دوام خواهد آورد یا روبرو با و انقراض خواهد رفت حتماً همه مردم بسؤال کننده میخندیدند. رومیان همانطور که طلوع و غروب آفتاب را امری مسلم و قطعی می دانستند دوام امپراطوری خود را نیز محرز می شمردند و بهمین جهت حالت غرور و بیخبری در آنها پیدا شده بود و از یکصد سال پیش از ظهور اگوستوس افراد جامعه رم دست از صفات و خصائل اولیه خود شسته و توجهی بموجبات بقای استقلال خویش نداشتند. پس از آنهم که فتوحات پی در پی آنها را مالک الرقاب دنیا ساخت شروع به غارت و چپاول شهرهای آباد قدیم کردند و ثروت و تمولی که در طول چندین قرن در این بلاد گرد آمده بود بیغما بردند و همین امر سبب شد که حرص و شهوت و خود پرستی بر آنها غالب گردد و یکباره دست از مزیایا و محسنات قدیم خود بکشند. این بود که تا آمدند بخود بجنبند حکومت جمهوری از دست آنها رفت. امپراطوری وسیع رم با آنهمه منابع هنگفت که ممکن بود در راه سعادت و فلاح نوع بشر بکار افتد فقط وسیله شده بود برای اقناع شهوات و تمایلات شهر هفت تپه رم و دیگر قدمی از برای بهبود وضع مردم دنیا و حتی اهالی کشور ایتالیا برداشته نمیشد. همین حوائج و تمایلات شهر رم بود که تادمیت چهار صد سال زندگانی اقتصادی دنیای مدیترانه را بمیل خود اداره میکرد.

برزگرانى که تازه بدولت رسیده بودند به شهر رم هجوم می آوردند: نه تنها طبقه فقیر و بی بضاعت از نواحی خارج بشهر رم هجوم می آوردند بلکه طبقه اغنیا و زارعین پولدار نیز مایل باقامت در شهر شده بودند زیرا بر اثر تماس با ملل شرقی متوجه شده بودند که زندگی در شهر خیلی راحت تر و لذت بخش تر از زندگی در دهات است. اینها تازه با ادبیات و فلسفه و هنر و تآثر شرقی آشنا شده بودند و لذت بهره مندی از آنها بمذاقشان شیرین آمده بود.

وسعت شهر رم : مساحت شهر رم در حدود پنج میل و نیم مربع بوده است و جمعیت آن نیز یک میلیون و نیم نفر می رسیده است که از این عده قریب دو ثلث مردمان آزاد و يك ثلث غلامان بودند و به نسبت تعداد موالید و متوفیات امر و زی در هر ساعت سه بچه رومی متولد میشد و دو بچه میمرد .

طبقات ممتازه : در رأس طبقات اجتماعی عده قلیلی خانواده های اشرافی بودند که طبقه ممتازه را تشکیل میدادند و کلیه مشاغل حساس و مناصب عالییه از قبیل قضاوت و ریاست در شهر رم و حکومت و فرمانداری در ایالات تابعه در انحصار آنها بود و از مداخل این مشاغل همه آنها بمنتهای تمول و ثروت رسیده بودند و اکثراً مکنت سرشار این گروه از راههای نامشروع جمع شده بود مخصوصاً در اواخر دوره جمهوریّت . پس از آنها طبقه سوداگران و صرافان بود که پول نقد زیاد در دسترس خود داشتند و از راه رشوه یا قرض دادن بزماداران و متصدیان امور مقاطعه های دولتی را از فروش لوازم قشونی و اخذ مالیات و استخراج معادن و اجاره خالصجات گرفته تا کنترات راهسازی و قنات سازی از آنها می گرفتند و منافع هنگفت از قبل آن می بردند . این دو طبقه یعنی اشراف و صرافان و زنهای آنها عموماً هیچ کاری نداشتند جز آنکه در ناز و نعمت زندگی کنند و وقت خود را بمهمانی و رقص و رفتن بمجالس بازی و مسابقه بگذرانند .

X طبقه فقرا : در طرف مقابل اجتماع طبقه فقرا قرار گرفته بود که عبارت بودند از سربازان بیکار و زارعینی که ملك خود را از دست داده و اولادی که از این طبقات به ثمر آمده بودند . افراد این طبقه سابقاً مردمانی زحمت کش و شرافتمند بودند که عدم تعادل اقتصادی و فقدان امنیت اجتماعی آنها را به فقر و تیره روزی نشانده بود و اینک سربار جامعه و ریزه خوار خوان اغنیا شده بودند و وجود آنها هر آن خطری از برای دولت و مردم بود . در اوایل امر دولت برای سیر کردن شکم آنها گندم بیهای نازل می فروخت ولی بعداً مجبور شد نان آنها را مجاناً بدهد و از این مضحك تر آنکه دولت مجبور بود برای آنها سرگرمی و تفریحی هم فراهم سازد ! این جماعت طبقه خاصی از اجتماع بشری بودند که نظیر آنها نه تا آنوقت دیده شده بود و نه بعد از این هرگز دیده

خواهد شد. فکر کنید که فرعون مصر یا شاهنشاه ایران مجبور شده باشد بیکاران کشور خود را سیر کند و در عین حال وسایل سرگرمی و تفریح آنها را هم فراهم نماید! **رم چگونه پایدار میماند:** (۱) میان طبقه اعیان و طبقه فقرا يك طبقه متوسطی هم وجود داشت که زندگانی نسبتاً مرفهی داشتند و افراد آن عبارت بودند از تجار و متهملین اداری و امثال آن که امور روزمره جمهوریت را اداره میکردند. این طبقه در همه جماعات بشری در حکم ستون فقرات اجتماع هستند که بدون آن هیچ دولتی پایدار نمانده است. در میان طبقه متوسط و طبقه فقرا در رم عده از آزادشدگان یعنی غلامان سابق وجود داشتند.

(۲) در زیر طبقات سه گانه اجتماع رم (اعیان - متوسطین و فقرا) طبقه غلامان قرار داشتند که عده آنها هم زیاد و معتنابه بود. این طبقه در ازمنه سابق تا حدی بحال کشورهای قدیم مفید بودند ولی بتدریج مضرات وجود آنها بر محاسن آنها غلبه میکرد. علت آن نیز واضح است: اساس کار بردگی بر پایه زور استوار است و بمجرد آنکه زور از میان رفت دیگر غلام و برده را نمیتوان در تحت فرمان و اطاعت نگاهداشت و میل آزادی آنها را بسرکشی و امیدارد. بهترین وسیله برای رام کردن مردم همانا محبت و مهربانی است نه زور و اجبار.

غلامان رومی: برای ما که امروز در قرن بیستم زندگی میکنیم خیلی مشکل است که تصور کنیم غلامان چه تأثیر عمیقی در زندگی رومیان قدیم داشتند، برای مثال شاید بیجا نباشد اگر بگوئیم زندگی رومیان در قدیم بدون غلام همان حالی را پیدا میکرد که زندگی امروز ما بدون ماشین پیدا خواهد کرد زیرا غلامان در رم قدیم در حقیقت بمنزله ماشین در دنیای امروزی بودند (۱).

لیکن بتدریج که بر عده غلامان افزوده میشد و اسیران زیادی از سر تا سر دنیای مدیترانه برم میآمدند و کار بجائی رسید که بعضی افراد گاهی دارای هزاران غلام میشدند، آنوقت ظلم و تعدی بسر حد کمال رسید و رفتار اربابان بوضع نك آوری

(۱) ما خودمان امروز ماشین را بنام « غلام آهنین » می نامیم و مطابق حسابی که کرده اند هر يك از ما معادل صد غلام در اختیار داریم. غلامان رومی باعث بیکاری مردان آزاده بودند و بطوری که میدانیم امروز هم ماشین همین معامله را با ما میکند.

برای جامعه بشری در آمد زیرا دیگر مردان و زنان و اطفال غلام را بصورت انسان تلقی نمیکردند و آن ها را در ردیف اشیاء و گاهی حیوانات محسوب می داشتند و از این حیث برخی از صاحبان کارخانجات امروزی اروپا و آمریکا هم بهمین و تیره عمل میکنند .

۴ - جریان زندگی در شهر جاودانی

خانه های مسکونی رومیها : اگوستوس میگفت رم تبدیل بشهر مرمر شده است اما غالب این ابنیه مرمرین محل سکونت خدایان رومی یا ادارات و موسسات دولتی بود . معهذاً عدّه زیادی قصور شخصی در شهر ساخته شده بود و ویلا های بسیار مجللی هم در نواحی مجاور رم از طرف اشراف و متمولین احداث گردیده بود . در عوض خانه های فقرا بسیار محقر و تنگ بود و چندین نفر در يك منزل سکونت میکردند و ساختمان آنها هم اغلب بقدری سست و بیدوام بود که پیوسته در معرض خطر خرابی یا آتش سوزی واقع میشد .

رومیها چگونه وقت خود را میگذرانند : اعیان رومی و سایر متمولین صبحها را در خانه بر تنق و فتق امور املاک خود میگذرانند و به پیشکاران و خدمه خود دستورات میدادند و گاهی هم برای انجام امور سیاسی به (فوروم) میرفتند . بعد از صرف ناهار خواب مختصری میکردند و سپس تا موقع استراحت شب یکی از مشغولیات زیر خود را سر گرم میساختند : یا به تماشای مسابقه ها و جنگ گالادیاتورها می رفتند ، یا یکی دو ساعت را در حمام میگذرانند (باید دانست که حمامهای رومی عالم مخصوص بخود داشته است و شیشه کلوبهای ورزشی بسیار مجلل امروزی بوده است) یا به ارابه سواری و قایق رانی و رقص وقت میگذرانند و آخر سر هم مدتی مدید به شام خوردن مشغول میشدند (رسم غذا خوردن در میان رومیان آمیخته با عادات زشت و تنفر آوری بوده است .)

اما مشغله عمده فقرا این بود که مدتها در صف بایستند تا جیره نان و گندم مجانی خود را بگیرند ، باز مدتی صف بکشند تا بلیط مجانی برای تماشای مسابقات بدست آورند ، سپس بقیه مدت روز را در آفتاب درخشان رم بیطالت بگذرانند و

منتظر حادثه باشند که آن‌ها را مشغول سازد از قبیل زد و خورد در خیابان یا حریق و امثال اینها.

مشغولیات مردم : با اینهمه افراد بیکار و راحت طلب که در میان طبقات اعیان و فقرا وجود داشت طبیعی است که مردم بفکر سرگرمی و مشغولیات میافتند. جشنها و مسابقات که در ایام قدیم فقط منحصر بیک روز بود در این دوره مدت آنها بدو هفته و بیشتر کشیده شد، و هر روز هم بر تعداد و تنوع آن افزوده میشد. جنگ میان غلامان که بنام گلادیاتورها نامیده میشدند تا پیش از قرن اخیر جمهوریت هم در رم معمول بود ولی در هیچ دوره شدت آن پای این عصر نمیرسید. گلادیاتورها در این دوره هزار نفر از یکدیگر را بقتل میرساندند و جنگ میان حیوانات وحشی و جنگ میان حیوانات و انسان نیز متداول گردیده بود. همه این مشغولیات یا از طرف دولت برای مردم فراهم میشد یا اشخاصی که در صدد جلب توجه مردم برای مقاصد سیاسی یا اجتماعی بودند خرج آنرا تقبل مینمودند.

متفکرین رومی : فلسفه زندگی و راه و رسم حیات در میان رومیان اولیه موضوع خیلی ساده و روشنی بود. وظیفه افراد این بود که معاش خانواده خود را تامین کنند و حدود و ثغور کشور را نیز در مقابل تعرض دشمنان حفظ نمایند. اما بعد از فتح دنیای مدیترانه قضیه معاش خانواده ها حل شد و رومیان آنقدر در ناز و نعمت افتادند که بی آنکه خودشان متوجه باشند از فرط تن آسائی رو با انحطاط رفتند. موضوع حفظ و حراست حدود کشور هم دیگر از میان رفته بود زیرا رم ملکه دنیا شده بود و دیگر کسی مردمیدان معارضا با او بشمار نمیرفت. باینجه متفکرین رومی متوجه حکمای یونانی شدند تا راه و رسم زندگی را از آنها بیاموزند.

بسیاری از آنها پیرو افکار و تعلیمات زنون حکیم مشهور رواقی شدند و تعالیم این حکیم بمدت چند قرن پایه اخلاق اجتماعی رومیان را تشکیل میداد تا مسیحیت ظهور کرد و دنیای رم را بآئین جدید تبلیغ نمود. در فلسفه رواقی از روح دوستی و محبت که اساس تعالیم مسیح است خبری نیست و برعکس با نهایت خشکی و سخت گیری اجرای عدالت را مافوق رحم و شفقت قرار میدهد. با همه اینها فلسفه رواقی

زمینه را برای اشاعه و بسط دیانت مسیح آماده ساخت زیرا از راه همین فلسفه مردم رم برای نخستین بار به عقیده خدای واحد پی بردند و دانستند که همه بنی نوع بشر خواه یونانی باشند یا وحشی و خواه آزاد باشند یا اسیر، همه با هم مساوی هستند و در «آفرینش از یک گوهرند». بسیاری از رواقیون بعدها بآئین مسیحیت گرویدند و بسیاری از افکار و عقاید آنها هم در جزو تعالیم مسیحیت وارد گردید (البته این موضوع خیلی بعد اتفاق افتاد).

یک مکتب فلسفی دیگر : عده پیروان زنون بیشتر از عده پیروان حکیم دیگر یونانی موسوم به اپیکور بود که او هم معاصر زنون بود اما مردم تعالیم این حکیم را سوء تفسیر میکردند و منظور او را بدرستی درک نمی نمودند. بسیاری از رومیان قدیم و حتی بسیاری از مردم امروزی تصور میکنند که تعالیم اپیکور عبارت از آنست که «انسان باید بخورد و بیاشامد و خوش باشد زیرا عمر آدمی کوتاه است» بعلاوه از تعالیم او اینطور نتیجه می گرفتند که خدا کاری با اعمال انسانی ندارد و پس از مرگ نیز حیاتی وجود ندارد. چون اعتقاد بخدا و ایمان به مجازات آنجهان هنوز هم عامل بزرگی است که مردم دنیا را به نیکی و نیکوکاری وادار میکند جای تعجب نخواهد بود اگر ببینیم رومیان که خدا را از سر راه خود دور میدیدند بهر گونه افراط کاری در زندگی مبادرت میکردند.

اما پیروان واقعی اپیکور که فلسفه او را بدرستی درک کرده بودند به غیر از این معتقد بودند و عمل میکردند. آنها بجای آنکه متصل در فکر اقناع خواهش های نفسانی خویش باشند، درک لذت را در ذوقیات و معنویات زندگی جستجو می کردند و مخصوصاً مصاحبت دوستان نیکو سیرت را سر منشاء لذات واقعی می دانستند. خلاصه آنچه را که اپیکوری های حقیقی طالب آن بودند آرامش خاطر و آسایش وجدان بود.

عقاید مذهبی رومیان : از همین نکته که پیروان فلسفه رواقی و اپیکوری در جستجوی طریقه دیگری در سلوک غیر از طریقه مذهب بودند بخوبی برمی آید که تعالیم مذهبی آن دوره دیگر متفکرین زمان را قانع و راضی نمیساخت. این معتقدات

مذهبی حتی مردم متعارفی را هم قانع نمیکرد و آنها ناگزیر ادیان تازه‌ای خود از یونان و مصر و نقاط مختلف آسیا « وارد » میکردند و باین ترتیب هر روز عقیده تازه ظهور میکرد و دماغ آنها با اباطیل و موهومات و عقیده به سحر و جادو انباشته میشد و همین خود زمینه را فراهم کرده بود که اگر دینی مبنی بر عقاید آسمانی ظهور کند آنها بسهولة بدان بگروند.

مقارن همین اوقات جوانی در شهر ناصری در فلسطین زندگی میکرد که خیلی زود تعلیمات دینی او همه عالم مدیترانه را فراگرفت و جواب توقعات روحانی مردم را داد. این شخص عیسی مسیح بود که در زمان اگوستوس جوانی نو رسیده بود و از دوران شباب او هیچگونه اطلاع صحیحی در دست نیست. درباره مسیح در جای دیگر این کتاب هم گفتگو خواهیم کرد.

طاقها و گنبدها : کاخهای رفیع و ابنیه عالی که در رم و سایر شهرهای ایتالیا باقی مانده است علامت شوکت و جلال رومیان قدیم است. «فوروم» که در قدیم الایام مرکز معاملات و داد و ستد بود تبدیل بمرکز ادارات دولتی شده بود و حجرات و دکا کین آنرا خراب کرده و بجای آن معابد با شکوه و ابنیه عالی از برای اقامت مقامات دولتی ساخته بودند. معابد و قصور مجلل دیگری هم بر روی تپه‌های پالاتین و کاپیتولین در نزدیکی پایتخت احداث شده بود.

طاقهای نیم دایره بزرگ از مشخصات معماری رم است که طاق رومی نامیده میشود. این نوع طاق چون دارای فواید کثیره بود در اکثر بناها و همچنین در قنوات و ستون‌های یادگاری نیز بکار میرفت. از روی این طاق بعدها گنبد بوجود آمد و مهمترین بنائی که دارای گنبد است عمارت پانتئون در رم میباشد که در قرن دوم میلادی بنا شده و هنوز با برجاست.

راهها و قنوات : در دوره امپراطوری شهر رم نقطه پر کار دنیای متمدن بود و هر چیز بر محور وجود آن میچرخید و هر راهی بآن متصل میشد. شبکه این راهها در تمام نقاط امپراطوری مانند تار عنکبوت گسترده و قسمت های مختلف آن را بهم

وصل مینمود و سازمانی که در این راهها برای مسافرت و تردد بوجود آمده بود در دنیای قدیم بیسابقه بود (۱).

رشته دیگری که مهندسین رومی در آن مهارت بسزائی داشتند احداث قنوات بود که بوسیله آن آب را از کوهستانها و نقاط مرتفع بشهرها میآوردند و گاهی طول این قناتها بچندین فرسنگ میرسید چنانکه قناتی که آب بشهر رم میرساند دویست و شصت و پنج میل طول داشت. بعضی از این قنات حتی در زمان حاضر هم مورد استفاده میباشند و از خرابه‌های مابقی آنها مهارت کامل مهندسین رومی بخوبی نمایان است و نشان میدهد که مهندسین مزبور چگونه بر مشکلات فنی فائق آمده بودند.

عصر طلایی ادبیات رومی : در عهد اگوستوس مشهورترین نویسندگان و مصنفین رومی بعرضه وجود آمدند و هر چند هیچیک آنها بیای مصنفین طراز اول یونانی نرسیدند اما عدّه از آنها در ردیف مشاهیر عهد قدیم بشمار میآیند. سیسرون خطیب بی نظیر رم در نشر لاتین استاد مسلم بود و هیچکس بهتر از او نتوانسته است به این زبان چیز بنویسد چنانکه تألیفات او در رشته های مذهبی و فلسفی و حقوقی و بسیاری از موضوعات دیگر بهترین نمونه زیبایی و قدرت و رسائی زبان لاتین است بشمار میآید.

یکی دیگر از نویسندگان مشهور رومی ژولیوس سزار است که یادداشتهای او در خصوص جنگهای گل هنوز بعنوان نمونه نشر خوب لاتین تدریس میشود. لیوی مورخ رم و هوراس و اوید و ویرژیل شعرای زمان اگوستوس اند که ویرژیل کتاب انئید را برای تجلیل نام او سروده است زیرا اگوستوس مدعی بود که از اخلاف انئید، بانی افسانه شهر رم می باشد.

(۱) ما امروز بقدری عادت بداشتن راه کرده ایم که فراموش میکنیم رومیها این خدمت بزرگ را انجام داده اند و قبل از آنها راه بمعنی امروزی که ساخته و سنگفرش شده باشد وجود نداشت و راهها عبارت از همان جاده های کاروان رو بود که پای انسان و حیوان در دشت و جنگل و باتلاق آنرا کوبیده و بوجود آورده بود.

۵ - امپراطوران و حوادثی که در دوره آنها اتفاق افتاد

يك نظر اجمالی : حوادث پنج قرن دوره امپراطوری را میتوان اجمالا باین ترتیب خلاصه کرد :

(۱) دویست سال اول (از ۲۷ ق م تا ۱۸۰ میلادی) رویهمرفته دوره صلح و آرامش و فراوانی بود و باید دانست که این طولانی ترین دوره آرامشی است که دنیای مدیترانه در تمام طول تاریخ بخود دیده بود .

(۲) بعد از آن یکصد سال (از ۱۸۰ تا ۲۸۰ میلادی) دوره اغتشاش و بی ترتیبی است که در این دوره دستگاه دولت رم فرسوده و متلاشی میشود .

۳ - دستگاه حکومت رم تجدید حیات کرد و بسبب دولتهای شرقی دویست سال دیگر دوام آورد (تا ۴۷۶ میلادی) و سپس بالمره متلاشی گردید و ازین رفت (امپراطوری روم مدت هزار سال دیگر در مشرق دوام آورد که تفصیل آن بعداً خواهد آمد .)

تایبریوس (سلطنت از ۱۴ تا ۳۷ میلادی) : حکومت اگوستوس موروثی نبود ولی خود او پسر خوانده خودش موسوم به تایبریوس را به سنا و به قشون توصیه کرده بود و باینجه همه کس میدانست که جانشین اگوستوس چه کسی خواهد بود . تایبریوس و کسانی که پس از او بسلطنت رسیدند خودشانرا بنام «امپراطور سزار اگوستوس» میخواندند و ما امروز از آنها بنام امپراطوران یاد می کنیم .

عامه مردم از این ترتیب ناراضی بودند و میل نداشتند حکومت آنها موروثی باشد و از یکنفر بدیگری منتقل شود و پیش خود می گفتند اگر تایبریوس باین ترتیب حکومت کند دیگر امپراطوری رم از شرح حکومت های فردی راحت نخواهد شد . از قضا تایبریوس بهمین کیفیت در حکومت باقی ماند و رم نیز بعد از آن دیگر روی آزادی را ندید .

حادثه مهمی که از دوره سلطنت تایبریوس بعنوان مهمترین وقایع زمان در تاریخ یاد شده است و خود تایبریوس شاید در آن روزها اصلاً چیزی از این واقعه نشنیده بود مصلوب شدن عیسی مسیح در خارج شهر اورشلیم بدست سپاهیان رومی بود .

تایبریوس بنوبه خود نواده خویش موسوم به کالیکولا (بمعنی چکمه کوچک) را برای تصدی سلطنت توصیه کرد ولی اعمال و حرکات این امپراطور بقدری زشت و ناپسندیده بود که افراد گارد پرتوریان او را بقتل رساندند .

در اینوقت سنا بفکر افتاد که دوباره جمهوریت را برقرار سازد لیکن افسران گارد پرتوریان بر سنا سبقت جسته وعموی پیر کالیکولا را موسوم به کلودیوس به تخت نشانند . کلودیوس شخصاً مایل به سلطنت نبود ولی چون ناچار بقبول آن شد بخوبی از عهده انجام وظایف آن برآمد و در زمان او جزایر بریتانیا تابع روم گردید .

نرون (۵۴ تا ۶۸ میلادی) : جانشین کلودیوس پسر خوانده زن او بود که بسن ۱۶ سالگی بسلطنت رسید. وی در ابتدا پادشاه خوبی بود و تحت تعالیم سنکا حکیم رواقی امور کشور را به نیکی اداره میکرد لیکن چون اقتداراتی که در حیطه اختیار او قرار داشت خیلی بیش از استعداد او بود در آخر کار مبدل به غولی خونخوار گردید و چنان راه ظلم و شقاوت را پیش گرفت که سنکا از دست مظالم او مجبور بخودکشی شد. مهمترین وقایع دوره سلطنت نرون یکی حریق مدهش شهر روم است و دیگری آزار و قتل عام مسیحیان . عاقبت مظالم و ستمگریهای او مردم را بستوه آورد و افراد قشونی که در سرحدات ساخلو بودند بر علیه او قیام کردند . سنا هم حکم اعدام او را صادر کرد ولی او پیش دستی کرد و با خودکشی بفجایع و مظالم دوران سلطنت خویش خاتمه داد .

وسپازیان (۶۹ تا ۷۹) : پس از نرون تا مدت سه سال انقلاب و بی نظمی در کشور حکمفرما بود و در طی این مدت سه امپراطور پشت سرهم آمدند و رفتند تا عاقبت شخصی بنام وسپازیان که از طبقات مردم بود حکومت را بدست گرفت و با نهایت تدبیر و مهارت سلطنت کرد . در زمان این امپراطور پسر او موسوم به تیتوس اورشلیم را فتح کرد و بعد آنجا را با خاک یکسان نمود و عده کثیری از یهودیان را کشت یا باسارت برد .

تیتوس (۷۹ تا ۸۱) : تیتوس بجای پدر به تخت نشست و در مدت کوتاهی سلطنت او دو واقعه رخ داد که خیلی در زندگانی رومیان مؤثر بود اول آنکه بنای

عظیم کولیزئوم که ساختمان آن در زمان وسپازیان شروع شده بود خاتمه یافت. دویم آنکه کوه وزو که مردم تا آنوقت خیال میکردند خاموش شده است و از کار افتاده است با آتشفشانی هولناک چنان در میان را غافلگیر نمود که شهرهای پمپی و هراکولانیوم با تمام مردم آن در زیر خاکستر و سعیر مدفون شدند.

پنج امپراطور خوب: بعد از تیتوس برادر او دومینیان به تخت نشست لیکن او را بقتل رساندند و پس از او سنا تصمیم گرفت که یکی از اعضاء خود را به سلطنت انتخاب نماید. شخصی که از جانب سنا انتخاب شد موسوم بود به نروا و او چهار نفر از جانشینان او همه مردم درستکار و شریفی بودند که برای اصلاح امور مردم و بزرگی نام رم کوشش بسیار میکردند و مخصوصاً در تحت تعالیم فلاسفه رواقی توجه مخصوصی بحال غلامان و سایر بینوایان کشور داشتند و میکوشیدند تا وضع زندگی آنها را بهبودی بخشند. نروا یکی از سربازان اسپانیائی موسوم به تراژان را بجانشینی خود برگزید و وی پس از او بسلطنت رسید.

تراژان (از ۹۸ تا ۱۱۷): امپراطوری رم در زمان سلطنت تراژان بمنتهای قدرت و توسعه خود رسید و وی اراضی وسیعی در مشرق فرات و خاگ آسیا و همچنین در شمال رود آلب بخاگ امپراطوری اضافه نمود اما جانشین او هادریان چون میدانست نگاهداری سرزمینهای شرقی فرات کار دشواری است عاقلانه از تصرف آنها صرف انجاها صرف نظر نمود لیکن ایالت داسیا یا رومانی امروزی تا مدت يك قرن جزو امپراطوری رم باقی ماند و زبان رومی در آن نواحی معمول گردید چنانکه زبان امروزی رمانیها هم شعبه از زبان لاتین یا رومن است.

هادریان (۱۱۷ تا ۱۳۸): جانشینی تراژان هادریان بود که اوقات خود را در ایالات تابعه رم میگذرانید و باحوال هر يك از آنها از نزدیک رسیدگی میکرد. در زمان او دیوار عظیمی در وسط خاگ بریتانیا کشیده شد تا طوایف وحشی اسکاتلند را از حمله بنواحی جنوبی منع نماید. همچنین دو بنای معظم در شهر رم بنا نمود که هنوز تا بامروز پابرجاست یکی از این دو بنا عمارت پانتئون است و دیگری مقبره خود او. جانشین هادریان شخصی بود بنام آنتونیوس که بواسطه سلامت نفس و نیک خواهی

مشهور به مقدس شده است و در زمان او قوانینی وضع شد از برای حمایت غلامان و بهبود حال آنان. جانشین انتونیوس مارکوس اورلیوس بود.

مارکوس اورلیوس (۱۶۱ تا ۱۸۰): این امپراتور عادل که فیلسوفی روشن ضمیر بود خیلی علاقه داشت که بصلح و صفا حکومت کند لیکن برخلاف آرزوی او انقلاباتی که در سرحدات کشور رخ میداد سر تا سر دوره امپراطوری او را با جنگهای متوالی خونین ساخته است. بدبختی دیگر او این بود که اجازه داد پسرش کلودیوس بجای او بتخت سلطنت بنشیند و این جوان بقدری ظالم و نابکار از آب در آمد که بالاخره مردم او را بقتل رسانیدند.

پس از کلودیوس دوران طلایی امپراطوری رم که مدت دوست سال بطول انجامیده بود خاتمه یافت و پیش از آنکه از این دوره بگذریم لازم است نظری هم باوضاع اقتصادی و فرهنگی رومیان در این عصر بیفکنیم.

۶- اوضاع فرهنگی رم پس از اگوستوس

نویسندگان: چنانکه دیدیم در عهد اگوستوس ادبیات رومی بذوره عظمت و اهمیت خود رسیده بود. معروفترین نویسندگان و مصنفینی که پس از او ظهور کردند عبارتند از دو فیلسوف رواقی: اپیکتتوس و سنکا - تاسیتوس مورخ - ژوونال نویسنده مزاح - پلوتارک مؤلف شرح حال بزرگان رجال و مارکوس اورلیوس که هم امپراطور بود و هم فیلسوف. کتاب شرح حال رجال تألیف پلوتارک مهمترین اثر تاریخی است که از دنیای قدیم در دست است و رساله تفکرات مارکوس اورلیوس مجموعه از افکار فلسفی و اخلاقی است که نشان میدهد تا چه اندازه تعالیم حکمای رواقی و مسیحیون باهم ارتباط و نزدیکی داشته است.

نفوذ یونان: چنانکه از صورت اسامی این نویسندگان و مؤلفین بر میآید حیات فرهنگی رومیان کاملاً تحت نفوذ و تأثیر یونان بوده است. پلوتارک و اپیکتتوس هر دو یونانی بودند و سنکا و مارکوس اورلیوس افکار رواقی خود را از یونانیان اقتباس مینمودند. نفوذ و تأثیر یونانیان در نویسندگان کتاب عهد جدید نیز بسیار عمیق بوده است چنانکه تألیفات خود را بزبان یونانی مینوشتند و بهمان زبان هم از اسننه دیگر ترجمه

میکردند. البته این نویسندگان بشخصه جزو مولفین رومی محسوب نمیشوند ولی در قلمرو امپراطوری رم زیست میکردند. در مورد علوم نیز یونانیان نفوذ و تأثیر فراوانی در فرهنگ رومیان داشتند. در قرن اول میلادی استرابون که اصلاً آسیائی بود و در اسکندریه میزیست جغرافیای مفصل امپراطوری رم را تدوین نمود و در قرن دوم بطليموس که او نیز از اهالی اسکندریه بود جغرافیای دیگری نگاشت که اساس و مأخذ علم جغرافیای امروزی میباشد. بطليموس ضمناً بزرگترین منجم عهد عتیق بشمار میرود و کلیه معلومات و اطلاعات نجومی دنیای قدیم در تألیفات او مندرج است. گالن طبیب که او نیز اصلاً آسیائی بود کتابی در علم پزشکی تألیف نموده است که تا چند قرن مهمترین مأخذ طبابت بشمار میرفته است و همه این علما تألیفات خود را بزبان یونانی نوشته اند.

علم حقوق و قوانین: قوانین رومی نیز با همه وسعتی که داشت باز تحت نفوذ و تسلط یونان بود. هر چه بر قدرت و ثروت رومیان افزوده میشد زندگانی آنها پیچیده تر میشد و مشکلات جدیدی بوجود میآمد که حل آنها مستلزم وضع قوانین تازه بود. این قوانین را گاهی امپراطوران بصورت فرمان وضع میکردند ولی قسمت اعظم آنها را حقوق دانان و فقها تدوین میکردند و آنها هم قوانین مزبور را از افکار حکمای یونان خاصه فلاسفه رواقی اقتباس مینمودند.

۷- ولائم انحطاط در دوره طلائی دویت سالة

مردم رم از عرصه سیاست خارج میشوند: با آنکه امپراطوری رم در طول مدت دو قرن یعنی از زمان اگوستوس تا مارکوس ارلوس دوره طلائی آرامش و قدرت راطی میکرد معینا در همین دوره علائم ضعف و انحطاط در کار آن پدیدار بود و یکی از این علائم خارج شدن مردم از عرصه سیاست بود. مجالس ملی دیگر نفوذ و اقتداری نداشت و حتی مجالس سنا هم قادر نبود در اعمال امپراطوران نظارتی نماید زیرا قشون در دست آنها بود و در این تاریخ قدرت حکومت بدست کسی بود که قشون در اختیار او باشد. رومیان از عرصه قشون نیز خارج میشوند: از زمان سزار رومیها از خدمت

سواره نظام در قشون اعراض داشتند و بجای خود سواران طوایف دست نشانده را بسر کردگی رؤسای آنها وارد قشون کردند و خود بداشتن مناصب عالیه اکتفا مینمودند لیکن در این دوره پیاده نظام نیز همین حال را پیدا کرد و رومیان افرادی را که از ولایات رم یا از میان قبایل خارجی آمده و قبول تابعیت رم کرده بودند بجای خویش وارد صفوف قشون میکردند (۱).

رومیان از عرصه فلاح و تجارت نیز خارج میشوند: در این دوره بتدریج ثروت و نیروی اقتصادی امپراطوری رم در دست عده قلیلی تمرکز یافته بود. آنچه که در زمان گراچی اتفاق افتاد در این دوره هم مرتباً ادامه مییافت باین معنی که خرده مالکین چون در مقابل مالکین عمده باصدها و هزارها غلام و امیری که در اختیار خود داشتند تاب مقاومت نیاوردند املاک خود را بالاجبار بآنها فروختند و خود کارگر یا اجاره دار آنها میشدند.

در عالم تجارت نیز حال بهمین منوال بود و امور بازرگانی را یونانیان و اهالی سوریه چون از رومیان زرنگتر و کارآمدترند از دست آنها بدر آوردند و خود بازرگان تجار اصلی امپراطوری شده بودند.

خانه و معبد: بدین ترتیب طبقه متوسط اجتماع که همیشه ستون فقرات يك ملتی را تشکیل میدهد در رم روبه ضعف و انحطاط رفت و مشکلات زندگی این طبقه بقدری زیاد شد که عده کثیری از آنها بتدریج ممر اعاشه و زندگی خود را از دست دادند و در صف فقرا و ینوایان درآمدند و چون اغلب خانواده ها استطاعت نگاهداری اطفال خود را نداشتند ناگزیر عادت کردند که کودکان و نوزادان خود را تلف کنند یا آنها را بر سر راه بگذارند تا از بین بروند.

بهمین کیفیت زندگی مذهبی و دیانتی رومیان نیز دستخوش تحول و تغییر گردید.

(۱) عده نفرات قشون رم معمولاً صد و پنجاه هزار نفر بود که با نفرات ذخیره و افراد نیروی دریائی جمعاً از چهارصد هزار نفر تجاوز نمیکرد. به نفرات خارجی قشون هم مثل افراد رومی پس از بیست سال خدمت در ارتش قطعه زمینی در یکی از نواحی امپراطوری داده میشد و آنها در آنجا ساکن میشدند و بارومیان آمیزش و ازدواج میکردند و بدین ترتیب گروه زیادی از خارجیها مخصوصاً توتنها داخل نژاد رومی شدند و خون رومی پیوسته تجدید میشد.

وعده کثیری از رومیان تحصیل کرده پیرو افکار فلسفی یونان شدند و توده های مردم نیز بآئینهای مشرق زمینی رو آوردند.

يك كلمه اخري : خیلی مشکل است که بتوان تصویر روشن و برجسته ای از وضع اجتماعی امپراطوری وسیعی چون رم در اینجا ترسیم نمود زیرا تاریخچه این دولت نیز مانند سرگذشت همه دولتهای بزرگ دیگر ترکیبی است از خوبیها و بدیها و بهمین جهت اگر جنبه مذموم و ناپسند امپراطوری رم در ذهن شما مجسم میشود فوراً بیاد بیاورید که جنبه های خوب هم فراوان داشته است چنانکه رویهمرفته میتوان گفت دنیای مدیترانه در سرتاسر تاریخ خود روزگاری خوشتر و با صلح و صفاترازین دو بیست سال که شرح آنرا دادیم نگذرانده است.

۸ - دو نفر مصلح بزرگ

«امپراطوران اردو» : تا مدت يك قرن پس از قتل کومودوس تاج و تخت امپراطوری رم بازیچه بود در دست امرای قشون و هر چندی بچندی یکی از این «امپراطوران اردو» بزور قشون و با زد و خوردهای خونین تخت سلطنت را تصرف میکرد و بلافاصله جای خود را بدیگری میداد چنانکه در عرض صد سال متجاوز از سی امپراطور پشت سرهم آمدند و رفتند. با این وضع چون عمده وقت سرداران قشونی در منازعات و کشمکشهای مربوط بتاج و تخت میگذشت طبعاً از امور نظامی غافل میشدند و در نتیجه سرحدات امپراطوری دستخوش تجاوز و تظاول واقع میگردد.

دیو کلیسین (۲۸۴ تا ۳۰۵) : دو نفر از امپراطوران بنام یعنی دیو کلیسین و کنستانتین از میان اینهمه اغتشاش و آشفتگی قدرتی یافتند و سر و صورت و انتظامی بکار ملک دادند ولی این انتظام و آرامش بهیچوجه شبیه بآنچه در زمان امپراطوران پنج گانه وجود داشت نبود و حکومت رم در این تاریخ از هر حیث شبیه بدولتهای استبدادی مشرق زمین شده بود.

دیو کلیسین پسریکی از غلامان ایلیری بود که بعد ها نه فقط سرداری بزرگ شد بلکه یکی از سیاستون بزرگ عالم بشمار آمد و همو بود که میگفت دلیلی ندارد که امپراطوران خود را فقط متعلق به شهر رم بدانند و باید توجهی هم بنقاط دیگر

کشور مخصوصاً قسمت شمال شرقی آن کرد که سرحدات دانوب و آسیا در آن نقطه مورد حمله و تجاوز قرار داشت. باین قصد دیو کلیسین پایتخت خود را به شهر نیکومدیا در نزدیکی های بوسفور منتقل ساخت و بعدها از همانجا به قسطنطنیه منتقل گردید.

نقشه خوبی که فقط روی کاغذ اجرا گردید: دیو کلیسین از تجربه های سابق خود میدانست که سرداری که در رأس قوای نظامی مقتدری قرار دارد همیشه مستعد طغیان و سرکشی است. از طرفی هم میدانست که اگر سرداران تضعیف شوند و اختیارات آنها گرفته شود نخواهند توانست سرحدات امپراطوری را در مقابل حملات گوناگون خارجی حفظ کنند. این بود که نقشه جدیدی طرح کرد و بموجب آن چند تن از سرداران بزرگ را منتخب ساخت که یکی بعد از دیگری به تخت سلطنت بنشینند. خود او نیز حکومت نواحی غربی را در دست گرفت و حکومت قسمت شرقی امپراطوری را بهمکار دیگری سپرد که مثل خودش بنام «اگوستوس» نامیده میشد و معاونی داشت بنام سزار که پس از او جانشین وی میشد (۱).

این نقشه مثل بسیاری از نقشه های خوب دیگری که دولتها طرح میکنند در روی کاغذ بسیار عالی بنظر میرسید و حتی در زمان حکومت خود او هم تا اندازه ای اجرا شد ولی بمجرد آنکه دیو کلیسین از سلطنت استعفا کرد (۲) دوباره امپراطوری رم دستخوش انقلاب و بی نظمی گردید.

کنستانتین (از ۳۲۴ تا ۳۳۷): پس از هشت سال کشمکش و زد و خورد های خونین یکی از سرداران رومی مقیم گل و بریتانیا با سپاه خویش پایتخت حمله برد و آنجا را فتح کرد و بر دنیای غرب مسلط شد. ده سال بعد نیز بر حکومت شرقی رم مستولی گردید.

کنستانتین موفق شد که اجزاء پراکنده امپراطوری را دوباره بهم پیوندد و در نتیجه مساعی او امپراطوری رم نزدیک به صد و پنجاه سال دوام آورد، یکی از موجبات

(۱) بطوریکه ملاحظه میشود دیو کلیسین حکومت رم را تقسیم کرد و نه امپراطوری را
(۲) دیو کلیسین یکی از چند پادشاه معدودی است در جهان که خودشان حاضر بکناره گیری از قدرت سلطنت شدند. در ایام آشوب و انقلابی که بعد از او رخ داد جانشینان او با و اصرار کردند که دوباره به سلطنت برگردد لیکن او حاضر باین کار نشد و ترجیح داد که در ملک خود بسپزی کاری مشغول باشد.

پیشرفت کار کنستانتین تقویتی بود که مسیحیان از او می‌کردند و علت آنهم این بود که وی آزادی عمل بیشتری بآنها داده بود و دیانت آنها را بر سایر مذاهب غیر عیسوی ترجیح میداد هر چند عده مسیحیان در این تاریخ بیش از عشر جمعیت امپراطوی نبود معیناً قدرت و نفوذ آنها در آنوقت بیش از همه جماعات دیگر بود.

پایتخت جدید: کنستانتین برای آنکه نزدیک سرحدات خطريك شمالی و شرقی کشور باشد و خود بشخصه بامور پادگان آنجا هارسیدگی کند و هم برای آنکه از شر مزاحمت رومیان (که هنوز افکار جمهوریخواهی در میان آنها وجود داشت) راحت باشد شهر قدیم یونانی موسوم به بیزانتیوم را از نو تجدید کرد و باسم کنستانتینوپل پایتخت امپراطوری ساخت و در آنجا برسم و شیوه پادشاهان مستبد شرقی بسلطنت پرداخت. بدیهی است خوانندگان متوجه این تغییر عجیب میشوند که امپراطوری رومی در شهری یونانی در درباری شرقی زندگی میکرده است!

تجزیه امپراطوری: پس از مرگ کنستانتین دوباره هرج و مرج در امپراطوری آغاز شد و تئودوزیوس که از سال ۳۷۹ تا ۳۹۵ سلطنت کرد آخرین پادشاهی بود که بر امپراطوری واحد رم حکومت کرد. بعد از مرگ او پسرانش امپراطوری را تجزیه کردند و یکی از آنها بنام آرکادیوس در شرق و دیگری بنام هونوریوس در غرب بسلطنت پرداخت. در این دوره مرتباً ایرانیان برحدات شرقی و طوایف توتن یا ژرمنها بر-حدات غربی امپراطوری حمله میبردند. سرحدات شرقی کم و بیش مقاومت میکرد ولی سرحدات شمالی در اواخر قرن چهارم متزلزل شد و بالاخره تاب مقاومت نیاورد و در هم شکست و مدت چند قرن اروپا در چنگال اغتشاش و بی نظمی و حشتناکی گرفتار گردید. **همانان ناخوانده:** نخستین ضربت موحشی که به پیکر امپراطوری وارد آمد موقعی بود که یکی از طوایف ژرمن بنام ویزی گوتها (یا گوتهای غربی) امپراطور شرقی موسوم به والنس را در آدریانوپول شکست دادند. این طایفه که در مقابل حمله هیاطله (۱) از سرزمین اصلی خود فرار کرده و در داخل خاک امپراطوری سکونت یافته

(۱) هونها یا هیاطله قبیله خونخوار و وحشی بودند که از آسیا حرکت کرده بطرف مغرب پیش آمدند و در زمان اتیلا سر کرده آنها امپراطوری وسیعی تشکیل دادند که از جنوب روسیه تا سواحل رود راین گسترده بود. بعدها قوای متحده روسها و ژرمنها آنها را در جنگ شالون در سال ۴۵۱ شکست دادند و امپراطوری آنها از بین رفت.

بودند بر اثر سوء سلوکی که با آنها شده بود طغیان کردند و بجنگ بارومیان پرداختند. پس از شکست فاحش رومیان حاضر شدند اراضی بالکان را در اختیار آنها بگذارند که در آنجا ساکن شوند لیکن چون این طایفه از قدرت خود خبر داشتند و باین چیزها اکتفانمیکردند بسمت نواحی حاصلخیز ایتالیا حرکت نمودند و در آنجا بسال ۴۱۰ بسرکردگی سردار معروف خود الاریک شهر رم را تسخیر نمودند و با غارت آنجا غنائم بیحسابی بدست آوردند. پس از آن تا چندین سال در حال جنبش و حرکت بودند تا بالاخره در جنوب فرانسه و اسپانی سکونت اختیار نمودند و دولتی ایجاد کردند که تا مدت چند قرن دوام یافت.

حمله عمومی: در این هنگام حمله عمومی قبایل ژرمن بطرف سرحدات روم آغاز گردید و مرد و زن و بچه آنها مانند یونانیان قدیم شروع بمهاجرت کردند و مدتها در اطراف سرگردان بودند تا در نقاطی که بکار آنها میخورد ساکن شدند. وقتی هزاره رم پ پایان رسید نیمه غربی امپراطوری بالتمام در تصرف آنها بود.

اتفاقی که در سال ۴۷۶ افتاد: در سال ۴۷۶ یکی از سران قبایل ژرمن موسوم به «اودوآسر» امپراطور را که در این ایام اسم بی مسمائی بیش نبود در ایتالیا از سلطنت خلع کرد و در عوض آنکه دیگری را بجای او برگزیند حکومت قسطنطنیه را بر سمیت شناخت و خود بنماینده گی از طرف آن بنام پاتریسین بحکومت پرداخت. از این تاریخ بعد دیگر امپراطور در غرب انتخاب نشد و هر چند مورخین عموماً همین سال را تاریخ سقوط امپراطوری روم میدانند لیکن در واقع حکومت روم بطوریکه دیدیم از سالها پیش شروع بانحطاط و سقوط کرده بود. بدیهی است رومیانی که در سال ۴۷۶ زیست میکردند متوجه نبودند که چه اتفاق مهمی در جریان وقوع است ولی بعدها که مورخین بدورنمای حوادث ایندوره نگریستند اهمیت آنرا دریافتند.

خلاصه حوادث این فصل: اگوستوس مردی بود که رم در آن ایام احتیاج باو داشت و رومیها هم انقدر عقل و درایت داشتند که قدر او را بشناسند و نقشه های او را اجرا کنند.

در عهد او صلح و آرامش باملل مجاور برقرار بود، حکومتی ثابت و اصلاح طلب

بر سر کار بود و پول رائج آن قوت و استحکام داشت و تجارت آزاد در سر تاسر امپراطوری موجب رفاه و آسایش اهالی را فراهم میساخت و خلاصه عصر طلایی ادبیات و معماری رومیان همین دوره بود.

پس از مرگ آگوستوس مردم متوجه شدند که حکومت فردی در رم برقرار شده است و قدرت دولت از دست مردم بدر آمده و بدست قشون افتاده است. بطور کلی حکومت امپراطوران خاصه در عهد «پنج امپراطور خوب» مقرون بخیر و صلاح مردم بود لیکن عیب کار در این بود که چون مردم مداخله ای در امر حکومت نداشتند ناگزیر علاقه و دلبستگی خاصی هم نسبت بآن نمیتوانستند داشته باشند و بهمین جهت همینکه دولت امپراطوری رو بزوال و افول گذاشت دیگر هیچ راهی در دست مردم نبود که باصلاح حال این دولت همت بگمارند.

فصل دهم

دو نیروی تازه نفس

۱- توتنی ها

اوضاع در حوالی سال ۵۰۰ میلادی: اقوام و طوایفی که بامپراطوری رم حمله کردند بطریق زیر در نواحی مختلف آن ساکن شدند: در ایتالیا استرو گوتها یا گوتهای شرقی سکونت داشتند و آنها هم در قرن ششم مقهور لمباردها شدند. در شمال افریقا و اندالها که از اسپانیا آمده بودند سکونت گزیدند (۱). این قوم از برای خود بحریه تشکیل داده و بر جنوب مدیترانه و جزایر غربی آن دریا تسلط یافتند. در اسپانی ویزی گوتها و در جنوب شرقی فرانسه بور گوندیها و در شمال آن کشور فرانکها ساکن شدند و انگلها و ساکسونها و ژوتها و بعدها هم «دانها» در جزایر بریتانیا سکونت اختیار نمودند.

دلیل مهاجرت این اقوام: مهاجمین توتنی (یا ژرمنی) لطمات جبران ناپذیری به تمدن رومی در غرب زدند ولی البته علت مهاجرت آنها این نبود که تمدنی را نابود

(۱) در سال ۴۵۵ میلادی یکی از دستجات سیاسی رم اقوام واندال را برای کمک خود برم طلبید و واندالها در آن شهر خرابی بسیار کردند و بسیاری از آثار هنری آنجا را از بین بردند و از اینرو کلمه واندال بمعنی توحش و خرابکاری آمده است. اسم آندلس که شهری است در اسپانی مشتق از همین کلمه است.

سازند بلکه میخواستند جای مناسب‌تری از برای اقامت و زندگانی خود بدست آورند. خود توتن‌ها هم متوجه نبودند که مدینتی بدست آنها در حال تخریب است و حقیقت امر هم آنستکه در موقع هجوم این اقوام وضع امپراطوری رم همان وضع درخشان زمان اگوستوس را نداشت بلکه کشوری بود از هم گسیخته و فقیر و پریشان حال که جنگهای داخلی طولانی و مالیاتهای سنگین کمر اهالی آنجا را شکسته بود. توتن‌ها قرن‌ها بود که خیال هجوم بـخاک ایتالیا را داشتند ولی تا این تاریخ موفق نمیشدند و اگر در این دوره موفق بشکست رومیان شدند نه بخاطر آن بود که خودشان قوی‌تر شده بودند بلکه برای آن بود که رومیان رو به ضعف و انقراض رفته بودند.

يك نژاد عقب مانده و با استعداد: رومیان متمدن قرن پنجم اقوام توتن را نژادی عقب مانده میدانستند که هیچ‌امیدی باصلاح و تربیت آنها نبود و اگر بآنها میگفتند که روزگاری خواهد رسید که همین قوم بدوی، مدینتی درخشان برپا خواهند کرد و شعرا و فلاسفه و علما و نقاشان و موسیقی‌دانانی بوجود خواهند آورد که بمراتب عالی‌قدرتر و بزرگتر از رجال آنها خواهند بود حتماً بگوینده این قول میخندند و البته حق هم داشتند در آن موقع باینحرف بخندند و آنرا باور نکنند.

۲- دیانت جدید

فرق مسیحیت با سایر ادیان آن دوره: مسیحیت دیانتی بکلی تازه و نو ظهور نبود بلکه آنهم مذهبی بود مثل سایر مذاهب رایج در دنیای مدیترانه که هدفش راهنمایی بشر بسوی کمال اخلاقی بود ولی فرقی که با سایر ادیان هم عصر خود داشت این بود که مردم را پرستش خدای واحد دعوت میکرد و وعده میداد که هر انسانی میتواند در طریق حق سالک باشد و بوسیله کردار نیک بحق هم واصل شود. حتی همین عقیده نزدیکی انسان بذات خداهم در دیانت مسیح تازه نبود و کیش اسریس و اریس در یونان و مذاهب دیگر شرقی هم معتقد بودند که خدای منجی بشر بصورت انسان درمی‌آید و طریق زیستن را بمردم می‌آموزد ولی مردم او را شکنجه میدهند و او می‌میرد و سپس دوباره از میان مردگان قیام میکند و از راه ایمان اوست که مؤمنین به فلاح و رستگاری نائل میگردند. مسیحیت از همه جهات تقریباً مشابه مذاهب دیگر جز آنکه مراتب اخلاقی

و روحانی آن عالیتر و پاکیزه تر از دیگران بود و بعلاوه بر سایر مذاهب هم عصر خود تفوق یافت و تابا مر و زدوام آورد. از اینها گذشته سرتفوق مسیحیت این بود که مسیح موعود آن مانند ادیان دیگر در ردیف اشخاص داستانی و اساطیری نبود و برعکس مسیح آن در همان زمان حی و موجود بود و از تاریخچه زندگانی او مأخذ فراوان در دست بود. **مأخذ مختلف آئین مسیح:** مسیحیت تعالیم خود را از مأخذ متنوع و مختلفی اقتباس کرده است:

از یونانیان پاره افکار و عقاید فلسفی گرفته است مثل این نکته که «در ابتدا کلام بود و خدا با کلام بود و کلام خدا بود». این آیه را باید حکمائی چون سقراط و افلاطون نوشته باشند. چه کلام بهترین علامت و نشانی خداست یعنی همچنانکه کلام با تکرار و توالی کم مایه نمیشود و از بین نمیرود همچنان هم خداوند میتواند منشاء فیض و الهام باشد بدون اینکه چیزی از آن کاسته شود.

از رومیان که دارای نبوغ و استعداد مخصوص اداره و تشکیلات حکومتی بودند طرز تشکیلات کلیسیا را اقتباس نموده است.

از فلسطین نیز دستورات مربوط با آداب مذهبی و زندگانی روزمره را اقتباس کرده است و نظریه که ما در باره ابوت خداوند و برادری نوع انسان و محبت و عدالت و رحم و شفقت داریم تعالیمی است که عیسی در فلسطین آموخته بوده است.

بنابر این سه نیروی خلاقه بزرگ در دنیای قدیم یعنی یونان و روم و فلسطین دست بدست هم داده است و همچنانکه پایه بسیاری از مظاهر تمدن کنونی ما را گذاشته اند پایه دیانت مسیح را نیز پی ریزی کرده اند. قسمت اعظم تعالیم مسیح مربوط بر رفتار زندگانی و مسائل اخلاقی است و این همان مسائلی است که مردم متعارفی بدان علاقه و توجه دارند برخلاف تعلیمات فلسفی مسیحیت که از یونانیان اقتباس شده است و مورد توجه مردم عادی نیست و کمتر هم بمعانی آن پی میبرند.

اینک برای آنکه تاریخ مسیحیت را تا خاتمه هزاره یونان برسانیم میپردازیم بشرح زندگی مؤسس آن و مشکلاتی را که این آئین در راه بسط و استقرار خود تحمل نموده است.

۳ = «نوری که بگفتار میتابد»

عیسی ناصری: در سال چهارم پیش از میلاد رومیان قسمتی از فلسطین را متصرف شدند و بنام ایالت یهودیه نامیدند و در همان اوان (۱) کودکی در شهر بیت لحم متولد گردید که زندگانی و تعالیم او سر مشق حیات ملیونهای کثیری از ابناء بشر گردید و روح دیانت او هنوز تا بامروز در اغلب سکنه عالم باقی است. ما از دوران جوانی او اطلاعات زیادی در دست نداریم و آنچه درباره او میدانیم اینست که در شهر ناصری بشغل نجاری اشتغال داشت و فقط در سه سال آخر عمر خود با طراف شهر میرفت و دیانت خود را تعلیم میداد.

یهودیان سالها بود که منتظر مسیح موعودی بودند تا با ظهور خود آنها را از قید ظلم و اسارت برهاند و ملکوت خدا را بروی زمین برقرار سازد. پیروان عیسی او را مسیح خواندند و تا چند سال در اورشلیم مردم او را باین سمت پذیرفتند لیکن مشایخ یهود او را جعال و کاذب شمردند و از ترس آنکه مبادا حاکم رومیان بواسطه اغتشاشی که از اثر وجود او در شهر رخ میداد با آنها به قهر و غضب رفتار نماید او را بمحاکمه کشیدند و در حضور (پیلات) قاضی اعظم رومی او را محکوم بمرک ساختند و مصلوبش کردند. از آن تاریخ ببعد صلیب که سابقاً نشانه بدنامی و رسوائی بود (چنانکه دزدان را نیز با مسیح به صلیب کشیدند) علامت محبت و صداقت گردید و در نظر عالمیان مظهر صبر و شکیبائی و استقامت بشری بشمار آمد و هنوز هم بهمان صفت موصوف است. «پیلات» نیز مظهر کسانی گردید که گاهی فرصت بدست آنها میافتد که خدمتی بعالم بشریت انجام دهند لیکن بواسطه خودخواهی و حب جاه و مقام آن فرصت را از دست میدهند. وی در آن تاریخ بمنزله وجدان بشریت بود و نتوانست تکلیف خود را بخوبی انجام دهد. بهانه او این بود که چنین امر کوچکی درخور توجه و دردسر نیست و يك واعظ در دنیا کمتر باشد یا بیشتر اثری در جهان نخواهد داشت.

تعالیم عیسی: شرح زندگانی و تعالیم عیسی در کتاب انجیل یا عهد جدید مندرج است و این کتاب عبارت است از چهار ترجمه حال که بنام انجیل یا «خبر خوش» موسوم

(۱) از قرن ششم که میلاد مسیح مبداء تاریخ مردم اروپا شد راجع بتاریخ تولد او چند سال اشتباه کردند و ظاهراً تولد او در سال ششم یا چهارم ق. م. بوده است.

گردیده است و بانضمام تورات و پیرویه گرفته کتاب مقدس عیسویان را تشکیل میدهد. عیسی تعالیم خود را بر پایه معتقدات قدیم قرارداد و چون خود پیوسته عضو جامعه دیانتی یهود بود قسمت اعظم تعلیمات خود را از اصول افکار و عقاید گذشته یهودیان اقتباس نموده بود. خود او گفته است که من آمده‌ام تا احکام انبیاء را تکمیل کنم. تعالیم عیسی را نیز مانند تعالیم سقراط میتوان در يك جمله خلاصه کرد: عیسی گفته سقراط را که میگوید «خودت را بشناس» قبول دارد اما بهمین قدر اکتفا نمیکند و میگوید «خود را بشناس و کاری هم انجام بده» یعنی از خودت مایه بگذار. بعبارة آخری عیسی معتقد است که تنها هوش و دانائی بی قوه اراده کافی نیست و حتی گاهی بدون آن برای جامعه مضر نیز واقع میشود.

آنچه را که معاصرین مسیح نمیدیدند: از تاریخچه زندگانی عیسی بخوبی مشاهده میشود که اغلب مردم متوجه اهمیت و قایمی که در عصر و زمان آنها رخ میدهد نیستند. اگر در موقع مرگ عیسی از مردم اورشلیم میپرسیدند که از میان شما کیست که وجود او مجرای تاریخ بشری را عوض خواهد کرد بدون شك هیچکس بفکر عیسی و تعالیم ناقابل او نمیافتاد.

مسیحیت و دموکراسی: آئین مسیح آئین زندگانی دموکراسی است باین معنی که دموکراسی عبارت از زیستن بآئین مساوات و برادری و اجرای قواعد عقل و منطق و احترام از زور و قلدری است و این همان قواعدی است که عیسی در دو هزار سال پیش در فلسطین وضع کرده است و خود او و پیروانش هم بر طبق همین سنت عمل کرده‌اند. اما باید دانست که آئین دموکراسی از زمانهای خیلی قدیمتر از مسیح در عالم وجود داشته است و هر وقت چند خانوار دور هم زندگی کرده‌اند این فکر در میان آنها پیدا شده است و کم و بیش هم بآن عمل کرده‌اند و بنابراین آئین دموکراسی در زمان مسیح آئینی کهنه و قدیمی بوده است.

آزار مسیحیان و فتح نهائی آنان: در قرن دوم آزار و اذیت مسیحیان با وضعی شدید آغاز گردید و علت آنهم این بود که مسیحیان زیر بار پرستش امپراطوران نمیرفتند. در دوره‌های اغتشاش و بی‌نظمی قرن سوم و اوایل قرن چهارم مسیحیان شدیدترین

آزارها و سخت‌ترین مصائب را تحمل کردند و رومیان هر گونه شکنجه و آزاری را که بشر می‌توانست اختراع کند درباره آنها بکار بردند اما نتیجه هم نگرفتند. در دوران شکوه و عظمت رم در عهد امپراطوری مردمانی بودند که زندگانی را بارگرانی بردوش میدیدند و دل‌خوشی از زندگانی نداشتند و عده این قبیل اشخاص در ادواری نظمی و انحطاط رم طبیعتاً افزایش یافت. این اشخاص وقتی میدیدند که شهدای مسیحی با چه آرامش خاطر و انبساط روحی مرگ را بخاطر ایمان و عقیده خود استقبال میکنند با نظر تکریم و احترام بآنها مینگریستند و کم‌کم بآئین آنها می‌گریزدند و طولی نکشید که بواسطه کثرت روزافزون عده آنها امپراطوران ناگزیر شدند دست از آزار و شدت عمل خود بکشند.

گالریوس در سال ۳۱۱ مجبور شد همان حقوقی را که سایر مذاهب داشتند بمسیحیان تفویض نماید و در سال ۳۱۳ کنستانتین بامیل و طیب خاطر بموجب منشور میلان همین حقوق را مجدداً درباره آنها بر رسمیت شناخت.

مسیحیت یگانه مذهب رسمی میشود: با همه اهمیت و نفوذی که مسیحیت در امپراطوری رم داشت معیناً این مذهب یکی از چند دیانت متداول در عهد امپراطوری بود و رسمیتی نداشت. برای نخستین بار در عهد تئودوزیوس مذهب عیسوی دیانت رسمی امپراطوری شناخته شد ولی باید دانست که از این تاریخ بعد هر چه بر تعداد عیسویان افزوده میشد از کیفیت مذهبی آنها کاسته میشد باین معنی که جمع کثیری رسماً قبول مسیحیت کرده بودند ولی توجهی بتعالیم عیسی نداشتند و ابداً حاضر نبودند در راه مذهب خود فداکاری یا ایثار نفس کنند. این جماعت بظاهر قوانین مسیحیت را انجام میدادند ولی در باطن همان خدایان قدیمی خویش را میپرستیدند ولی با همه این احوال پس از آنکه امپراطوری رم در قرن پنجم تجزیه شد دین مسیح تأثیرات عمیقی در زندگانی اکثریت مردم کرده بود.

چرا رم مرکز کلیساهای عالم غرب شد: چندین دلیل وجود داشت که اسقف رم سمت ریاست کلیساهای عالم غرب را یافت: اول آنکه عیسویان معتقد بودند کلیسای رم را پطرس حواری تأسیس کرده است و بطوریکه میدانیم اجازه تأسیس کلیسا از طرف

عیسی باو داده شده بود دویم آنکه بسیاری از اساقفه اولیه رم مردمانی بسیار توانا بودند و در حینی که دولت امپراطوری روم بتلاشی و تجزیه میرفت آنها با حزم و تدبیر خود شهر رم را از اغتشاش و ناامنی برکنار نگاهداشتند. سوم آنکه اساقفه رم عده زیادی مبلغ و کشیش نیز باطراف و اکناف فرستادند و آنها بانهایت جدیت در تبلیغ مردم اروپا کوشیدند. چهارم آنکه دنیای غرب در طی قرنهای متمادی رم را بعنوان قائم و پیشوای خود شناخته بود و این موضوع عادت ثانوی اوشده بود. بنابراین مقدمات کلیسای مسیحیت در سده ۵۰۰ میلادی در دنیای مدیترانه مستقر گردید و لی تازه وظایف بسیار خطیر و دشواری بر عهده آن بود که باید در همه جهان و مخصوصاً در غرب انجام دهد. در فصول آینده خواهیم دید که این وظایف چگونه انجام گرفت.

مرانه قرون وسطی (از پانصد تا هزار و پانصد میلادی)

Vol.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

فصل یازدهم

تفصیل حوادثی که در يك دوره طولانی آشفته‌گی و بی‌نظمی رخ داده است

۱- پیش آمدی که بخیر گذشت

توسعه امپراطوری بسمت مغرب: در حوالی سال پانصد میلادی در نواحی غربی امپراطوری روم چند ملیون افرادی بودند که دانسته و ندانسته وارث و علمدار تمدن و فرهنگ یونان و فلسطین و رم بودند. در همان حین عده معدودی از قبایل توتن یا ژرمن در آنجا بودند که اصلاً بوئی از تمدن و فرهنگ نبرده و در مراحل بدوی زندگی میزیستند. این اقوام بر نواحی مذکور مسلط و مستولی بودند اما تکلیف خود را نمیدانستند و تا آنوقت مسئولیت اداره کردن امپراطوری عظیمی را که در حال تجزیه و تلاشی بود بعهده نداشتند. فرضاً هم که دستگاه این دولت مرتب بود تازه آنها از عهده اداره کردن آن بر نمیآمدند تا چه رسد باین زمان که مثل ماشینی فرسوده از کار افتاده بود و حال آنها درست باین میماند که از يك دهاتی بیسوادی توقع داشته باشیم کارخانه خراب شده برقی را از نو درست کند و راه بیندازد. راست است که این اقوام از عهده اداره کردن دستگاه بر نمیآمدند اما مع هذا چاره نداشتند جز آنکه راهی پیدا کنند و وسیله آن امور کشور خود را بگردانند زیرا در هیچ مرحله‌ای از مراحل دنیا در جای خودش بيك حال ساکن نمیماند. این مشکل را آئین مسیحیت برای آنها حل کرد و راهی بدست آنها داد که بدان وسیله کاری بکنند.

شرق و غرب همچنان از هم جدا ماندند: چنانکه دیدیم در آخر قرن پنجم میلادی اروپای غربی در حال خرابی و اضمحلال بود اما چون قبل از آن تاریخ هم مکرر اتفاق افتاده بود که اروپا بحال انحطاط و خرابی میافتاد و بعد بدست امپراطورانی مدبر چون دیو کلیسین یا کنستانتین اصلاح میشده بدینجهت امید میرفت که این بار هم وضع امپراطوری سروسامانی بگیرد و اروپا دوباره آغاز حیات کند اتفاقاً هم در قرن

ششم چنین احتمالی قریب الوقوع شد زیرا ژوستین امپراطور رم شرقی که از ۵۳۷ تا ۵۶۵ سلطنت میکرد شبه جزیره ایتالیا و قسمتی از اسپانیا و شمال آفریقا را مجدداً متصرف شد و تحت اداره واحد در آورد ولی دوران این فتوحات کوتاه بود و دیری نگذشت که دوباره امپراطوری رم بحال تجزیه افتاد چنانکه هنوز قرن مزبور بآخر نرسیده بود که شبه جزیره ایتالیا تماماً بدست طوایف لمبارد فتح گردید.

با این کیفیت آنچه از قرائن بر میآید اروپای غربی در حال تجزیه قطعی بود و چنان استنباط میشود که هر يك از نواحی آن استقلال جداگانه یافته و مدنیته مستقل از برای خود ایجاد نمایند لیکن این تجزیه معنوی حاصل نشد و علت آنهم وجود آئین مسیحیت بود که به نیروی مذهبی خود اجزاء پراکنده اروپای غربی را بهم متصل و مربوط ساخت.

نخستین فتح بزرگ مسیحیت در خارج ایتالیا: در حوالی قرن پنجم میلادی قریب یکصد سال بود که آئین مسیحیت دین رسمی امپراطوری روم شده بود و از آن پس بزرگترین فتحی که مسیحیت در میان طوایف مهاجم کرد این بود که کلویس (لویس) پادشاه فرانکها قبول آئین مسیح کرد و عده زیادی از اتباع او نیز باین دین گرویدند. این واقعه تأثیر بسیار عمیقی هم از برای فرانکها داشت و هم از برای پاپ در رم زیرا از این پس نیروی ایندو بایکدیگر همآهنگ شد و اروپای غربی را تحت تسلط و استیلای خویش درآوردند.

گریگوری بزرگ: گریگوری اول معروف به بزرگ که از ۵۹۰ تا ۶۰۴ سمت پاپی داشت یکی از بزرگترین پاپهائی است که عالم مسیحیت تا کنون بخود دیده است. وی از يك خانواده متمول و اشرافی رم متولد شده و تحصیلات خود را در رشته حقوق پایان رسانده بود و پس از آنکه مدتی شاغل مقامات مهم دولتی بود بخدمت کلیسا درآمد و از آن تاریخ ببعد وجود خود را وقف خدمت مسیحیت کرد و آنچه ثروت و تمول بمیراث برده بود صرف پیشرفت این آئین کرد و در سرتاسر ایتالیا کلیساها و دیرها دائر نمود و خود نیز در یکی از آنها به عبادت پرداخت. لیکن گریگوری بزرگتر از آن بود که در دیری به گمنامی زیست کند و در سال ۵۹۰ بسمت پاپ انتخاب گردید و

وی نخستین کسی است که در مسیحیت این سمت را احراز نموده است .
ظهور دیانت جدید سامی: در تاریخی که گریگوری وفات یافت در یکی از نقاط دور افتاده مشرق یعنی عربستان واقعه‌ای ظهور کرد که دیر یا زود اثرات آن به همه جای اروپا نیز سرایت کرد و این گفته معروف با بایبئات رسید که « محال است در یک نقطه دنیا واقعه رخ دهد و نقاط دیگر از اثرات آن مصون بمانند ». این واقعه عبارت از آن بود که حضرت محمد در مکه شروع بتعلیم دیانت اسلام کرد (در حوالی ۵۷۰ تا ۶۳۲ میلادی) و در یک موقع رواج و پیشرفت آئین مزبور بقدری سریع بود که چیزی نمانده بود عالم مسیحیت را با انضمام پاپ و مقرر حکومت آن یکباره از بین ببرد .

خانواده حضرت محمد از نجبا و محترمین مکه بودند و حضرت محمد بوسیله ازدواج بایکی از زنان متشخص و متمول عرب بر شهرت و اعتبار خود افزود . محمد مردی فوق العاده متدین و مومن بوجود پروردگار عالم بود و در تعالیم خود مردم را بپرستش خدای یگانه دعوت میکرد و آنها را به یگانگی و برادری و دستگیری از مستمندان و دادن صدقات ترغیب مینمود و بانها میآموخت که از تقصیر کسانی که بانها بدی میکنند بگذرند و در زندگانی روزانه خود شرط انصاف و مروت و خداشناسی را رعایت نمایند . تعالیم مذهبی محمد در قرآن جمع آوری شده است و قرآن کتاب مقدس مسلمانان است .

حضرت محمد نیز مانند هر رسول دیگری که آیات جدید میآورد مورد حمله و تعرض مخالفین قرار گرفت و ناچار از مکه بمدینه مهاجرت نمود . این هجرت در سال ۶۲۲ میلادی واقع شد و سال آن مبدأ تاریخ مسلمانان میباشد . در مدینه بر عده پیروان حضرت محمد افزوده شد و قدرت آنرا یافتند که دوباره مکه را فتح کنند .

رواج و توسعه مذهب اسلام : چون مسلمین در مکه مستقر گردیدند شروع نمودند بحمله بدولت رم شرقی یا دولت بیزانس . حضرت محمد در تاریخ ۶۳۲ وفات یافت و جانشینان او با سرعتی حیرت آور به ترویج و توسعه دیانت اسلام پرداختند . در عرض دوازده سال تمام ایران در مشرق و کلیه اراضی واقع در « هلال حاصلخیز » در شمال

و خاک مصر در مغرب فتح گردید و سرحدات دولت بیزانس از طرف مشرق انقدر عقب رانده شد تا منحصر بر سرزمینهای مجاور آسیای صغیر گردید.

در سمت مغرب متوقف گردیدند: پیشرفت اعراب در سمت مغرب همچنان ادامه داشت تا تقریباً یکصد سال پس از وفات محمد تمامی شمال افریقا و قسمت اعظم اسپانی و قسمتی از خاک فرانسه بتصرف آنها در آمد و علامت هلال بر سرتاسر این کشورهای وسیع باهتزاز در آمد و چیزی نمانده بود که مسلمین بر تمام خاک اروپا دست یابند و آنرا متصرف شوند لیکن در سال ۷۳۲ شارل مارتل در جنگ «تور» آنها را شکست داد و مانع ادامه پیشروی آنها در اروپا گردید.

شارل مارتل رئیس کایی یا حاجب و سالار دربار سلاطین فرانک بود و پس از این فتح خانواده او چنان قوت گرفتند که آخر سر پسر او پنه بین پادشاه فرانک را از سلطنت خلع نمود و خود بجای او بر تخت نشست. (۷۵۱ میلادی)

(۱) اعراب پس از آنکه از فرانسه اخراج شدند در اسپانیا توقف نمودند و در آنجا طرح مدنیته چنان عظیم و درخشان ریختند که نظیر آن تا آنوقت در سراسر دنیای مسیحیت دیده نشده بود.

۲ - پاپا و سلاطین فرانک

پاپ صاحب املاک و اراضی میشود: وضع پاپ در ایتالیا آنطوریکه باید ثابت و مستقر نبود زیرا طوایف لمبارد پیوسته با او سر معارضه داشتند و هر لحظه قصد تسخیر شهر رم را میکردند. چون امپراطور شرقی کمکی نمیتوانست بکند پاپ از پنه پادشاه فرانکها استمداد طلبید و وی لمبارد ها را از مرکز ایتالیا اخراج کرد و اراضی و سرزمین های آنانرا تسلیم پاپ نمود.

امپراطوری جدید غرب: پسر پنه پین موسوم به شارلمانی (۷۶۸ تا ۸۱۴) دامنه متصرفات خود را در اروپا توسعه داد و علاوه بر اسپانیا قسمت اعظم خاک آلمان امروزی و

(۱) سلسله اولی پادشاهان فرانسه که کلویس یا لوئیس آنرا تاسیس کرده بود بنام مرو و نژیان معروف است و پس از آن سلسله کارو نژیان بر سلطنت رسید و اسم این سلسله مشتق است از اسم شارلمانی و یا شارل بزرگ.

بیش از نیمی از ایتالیا را ضمیمه متصرفات خود ساخت و عظمت امپراطوری قدیم رم را تجدید کرد. بهمین جهت در سال ۸۰۰ میلادی هنگامیکه شارلمانی در روز تولد مسیح در کلیسای سن پیر زانورده و بدعا و مناجات مشغول بود پاپ لئون سویم تاج سلطنت را بسراونهاد و او را بنام «امپراطور رومیان» خطاب کرد. پسر و نواده شارلمانی نیز بعد از او بهمین ترتیب تاج گذاری کردند و از آن پس مرسوم شد که سلاطین و امپراطوران تا از طرف پاپ تاج گذاری نمیشدند سلطنت آنها رسمی تلقی نمیگردید.

شارلمانی : شارلمانی نخستین پادشاه بزرگی است که در دوره مدنیت جدید مغرب یعنی مدنیته که بر خرابه های تمدن رومی ایجاد گردیده بود بر پا خاسته است. وی قدرت و استیلای خود را بوسیله شمشیر بسط میداد و بدیهی است در آن روز گاران وسیله مؤثر دیگری هم از برای این مقصود در دست نبود و بهمین وسیله هم بود که شارلمانی موفق گردید تمدنی را که در فرانسه ایجاد شده بود به قسمتی از خاک آلمان هم منتقل سازد (۱) کشیشان و واعظان در عقب قشون حرکت میکردند و اقوام مغلوبه را بدین مسیح تبلیغ مینمودند. در هر ایالتی عده کلیسا و دیر راهبان تاسیس گردید و در این مراکز بود که نور علم و دانش میتابید و هر چند تابش این نور قابل مقایسه با آنچه در مشرق میتابید نبود (چنانکه بعداً خواهیم دید) ولی نسبت با آنچه که تابحال در این نواحی تابیده بود قابل مقایسه نبود.

فرهنگ در غرب : اگر بخواهید بدانید فرانکها در انتشار فرهنگ و مدنیت چه سهمی داشته اند کافی است که بدانید کشیشها و طبقه روحانیون یگانه کسانی بودند که در آن ایام سواد داشتند و تازه سواد آنها بهمین اندازه بود که ادعیه کلیسا را به لاتین ادا میکردند بدون آنکه معنی آنرا بفهمند. وقتی شارلمانی خواست در قصر خود در اکس لاشاپل مدرسه تاسیس کند مجبور شد معلم از برای آنجا از خارج بیاورد و حتی رئیس

(۱) شارلمانی تنها کسی است که توانسته است حکومت واحدی در فرانسه و آلمان برقرار نماید هر چند دوره این حکومت واحد هم بیش از ۵۰ سال دوام نیاورد. پس از آن مدت هزار سال گذشت تا باز ناپلئون ظهور کرد و این دو کشور را تحت لوای واحد درآورد اما این دفعه هم این کار بیش از ده سال بطول نیا نجامید و از آن پس مسلم گردید که محال است این دو کشور بزور شمشیر با هم متحد شوند مگر آنکه مصالح هر دو اقتضا نماید که از راه صلح و صفا بهم نزدیک گردند.

امیر اطوری رومی و ژرمنی و شارلمانی

آنجا راهم از انگلستان دعوت کرد در صورتیکه تمدن انگلیسی در آنوقت خیلی جواثر
وتازه کارتر از تمدن فرانسه بود.

شارلمانی شخصاً بامرفهنگ توجه وعلاقه مخصوص داشت وخود اوزبان لاتینی
رافراگرفت ودرسرتاسر کشور وسیع خود به کشیشان وروحانیون تاکید میگرد
که مدارسی دائر کنند و به تربیت مردم پردازند لیکن نتیجه کاملی از تاکیدات او حاصل
نشد زیرا بلافاصله پس از فوت او امپراطوری وسیعش تجزیه وتقسیم شد و دوباره اروپای
غربی در یک دوره طولانی بی نظمی وظلمت فرورفت. پیش از آنکه به شرح اوضاع این
دوره پردازیم بی مناسبت نیست وضع تمدن اروپای مسیحی را با وضع مدنیت مسلمین
در شرق اندکی بسنجیم.

✕ **فرهنگ و تمدن در سرزمین هزارویکشب:** در زمان شارلمانی خلیفه مسلمین در
شرق هارون الرشید بود (از ۷۸۹ تا ۸۰۹ خلافت داشت) و این خلیفه همانست که اکثر
قصه های الفلیله درباره او و دربارش گفته گو میکند. بغدادی پایتخت خلافت هارون -
الرشید مرکز تجارتی بزرگ و ثروتمندی بود که در آنجا بازرگانان شرقی حریر چینی و
ادویه هندی را با کالاهای تجارتی معاوضه میکردند. دربار هارون مرکز علوم ومعارف
بشمار میرفت و در همان حینیکه شارلمانی سرتاسر اروپای غربی را در پی معلم و مدرس از
برای مدرسه خصوصی خود جستجو میکرد در دربار خلیفه علمای بزرگی بودند که نه تنها
علوم وفلسفه یونانی را نیک میدانستند بلکه خود نیز مباحث جدیدی بر آن افزوده بودند
و مخصوصاً در ریاضیات و طب اکتشافاتی کرده بودند که تمدن امروزی ما هم مرهون
آنهاست.

۳- دوره جدید آشفته گی وظلمت

عواملی که آراهش اروپا را بهم میزد: اروپا در طی قرن نهم باز بدوران
تازه از آشفته گی وظلمات فرورفت و علت آنهم تهاجمات بود که از نواحی متعدد بسوی
آن میشد. طوایف ماگیار از آسیا بجاگه های هنگری سرازیر شده (اعقاب آنها هنوز

در آنجا حکومت میکنند) و از آنجا بداخل خاک ایتالیا و فرانسه هجوم بردند. در حوضه مدیترانه ساراسن‌ها (یا اعراب مسلم) بتاخت و تازپرداختند و در سیسیل و جنوب ایتالیا رحل اقامت افکندند. اما از همه این مهاجمات وحشتناکتر و مخرب‌تر حمله طوایف وایکینگ یا بومیان غیر مسیحی اسکاندیناوی بخاک اروپا بود که عدّه از آنها از راه بالتیک بروسیه رفتند و در نواحی نوگرو و کیف ساکن شدند و جمعی دیگر بجزایر بریتانیا و سواحل غربی فرانسه حمله بردند. خلاصه اروپا در این دوره مجدداً بهمان وضع آشفته و تاریک اوایل قرون وسطی بازگشت نمود.

ملوک الطوائفی : همینکه دولتهای مرکزی ضعیف شدند و از عهده نگاهداری کشور بر نیامدند مالکین بزرگی ظهور کردند که بر اراضی وسیعی حکومت محلی داشتند منتها همه آنها بر حسب ظاهر خود را خدمتگزار یا مأمور شخص شاه مینامیدند اما باید دانست که این خدمتگزاری جز حفظ ظاهر سیاسی چیز دیگری نبوده است. ملاکین عمده در واقع مالک زمین نبودند بلکه حافظ و اجاره دار آن بودند و مادام که وظایف اجاره داری خود را انجام میدادند و مالیاتهای مقرر را میپرداختند همچنان بر سر املاک خود باقی میماندند. این ملاکین بنام (واسال) موسوم بودند و مالک اصلی زمین بصورت ظاهر شخص شاه بود اما شاه بهمین عنوان ظاهری دلخوش بود و تنها جائی که حرف او نفوذ داشت در قلمرو املاک شخصی خود او بود و گاهی هم اتفاق میافتاد که املاک او خیلی کوچکترا از املاک واسالهای او بود.

واسالهایی که املاک را مستقیماً از شاه میگرفتند معروف به اجاره دار کل بودند و چون بتدریج بوسعیت املاک آنها افزوده میشد و از عهده اداره کردن آن بشخصه بر نمیآمدند ناگزیر آنها هم واسالهایی میگرفتند که بنام اجاره دار جزء موسوم بودند و این اجاره داران جزء نیز بنوبه خود واسالها و اجاره داران جزء تری داشتند.

حقوق و وظایف : ملکی که در تصرف واسال ها بود بنام (فیف) نامیده میشد. واسالها در مقابل گرفتن این املاک متعهد میشدند که در مواقع ضرورت برای پادشاه بجنگند (۱) و هر وقت لازم باشد رأی و مشورت در کار او بدهند و بعلاوه در موارد زیر مالیاتهایی باو تقدیم کنند :

وقتی پادشاه مجبور میشد پادشاه دیگری خراج و جزیه بدهد - وقتی پسر بزرگ شاه بمنصب شوالیه نائل میشد - وقتی دختر بزرگ شاه ازدواج میکرد . واسالها برای اثبات آنکه تعهدات خود را کاملاً انجام خواهند داد در مقابل پادشاه سوگند یاد میکردند و اظهار بیعت مینمودند بدینمعنی که در مقابل او زانو میزدند و قسم میخوردند که پیوسته فرمانبردار او باشند . پادشاه نیز در مقابل متعهد بود که از واسالها حمایت نماید اما اغلب قدرت واسالها بجائی میرسید که شخص شاه احتیاج به حمایت آنها پیدا میکرد !

يك مالك عمده : از قدیم الايام مردم اراضی و املاك وسیعی به کلیسا هدیه کرده بودند و باینجهت کلیسا در این ایام بزرگترین مالك زمین در اروپا بشمار میرفت . در زمان شارلمانی (حوالی ۸۰۰ میلادی) تقریباً ثلث مساحت فرانسه در تصرف کلیسا بود و در هر کشوری که اصول ملوک الطوائفی مجری بود املاك کلیسا نیز تابع همان مقررات ملوک الطوائفی میگردد یعنی کشیشها و روحانیون نیز مانند دوک ها و نجبا و سایر مالکین عمده زمین جزو واسالها بشمار میرفتند و همان تکالیف و وظایف را بعهده داشتند .

امپراطوری مقدس آلمان : با آنکه امپراطوری روم منقرض شده بود معیناً فکر امپراطوری همچنان در سرها باقی بود چنانکه يك قرن بعد او تو - دوک ساکسونی - از جانب پاپ بعنوان امپراطور شناخته شد و در سال ۹۶۲ تاج گذاری کرد و بعدها بنام او کبیر نامیده شد . امپراطوری او مدت هزار سال دوام آورد (تا ۱۸۰۶) ولی البته هرگز بپای قدرت و وحدت امپراطوری روم نرسید و با آنکه اسماً همه اروپا در قلمرو این امپراطوری بود معذلك امپراطور هرگز خارج از حدود خاک آلمان نفوذ و قدرتی نداشت و حتی در داخل آلمان هم قدرت کامل او منحصر باملاك شخصیش بود .

امپراطور و مقامات مذهبی : او تو و جانشینان او در انتخاب پاپ مداخله علنی میکردند و حتی گاهی پاپ را نیز مثل سایر مقامات دولتی خودشان منصوب مینمودند و لازم بتذکار نیست که با این کیفیت همه کشیشان و اساقفه و سایر مناصب روحانی در داخله خاک آلمان صرفاً از طرف امپراطور انتخاب میشدند .

بالاخره مابین هانری چهارم پادشاه آلمان و پاپ گرگوری هفتم که یکی از مشاهیر پاپهای قرون وسطی است بر سر اختیارات کلیسا جنگ و نزاع سخت در گرفت. هانری حاضر نبود تقاضاهای سنگین گریگوری را بپذیرد و اسقف های آلمانی هم که از طرف شاه انتخاب شده و دل خوشی از اصلاحات گریگوری در امور کلیسا نداشتند از شاه جانب داری کردند و نزاع میان آنها مدتی بطول انجامید و گاهی شاه و گاهی پاپ غلبه داشتند تا عاقبت در سال ۱۱۲۲ میان آنها در روم مصالحه شد و روابط شاه و کلیسا بموجب عهدنامه ورم تعیین و مشخص گردید. مطابق این عهد نامه اختیارات وسیعتری در مورد انتخابات کلیسا به پاپ اعطا شد لیکن شاه این حق را برای خود نگاه داشت که اگر انتخابی برخلاف میل و مصلحت او صورت پذیرد حق داشته باشد از آن انتصاب جلوگیری کند.

۴ - «خواست خداوند است»

يك چیز تازه: همینکه اختلاف میان شاه و کلیسا حل شد نهضت تازه و بیسابقه در سرتاسر اروپا برپا شد که نشان میداد تا چه اندازه کلیسا در فکر و روح مردم تاثیر دارد این نهضت عبارت از يك سلسله قشون کشی است که در تاریخ بنام جنگهای صلیبی موسوم است و مراد و منظور از آن قشون کشی ها این بود که ارض اقدس و نقاط مقدسی را که بستگی به حیات عیسی داشت از دست مسلمین در آورند.

این قشون کشی با چنین دامنه و وسعت بخارج از قاره اروپا و بنواحی دور دست در قرون وسطی چیزی بکلی تازه و بیسابقه بود و علل وقوع آن نیز از این قرار بود: در این موقع یعنی در سال ۱۰۹۶ که نخستین جنگ صلیبی شروع شد سه دولت مستقل و نسبتاً نیرومند در اروپا وجود داشت: یکی امپراطوری مقدس آلمان، دیگری دولت فرانسه و سومی دولت پادشاهی انگلیس (۲) پادشاهان این کشورها و طبقات نجبای آن ثروت بسیاری اندوخته بودند (۳) دیانت مسیح همه افراد اروپای غربی را تحت لوای واحد جمع آورده و يك روح مذهبی در آنها دمیده بود و همه آنها يك قبله مراد داشتند و آنها هم رم بود. باین ملاحظات وقتی الکسیوس امپراطور رم شرقی از پاپ مدد خواست که بر علیه ترکان سلجوقی وارد جنگ شود و آنها را از فلسطین اخراج کند همه اروپا جواب

مساعدا باو داد .

در این زمان پاپ شخصی بود فرانسوی بنام اوربان دویم و همینکه پیام الکسیوس باو رسید شورای مذهبی بزرگی در کلرمونت تشکیل داده عیسویانرا بجهاد بر علیه کفار تحریک کرد . در پایان این شورا حضار مجلس که عبارت از نجبا و اصلا زادگان و کشیشان بود یکصدا فریاد بر آوردند که این جهاد «خواست خداوند است» و صدای این فریاد درسرتاسر اروپا منعکس گردید . از آن تاریخ یکی از مهیجترین و درخشانترین فصول تاریخ اروپا آغاز گردید .

پیشرفت اروپا در سمت مشرق : جنگ صلیبی اول در سال ۱۰۹۶ آغاز گردید و پس سه سال زد و خوردهای خونین بالاخره صلیبیون اورشلیم را فتح کردند و کشوری عیسوی بهمان نام در آنجا تاسیس نمودند لیکن اوضاع چندان بحال آنها مساعد نبود زیرا صلیبیون صدها فرسنگ از موطن خود و از نقطه ای که باید اسلحه و مهمات بآنها برسد دور بودند و اطراف آنها را نیز مسلمین جنگجو احاطه کرده بودند . باز تا مدتی کار مسیحیان بد نبود زیرا مسلمین بین خودشان اختلاف و منازعه داشتند لیکن صد سال که از این مقدمه گذشت سردار رشید و دلاوری بنام صلاح الدین ایوبی ظهور کرد که همه مسلمین را با هم متحد ساخت و در سال ۱۱۸۷ اورشلیم را از صلیبیون پس گرفت .

شکست سه پادشاه : پس از سقوط اورشلیم مجدداً روح جهاد اروپائیان تحریک شد و بفکر گرفتن انتقام افتادند .

در سال ۱۱۸۹ سه نفر از بزرگترین تاجداران اروپا که عبارت بودند از فردریک باربروس یاریش قرمز امپراتور آلمان، فیلیپ دویم پادشاه فرانسه و ریشارد اول پادشاه انگلیس ملقب به شیردل با سپاه بزرگی بجنگ مسلمین شتافتند و این بار همه عیسویان امیدوار بودند که لشکر کفار بالمره مضمحل شود و قدرت مسیحیت در ارض اقدس مستقر گردد اما اتفاقاً ابن بارشکست صلیبیون فاحش تر بود و امیدها مبدل به یاس گردید . امپراتور آلمان که اصلاً بارض اقدس نرسید زیرا در موقع عبور از رودخانه در آسیای صغیر غرق شد . فیلیپ و ریشارد هم که بازحمات زیاد خود را بدانجا رساندند باهم اختلاف پیدا کردند و فیلیپ با اروپا معاودت نمود . ریشارد که تک و تنها مانده بود

و از عهد دشمنی قوی پنجه چون صلاح الدین بر نمی‌آمد ناگزیر با او صلح کرد و بموجب قراردادی که با وی بست اجازه گرفت که عیسویان بزیارت اورشلیم بروند.

استفاده شهرهای ایتالیا از جنگهای صلیبی: تا این تاریخ یگانه کسی که از جنگهای مستمر و متوالی صلیبی منتفع شده بود شهرهای ایتالیا بود زیرا نفرات قشون و مهمات و آذوقه آنها و همچنین زوار و مسافرین متفرقه را اهالی این شهرها حمل و نقل میکردند و از این رهگذر ثروت‌های هنگفت می‌اندوختند. شهرهای مذکور بیشتر از جنگ صلیبی سوم استفاده کردند زیرا در این جنگ میدان منازعات بیشتر در اطراف سوریه بود ولی شهر و نیز که از جنگهای گذشته نیز نفع سرشاری برده بود عمده استفاده خود را از جنگ چهارم صلیبی کرد.

دولت‌های صلیبی

جنگ چهارم را پاپ اینوسان سوم شروع کرد لیکن صلیبیون بجای آنکه مستقیماً بسمت ارض اقدس عزیمت نمایند وارد کشمکشهایی شدند که دو نفر از شاهزادگان یونانی بر سر تاج و تخت امپراطوری بیزانس داشتند و اصلاً مقصد خود یعنی اورشلیم را فراموش کردند. این منازعات که سراسر تاریخچه آن پر از ظلم و ستمگری و خیانتکاری بود موجب رسوائی و بدنامی عالم مسیحیت شد و آخر الامر هم یکی از خود صلیبیون یعنی بالدوین از اهالی فلاندر تاج و تخت بیزانس را تصاحب نمود. وقتی خبر این ماجرا بگوش پاپ رسید از فرط غضب گفت چقدر ناگوار است که این مدافعین دیانت مسیح بجای آنکه شمشیر خود را بروی کفار بکشند آنرا بخون برادران مسیحی خویش آغشته کرده اند!

پایان يك ماجرای بزرگ: امپراطوری بالدوین که بعدها بنام امپراطوری لاتین نامیده شد تا سال ۱۳۶۱ دوام آورد لیکن منافی که از جنگهای صلیبی عاید شهر و نیز شد خیلی بیش از آن ادامه یافت زیرا شهر مزبور قسمت اعظم تجارت مشرق رادر این تاریخ بخود انحصار داده و بسیاری از مراکز مهم تجارتی یونان و سواحل اثره رابه دست گرفته بود.

مسیحیانی که در سوریه مانده بودند یکی پس از دیگری متصرفات خود را از دست دادند تا در سال ۱۲۹۱ آخرین پایگاه آنها که شهر عکا بود از تصرف آنها خارج شد. همه اش ضرر نبود: هر چند صلیبیون در جنگها شکست خوردند و بمنظوری که داشتند دست نیافتند لیکن در عوض فواید دیگری تحصیل کردند. هزاران نفر از اهالی اروپا ماهها و بلکه سالها در کشور های بیگانه زیسته و با آداب و رسوم و فرهنگی تازه آشنا شدند و پس از معاودت بدیار خود شالوده اروپای جدید و مدنیت تازه آنرا ریختند. برای آنکه بهتر با اهمیت تغییراتی که جنگهای صلیبی در اروپا داد واقف شویم لازم است اوضاع اروپا را در تاریخی که جنگهای صلیبی آغاز میشد از نظر بگذرانیم.

۵ - صلیبون از گجا آمده بودند ؟

ملك داری در قرون وسطی : تا اواخر قرون وسطی مردم اروپای غربی بیشتر در دهات زندگی میکردند و شهرنشینی کمتر رایج بود. املاك معمولی خوانین فئودال بنام «مانور» نامیده میشد و وسعت آنها بر حسب قدرت و اهمیت مالك آن تغییر میکرد یعنی از ده هزار جریب بود تا ده برابر این مساحت. زندگی در این املاك یا «مانور»ها در دوره های قرون وسطی کیفیت خاصی داشت و جنبه های دلنشین آن موضوع بسیاری افسانه ها و قصه ها شده است.

اکثر ساکنین این دهات حالت غلامانی را داشتند که متعلق بملك بودند یعنی نمیتوانستند بمیل خود از ملك خارج شوند و همین غلامان یا رعایا اساس و شالوده ملك داری فئودال را تشکیل میدادند زیرا بدون وجود کارگران نگاهداری این املاك غیر مقدور بود. علاوه بر این رعایا، عده ای از کارگران و زارعین آزاد هم در این املاك وجود داشتند که حق داشتند بمیل خود از ده خارج شوند و فقط در مدت اقامت خود در ده مالیات سرانه بصورت نقد یا جنس (مثل غاز و تخم مرغ) بارباب میپرداختند. کشیشی هم معمولا در این املاك بود که بامور مذهبی رعایا رسیدگی میکرد و پیشکاری هم از جانب ارباب گماشته شده بود که امور کلی ده را مواظبت کند.

حقوق و امتیازات: رعایا گذشته از مالیات نقدی و جنسی که بارباب میدادند موظف بودند بیگاری هم از برای او بکنند و مقدار این بیگاری معمولا دو یاسه روز در هفته بود و البته در مواقع ضروری مثل فصل بذرکاری و خرمین ایام اضافی هم بیگاری میدادند. این تعهدات بر حسب عادت و سابقه اجرا میشد و هر گاه اختلافی میان مالك و رعیت رخ میداد رسیدگی آن در دادگاه مخصوص ده که خود مالك یا پیشکار او ریاست آنرا داشتند بعمل میآمد.

منازل رعایا : زندگی رعایای املاك فئودال بسیار سخت و ناگوار بود. منازل آنها عبارت بود از کلبه های گلی که کف آنرا گاهی با حصیر میپوشاندند و گاهی اصلا آن حصیر را هم نداشت. هوا و روشنائی این کلبه ها بوسیله در منحصر بفرد آن داخل میشد و حرارت داخلی آنرا نیز حرارت بدن خود آنها تامین میکرد. رعایا در تمام

مدت عمر استحمام نمیکردند و حتی دست و روی خود را هم نمی شستند ولی از این حیث وضع آنها مشابه حال ارباب و پیشکار او و کشیش ده بود زیرا آنها هم عادت به استحمام نداشتند

لباس آنها : اگر رعایا میخواستند استحمام کنند کار آنها بسیار آسان بود زیرا لباس آنها عبارت از لباده درازی بود که تازانوی آنها میرسید و يك جفت جوراب بلند و يك جفت کفش و اصلاً پوشیدن زیر پیراهنی یا زیر جامه در آن ایام معمول نبود. پارچه لباس آنها معمولاً از پشم بود و بسیار کثیف و آلوده بود و پارچه پنبه در آن ایام هنوز متداول نشده بود. لباس کلیه رعایا منحصر بهمین يك دست بود و زمستان و تابستان و صبح و ظهر و شب با آن حرکت می کردند و شب ها هم با آن می خوابیدند و بطور کلی هرگز آنرا از تن در نمی آوردند و از اینرو میتوان حدس زد که این لباس چه اندازه چرك و آلوده میشد !

غذای آنها : غذای رعایا هم بسادگی لباس و منزل آنها بود. قندهنوز اختراع نشده بود و شربینی آنها منحصر بود به گاهگاه خوردن عسل - سیب زمینی که امروزه قوت غالب رعایای عالم را تشکیل میدهد تا کشف آمریکا در قاره اروپا مجهول بود و بسیاری از سبزیجات امروزی ما را هم اهالی قرون وسطی نداشتند.

گوشت فراوان بود مخصوصاً در فصل زمستان که چون علوفه برای چارپایان نداشتند آنها را ذبح میکردند و گوشت آنها را دود میدادند و یا نمك سود میکردند و هرگاه فاسد و بدبو هم میشد هرگز آنرا دور نمیریختند و از اینقرار رعایای آن عصر معده های بسیار قوی و سالمی داشته اند !

از زمان جنگهای صلیبی ادویه از مشرق با اروپا آمد و مردم از استعمال آن خیلی خوشوقت بودند زیرا طعم و بوی گوشت های فاسد را از میان میبرد. چای و قهوه وجود نداشت و شراب کمیاب بود و در سر تا سر اروپا هم مردم آب کم مینوشیدند و بنا بر این یگانه مشروب آنها آبجو بود. ماده اصلی غذای رعایا مانند غذای سایر فقرا در تمام ازمنه و اعصار نان بود و این نان هم معمولاً سیاه و فطیر و ترش مزه بود.

جنبه خوب زندگی رعایا : در نظر ما که عادت بحرکت دائم کرده ایم طرز زندگی رعایای فتودال عیناً زندگی غلامان و اسرا میآید زیرا این رعایا بزمین بسته بودند و یارای حرکت بجای دیگر نداشتند لیکن باید دانست که در قرون وسطی جنبش و حرکت اساساً اقتضائی نداشت، چون جای دیگری نبود که رعایا بدانجا بروند و اوضاع واحوال همه املاک شبیه یکدیگر بود و شهرهای عسدهای هم وجود نداشت و بنابراین بقول معروف بهر طرف که میرفتند آسمان همان رنگ بود.

در مقابل آنکه رعایا حق خروج از ملک را نداشتند اربابها هم نمیتوانستند آنها را علی رغم میل خودشان ازده اخراج کنند و در واقع اساس سازمانهای فتودال بر این قاعده استوار بوده که دو طرف نسبت بهم تعهداتی داشتند یعنی اگر یکطرف متعهد بود که کاری انجام دهد طرف دیگر هم تعهد داشت که همان کار را از برای او متقابلاً انجام رساند و بنابراین رعایا هم وظایفی داشتند و هم حقوقی.

دورنمای وضع رعایا در دوره ملوک الطوائفی : تا اینجا رؤس مسائل گفتنی راجع بزندگی رعایای قرون وسطی را گفتیم. راست است که رعایا چون جای دیگری نداشتند که بروند از ماندن در ده ارباب خود ناراحت نبودند لیکن اگر حال بهمین منوال ادامه مییافت و سیستم ارباب و رعیت الی الابد باقی میماند دیگر مردمان متعارفی بالمره از حرکت باز میماندند و رعایا با آن وضع و روحیه که داشتند محال بود موفق بایجاد راه آهن و کشتی بخار و اتومبیل و هزاران اختراع دیگر که امروز در نظر ما عادی و معمولی است بشوند. این اختراعات و ترقیات حیرت انگیز احتیاج بانگیزه و محرك خاصی داشت که در اواخر قرون وسطی در اروپا ظهور کرد و این انگیزه همانا طریقه جدید سرمایه داری بود.

مقایسه دورنمای زندگی رعایا در قرون وسطی با زندگی عصر سرمایه داری از اینقرار است : قراردادهائی که در عهد فتودال بین ارباب و رعیت جاری بود چون عموماً از طرف ارباب دیکته و تنظیم میشد چندان نفعی بحال رعایا نداشت و در واقع آنها را بصورت غلامان زرخرید در میآورد. بهترین طرز معیشت رعایا در این دوره حتی از معیشت افراد پیکار در دوره سرمایه داری که از مختصر مزایای بیمه اجتماعی

Handwritten: 11/25

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
 An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
 kept beyond that day.

استفاده میکنند بدتر بود مضافاً بآنکه امراض ساریه و طاعون و وبا و قحطی اکثر آنها را قتل عام میکرد از اینها گذشته رعایای فئودال در زیر آسمان کبود صاحب هیچ چیز نبودند که خودشان یا اولادشان بآن دلبستگی داشته باشند. پدران این رعایا همچنان رعیت بودند و اولاد اولاد آنها ناکزیربایستی رعیت باقی بمانند در صورتیکه امروزه حتی سادهترین کارگران (لااقل در کشور های دموکراسی) همان حقوق و مزایای آزادگان را دارند و میتوانند اطفال خود را بمدارس عمومی بفرستند و در آنجا مجاناً تربیت شوند و اگر استعداد و لیاقتی داشته باشند بمراحل عالییه سیاسی و اقتصادی کشور خود برسند. بدیهی است فرزندان رعایای عهد فئودال هرگز امید چنین توفیق‌هایی را نداشتند.

قلاع قرون وسطی : در دوره های ناامنی و اغتشاش قرون وسطی مردم برای حفاظت خود متوسل به قلاع و استحکاماتی میشدند که بتدریج بر وسعت و عظمت ساختمانهای آن افزوده شده و آداب و مقررات خاصی پیدا کرده بود و امروزه همه این قلاع در نظر ما با داستان ها و افسانه های پهلوانی این ادوار آمیخته است. قلاع مزبور غالباً بر فراز تپه ها یا نقاط مطمئن تری که بهتر بتوانند از آن مدافعه نمایند احداث میشد.

پیدایش ثروت و تجمل : تا سالیان دراز زندگانی در این قلاع بهمان سادگی و حقارت زندگی کلیه رعایا بود لیکن بتدریج که تجارت و بازرگانی توسعه یافت بر ثروت و تجمل این قلاع هم افزوده شد. مالیاتها و بهره های مالکانه که رعایا میپرداختند رفته رفته صرف تهیه البسه فاخر و قلاب دوزیهای ظریف و آرایش در و دیوار طالار بزرگ قلعه گردید و پس از چندی مختصر وسائل آسایش و راحتی نیز در زندگانی قلعه پدید آمد و در این دوره بود که زندگی ساکنین قلعه از حال حیوانی درآمده و مبدل بزندگی آدمیزاد شد.

طرز تربیت در قلعه : ادب و رفتار خوب البته اساس زندگانی را تشکیل نمیدهد ولی باعث محبوبیت صاحب خود در میان مردم میشود و سبب میشود که انسان در غالب امور زندگی خویش توفیق حاصل کند. قسمت عمده تربیت جوانانی که در

قلاع قرون وسطی زندگی میکردند عبارت از همین آداب زندگی و طرز رفتار با دیگران بود.

پسر بچه‌ها تا سن ۸ سالگی در قلعه میماندند و نزد مادر خود آداب معاشرت و ادب و دعا خواندن را میآموختند. سپس بعنوان غلام بچه به قلعه یکی از نجبا سپرده میشدند و در آنجا ارباب قلعه و همسر او تربیت آنها را تکمیل میکردند باین معنی که خانم آداب معاشرت و فرائض مذهبی و همچنین مقدمات خواندن و نوشتن موسیقی را بآنها میآموخت و گاهی نیز بازی شطرنج و سایر سرگرمیها را یاد میگرفت و خود ارباب یا پیشکار او نیز سواری و شمشیربازی بآنها میآموخت و از نوکران او نیز شنا و مشت زنی را یاد میگرفتند.

مصدر و شوالیه: جوانهای مذکور همینکه بسن ۱۵ یا ۱۶ میرسیدند بعنوان مصدر یا محافظ شخصی بخدمت یکی از شوالیه‌ها درمیآمدند و معمولاً مواظب البسه او بودند و رختخواب او را می‌انداختند و اسب او را تیمار میکردند و سلاح او را جلا میدادند و کم‌کم هم با او سوار شده با اسلحه به‌مراه او بچنگ یا شکار میرفتند و چون بسن بیست سالگی میرسیدند تربیت آنها تکمیل میشده و خود آماده نیل بدرجه شوالیه‌گری میشدند.

این طرز تربیت و فراگرفتن مراسم ادب در ابتدا فقط بکار طبقه نجبا میخورد یعنی آنها بودند که این رسوم را رعایت میکردند و در میان رعایا و طبقات پائین‌تر اینگونه آداب و مراسم مرعی نمی‌شد لیکن پس ازدوره جنگ‌های صلیبی که رعایا هم ثروتی اندوختند تأسی به نجبا نمودند و این آداب و رسوم در میان آنها نیز متداول گردید.

برای آنکه تصویر تاریخی ما از دوران قبل از جنگهای صلیبی و بعد از آن بخوبی روشن شود و بدانیم که این جنگها از کجا سرچشمه گرفته است در فصل بعد وضع کلیسیا و کیفیت نفوذ مذهب را در میان طبقات مختلف اروپا شرح میدهیم.

فصل پنجم

دوران رونق و اعتبار کلیسا در قرون وسطی

۱ - يك عامل عمده تربیت و تمدن

پاپها و سلاطین : کلیسای مسیحیت در دوره جنگهای صلیبی و مخصوصاً در

زمان پاپ اینوسان سوم (۱۱۹۸-۱۲۱۶) بدوره عظمت و قدرت خود رسید. در اینجا ما فهرست مانند برخی از مظاهر قدرت کلیسا اشاره میکنیم:

۱- در زمان اینوسان سوم جنگ صلیبی چهارم برپا گردید و در طی آن قسطنطنیه

فتح شد و امپراطوری لاتین در مشرق احداث گردید و بالنتیجه کلیسای شرقی یا کلیسای یونان منضم به کلیسای رومی گردید.

۲- در نزاعی که میان پاپ اینوسان سوم و «جان» پادشاه انگلستان بر سر انتخاب

اسقف کاتربوری رخ داد فتح و غلبه با پاپ بود و پادشاه مجبور شد طوق رقیب پاپ را

بگردن بیندازد و در سلك رعایای او در آید. پاپ مزبور بعدها این پادشاه را از سلك

رعایای خود خارج ساخت و او را از تعهدی که سپرده بود آزاد نمود بشرط آنکه

«ماگنا چارتا» (۱) یا منشور آزادی و مشروطیت را بملت خود بدهد.

۳- پاپ اینوسان سوم فیلیپ اگوستوس دوم پادشاه فرانسه را مجبور نمود زن

خود را که برخلاف اصول و مقررات طلاق گفته بود دوباره بازدواج خود در آورد.

۴- پاپ مذکور وصی و قیم شاهزاده یتیمی بود که بعد ها بنام فردریک دوم بر

تخت امپراطوری آلمان نشست.

بنا بر این در تمام دربارهای اروپا از نروژ گرفته تا سیسیل و از جزایر

بریتانیا گرفته تا دریای اژه قدرت و نفوذ پاپ کار میکرد و هیچکس از حیطة اقتدار

او خارج نبود.

اینوسان یکسال پیش از مرگ خود شورای بزرگی در قصر لاتران (۲) تشکیل داد و هیچ پادشاه و امپراتوری تا آنروز در اروپا نتوانسته بود چنان شورای پر عظمتی مرکب از تمام رجال و تاجداران غرب جمع نماید.

يك امپراطوری واقعی: این نکته بدیهی است که اگر کلیسا مصدر خیر و فایده‌آز برای زندگی مردم اروپا نمی‌بود هرگز چنان قدرت و نفوذی را نمیتوانست بدست آورد. اساساً کلیسا در آن ایام مفهوم دیگری غیر از آنچه ما امروز از آن استنباط میکنیم داشت و فایده آن فقط منحصر باین نبود که مردم در آنجا گرد آیند و بانجام مراسم مذهبی خویش بپردازند بلکه کلیه فعالیت‌های اجتماعی بر محور وجود کلیسا می‌چرخید و در آن ادوار کلیسا همان حال را برای مردم داشت که امروز دولت دارد. املاك و اراضی متعلق به کلیسا در سرتاسر اروپا بقدری وسیع بوده که حتماً میتوان نام آنرا **يك امپراطوری** گذاشت.

نوید رستگاری. چون تعالیم مسیحیت بیشتر بر محور رستگاری آنجهان و نجات روح انسانی دور می‌زند باینجهت در صدر مسیحیت و در تمام دوره‌های قرون وسطی مردم بهمین دلخوشی بآئین مزبور می‌گرویدند زیرا زندگی آنها در منتهای فقر و مسکنت می‌گذشت و چون صاحب هیچگونه دارائی و مایملکی در اینجهان نبودند ناچار دل بآن دنیا می‌بستند و بر رستگاری روح خود علاقه مند میشدند. چنانکه قبلاً نیز اشاره کردیم در دوره ملوك الطوائف وضع اقتصادی مردم عموماً خراب بود و لوازم زندگی از خوراك و پوشاك و امثال آن به عسرت یافت میشد و فقر عمومی رواج داشت بهمین جهت از برای آنکه تاریخ کلیسا بخوبی فهمیده شود باید این نکته را بخاطر سپرد که اساساً کلیسا از ابتدا مظهر فقر بوده است و مردمی که در ابتدا آنرا تاسیس کردند و پیروانی که بعدها در قرون وسطی بآن گرویدند همه فوق العاده فقیر و تنگدست بوده‌اند. این بود که چون در اواخر دوره قرون وسطی عصر فراوانی و نعمت شروع شد و پاره افراد ثروتمند در شهرها بظهور رسیدند کلیسا دیگر نمیتوانست حال خود را با وضع جدید تطبیق دهد و از این حیث دچار زحمت و محذور بسیار گردید.

(۲) Lateran این قصر بعدها خراب شد و فعلاً کلیسائی بهمان نام بجای آن در رم باقی است. (۱)

تشکیلات کلیسا: متصدیان امور کلیسا و اشخاصی که آنرا اداره میکردند معمولاً بنام کلرژ (۱) نامیده میشدند و مردم آنها را چون عضو هیئت علمیه یا روحانیون بودند از قماش دیگری غیر از خودشان محسوب میکردند. طبقات مختلف کلرژ اعم از اسقفان یا کشیشان یا اباء عیسوی همه تابع پاپ اعظم بودند.

۲ - کلیسا و مردم

همه کار مردم با کلیسا سر و کار داشت: در سراسر عالم مسیحیت کلیسا در کلیه کارهای مردم از گهواره گرفته تا گور مداخله داشت: ۱ - تمام طبقات از وضع و شریف و از گدا تا پادشاه تعمیم میشدند و در کلیسا عضو بودند ۲ - پس از آنکه بحد بلوغ میرسیدند همه آنها از طرف کشیش برسمیت شناخته میشدند ۳ - مرتباً در مراسم مذهبی و دعای روزهای یکشنبه کلیسا شرکت میکردند ۴ - معاصی خود را نزد کشیش اعتراف میکردند و آموزش گناه از اومی طلبیدند ۵ - در موقع ازدواج خطبه عقد از طرف کلیسا خوانده میشد ۶ - هنگام وفات باز کشیش بر سر بالین آنها حاضر میشد و هم او اجازه میداد که آنها را در گورستان کلیسا دفن کنند.

علاوه بر این کلیسا در زندگانی اقتصادی مردم نیز مداخله داشت باینمعنی که زحمت رعایا و غلامان را با ایجاد روزهای تعطیل مذهبی کم میکرد. املاک متعلق به کلیسا همیشه جنبه مزرعه نمونه را داشت و رعایای اطراف از طرز کشت و زراعت آن سرمشق میگرفتند. کلیسا در تعدیل قیمتها مداخله عمده داشت و نرخ عادلانه را برای اجناس و محصولات مردم تعیین میکرد و هرگز اجازه نمیداد که صاحبان کالا از نیازمندی مردم سوء استفاده کنند و قیمت زیاد روی اجناس خود بگذارند. همچنین تنزیل پول و ربا خواری را حرام کرد و از این راه کمک زیادی به حاجتمندان و وام خواهان میکرد.

کلیسا و داد گستری: چنانکه مسلم است نخستین احتیاج آدمی مربوط برفع حوائج مادی اوست و انسان پیش از هر چیز سعی میکند غذا و لباس و مسکن از برای خود و عائله اش فراهم آورد ولی پس از آنکه این حوائج رفع گردید بنابر اولین حاجت او امنیت و

عدالت است. تامدتهای مدید قوانین موجود در اقطار مختلف اروپا بقدری کم و غیر کافی بود که اگر کلیسا با قوانین موضوعه خویش در مقام اجرای عدالت بر نمیآمد هر گز اروپائیان روی امن و داد گستری را نمیدیدند. از جمله امور انضباطی را که محاکم کلیسا انجام میدادند دادخواهی بر علیه کشیشان و سایر اعضای هیئت روحانی بود و همچنین امور مربوط با ازدواج و طلاق و وصیت نامه و اموال ماترک مردگان. علاوه بر اینها مشاورین حقوقی و قضائی امرا و سلاطین اکثر از جانب کلیسیا تعیین میشدند. **صلح خداوند:** از جمله کارهای دیگر کلیسا یکی این بود که سعی میکرد حتی المقدور از جنگ و خونریزی دائم در میان امرا و خوانین ملوک الطوائف جلوگیری کند و طریقی که از برای این مقصود بکار میبرد این بود که امراء مذکور را وادار به مراعات صلح خدا میکرد و منظور از صلح خدا این بود که هیچکس حق نداشت از شب دوشنبه تا صبح چهارشنبه و همچنین در ایام عید و تعطیلات مذهبی به جنگ و خونریزی قیام کند.

گذشته از این کلیسا کسانی را که میخواستند در سلك شوالیه ها در آیند ملزم بر عایت پاره قواعد و مقررات مذهبی میکرد که از آن جمله بود اجرای عدالت در باره مظلومین و طرفداری و حمایت از ضعفا و درماندگان و بدین ترتیب کلیسا موفق شده بود که روح سلحشوری مردم عصر خود را در راه خدمتگزاری به حق و عدالت به کار اندازد.

کلیسا: مردمی که در شهر ها یا در نواحی مجاور آن زندگی میکردند پیوسته عالیتترین آثار هنری و ذوقی هنرمندان را در کلیسا های بزرگ می دیدند: حجاریهای عالی-منبت کاری- شیشه های رنگی که نور از درون آن بصدرنگ بداخل مجرا بهامی- تایید- شمعدانها و ظروف نقره و طلای کنده کاری شده و زربفت ها و قلابدوزی های گرانبها که بر روی معبد کلیسا کشیده میشد، خلاصه آنچه از آثار ذوقی و نفائس هنری که بشرفراهم آورده بود در این کلیسا ها پیشگاه خداوند بعنوان نذر و نیاز تقدیم گردیده بود و مردم آنها را بچشم می دیدند.

مناسبات با خارج: کلیه روابط خارجی اروپای غربی با سایر نقاط جهان در

دست پاپ بود یعنی در حقیقت سیاست داخلی اروپا و سیاست خارجی آنرا دستگاه پاپ اداره میکرد. سابقاً اشاره شد که وقتی دولت روم شرقی احتیاج بکمک و تقویت پیدا کرد امپراطور بشخص پاپ متوسل شد نه مثلاً بیادشاه فرانسه یا پادشاه انگلیس. مناسبات فرانسه و انگلیس با پاپ فی المثل شبیه بمناسبات یکی از ایالات متحده آمریکاست با مرکز آن درواشنگتن.

جنبه های بد و خوب : در سازمان وسیعی مثل سازمان کلیسا در قرون وسطی که همه کار آن به دست افراد بشر یعنی افرادی مثل خود ما اداره میشده است هیچ جای تعجب نیست اگر بینیم افراد نا اهل و نابابی هم یافت شده اند. گاهی اتفاق افتاده است که شاغلین مقامات عالیه کلیسا و همچنین اجزاء پائین تر آن خود را لایق احراز این مقامات نشان نداده اند اما اگر ما بخواهیم فقط نظر به مفاسد و معایب کلیسای قرون وسطی داشته باشیم در حق مردم آن عصر ظلم کرده ایم زیرا مثل آن میماند که اولاد و اخلاف ما بعد از هزار سال دیگر ما را فقط از روی اعمال چند سیاستمدار خائن و ناپاک یا از روی چند صاحب کارخانه ظالم و ستمگر که ممکن است امروز در میان جامعه ما وجود داشته باشد قضاوت کنند. گاهی اتفاق افتاده است که افراد ناشایسته و غیر صالحی در دستگاه کلیسا راه یافته و موجب بدنامی آن شده اند اما در عوض عده زیادی از مردان دانشمند و زنان باتقوی نیز در قلمرو آن وجود داشته اند که جز بر اوصواب نرفته اند و پیوسته کوشیده اند که مقصد عالی و مقدس دیانت را بموقع اجرا بگذارند.

سن فرانسیس داسیس (۱) : یکی از مشهورترین رجال کلیسا که نام او در تاریخ به نیکی یاد شده است شخصی است بنام سن فرانسیس از اهالی داسیس واقع در خاک ایتالیا. این شخص معاصر پاپ اینوسان سوم بود و در سن بیست سالگی ناگهان دست از زندگی پراز ناز و نعمت خود شست و بفکر نگاهداری از فقرا و مرضا و رسیدگی بحال آنها افتاد. طولی نکشید که عده دیگر از مردمان متقی و پرهیز کار به او تاسی کردند و در نتیجه جمعیت کشیشان فرانسیسکان تشکیل شد و این جمعیت پیوسته در طریق زهد

و تقوی و در تعالیم مسیح سالک بودند و بهر کجا که میرفتند چون فرشتگان رحمت بنیکی و احسان میپرداختند.

۳- يك تصوير متضاد

وقایع ناگوار : پاپ اینوسان سویم جنک صلیبی چهارم را بر راه انداخت ولی نتیجه که منظور او بود از آن عاید نشد. او میخواست اورشلیم را از چنگ ترکان مسلمان بدر آورد اما صلیبیون بجای این کار قسطنطنیه را از دست پادشاه مسیحی آن گرفتند! با آنکه فیلیپ دویم پادشاه فرانسه با پاپ طلاق زن خود را پس گرفت و او را مجدداً بحاله نکاح در آورد اما در عوض بتوصیه پاپ که گفته بود از متصرفات پادشاه انگلیس در فرانسه دست بردارد و قعی نگذاشت. با آنکه «جان» پادشاه انگلیس در زمره واسالهای پاپ در آمده بود مع هذا نجبای انگلیس حاضر به اطاعت امر پاپ و تبعیت از پادشاه نشدند. و باز با آنکه پاپ اینوسان سویم در زمان صغیری فردريك دویم امپراطور آلمان قیم و وصی او بود مع هذا همینکه فردريك بمرحله بلوغ رسید و به تخت امپراطوری نشست بزرگترین لطمه ها را بدستگاه پاپ وارد آورد.

جنگهای صلیبی باعث ضعف کلیسا شد: جنگهای صلیبی که پاپها خودشان آن

را بر راه انداختند از چند جهت موجبات ضعف و فتور دستگاه کلیسا را فراهم آورد (۱) بسیاری از نجبای دلیر و جنگاوران سلحشور فرانسه و انگلیس که در دیار خود مغل امنیت و آرامش بودند بدنبال صلیبیون از اروپا خارج شدند و پادشاهان این دو مملکت موقع رابه دست آورده در غیاب آنها بساط سلطنت خود را مستقر کردند و بر قدرت و نفوذ خویش افزودند. (۲) این جنگها موجب پیدایش شهرها و توسعه و قدرت آنها گردید و همین موضوع نیز باعث مزید اقتدار پادشاهان شد زیرا بازرگانان و سوداگرانی که در این شهرها اقامت داشتند سلاطین را تقویت میکردند تا آن ها با منکوب کردن نجبا و امر امنیت را برقرار نماید و طرق و شوارع را امن کنند.

(۳) بتدریج که بردامنه تجارت و معاملات افزوده شد تجار شروع به مخالفت

با اصول موضوعه کلیسا که عبارت از «منع تنزیل پول» و رعایت اجرت و قیمت «عادله» بود کردند زیرا میخواستند بهای اجناس و دستمزد کار را بمیل خودشان تعیین کنند و

مطابق اصل کلی « عرضه و تقاضا » هر وقت میزان تقاضا بیشتر از عرضه بود بر قیمت‌های خود بیفزایند و بعلاوه میخواستند پول‌های بیکار خود را بمرابحه بدهند و از تنزیل آن استفاده کنند.

(۴) جنگ‌های صلیبی بر اطلاع وسعه صدر بسیاری از مردم آن زمان افزود باین معنی که صلیبیون در برخورد با مسلمین مشاهده کردند که این قوم با آنکه مسیحی نیستند مع هذا قوانین اخلاقی عالی و صفات حسنه فراوان دارند و بهتر از مسیحیان بآئین و رسوم دینی خود اقتدا میکنند. در نتیجه غالب صلیبیون بمسلمانان بیشتر رغبت پیدا کردند تا به برادران مسیحی خود و این خود موجبات تضعیف کلیسا را در اذهان مردم فراهم نمود.

توسعه فرهنگ نیز موجب ضعف کلیسا شد: چنانکه گفتیم جنگ‌های صلیبی باعث شد که مردم با نظری وسیع تر بدینا بنگرند و بدانند که عالمی فراختر از آنچه آنها در آن زیست میکنند وجود دارد. همچنین دارالعلم‌هایی که در قرن دوازدهم بوجود آمد نظر مردم را نسبت بوسعت زمان نیز گشود و بآنها فهماند که دنیا از خیلی قدیم بر جا مانده است.

تا این زمان مردم اطلاع خیلی کمی از حوادث تاریخ داشتند و اطلاعات آنها از تاریخچه کلیسا و سرگذشت آباء مسیحی در صدر عیسویت تجاوز نمیکرد لیکن در این تاریخ در دارالعلم‌ها شروع بمطالعه شرح احوال و تمدن رومیان و یونانیان قدیم کردند و با نهایت تعجب متوجه شدند که این مردم باستانی بدون کمک کلیسا موفق بایجاد مدنیته گردیده بودند که بمراتب از تمدن خود آنها عظیمتر و درخشانتر بود!

خلاصه بر اثر باز شدن چشم و گوشها و بواسطه ثروتی که از راه تجارت و صناعت عاید مردم شده بود توجه افراد از عوالم مذهبی به عوالم دنیوی معطوف گردید و در این امر یعنی در تجدید مظاهر زندگانی قدما و اقتباس وسایل راحت و رفاه آنها شهرهای ایتالیا پیشقدم شدند زیرا از طرفی از راه تجارت و بازرگانی ثروت فراوانی اندوخته بودند و از طرف دیگر تمام کشور های مسیحی در دنیای غرب مرتباً اموال

و موقوفاتی از برای پاپ‌ها می‌فرستادند و طبیعتاً همه این ثروت‌های بیکران عاید ایتالیا می‌گردید.

بنابر این عوامل متعددی بر علیه سلطه و نفوذ کلیسا در اذهان مردم بکار افتاد و از همه این عوامل دو موضوع بود که ما بعدها بتفصیل درباره آن سخن خواهیم راند: یکی توسعه و پیشرفت تحصیلات عالیه در میان مردم و دیگر ظهور افکار وطنی و ملیت.

چند کلمه در خصوص بحران: بزرگ کردن هر مؤسسه یک چیز است و نگاهداری آن مؤسسه در حال بزرگی چیز دیگریست و حتی غالباً دشوارتر است. هر مؤسسه را که آدمیزاد در این عالم بنیاد می‌نهد پیوسته در حال تغییر است منتهی گاهی رو به بودی و کمال می‌رود و گاهی هم رو به انحطاط و نقصان - در مواقعی که حالت بحرانی در این قبیل مؤسسات رخ می‌دهد باید راه‌گزینی از برای این بحران پیدا کرد والا مثل امپراطوری انگلیس در سال ۱۷۷۶ یا دولت اسپانیا در سال ۱۹۳۶ بحران آن منتهی به انفجار و جنگ‌های داخلی خواهد شد. در امریکا و سایر ممالک دموکراسی نیز اغلب این بحران رخ می‌دهد ولی اثرات انفجاری آن در هر سال یا دو سال یکمرتبه بوسیله تجدید انتخابات خنثی می‌گردد.

کلیسای مسیحیت در قرون وسطی این وسیله را که ما داریم از برای رفع بحران خود نداشت لیکن در عوض متوسل به وسایل دیگری مانند اصلاحات «کوبونی» گردید و بهمان وسایل نیز تا مدت‌ها ارسال تشکیلات خود را بر سرپا نگاهداشت اما در اواخر دوره‌های قرون وسطی متصدیان کلیسا چون شم کافی نداشتند و نتوانستند بموقع از بروز بحران جلوگیری کنند لهذا جنگ‌های داخلی در درون کلیسا در گرفت.

فصل سیزدهم

زندگانی در شهر و آغاز پیشرفت علوم و صنایع در مغرب

۱ - اسپانیا در تحت تسلط اعراب

فواید سفر : در دوره جنگهای صلیبی دهها هزار نفر از مردم اروپا مدتی متمادی در کشورهای بیگانه اقامت کردند و چون بخانه خود باز میگشتند صاحب افکار و نظریات تازه ای میشدند. اینها در طی مسافرت خویش بآداب و رسوم و خانه و لباس جدید و به غذاها و آشامیدنی های تازه آشنا میشدند - در پاره از شهرهای قدیمی مثل قسطنطنیه چشمشان بچنان جلال و شوکت و ثروتی افتاده بود که نظیر آنرا تا آن زمان در عالم خیال هم نمیدیدند - زبانهای تازه شنیده و برخی از آنها را نیز آموخته بودند. حتی از میان آنها کسانی که صاحب تحصیلات عالیه بودند با نهایت تعجب مشاهده کردند که مسلمین «منفور» خیلی بیشتر از خود آن ها «چیز» میدانستند و علم و سواد داشتند !

بدین ترتیب افکار اروپائیان بوسائل عدیده رو بر شد و توسعه گذاشت. صلیبیون در واقع مردم آن عصر را تربیت کردند در حالیکه مجال بود بطریق معمولی در وطن خودشان آنطور تربیت شوند. دامنه رشد فکری و علاقه آنها به اسلوب جدید زندگانی بقدری شده بود که دیگر از زندگی سابق خودشان راضی نبودند (۱). صلیبیون با نقل داستان مشاهدات خود در سرزمین های دور دست زمینه بحث و گفتگوی تازه بدست مردم دادند و بر معلومات عمومی آنها بمقدار کثیری افزودند و بالنتیجه کلیه

(۱) نظیر این واقعه در طی جنگ جهانی اول (۱۹۱۴-۱۹۱۸) اتفاق افتاد که بسیاری از روستائیان و افراد ده نشین امریکائی از اقیانوس گذشته باروپا آمدند و چون شهرهای معتبری مانند پاریس و لندن را دیدند و دیگر حاضر بادامه زندگانی محدود سابق خود نشدند و بشهرها هجوم آوردند. این تصنیف معروف زمان جنگ بهترین نمونه حالت روحی این افراد است «بس از دیدن پاریس بچه ها چطور میتوانند در مزرعه بمانند».

افراد و تمام مؤسسات اروپا از فقیر تا غنی و از باسواد تا بیسواد و از خانه و کلیسا تا مدرسه و دولت همه در تحت تأثیر عمیق این مسافرتها قرار گرفتند.

اما غیر از صلیبیون و ارمغانهایی که آنها از برای اروپا آوردند یک عامل مهم دیگر هم در پیداری اروپائیان و پیشروی آنها بسوی فرهنگ و تمدن تازه موثر بود و آن کشور اسپانیا در زمان تسلط اعراب بود.

خلافت مغرب : اسپانیا در زمان تسلط مسلمین در طی قرن نهم و دهم باعلی درجه ترقی و تمدن خود رسیده بود. (در فصول سابق اشاره کردیم که سایر کشورهای اروپائی در این زمان در چه حال بودند). در آن تاریخ کشور اسپانی از خلافت بغداد جدا شده و خود با انضمام شمال افریقا تشکیل خلافت مستقل قرطبه را داده بود ولی روابط تجارتی و فرهنگی آن با بغداد و دنیای مشرق همچنان برقرار بود.

زندگی اقتصادی : زندگی شهری در اسپانیا بسرعت توسعه یافت و شهرهای آباد در آنجا احداث گردید. قرطبه و تولد دو مرکز عمده تجارت و صنعت بود که از آنجا پارچه های پشمی و ابریشمی و همچنین کاغذ تحریر و مصنوعات چرمی و شیشه بعمل میآید. شمشیر و اسلحه فولادین تولد در تمام خاک اروپا معروفیت یافته بود. املاک آباد و وسیعی در کشور بوجود آمد و در آنجا اسبهای خوب بعمل میآوردند

و طرز زراعت نسبت بسایر نقاط اروپا نیز اصلاح شده و ترقیات کلی کرده بود.

فرهنگ عرب : اعراب آشنائی کامل به مصنفات بعضی از مولفین قدیم یونان داشتند در حالیکه اروپای مسیحی در آن تاریخ از فرهنگ یونانی بکلی بیخبر بود. فیلسوف معروف عرب « ابن رشد » که در سال ۱۱۲۶ در قرطبه متولد شده بود بزرگترین شارح و مفسر ارسطو از بعد از زمان امپراطوری روم محسوب میشد (۱). مسلمین

(۱) قسمت اعظم تالیفات ارسطو دور دنیا را گشته است تا دوباره باروپا آمده است بدین معنی که اول از یونانی به سریانی ترجمه شده و سپس به عربی و بعد از آن بزبان کاستیلی و آخر سر بزبان لاتینی قرون وسطی منتقل گردیده است ! بدیهی است در طی این مسافرت های طولانی متن این تالیفات دستخوش تغییرات و تحولات عجیب و غریب شده است که اگر خود ارسطو آنرا بدین صورت میدید حتماً نمی شناخت ولی بالاخره با وجود همه اغلاط و اشتباهات همین تالیفات پایه و اساس فرهنگ اروپا را تشکیل داد.

(۲) بزرگترین طبیب و فیلسوف مسلمین ابن سیناست (متوفی ۱۰۳۷) تالیفات او که در زمینه طب بقراط و گالن تدوین شده است تا قرن هفدهم میلادی معتبرترین ماخذ طبی اروپا بود و از روی آن تدریس میشد.

مدتها پیش از آنکه اروپائیان دارالعلمی داشته باشند در شهرهای قرطبه و غرناطه و تولد و اشیاییه دارالعلم‌های معتبر داشتند و در قرن دهم بعضی از مسیحیان که طالب حقیقت بودند خود را وارد این دارالعلم‌ها کرده و با مسلمین در سر درس نشستند و بعدها در قرن یازدهم و دوازدهم این رسم در میان عدّه کثیری از مسیحیان معمول گردید که بسر درس مسلمین حاضر شوند.

هر چند قسمت اعظم فرهنگی که اروپای غربی از مسلمین اقتباس کرد همانا تعلیمات حکمای یونان قدیم بود مع هذا خود مسلمین نیز صاحب فرهنگ و معارف مخصوصی بودند و خدماتی که آنها در رشته طب و ریاضیات انجام داده اند در تمدن بشر فراموش نشدنی است. ناگفته نماند که اعداد فعلی را مسلمین با اروپائیان آموختند و هر چند امروزه مسلم شده است که این اعداد را مسلمین خود از هندوها اخذ کرده اند مع هذا آنها بودند که آنها را با اروپا آوردند و اکنون نیز در آنجا معمول است.

اساس اعداد تازه بر صفر استوار شده است باین معنی که این علامت با آنکه بنفسه دارای ارزش نیست مع هذا وقتی آنها را در مقابل ارقام دیگر میگذاریم (۹ - ۸ - ۷ - ۶ - ۵ - ۴ - ۳ - ۲ - ۱) ارزش آنها را زیاد میکند. برای روشن شدن مطلب کافی است که بگوئیم که اگر رومیان میخواستند با اعداد مخصوص خود رقم ۸ را بنویسند باین ترتیب مینوشتند VIII یعنی $۱ + ۱ + ۱ + ۵$ در حالیکه مطابق محاسبه اعراب این رقم میشد ۵۱۱۱ یعنی $۱ + ۱۰ + ۱۰۰ + ۵۰۰۰$.

بوسیله ارقام جدید عربی چهار عمل اصلی یعنی جمع و تفریق و ضرب و تقسیم بی نهایت آسانتر از سابق شد تا جائیکه يك شاگرد مدرسه معمولی امروز راحت تر از ریاضی دانان سابق قادر بحل مسائل ریاضی است. رویهمرفته میتوان گفت دنیا بدون رادیو نمیتوانست بر راحتی زیست کند ولی بدون ارقام زندگی در آن بسیار مشکل بود.

ادبیات و صنایع اسلامی: مسلمین اروپا هم مانند مسلمانان مشرق دارای شعرا و داستان نویسان و تصنیف سازانی بودند که غزلیات عاشقانه و اشعار غذائی میسرودند و جنبه های زیبا و راحت زندگی را توصیف میکردند. در آن هنگام در

سرتاسر اروپا موسیقی و ادبیاتی وجود نداشت و بهمین جهت تصنیفات و آهنگهای مسلمین بسرعت در همه کشورهای اروپائی رواج و شهرت یافت تا بحدی که تروبادورها (یا شعرای غنائی) در فرانسه و مینسنیگرها (یا غزلسرایان) در آلمان از همین تصنیفها و ترانههای مسلمین الهام گرفتند و اشعار و غزلیات خود را میسرودند. مسلمین از حیث معماری نیز در این دوره بسیار از عیسویان جلو بودند و ابنیه عالی و زیبای آنها در همه اروپا نظیر نداشت.

خدمت مسلمین باروپا: مسلمین تا قرن یازدهم میلادی در شبه جزیره اسپانیا تسلط داشتند و از آن تاریخ دو کشور مسیحی اسپانیا و پرتغال شروع به کسب قدرت کردند و تا مدت دو بیست سال زد و خوردهای دائمی در میان آنها و مسلمین برپا بود تا بالاخره در اواسط قرن سیزدهم مسلمین تمام شبه جزیره را تخلیه کردند و فقط ناحیه غرناطه در دست آنها باقی ماند که آنرا هم در سال ۱۴۹۲ از دست دادند و بالمره از صحنه تاریخ اروپا خارج شدند. اما باید دانست که اعراب و مسلمین در بنیان گذاری اروپا و مدنیت درخشانی که از درون تاریکیهای هزاره قرون وسطی بیرون میآمد سهم فراوانی داشتند.

۲ - بازگشت بزندگانی شهری

استقبال مردم اروپا از برای خرید امتعه شرقی: حتی در تاریکترین دورههای تاریخی اروپا روابط تجارتی میان ایتالیا و مشرق برقرار بود زیرا مردم احتیاج پیاره امتعه شرقی از قبیل پارچههای زربفت برای کلیسا و قلابدوزی از برای لباس کشیشان و بخور و کندر و غیره داشتند علت اصلی آنهم این بود که اساساً زندگی شهرنشینی هرگز در ایتالیا مثل کشورهای ماوراءآلپ بالمره از بین نرفته بود. پس از جنگهای صلیبی تقاضای اروپائیان از برای امتعه شرقی فزوننی یافت چه بعد از آنکه صلیبیون و خانوادههای آنها مزه قند و ادویه را چشیدند و البسه حریر و پنبه و ابریشم پوشیدند دیگر بهیچوجه نمیتوانستند چشم از این لذائذ بردارند و تقاضای آنها برای این امتعه روز افزون گردید. تجار نیز از موقع استفاده کرده و نه تنها همه این امتعه را بیازارهای اروپا میروساندند بلکه اجناس

جدیدی نیز از شرق آوردند و در آنجا عرضه میداشتند مثل میوه‌های جدید از قبیل لیمو و زرد آلو یا رنگهای تازه همچون نیل و ارغوانین. کم کم پاره از ارباب صنایع و حرف شروع کردند به تقلید و ساختن امتعه شرقی و در نتیجه تجارت و صنعت در شهرها رونق حاصل کرد و مردم بزرگانی شهری عادت نمودند و شهرهای بزرگ بتدریج احداث گردید. همین پیشرفت‌های کوچک اقتصادی مبنا و شالوده یکی از عظیم‌ترین تحولات تاریخی بشر شد باین معنی که اقتصاد فئودال (ملوک الطوائفی) تبدیل به اصول سرمایه داری امروزی گردید یعنی اقتصاد فراوانی و نعمت جانشین اقتصاد کمیایی و فقر شد.

احداث راهها و شهرهای تازه: با توسعه صنعت و تجارت طبیعتاً احتیاج پیدا میشد که مازاد محصول هر منطقه در منطقه دیگر بفروش برسد اما در ابتدای امر انجام این مقصود بواسطه خرابی راهها بسیار دشوار بود. کم کم همین احتیاج سبب شد که طرق و شوارع خوب و قابل عبور بوجود آید و ضمناً در امنیت آنها هم مراقبت شود و مردم از دهات متفرق بمرکز آبادی‌ها رو کنند و ایجاد شهرهای بزرگ نمایند و در همین شهرها بود که صنعتگران همه در کارهای مربوط بخود شروع بتخصص کردند یکی بکفاشی و دیگری بنساجی و سومی بزین‌سازی و چهارمی بشمع‌دان‌سازی و امثال آن مشغول گردیدند بعبارة آخری هر کس بهر کاری بیشتر راغب بود یا در آن کار تخصص بیشتر داشت بهمان کار و حرفه پرداخت.

بتدریج که این افراد در کار خود تخصص یافتند و وسایل سهل‌تری بدست آوردند که متاع خود را بفروش رسانند طبیعتاً قیمت امتعه آنها تنزل کرده و کم کم در دسترس عموم طبقات قرار گرفت.

این تجار و صنعتگران در واقع پیشاهنگان سرمایه داران امروزی بودند و بر اثر سعی و مجاهدت آنها از طرفی تخصص در رشته‌های صنعتی بحد اعلا رسید و از طرف دیگر راهها و طرق ارتباطی روز بروز تکمیل گردید تا بحدی که امروز در عالم صنعت و تجارت اشیائی بدست فقرا و مردم عادی شهرها میرسد که در قرون وسطی سلاطین و امپراطوران هم از داشتن آنها محروم بودند.

رواج مجدد پول : این سرمایه داران اولیه برای انجام معاملات خود احتیاج بوسیله مبادله داشتند که آسانتر از طریقه تهاثر یا مبادله جنس با جنس قدیم باشد و ضمناً بوسیله آن بتوانند ارزش اجناس خود را از روی آن معلوم کنند. این وسیله مبادله پول بود که هر دو خاصیت را جمع داشت اول آنکه وسیله مبادلات بود (۱) دوم آنکه وسیله تعیین ارزش اجناس بود. در دوره انحطاط و زوال امپراطوری روم پول تقریباً در سرتاسر اروپا از رواج افتاده بود ولی اینک دوباره بجریان افتاده و بسرعت در دنیا بعنوان وسیله مبادله برقرار گردید و هنوز هم تا با امروز بهمان حال رواج و رونق باقی است.

شهرهای ایتالیا : چنانکه اشاره شد زندگی شهری در تمام اروپای غربی بتدریج از بین رفته و فقط در ایتالیا کم و بیش باقی مانده بود بهمین جهت در موقع تجدید شهرنشینی در اروپا شهرهای ایتالیا سمت پیشوائی و شیخوخت سایر بلاد اروپا را داشتند و این حال در تمام دوره قرون وسطی باقی بود، ناگفته نماند که از این میان شهرهای شمالی ایتالیا مثل ونیز و ژن و پیسا و میلان و فلورانس و بسیاری از بلاد دیگر در صف اول شهرهای آباد و معظم اروپا بودند و چنانکه گفتیم عمده استفاده این شهرها در دوره جنگهای صلیبی بعمل آمده بود زیرا بازرگانان آنها واسطه معاملات میان اروپای شمالی و غربی و شرق نزدیک بودند و مثلاً ادویه و داروجات و عطریات و منسوجات نخی و ابریشمی مشرق را از راه تنگه های آلپ و دره رود راین یا از راه جبل طارق با انگلستان و فرانسه و آلمان و هلند میرساندند و از همان راه هم پارچه های پشمی و ماهی و خوراکی دیگر را وارد میکردند.

شهرهای شمالی : در شمال کوه آلپ شهرهای عمده آن ایام همان شهرهائی بودند که امروز هم وجود دارند از قبیل وینه در اطریش، نورنمبرگ و کلنی در آلمان لیون و پاریس در فرانسه و لندن و بریستول در انگلستان. برخی از این شهرها در محل

(۱) پول بخودی خود دارای هیچ فایده و خاصیتی نیست برای فهم این معنی تصور کنید شخص شما با یک کیسه پر از مسکوک در جزیره بی آب و علف بیفتید و بعد از ۲۴ ساعت گرسنگی حاضرید همه آن کیسه را بپهای یک کف نان تسلیم کنید!

آبادیهای سابق رومی و اغلب بر روی خرابه‌های آنها بنا شده و اکثر آنها مراکز کوچکی بودند که بزحمت جمعیت آنها بده هزار نفر میرسید (غیر از لندن و پاریس که شاید کمی بیش از این مقدار جمعیت داشتند) و محلی که هزار نفر جمعیت داشت در آن ایام بمنزله شهر آبادی محسوب میشد.

طبقه جدید تولید کننده : در ابتدای امر، خوانین ملوک الطوائفی اعم از سلاطین یا نجبا یا روحانیون صاحب اختیار مطلق املاک خود و شهرهای مجاور بودند لیکن بتدریج اهالی شهرها بفکر آزادی و استقلال خود افتادند و برای کسب آزادی یا با قوانین مذکور جنگیدند و آزادی را بزور از آنها گرفتند و یا بوسیله پول استقلال شهر خویش را خریدند. از این تاریخ بعد اختیار و اقتدار شهرها بدست بازرگانان افتاد و کمی بعد هم صنعتگران در این اختیارات شریک آنها شدند و بنابراین آزادی فردی که از زمان جمهوریت رم تا این تاریخ از اروپا رخت بر بسته بود دوباره در مغرب شروع بظهور کرد و حتی یکدرجه هم از آزادی سابق بالاتر رفت یعنی آنچه را که خود تولید میکرد میتواند برای خود نگاهدارد و این امر در دنیای قدیم بکلی بیسابقه بوده زیرا تا این تاریخ تولید کنندگان عبارت از طبقه کارگر یعنی غلامان و اسرا بودند و اجازه نداشتند جز مقدار کمی از آنچه را تولید میکردند برای خویش نگاهدارند و بقیه را اربابان آنها و طبقه نجبا مصرف میکردند و عجیب آنکه باین تولید کنندگان هم با نظر تحقیر و انزجار می نگریستند. از این تاریخ بعد بسیاری از نجبای تهی دست با طیب خاطر و با نهایت میل حاضر شدند پسر یا دختر خود را باز دواج با اولاد تجار و صنعتگران ثروتمند که خود از طبقه نجبا نبودند بدهند در حقیقت از این پس تولید کنندگان مقام و موقع محترمی را که پیش از آن فقط مخصوص طبقه مصرف کننده (مثل اربابان قرون وسطی و روحانیون) بوده در جهان احراز کردند.

۴ - موضوعات تازه در زندگی گانی شهری

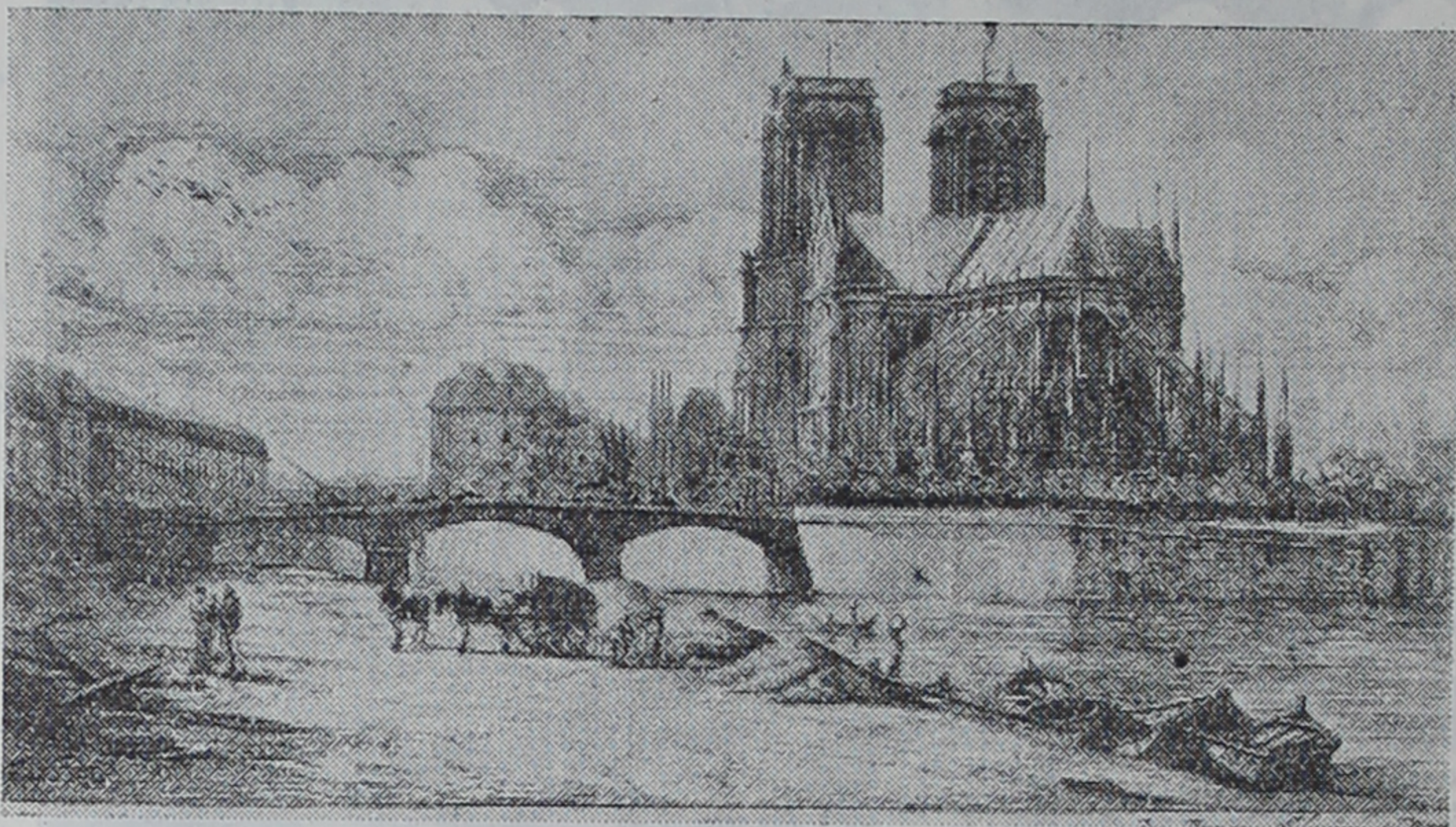
ظهور یک طبقه جدید در اجتماع : این ایام در اجتماع شهرهای اروپا طبقه جدیدی ظهور کرد که وضع آنها بینابین این دو طبقه بودند طبقه‌ای که مصرف میکرد ولی خود تولید نمیکرد (طبقه نجبا) و طبقه‌ای که تولید کننده بود ولی حق مصرف

تولیدات خود را نداشت و فقط بخور و نمیری از ماحصل دسترنجش باو میرسید (طبقه رعایا). این طبقه متوسط در حقیقت طبقه‌ای بود که خود تولید میکرد و خود نیز مصرف مینمود و فرق فاحش آن با طبقه رعایا این بود که محصول کار خود را برای خود نگه میداشت و در مواقع حاجت آنرا مصرف میکرد و هم این طبقه بود که برای نخستین بار دو اصطلاح معروف «مزد» و «منفعت» را در زبانها انداخت.

بعد ها در طی قرون متمادی همین طبقه متوسط یا بعبارة بهتر طبقه سرمایه دار اساس جامعه را تشکیل داده و تا زمان حاضر نیز یگانه طبقه مهم اجتماع محسوب میشود. راست است که اغلب مورخین این طبقه را نادیده انگاشته و در تصنیفات خود ذکری از آنها بمیان نیاورند، اما حقیقت امر آنست که همین طبقه متوسط از تاریخ پیدایش خود پیوسته هسته مرکزی اجتماعات ملل را تشکیل داده و قسمت اعظم سرمایه کشورها نیز در دست آن متمرکز بوده است و بهر ترتیبی که میل کرده است این سرمایه خود را اعم از نقدی یا جنسی بکار انداخته و از آن بسود خود استفاده نموده است.

همین طبقه چون بحفظ وضع خود و ادامه بازرگانی و معاملات خویش علاقمند بوده است، پیوسته جانب سلاطین را گرفته و آنها را در بسط و استقرار قدرت خود و ایجاد امنیت در طرق و شوارع و ایجاد تسهیلات تجارت یاری و معاضدت کرده است. **علاقه جدید فرهنگ:** زندگانی شهری طوری بود که همه طبقات اجتماع از شاهان و شاهزادگان گرفته تا کشیشان و روحانیون و بازرگانان ثروتمند و پبله‌وران دوره گرد و صنعتگران و هنرمندان همه در یک نقطه گرد آمده و بهم نزدیک شده بودند و در نتیجه، وضع زندگانی مردم از آن حالت یکنواخت و بی رنگ و بوی قرون وسطی در آمد و دارای کیفیتی گردید که افراد را به کسب معارف و به تفکر و امیدداشت. همین تحول اجتماعی سبب شد که مدارس روستائی و بعداً هم دارالفنونها بوجود آید و بتدریج که مردم با سواد و درس خوانده می شدند ذوق آنها تألیفات تازه تری غیر از متون خشک فلسفی و مذهبی و لاتین را طلب میکرد و در اثر همین استقبال مردم از تألیفات تازه بود که آثار ادبی همچون «افسانه طلائی» و «رمان گل سرخ» بوجود

آمد و از قرن سیزدهم تا چندین قرن باعث تفریح خاطر مردم شد .
توجه به معماری : زندگانی شهری ذوق معماری را نیز در مردم برانگیخت .
 اتحادیه‌های اصناف در شهرهای بزرگ ابنیه محترم و عالی از برای شهرداری ها ساختند
 و بتدریج که بر ثروت و مکنت افراد افزوده میشد، بازرگانان و اشراف و حتی
 کشیشان خانه‌های اعیانی و راحت از برای خود بنا میکردند. همین قصرهای اشرافی و
 کلیساهای مجلل است که منظره شهرهای قرون وسطی را چنان زیبا و آراسته ساخته
 است که هنوز بمنزله بهترین تفرجگاههای سیاحان و مسافران در اروپا میباشد.

کلیسای نتردام دوپاری

سبك معماری رومانسك و گوتيك (۱) : بهترین آثار معماری قرون وسطی کلیسا
 های آن دوره است . در قرن یازدهم سبك متداول معماری اروپا سبك رومانسك بود
 که طاق گرد و پایه های قطور و دیواره داشت اما عالیتترین نمونه ذوق معماری قرون
 وسطی همانا سبك گوتيك است که هر چند ایتالیائیها در ابتدای امر آنرا نمیپسندیدند
 و از راه تحقیر نام گوتيك (یعنی متعلق به گوت های وحشی که بایتالیا هجوم آورده اند)
 بر آن نهاده بودند اما بالاخره اعتراف بزیبائی آن کردند و خود به تقلید آن پرداختند .
 سبك معماری گوتيك ابتدا در فرانسه رواج یافت و بنابراین بهتر است بنام سبك
 فرانسوی نامیده شود. از خصوصیات سبك گوتيك یکی آنستکه طاقها را در وسط بازویه

(۱) قسمتی از یک کلیسای فرانسوی سبک معماری گوتیک

میزنند و بالنتیجه فشار بر روی پایه‌ها تقسیم میشود و دیگر مجبور نمیشوند جرزه‌ها را خیلی قطورو کلفت بگیرند و جای کافی برای پنجره و در باقی نگذارند.

۴ - پیدایش دارالفنونها

دوره تحول : در قرن یازدهم و دوازدهم تحولی در طرز تربیت و فرهنگ قرون وسطی پدید آمد بدین معنی که تا آن تاریخ معارف مردم عموماً دردست کلیسا بود و کشیشان مردم را طوری تربیت می کردند که بکار خدمت در کلیسا بخورند . تعلیمات در آن دوره عبارت از آموختن مطالبی بود که کلیسا آنها را قبول داشت و ابدأ در این صدد نبودند که محصلین را بتفکر و اندیشه مستقل عادت دهند . در قرن دوازدهم روحیه جدیدی در مردم پدید آمد و این سنت کهنه منسوخ شد و افراد در صدد برآمدند که درباره هر مطلبی شخصاً سؤال و تحقیق کنند .

ابلار : (۱) در قرن دوازدهم مدارس وابسته به کلیسا جانشین مدارس وابسته به دیر و صومعه شد و تربیت مردم از خانقاهها و دیرها به مدارس معمولی منتقل گردید . مهمترین مدرسه وابسته به کلیسا در آن عصر مدرسه نوتر دام درپاریس بود که یکی از بزرگترین دانشمندان و محققین آن عصر یعنی ابلار سمت ریاست آنجا را داشت . ابلار چون آراء متضاد و تناقض گوییهای عجیبی را که در تألیفات آباء مسیحی وجود داشت مشاهده کرد باین نتیجه رسید که پایه و بنیان دانش حکمت شك و تردید است نه قبول و ایمان و برای وصول بسر منزل مقصود چاره جز پرسش مکرر و متوالی نیست .

تعالیم و نظریات ابلار طوری بر پایه استدلال استوار شده بود که نزدیک بود طریق استدلال بر ارکان عقیده و ایمان غلبه کند و آنرا نابود سازد بهمین جهت کلیسا نیز نگران کار خود شد و بفکر افتاد که او نیز از طریق استدلال جواب مردم کنجکاوی چون ابلار را بدهد و با دلیل و منطق آنها را بحقانیت وجود خود مؤمن سازد . این طریق استدلال بآسانی مقدور نبود و ناچار باید مدارس عالیتتری بوجود آید که فکر مردم را تیز کند و آنها را مقید به اقامه منطق و برهان کند . این گونه مدارس بنام

« دارالفنون » موسوم گردید و سرآمد همه علوم که در آنجا تدریس میشد علم الادیان یا حکمت الهی بود، بطوریکه این علم را در آن زمان معمولاً « ملکه علوم » مینامیدند. نخستین مدرسه طب: درحینیکه ابلارد در دارالفنون پاریس تدریس میکرد دو واقعه مهم علمی درایتالیا اتفاق افتاد: یکی آنکه علم طب در جزو علوم متداول درآمد و مردم رسماً در صدد تحصیل آن برآمدند دویم آنکه حقوق نیز در ردیف علوم دیگر در مدارس تدریس گردید. در یک قرن پیش از این تاریخ یعنی در قرن یازدهم شهر سالرنو واقع در جنوب ایتالیا معروفیت بسزائی پیدا کرده بود که از مراکز مهم طبی و بهداشتی آن عصر است و چیزیکه مخصوصاً بر شهرت آن افزوده بود این بود که کنستانتین، یکی از یهودیان دانشمند کارتاژ که در سلاک درویشان مسیحی درآمد بود، در این شهر تدریس علم طب میکرد. پس از او در طول قرن دوازدهم دانشمندان دیگری هم دنباله تعلیمات او را گرفتند و بالنتیجه نخستین مدرسه طب در اروپا بوجود آمد.

نخستین مدرسه حقوق: علم حقوق نخستین بار در شهر « بولونی » در شمال ایتالیا تدریس گردید و در اینجا پاره از دانشمندان راجع به قوانین ژوستین درس میدادند. کم کم طلاب از تمام کشورهای غربی بآنجا رو آوردند و دیری نگذشت که حقوق و قوانین رومی تأثیر عمیقی در زندگانی اروپائیان بخشید. چون قوانین رومی در زمانی تدوین شده بود که قیصر مقام شامخی در امپراطوری رم داشت و قوانین مزبور حقوق و مزایائی از برای او ملحوظ کرده و او را مافوق تمام افراد و مقامات از اشراف و نجبا گرفته تا رجال کلیسا قرار داده بود، لهذا سلاطین اروپا عموماً مردم را تشویق بدخول در مدارس حقوق و فرا گرفتن قوانین رومی میکردند تا بدانوسیله پایه های قدرت خود را تحکیم نمایند و تفوق خویش را بر طبقه روحانیون و مردم دیگر مسلم سازند.

قوانین رومی همچنین بمذاق بازرگانان و سوداگران نیز سازگار بود زیرا اربا خواری و گرانفروشی که از طرف کلیسا ممنوع شده بود بموجب این قوانین آزاد میشد و بهمین جهت طولی نکشید که مسیحیان در تنزیل دادن پول و ربا خواری جانشین یهودیان

شدند و موضوع قیمت عادلۀ اجناس نیز یکباره از میان رفت . چنانکه اشاره کردیم با پیدایش دو علم تازه طب و حقوق شغل و حرفۀ جدیدی نیز در اروپای غربی برای مردم پیدا شد اما باید دانست که تا مدتی این هر دو حرفه وابسته به کلیسا و حوزه روحانیت بود و فقط مدتی بعد از دست آنها خارج شد. با آنکه بسیاری از علما نسبت بآزاد شدن علم طب و حقوق از زیر نفوذ کلیسا از نظر پیشرفت علمی اظهار خوشوقتی میکنند اما در عین حال بعضی هم معتقدند که از نظر اخلاقی و اجتماعی این آزادی مفید بحال طب و حقوق و مخصوصاً حقوق نبوده است.

تاریخچۀ دانشگاههای معتبر : بنابراین در سال ۱۲۰۰ میلادی سه مرکز عمده علم و دانش در اروپا دایر بود، یکی پاریس که بهترین مرکز حکمت الهی بشمار میرفت دویم سالرنو مرکز تدریس علم طب و سوم بولونی مرکز علم حقوق . دانشگاههای دیگر اروپا عموماً از همین مراکز و مخصوصاً از مرکز علمی پاریس یعنی دانشگاه نوتردام که مخصوص علم حقوق بود سرچشمه گرفته است و خلاصۀ تاریخچه آنها از اینقرار میباشد :

محصلین انگلیسی دانشگاه پاریس دانشگاه اکسفورد را تأسیس کردند . محصلین دانشگاه اکسفورد دانشگاه کمبریج را بنیاد نهادند . محصلین کمبریج دانشکده هاروارد را در سال ۱۶۳۶ تأسیس کردند و این دانشکده بعدها در قرن نوزدهم تبدیل به دانشگاه گردید . دانشگاههای دیگر اتازونی نیز همه از روی دانشگاه هاروارد تأسیس شد . دانشگاههای کانادا عموماً بطور مستقیم یا بوسیله اکسفورد و کمبریج از دانشگاه پاریس سر مشق گرفته اند و دانشگاههای امریکای جنوبی کلیۀ از اخلاف دانشگاه اسپانی هستند که آن نیز منشعب از دانشگاه بولونی بوده است .

دانشگاه از چه تشکیل میشود: دانشگاههای اولیه در ابتدا بسیار ساده و ابتدائی بودند و بتدریج رو بر شد و توسعه گذاشتند . استادانی چون ابلاز بدون آنکه اطلاق یا کرسی مخصوصی داشته باشند در هر جا که دستشان میرسید به تعلیم و افاده میپرداختند و طلاب از اطراف دور آنها گرد آمده و بهمان سادگی به تلمذ و استفاده مشغول میشدند

امروز که دستگاه دانشگاهها اینقدر عرض و طول و توسعه یافته است و آنچه آئین نامه و مقررات برای آنها وضع شده است ما يك نکته مهم را از خاطر برده ایم و آن اینکه اساس دانشگاه متشکل از دو دسته اشخاص است یکی معلمین و مدرسين دانشمندی که خود علمی در سینه و شوق تدریسی هم در سر دارند و دویم طالب و محصلینی که طالب معرفت هستند و بقصد کسب علم بدانجا رو می آورند ، باقی هر چه هست ظواهر امر و تشریفات است.

۵- در داخل دانشگاهها چه میگذشت

تحصیلات اسکولاستیک (۱) در تمام دوره قرون وسطی حکمت الهی یگانه رشته مهمی بود که مردم به تحصیل آن همت میگماشتند . طرز تدریس و تعالیم این رشته بنام اسکولاستیک شهرت یافته است و قصد و غرض آن این بود که علم و دین را بهم پیامیزد و یا بعبارة دیگر ایمان و برهان را بهم نزدیک سازد . همین توجه ببحث و استدلال مردم را متوجه حکمت یونان کرد و طریقه استدلال فلاسفه یونانی رواج یافت و در نتیجه اشاعه علوم ریاضی و طبیعی یونانی رفته رفته علاقه و حرارت مردم نسبت بمذهب رو به فتور و کاهش گذاشت . این طرز تدریس در دانشگاهها مقدمه آن شد که قدرت و نفوذ کلیسا در حیات فرهنگی مردم اروپا رو به ضعف گذارد.

تأثیر دانشگاهها در پیشرفت فرهنگ اروپا : هر چند رشته های علوم مختلفی که در دانشگاههای قرون وسطی تدریس میشد به نسبت برنامه دانشگاههای امروزی بسیار محقر و محدود بود معینا همین دانشگاهها تأثیرات شگرفی در پیشرفت فرهنگ اروپا داشتند . چنانکه اشاره کردیم تا این تاریخ یگانه مرکز علم و دانش کلیسا بود که فقط حکمت الهی در آن تدریس میشد لیکن دانشگاهها دو رشته مهم دیگر از علوم یعنی طب و حقوق را نیز بر آن افزودند و در سر تا سر اروپا جماعت کثیری از طلاب و تلامذه را عادت به استدلال و بحث و تدقیق دادند و راه تفکر و بحث بر اصول منطقی را بآنها آموختند و چون زبان لاتین تنها زبان علمی متداول در همه جا بود باینجهت طلاب بر احتی از این دانشگاه بآن دانشگاه مراوده میکردند و بمباحثه و مبادله علمی میپرداختند و هر کدام از خرمن معارف دیگران خوشه

می چیدند و باید اذعان کرد که این روح همکاری و مبادله فرهنگ حتی امروز هم در میان دانشگاه‌های ما وجود ندارد.

از زمان حیات آبلار تا امروز چه بسا سلاطین و تاجداران که آمده‌اند و رفته‌اند و چه خانواده‌های سلطنتی چون تودورها و استوارتها، هابسبورگ‌ها و بوربون‌ها و هوهنزولرن‌ها که منقرض شده‌اند ولی هنوز دانشگاه‌های پاریس و اکسفورد و هایدلبرگ و وین و هاروارد و ییل همچنان باقی و برجا مانده‌اند و چون شمعی درخشان در پیش پای بشریت می‌درخشند.

همه کس سنت طلبه‌گی را رعایت نمی‌کرد: پس از آنکه دانشگاه‌ها توسعه یافتند و تشکیلات آنها کاملتر شد طلاب و محصلین آن از انحصار کسانی که واقعا در پی کسب دانش و طلب حقیقت بودند در آمد و گروه بسیاری از افراد غیر طلبه نیز بمحیط آن پیوستند و در آن ایام هم مانند امروز رفتن به دانشگاه بصورت فریضه اجتماعی در آمد و هر کس میخواست داخل دانشگاه شود فقط برای آن بود که بگوید «دانشگاه» دیده است. زندگی طلبه‌گی در آن اوقات رویهمرفته زندگی خوش و بی مسئولیت-ی بود و اغلب محصلین بشرارت و عربده جوئی میپرداختند و گاهی جنک «جبهه و قبا» (۱) بالا می‌گرفت و بصورت شورش و بلوایی در شهر در می‌آمد. اولیای دانشگاه استقلال کامل در حفظ انتظامات داخلی داشتند و در هر دانشگاهی هم زندان مخصوصی بود که محصلین شرور و سرکش در آن بازداشت میشدند.

محصلین دانشگاه در قدیم هم مثل امروز غالبا طغیان میکردند و بلوا و اغتشاش راه می‌انداختند ولی از این گذشته عادات و رسوم دیگری هم در میان آنها بود که امروز نیز طابق النعل بالنعل همان عادات در میان محصلین دیده میشود یکی از این عادات پول خواستن محصلین از والدین خودشان است که شاید کاغذ زیر که از طرف یکی از طلاب قرون وسطی نوشته شده است امروز هم هنوز کهنه نباشد:

پدر بزرگوار، من با نهایت جدیت در اکسفورد مشغول تحصیلم لیکن بی پولی

(۱) محصلین طب در قرون وسطی جبهه‌های سیاه بلند میپوشیدند تا آنها را از سایر مردم که قبا معمولی میپوشیدند ممتاز بسازد و علامت پیوستگی آنها بکلیسا باشد. بنابراین مقصود از جنک «جبهه و قبا» زد و خورد میان محصلین و مردم کوچه است.

ممانع عمده ترقی و پیشرفت من شده است زیرا پولی را که شما مرحمت فرموده بودید خرج کرده‌ام و اینک نزدیک بدو ماه است که بدون دیناری وجه مانده‌ام. مخارج این شهر گرانست و گذشته از کرایه منزل و مخارج غذا و پوشاک صدها احتیاج دیگر پیدا میشود که نیازمند پول است. پولی که شما مرحمت میکنید تنها تکافوی مخارج اولیه مرا میکند اما آخر من احتیاجات دیگری هم دارم که نمیتوانم همه را بنویسم. با اینوصف من از پیشگاه آن پدر بزرگوار تقاضا میکنم بحال من ترحم فرموده در فکر مساعدت با من باشید و اجازه بدهید با کمک و مرحمت شما کاری را که باین خوبی شروع کرده‌ام پایان برسانم. خود حضرتعالی نیک میدانید که بدون وجود باکوس و سریس، بیچاره اپولون از جوانی خیر ندیده پیر میشود» (۱)!

اما والدین قرون وسطی هم تقریباً همان جوابی را به فرزندان خود مینوشتند که غالب پدران امروزی مینویسند و کشیشان آن دوره هم مانند روحانیون امروزه نسبت به طرز رفتار و سلامت نفس جوانان ابراز نگرانی میکردند. طلاب قرون وسطی هر چند در راه پرورش فکر و معلومات خود میکوشیدند لیکن از حیث آداب اجتماع و طریقه رفتار خیلی وضع خرابی داشتند و اگر بخواهید تصویری از وضع اجتماعی و معاشرت آن دوره در نظرتان مجسم شود دستورهای اخلاقی را که در کتابچه یکی از طلاب قرون وسطی یادداشت شده است ملاحظه کنید:

«صبح‌ها دستتان را بشوئید و اگر مجال کردید بصورتتان هم آب بزنید. در موقع غذا دستمال سفره و درمواقع دیگر دستمال جیب خودتان را بکار ببرید. فقط با سه انگشت غذا بخورید و در موقع جویدن غذا صدا در نیاورید... بعد از غذا دندان‌تان را با چاقو یا با سفره پاک نکنید - کره را با دست روی نان نمالید - در موقع غذا خوردن با رفیقان نجوا نکنید و سر سفره چرت نزنید - روی سفره غذا تف نکنید».

با ملاحظه این دستورها توجه خواهید کرد که آداب و رسوم سر سفره در قرون وسطی بچه صورت نامطلوبی بوده است اما قصد ما از بیان این مطالب آنست

(۱) Bacchus خداوند شراب و Ceres خداوند فراوانی و نعمت و Appoln خداوند شعر و موسیقی.

که نشان بدهیم چگونه دانشگاهها توجه مردم را از عوالم لاهوت و از دنیای دیگر
بزندگان اینجهانی متوجه ساخته است و از همین راه چگونه قدرت کلیسارا تضعیف
کرده است.

۶ - تجدد فنون و عهد عتیق

آتن جدید: با ظهور مجدد و اشاعه زندگی شهری مردم طبیعتاً بفکر فنون و
صنایع افتادند و از این حیث شهرهای ایتالیا پیشآهنگ سایر بلاد اروپا بودند. چنانکه
قبلاً اشاره شد مرکز تلمذ طب و حقوق در دوشهر ایتالیائی سالرنو و بولونی بود و اینک
مرکز کلیه فنون و صنایع ظریفه شهر فلورانس شده بود و بعدها روزگاری رسید که این
شهر جانشین آتن در عهد پریکلس گردید.

در قرن دوازدهم فلورانس بصورت جمهوری مستقلی درآمد و با آنکه قسمت
اعظم اداره امور آن بدست خانواده نجبا و اعیان بود مع هذا اتحادیه اصناف هم قدرت
و نفوذ زیادی داشت و پیوسته در اعمال و افعال نجبانظارت میکرد. بهمین جهت اختلاف
و نزاع دائم در میان این دو طبقه برپا بود و غالباً دامنۀ این منازعات کشیده شده و
بجنگهای داخلی مبدل میگردد. اساسانگی شهری در فلورانس و سایر شهرهای قرون
وسطی هرگز بنظم و آرامش شهرهای امروزی نبوده است.

دانته، دانشمند غیر روحانی: در ربع اخیر قرن سیزدهم یکی از مشاهیر شعرای
جهانی «دانته» در فلورانس قدم بعرضه حیات نهاد (۱۳۲۱-۱۲۶۵ میلادی) و اثر
مشهور او «مضحکۀ الهی» (۱) کتابی است که چکیده روحیات قرون وسطی بشمار
میآید. اما از خلال اشعار و نوشتههای او روح دیگری نیز که در عالم درحال تکوین
و پیدایش بود منعکس میباشد و اشعار او از دو حیث دارای اهمیت و تازگی مخصوصی
است: اول آنکه «دانته» برخلاف سایر دانشمندان آن عصر مردی روحانی و وابسته بکلیسا
نبود و این نخستین بار بود که پس از هفت قرن يك شاعر و ادیب غیر روحانی در
مغرب ظهور میکرد دویم آنکه هر چند دانته نیز مانند سایر دانشمندان آن عصر در زبان
لاتینی متبحر بود مع هذا اثر جاودانی خود را بزبان محلی و معمولی فلورانس نوشته

است و همین کار او سبب شد که از آن پس زبان فلورانس زبان متعارف ادبی در ایتالیا شود.

پترارک (۱) و ادبیات قدیم : یکی دیگر از مظاهر تجلیات جدید این عصر شخص پترارک بود که او هم از اهالی فلورانس و تقریباً معاصر دانته بود یعنی پترارک ۱۲ ساله بود که دانته وفات یافت. پترارک مطالعات دقیق و عمیقی در آثار و ادبیات لاتین قدیم کرده بود و نه تنها خود از آنها الهام گرفت بلکه به عدّه دیگر از نویسندگان و متفکرین نیز الهام بخشید و در نتیجه طولی نکشید که میل و اشتیاقی شدید در میان طبقه تحصیل کرده و صاحب نظر ایتالیا از برای مطالعه آثار قدیم لاتین پدید آمد. دیری نگذشت که توجه عموم از آثار لاتینی به آثار قدیم یونان متوجه شد و در این مرحله نیز شهر فلورانس و دانشمندان آن پیشقدم بودند چنانکه در سال ۱۴۰۰ میلادی مجالس خطابه متعدد راجع به توضیح و تفسیر آثاریونانی در این شهر برپا شده بود.

این میل و علاقه که در مردم ایتالیا نسبت بآثار قدیم لاتین و یونان ایجاد شده بود در تاریخ بنام رنسانس (۲) یا « تولد مجدد » مشهور گردیده است اما باید دانست که « تولد مجدد » تنها منحصر و محدود به ادبیات نبوده است و از دیر باز یعنی از زمان جنگهای صلیبی در کلیه رشتههای حیاتی مردم قرون وسطی علامت يك جنبش و نهضت عمومی پدیدار بود و از زمان پترارک در حقیقت نهضت ادبی آن نمودار گردیده است. آثار ادبی قدیم زبان حال مردم عهده رنسانس بود: آثار ادبی قدیم در تمام دوره های قرون وسطی در دست مردم بود و تقریباً همه کس بآن دسترسی داشت منتهی در آن ایام کمتر کسی همت بمطالعه و غور در آنها میگماشت: عیناً مثل اینکه امروز کتاب مقدس و آثار شکسپیر تقریباً در همه خانواده های غربی موجود است ولی اکثریت مردم آنها را مطالعه نمیکنند.

در قرن سیزدهم تغییر کلی در وضع پدید آمد یعنی در این قرن مردم اروپا به راهنمایی و پیشاهنگی ایتالیا دست از زندگانی روحانی و آنجهانی که کلیسا و آباء

عیسوی باروپاییان آموخته بودند شستند و متوجه همان طرز زندگی شدند که در میان یونانیان قدیم داشتند و از همین رو جماعتی که بعدها بنام «هومانیست» (۱) هایا انسان شناسان موسوم گردیدند شروع کردند به مطالعه و تحقیق در آثار نویسندگان ماضی. پترارک و پیروان او از پیش کسوتان این نهضت بودند و علت آنکه آنها را باین نام میخواندند این بود که آنها علاقه خاصی بآدم از حیث انسانیت او داشتند و به طریق زندگانی و راه و رسم سلوک او در اینجهان توجه مخصوصی مبذول می نمودند. از قضا آنچه را که آنها میخواستند بگویند و آنچه را که در زندگانی انسانی جستجو میکردند در نوشته‌ها و آثار قدما بهترین وجهی یافت میشد و آنها را از بحث و گفتگوی تازه بی نیاز میساخت. اگر این آثار و تألیفات پیشینیان در دست آنها نبود اولیای کلیسا و متألّهین آن عصر نمیتوانستند منظور آنها را بر آورند زیرا چنانکه سابقا اشاره کردیم نظر کلیسا بمردم اینجهان نظری آمیخته به فقر و تنگدستی بود در حالیکه روح زمان تغییرات فاحشی کرده بود و همین طبقه هومنیست‌ها نظر به سرمایه‌داری و دنیای رفاه و آسایش داشتند، چه غالب افراد این طبقه خود در ردیف اغنیاء و توانگران بودند و میخواستند ثروت خود را در راهی صرف کنند که جلوه و رونقی بزندگان آنها ببخشد.

بدین ترتیب اروپا از این تاریخ راه «یونانی شدن» را پیش گرفت و از آنوقت تا بحال هم همواره در این صراط گام برداشته است و بزرگترین قدم او در این مرحله آن بوده است که تعقل و استدلال را بجای ایمان هادی و راهنمای خود ساخته است.

اراسموس (۲) یکی از بزرگان هومینیست: آموختن زبان یونانی از ایتالیا تا شمال اروپا رواج گرفت اما باید دانست که مردمان شمالی این زبان را برای استفاده از فلسفه و ادبیات یونان فرا نمیگرفتند بلکه برای آن میآموختند که کتاب انجیل را بزبان اصلی آن بخوانند.

بزرگترین دانشمند محقق در شمال اروپا شخصی بود هلندی بنام اراسموس

که در شهر رتردام بدنیا آمده بود (۱۵۳۶ - ۱۴۶۶) اراسموس نیز همانند پترارک یکی از رجال مشهور عصر خود بود و با پاپها و امرا و سلاطین دوستی و معاشرت داشت لیکن برخلاف پترارک علاقه و توجه او بیشتر در باره مسائل مذهبی و امور کلیسا دور میزد.

در این اوقات همه زعما و متفکرین اروپائی معتقد بودند که باید در کار کلیسا و تشکیلات آن اصلاحات اساسی بعمل آید اما اراسموس معتقد بانقلابی ازخارج نبود و عقیده داشت که باید اصلاح را از داخله کلیسا شروع کرد. باین منظور اقدام بانتشار متن انجیل بزبان اصلی یونانی کرد و همین اقدام او بی آنکه خود او متوجه باشد بزرگترین ضربت‌ها را به کلیسا زد زیرا بسیاری از اشخاص که این متن را خواندند متوجه شدند که اولیای کلیسا در ترجمه متن انجیل مرتکب اشتباهات اساسی شده‌اند و از اینرو قسمت عمده تعالیم آئین مسیح بی پایه و بی اساس است و با این کتاب که یگانه سند و مدرک مذهبی عیسویان است سازش ندارد. بعلاوه در کتابی که اراسموس در «مدح دیوانگی» نوشته است چنان انگشت بر روی اعمال مضحك و عقاید سخیف کشیشان گذاشته است که بقول یکی از معاصرین او هیچکس حتی بدترین دشمنان دین هم چنان لطمه به حیثیت کلیسا وارد نساخته بود.

وسیله تازه نشر افکار : اگر اراسموس در دوره دیگری غیر از این دوره ظهور کرده بود افکار و عقاید او اینقدر بسط و توسعه نمییافت و باین سرعت در افکار مردم دنیا رخنه و رسوخ نمیگرد، علتش هم این بود که در این دوره دستگاه جدیدی از برای نشر افکار و عقاید در دنیا پیدا شده بود و آن چاپخانه بود. اراسموس نخستین دانشمند محققى بود که از این وسیله استفاده کرده و آثار خود را چاپ شده در دسترس عموم قرار میداد.

بطور خلاصه علاقه و توجهی که مردم در این قرن بخواندن آثار فلسفی و ادبی قدما پیدا کردند اثرات آن به دو طریق در کلیسا مشهود شد : اول آنکه در جنوب اروپا مردم بیشتر توجه بامور اینجهانی پیدا کردند و نسبت بدیانت و مذهب بیعلاقه شدند دویم آنکه در شمال اروپا مردم انجیل را بزبان اصلی یونانی خواندند و به

تناقض گوئیهای اولیای کلیسا پی بردند و در نتیجه بر سر تفسیر آیات و اخبار آن جدال شدید در گرفت و هم این نکته موجب گرفتاریها و مشکلات زیادی از برای کلیسا گردید. صنایع و فنون در دوره رنسانس : پس از علاقه که مردم اروپا بآثار ادبی و فلسفی قدیم پیدا کردند توجه آنها معطوف به معماری قدیم گردید و در نتیجه سبک معماری مخصوص در این دوره بوجود آمد که بنام سبک رنسانس معروف است و طولی نکشید که جانشین سبک معماری گوتیک گردید. تفاوت عمده این دو سبک معماری با هم در اینست که بجای طاقهای زاویه دار سبک گوتیک و مناره‌های نوک تیز آن در سبک رنسانس خطوط مستقیم یونان و گنبد و طاق‌های گرد ساختمان‌های رومی اتخاذ شده است.

اروپا گذشته از معماری در حجاری و نقاشی نیز بدان پایه ترقی کرده بود که هرگز نظیر آن از بعد از دوره یونانیان دیده نشده بود و راجع به رمندان این دوره در جای دیگر به تفصیل بحث خواهیم کرد.

ارتباط ثروت با فنون و صنایع : قسمت اعظم فنون و صنایع این دوره مربوط بموضوعات دینی و مذهبی است و از همین نکته معلوم میشود که ثروت تا چه اندازه مؤثر در فنون و صنایع است. اما از این پس دیگر تنها کلیسا حامی و مشوق هنر و هنرمندان نبود و با ازدیاد ثروت‌های فردی و اجتماعی عده زیادی کاخهای سلطنتی و خانه‌های اعیانی و همچنین ابنیه فخمه دولتی مانند تالارهای شهرداری و عمارات اتحادیه اصناف بوجود آمد که از حیث جلال و عظمت کوس همسری با کلیساها و خانه‌های پاپها و روحانیون میزد و همه این کاخها و ساختمانها هم احتیاج به تزئینات و تجملات مانند نقاشی و مجسمه و امثال آن داشتند.

فصل چهاردهم

ظهور ملیت‌های مستقل

۱ - فرانسه

علت ظهور ملت‌ها : اگر انسان الی‌الابد چشم بآسمان میدوخت و تنها با دین و مذهب سر و کار داشت کلیسا بآسانی میتوانست اقوام و ملل مختلف را تحت لوای واحد جمع نماید و بین آنها وحدت و یگانگی برقرار کند اما بحکم طبیعت گاهی چشم انسان از آسمان بزمین میافتاد و بجای آنکه پیوسته بمعادیندیشد نظری هم بمعاش خویش میافکند : یعنی میگفت اندیشه‌های آسمانی بماند برای موقع مردن من اما اکنون که زنده‌ام باید ناچار بامور دنیوی پردازم و همین امر موجب کشمکشهای بسیار و بی‌نظمی‌های عمده در اجتماع میشد . علت این اختلافات و کشمکشها هم این بود که وقتی همه بفکر مادیات افتادند منابع مادی موجود طبیعتاً کافی از برای اقناع خواهش‌های آنها نبود و باینجه در صد دزور گوئی بیکدیگر و ربودن سهم هم بر آمدند و در این معر که اقویا حق ضعفا را باطل کردند.

آنها که در این گیر و دار قدرت و نیروی نسبی داشتند بصورت نجبا و امرای غارتگر در میآمدند و خلقی را گرفتار شقاوتهای خود میکردند اما آنها که قدرت واقعی و بلا منازع داشتند و ضمناً استعداد سیاست بازی و پیشوائی هم در آنها بود بمقامات بالاتر نائل آمده حتی بر تخت سلطنت تکیه میزدند و قلمرو حکومت خود را مستحکم میساختند و همه اتباع و رعایای خویش را تحت لوای واحد در میآوردند و آنها را باتحاد و همکاری با یکدیگر و امیداشتند . در نتیجه این جریانات پاره‌واحد‌های متحدالشکل اجتماعی پدید آمد که قدرت و وحدت آنها طوری بود که میتوانستند مستقل از دستورات کلیسایست کنند و با اصطلاح قائم بذات باشند . این واحدهای اجتماعی همانست که ما آنرا بنام ملت مینامیم.

ظهور و پیدایش ملت‌ها عموماً با جنگ‌های خونین و انقلابات درباری و قتلها و مسموم کردنها و انواع رذائل و وحشیگریهای دیگر توأم بوده است چنانکه قسمت اعظم تاریخ قرون وسطی پر از حوادث و وحشت انگیز و فجایع خون آلود شده است. در اینجا ما مجال اشاره باین حوادث و اتفاقات را نداریم اما اگر کسی بخواهد ببیند شالوده ملت‌های امروزی بر چه خونهای ناحق و روی چه مظالم و فجایعی استوار شده است باید حتماً تاریخ مفصل این دوره را مطالعه کند.

توسعه نفوذ و قدرت سلاطین: دولت فرانسه عبارت از نیمه غربی امپراتوری شارلمان بود و تمامدتهای مدید سلاطین آن فقط دلخوش بداشتن عنوان سلطنت بودند، لیکن بتدریج بوسیله جنگ و سیاست و تدبیر و یا بوسیله ازدواج با خاندان‌های سلطنتی دیگر قدرت و نفوذی از برای خویش تحصیل نمودند. سخت‌ترین مبارزات پادشاهان فرانسه با سلاطین انگلستان بود زیرا در آن ایام قسمت اعظم خاک فرانسه یا بصورت جهیز عروسی یا از راه میراث سلاطین سلف در تصرف پادشاهان انگلیس بود و حتی گاهی انگلیسها دعوی سلطنت فرانسه را هم میکردند.

جنگهای صدساله: در سال ۱۳۳۷ ادوارد سوم پادشاه انگلیس در صدد تصرف تاج و تخت فرانسه برآمد و از این تاریخ جنگهای معروف صدساله آغاز گردید. یکی از نوادر تاریخ بشری در خلال این جنگها بوقوع پیوست باین معنی که انگلیسها در سال ۱۴۲۹ شهر اورلئان را محاصره کرده بودند و چیزی نمانده بود که آن را تصرف کنند ولی غفلتاً در قشون فرانسه پیشوائی پیدا شد که انگلیسها را شکست داد و آنها را از شهر عقب راند. این پیشوای عجیب دختر دهقان جوانی بود بنام ژاندارک که تا آن موقع هرگز کسی اسم او را نشنیده بود و از خاطر کسی هم نمیگذشت که چنان معجزه شگرفی بدست او انجام پذیرد. ژاندارک هرگز تا آن تاریخ در هیچ جنگی شرکت نکرده و اصلاً میدان جنگ ندیده بود ولی معتقد بود که فرشته بر او ظاهر شده و او را مأمور نجات فرانسه کرده است.

ابتدا مردم به دعوی او خندیدند و گفته او را باور نکردند لیکن او از قصد خود منحرف نشد و با اصرار و ابرام تمام بحضور پادشاه فرانسه باریافت و خوشبختانه

پادشاه تقریرات او را بسمع قبول شنید و قشونی در اختیار او گذاشت. نیروی ایمان ژاندارك برسالت خود بقدری شدید بود که قشون فرانسه را تحت تأثیر قرارداد و روح سلحشوری آنها را برانگیخت و در نتیجه انگلیسها را از اورلئان اخراج نمودند. لیکن سال بعد ژان دارك بدست قشون انگلیسی گرفتار شد و او را بعنوان یکنفر ساحره و جادوگر بمحکمه کشیدند. در این دادگاه که اعضاء آن همه از طرفداران انگلیس بودند ژاندارك محکوم بمرگ گردید و او را زنده سوزاندند.

اثری که ژاندارك از خود باقی گذاشت: ژاندارك را سوزاندند ولی او در حقیقت

ماموریت خود را انجام داده بود منتها خود او کوچکترین گمانی نمیبرد که چه کار عظیمی بدست او انجام گرفته و تصور نمیکرد که از جانب او چه ضربت سختی به کلیسا که آنهمه مورد علاقه و احترام او بود وارد آمد. تفصیل قضیه اینکه همین دختر ساده دهاتی روح جدیدی در عالم دمید، یعنی روح ملیت را در اروپا بوجود آورد. پس از حادثه ژان دارك مردمی که در قلمرو خاک فرانسه زیست میکردند کم کم باین فکر افتادند که همه آنها فرانسوی هستند و میان آنها اعم از آنکه اهل نرماندی باشند یا برتانی اختلافی موجود نیست و برعکس بین آنها و مردم انگلستان و آلمان اختلاف و مغایرت کلی موجود است و در نتیجه ساکنین هر ناحیه همین روحیه را پیدا کردند طولی نکشید که ملل مختلف اروپائی متوجه شدند که همه آنها قبل از آنکه مسیحی و کاتولیک باشند فرانسوی و انگلیسی و آلمانی هستند و نتیجه پیدایش این افکار تازه آن شد که وحدت اروپا در تحت نفوذ و تسلط پاپ بمخاطره افتاد.

پس از مرگ ژاندارك دیگر انگلیسها پیشرفتی در فرانسه نکردند و در سال ۱۴۵۱ شهر بردونیز بدست سپاهیان فرانسه فتح شد و جنگهای صدساله پایان رسید. در این تاریخ انگلیسها فقط شهر «کالا» را در شمال فرانسه متصرف بودند لیکن هنوز این قرن پایان نرسیده بود که قدرت پادشاهان فرانسه بجائی رسید که ادعای قسمتی از اراضی ایتالیا را داشتند.

پیش از این تاریخ هم سلاطین فرانسه ضربت هائی به اقتدار پاپ در اروپا زده بودند.

فرانسه و کلیسا : در فرانسه نیز مانند سایر نقاط اروپا کشمکشها و منازعات شدیدی میان پادشاهان و پاپ بر سر اعمال نفوذ در گرفت . یکی از این منازعات در سال ۱۲۹۶ رخ داد که پاپ بونیفاس هشتم کلیه کشیشان و روحانیون را از دادن مالیات بدولت فرانسه منع نمود . پادشاه فرانسه موسوم به فیلیپ چهارم یا « فیلیپ زیبا » نیز غدغن کرده که بهیچ عنوانی پول واحجار کریمه از خاک فرانسه خارج نشود . نتیجه این شد که طبقه کشیشان و روحانیون فرانسه دیگر نتوانستند خراج و مالیات معمولی خود را بهرم بفرستند و بالنتیجه پاپ مجبور به تسلیم شد .

اسارت بابل : دیری نگذشت که پادشاه فرانسه ضربت دیگری به پاپ وارد ساخت باین معنی که در سال ۱۳۰۵ خود او یکی از اساقفه فرانسوی را بسمت پاپی انتخاب کرده و مقر اقامت او را در عوض شهر رم در شهر « اوینیون » در فرانسه قرارداد . این واقعه در تاریخ مسیحیت بنام « اسارت بابل » (اشاره باسارت یهودیان در بابل) مشهور است و تا سال ۱۳۷۸ بطول انجامید یعنی در آن سال دوباره پاپی در رم انتخاب شد ولی این قضیه بر آشفتگی و اختلال امور بیشتر افزود زیرا غیر از پاپ رم يك پاپ هم همچنان در اوینیون اقامت داشت . این وضع تا سال ۱۴۱۷ باقی بود و در آن سال موافقت شد که فقط يك پاپ مقیم رم باشد لیکن دیگر لطمه سخت بر حیثیت و نفوذ پاپ خورده و از آن پس قدرتی برای آن باقی نماند .

بدین ترتیب پادشاهان فرانسه که خود در اوایل قرون وسطی بزرگترین حافظ و تقویت کننده دستگاه پاپ بودند در اواخر این دوره شدیدترین لطمات را بنفوذ آن زدند و از نفوذ کلیسا در افکار و اذهان مردم بطریق محسوس کاستند .

فرهنگ فرانسه : در رشته های ادبی در این دوره ترقیاتی نصیب فرانسه شده بود به این معنی که جماعتی از شعرای فرانسوی مقیم ایالت پرووانس در جنوب فرانسه بنام « تروبادور » ها اشعار و ترانه های نغزی میسرودند و این اشعار در سرتاسر اروپای غربی رواج و اشاعه یافت و تأثیرات عمیقی در افکار و ذوقیات مردم مینمود . علاوه بر این فرانسویها يك رشته اشعار حماسی و پهلوانی داشتند که مربوط بزندگانی شارلمانی و اعمال قهرمانی پهلوانان داستانی و تاریخی فرانسه بود . در دانش گاههای فرانسه مخصوصاً

دانشگاه پاریس عده از اعظم علما و دانشمندان آن دوره مشغول تدریس بودند و طلاب و محصلین از سراسر اروپا برای تلمذ نزد آنها میشتافتند. معماران فرانسوی نیز در ساختن قصور اشرافی و قلاع و باستیانها و کلیساها استادی بسیار از خود نشان میدادند. بدین ترتیب فرانسه در واقع پیشوا و پیشآهنگ بسیاری از نهضت های فرهنگی قرون وسطی بوده است.

۴- در سایر نقاط اروپا

اخراج مسلمین از اسپانیا : در اوایل هزاره قرون وسطی شبه جزیره اسپانیا در تصرف اقوام ویزی گوت بود ولی در قرن هشتم میلادی مسلمین آنجا را از تصرف آنها در آوردند. اما اختلاف نژاد و اختلاف مذهب موجب کشمکش دائمی بین غالب و مغلوب بود و چون بتدریج چند دولت مسیحی نشین مانند دولت پرتغال و اراگون و کاستیل در شمال شبه جزیره تشکیل شده بود لهذا تاریخچه اسپانیا در قرون وسطی در حقیقت سرگذشت زد و خوردهای این دولتهاست با مسلمین.

در سال ۱۴۹۲ آخرین نقطه متصرفی مسلمین یعنی غرناطه نیز از تصرف آنها در آمد و حکومت شبه جزیره اسپانیا بدست اهالی پرتغال و ساکنین ایالات اراگون و کاستیل که بعدها بنام اسپانیا مشهور شدند افتاد.

اکتشافات بحری : در سال ۱۴۹۲ کریستف کلمب آمریکا را کشف کرد و ما در اینجا بزرگوار پاره از وقایع مربوط باین حادثه میپردازیم.

۱- اسپانیان نخستین دولتی نبود که بفکر اکتشافات بحری افتاده باشد بلکه پیش از آن یکی از شاهزادگان پرتغالی بنام «هانری بحر پیما» باین کار مبادرت کرد و وی در حقیقت اولین کسی است که بفکر بحر پیمائی و اکتشافات علمی در دریای افتاده است.

۲- شاهزاده هانری قبل از سال ۱۴۵۳ که تاریخ سقوط قسطنطنیه بدست ترکههاست در صدد پیدا کردن راهی به هندوستان برآمد و بنا بر این عقیده مورخین که میگویند سقوط قسطنطنیه سبب توجه مردم بکشف راه تازه به هندوستان شد صحیح نیست. علت اصلی آن این بود که تجار پرتغالی و اسپانیولی میخواستند تجارت پر منفعت ادویه را خود بدست بگیرند و از این سود سرشاری که عاید بازرگانان ایتالیائی می شد

۳- جای تعجب است که در اواخر هزاره قرون وسطی قدرت و ثروت پر تقال بیش از اسپانیایی بود. راست است که آمریکا را کریستف کلمب کشف کرده بود لیکن تا سال ۱۵۰۰ میلادی وحتى تامدتی بعد از آن قاره جدید چندان مورد اعتنا و اهمیت نبود. بر-عکس واسکود گاما در سال ۱۴۹۸ به هندوستان رسید و از همان آغاز کار تجارت با هند شرقی یکی از پرسود ترین تجارت های اروپا شده بود.

تجزیه سیاسی ایتالیا : در تمام دوره قرون وسطی شبه جزیره ایتالیا در حال تجزیه سیاسی باقی بود. در حوالی سال ۱۵۰۰ میلادی مهمترین تقسیمات سیاسی ایتالیا از این قرار بود: (۱) دولت سیسیل و ناپل در جنوب که تامدتی متعلق به خاندان سلطنتی آلمان بود و اخیراً بتصرف پادشاهان اراگون در اسپانیا در آمده بود (۲) ایالات مرکزی که تحت تسلط و تصرف پاپ بود (۳) عدّه از ایالات و شهرهای مستقل در شمال مانند «ونیز» و «ژنوا» و «فلورانس» و «میلان» و «ساووا». در جای دیگر این کتاب اشاره شد که شهرهای ایتالیا مخصوصاً رم و فلورانس مرکز فرهنگ و علوم اروپا بودند اینک چند کلمه هم درباره یکی دیگر از شهرهای آن یعنی ونیز گفته میشود.

يك انحصار قديمی از بين هيرود : این شهر پر جلال و جبروت مدتهای مدید سلطان ومالك الرقاب حوضه مدیترانه بود و در اواخر هزاره قرون وسطی از حیث ثروت و تمول در تمام اروپا انگشت نمابود و تمام علائم و آثار هم حکم میکرد که دوره قدرت و ثروتمندی آن همچنان دوام یابد. لیکن ناگهان دست تقدیر ضربت بسیار شدیدی به پیکر آن زد یعنی واسکود گاما راه دریائی جدیدی به هندوستان کشف کرد و این واقعه بقدری مهم بود که وقتی خبر آن ببازار ونیز رسید بهای ادویه بالفور پنجاه درصد تنزل کرد.

این حادثه یکی از مؤثرترین وقایعی است که در تاریخ عالم رخ داده است باین معنی که عاقبت رفت و آمدهای تجارتی از انحصار راههای دریائی مدیترانه در آمد و جهازات اروپائی بجای آنکه مجبور باشند فقط در آبهای داخلی حرکت کنند از این بیعد راه اقیانوس رادر پیش گرفتند و مسیر آنها در عرصه دریاهای آزاد واقع شد، اما ونیز با

وجود این پیش آمد که قسمت اعظم تجارت را از دستش گرفت باز تا مدتی متمادی و ثروتمند باقی ماند و بازرگانان توانگر آن بحمايت از فنون و صنایع ظریفه برخاستند و در نتیجه شهر آنها یکی از مراکز عمده فرهنگ اروپا گردید.

آلمان نخستین بار دارای تمدن میشود: آلمان یا جرمنی قدیم سرزمینی بود که قسمت اعظم مهاجمین وحشی از آنجا بخاک اروپا حمله میکردند و بهمین جهت تاریخ آن با تاریخ ایتالیا در قرون وسطی فرق و تفاوت فاحش دارد باین معنی که در ایتالیا تمدن کهن سالی وجود داشت که مراقب بود خود را در مقابل سیل مهاجمین وحشی حفظ نماید در صورتی که در آلمان همین سیل مردمان بدوی و وحشی منتظر اخذ تمدنی تازه بود. اما از یک حیث این دو کشور باهم شباهت داشتند و آن اینکه هر دو آنها بعد از دوره های قرون وسطی اتحاد سیاسی خود را از دست داده بودند. پس از تجزیه امپراطوری شارلمانی «او تو» مشهور به کبیر در قسمت شرقی آن دولت جدیدی تأسیس کرد بنام «امپراطوری مقدس روم» (۹۶۲) اما اشتباه او و جانشینانش این بود که بجای تحکیم اساس دولت تازه تمام هم خود را صرف زد و خورد با ایتالیا کردند و در نتیجه امپراطوری آنها فقط اسمی بی مسمی شد و هنوز عده زیادی از امراء ژرمن صاحب اراضی و مستملکات وسیعه بودند و بندرت تبعیت از امپراطور میکردند.

جهیز پادشاهان: در اواخر قرن پانزدهم چند فقره ازدواج در اروپا واقع شد که بخوبی نشان میداد ازدواج چه تأثیرات عمیقی میتواند در سیاست دول داشته باشد. ما کسیمیلیان امپراطور خانواده هابسبورگ باماری بورگندی ازدواج کرد و کشورهای هلند و بلژیک را بنام ارثیه متصرف شد پس آنها فلیپ با ژوانا دختر فردیناند اراگون و ایزابل کاستیل مزاجت نمود و از آنها پسری متولد شد موسوم به شارل که بعدها بشارل اول پادشاه اسپانیا و سپس بنام شارل پنجم امپراطور معروف گردید (۱۵۱۹) در این موقع متصرفات خانوادگی او عبارت بود از اتریش و هلند و سیسیل و ناپل و اسپانیا و متصرفات اسپانیایی در قاره جدید.

فرهنگ ژرمنی: در ابتدای هزاره قرون وسطی اقوام ژرمنی تمدن و فرهنگ بسیار کمی داشتند و باین جهت در طی این هزاره ناچار بودند مظاهر تمدن را از سایر

اقوام اقتباس کنند و خود آنها هنوز چیزی نداشتند که بدیگران منتقل سازند. از جمله چیزهایی که ژرمن ها از خارج اقتباس کردند یکی آئین مسیحیت بود و دیگر علوم و صنایع و فن معماری و نقاشی و مجسمه سازی و اشعار غنائی.

تروبادورهای فرانسه پیروان زیادی در خاک آلمان پیدا کردند که اشعار غنائی و سرودهای پهلوانی آنها در قرون بعدی در آلمان معروف شد. همچنین آلمانها از سبک معماری و سایر فنون فرانسویان اقتباس فراوانی کردند.

دانشگاههای آلمان و کلیسا: نخستین دانشگاه آلمانی در سال ۱۳۴۸ در شهر

پراگ (۱) از ایالات بوهم تاسیس گردید و طولی نکشید که دانشگاههای دیگری نیز در این کشور دائر شد و از یکی از همین دانشگاهها موسوم به ویتنبرگ بود که نهضت عظیمی بر علیه نفوذ و قدرت مذهبی کلیسا در اروپا براه افتاد. پیشوای این نهضت شخصی بود بنام مارتین لوتر که پسر یک نفر معدنچی بود و در سال ۱۵۰۰ در دانشگاه ارفورت (۲) به تحصیل اشتغال داشت.

بنابر این در حوالی سال ۱۵۰۰ پنج کشور مستقل در اروپا وجود داشت که هر کدام دارای فرهنگ و تمدنی جداگانه و مشخص بودند ولی فقط سه تای آنها صاحب حس قومیت و ملیت مستقل شده بودند. این پنج کشور عبارت بود از فرانسه و اسپانیا و پرتغال و ایتالیا و آلمان و سه کشور مذکور نیز فرانسه و اسپانیا و پرتغال. اینک بر میگردیم بتاريخ انگلستان و سرگذشت آن تا سال ۱۵۰۰.

۳- انگلوساکسونها - نورمانها و انگلیسها

انگلستان از نو آغاز میکند: با آنکه رومیها تقریباً چهار قرن در خاک انگلستان مقیم بودند (از ۳۴ تا ۴۰۹ میلادی) مع هذا بمجر دانکه طوایف ژرمن در قرن پنجم باین جزیره حمله بردند تمدنی که رومیان در آنجا برپا کرده بودند بالمره محو و نابود شد و حتی زبان لاتینی هم با آنها از میان رفت و زبان انگلوساکسون جای آن را گرفت (۳) تنها کار مهمی که رومیان انجام دادند این بود که در زمان اگوستوس صفحات

(۲) Erfurt

(۱) Prague

(۳) این کلمه مشتق از نام دودسته از طوایف مهاجم است یکی بنام انگلها و دیگری ساکسون ها. باید بخاطر داشت که در کشور های دیگر مثل فرانسه و اسپانیا و پرتغال و ایتالیا زبان لاتین در مقابل حمله ژرمن ها مقاومت کرد و زبان امروزی کشورهای مزبور عموماً از ریشه لاتین است.

جنوبی انگلستان را بدین مسیح در آوردند در نتیجه سر زمین انگلستان رابه رم که مرکز تمدن و فرهنگ اروپا بود پیوستند و این امر در پیشرفت مدنیت در انگلستان بسیار موثر واقع شد.

مصلحین بزرگ سیاسی و اجتماعی : در سال ۱۰۶۶ ویلیام دو نورماندی انگلستان را فتح کرد و خود بنام ویلیام اول در آنجا بسلطنت پرداخت (۱) ویلیام و بسیاری از جانشینان او با نهایت قدرت و شوکت سلطنت کردند و دست باصلاحات اجتماعی مهمی زدند و تشکیلات کاملی که تا آنوقت در انگلستان سابقه نداشت ایجاد کردند. کیپلینگ (۲) شاعر معروف انگلیسی در یکی از قطعات خود میگوید « انگلستان را بر روی سندان نهادند و پادشاهان نورماندی آنقدر آنرا کوبیدند تا بشکل و هیئت امروزی در آمد».

بزرگترین پادشاه این سلسله یکی از نواده های ویلیام موسوم به هانری دویم بود که از سال ۱۱۵۴ تا ۱۱۸۹ سلطنت کرد و از راههای مختلف به تقویت حکومت مرکزی و ایجاد قدرت دولتی پرداخت. نخستین قدم مهم او این بود که اداره تأسیس کرد بنام «خزانه داری کل» تا کلیه جمع و خرجهای دولتی در آن متمرکز شود. سپس قضاة عادلی روانه اکناف کشور نمود تا در آنجا با اجرای عدالت مشغول شوند و دعاوی مردم را بر طبق قانون حل و فصل کنند و اختلافی را که قوانین نقاط مختلف کشور با هم داشتند رفع نمایند و قانون واحدی را در همه جا اجرا کنند. بنظر مورخین این اقدام هانری یکی از بزرگترین اصلاحات تاریخی بشمار میآید و طریقه محاکمه بوسیله هیئت قضاة که امروز در همه کشور ها مرسوم است اقتباس از همان مقررات زمان هانری است.

کشمکش با کلیسا و قدرت روحانی : هانری کوشید که قدرت دادگاههای مذهبی را محدود کند لیکن بانجام این امر توفیق نیافت اما از همین اقدام او بخوبی معلوم میشود که پادشاهان انگلستان از ابتدا بفکر آن بوده اند که دست کلیسا را از مسائلی که مربوط بخود آنها بوده است کوتاه کنند.

(۱) باید دانست که ویلیام اولین و آخرین کسی است که تا بحال با انگلستان دست یافته و آنجا را فتح کرده است.

(۲) Kipling

متصرفات انگلیسی در فرانسه : هانری گذشته از آنکه پادشاه انگلستان بود نیمه غربی خاک فرانسه را هم بعنوان ارث اجدادی خود متصرف بود ، اما این متصرفات فرانسوی او جز موجبات زحمت و دردسر از برای او و جانشینانش فراهم نمیکرد زیرا سلاطین فرانسه هم در فکر وحدت فرانسه و ترقی و آبادانی آن بودند و تا این منظور حاصل نشد راحت ننشستند.

برادر بودند ولی بهم شباهت نداشتند : هانری دو پسر داشت بنام ریشارد و «جان» که یکی از آنها مردی دلیر و باشهامت بود و دیگری بسیار پست و فرومایه . ریشارد اول همان کسی است که بنام شیر دل معروف است و در جنگ های صلیبی سوم شرکت نمود .

اما جان پادشاهی ظالم و غدار بود و سراسر دوره سلطنت او (از ۱۱۹۹ تا ۱۲۱۶) آمیخته با جنگ های پیچیده و شکست های پی در پی بود باین معنی که (۱) بر سر انتخاب اسقف کانتر بوری با پاپ انیوسان سوم در افتاد و مجبور به تسلیم شد (۲) با فلیپ او گوست پادشاه فرانسه جنگید و مغلوب شد و نرماندی را از دست داد (۳) با اعیان و نجبای انگلستان انقدر بدسری کرد تا علم طغیان بر علیه او افراشتند و عاقبت او را مجبور کردند سندی را امضاء کند بنام ماگنا چارتر (۱) یا منشور کبیر و حقوق و امتیازات مهمی بآنها داد .

يك سند مهم : فصول عمده منشور کبیر از این قرار بود : (۱) پادشاه بدون جلب رضایت نجبا و اعیان هیچگاه نمیتوانست مالیاتی بر آنها وضع کند (۲) پادشاه حق نداشت در اجرای عدالت مسامحه کند یا در ازای پول حق اشخاص را پایمال نماید (۳) پادشاه حق نداشت هیچ يك از اتباع آزاد خود را محبوس سازد یا از حقوق مدنی محروم نماید مگر بحکم قانون و رای دادگاه .

پس از امضای این منشور جان پیوسته منتزه فرصت بود تا مدلول آنرا نقض کند و در يك مورد هم بانجبا و اعیان کشمکش و منازعه را شروع کرد ولی مرگ نا بهنگام او بهمه

این ماجراها خاتمه داد (۱۲۱۶)

مادر پارلمان های دنیا : پس از جان پسر او هانری سویم به تخت نشست و در دوره سلطنت طولانی و پرحادثه او (از ۱۲۷۲ تا ۱۲۱۶) باز يك واقعه بسیار مهمی در تاریخ انگلستان ظهور کرد. این واقعه همانا پیدایش حکومت مشروطه یا حکومت پارلمانی است و تفصیل قضیه از اینقرار است که درحینی که اعیان و نجبامشغول کشمکش با پادشاه بودند رئیس و پیشوای آنها موسوم به « سیمون دومونت فرت » شورای بزرگ انگلیس را که بعدها بنام پارلمان معروف شد تشکیل داد و بجای آنکه مطابق سنت معمول فقط نمایندگان نجبا و روحانیون در این شورا جمع شوند از هر ایالت دو شوالیه و از هر شهرستان هم که طرفدار شخص او بودند دو نماینده در این مجمع دعوت نمود. (۱۲۶۵) **يك لحظه مهم در تاریخ :** ادوارد اول پسر هانری و جانشینان او هم این فکر را تعقیب کردند و بالنتیجه کشور انگلستان صاحب حکومتی مشروطه گردید که حتی دولت روم با انهمه رجال سیاسی و مقننین زیر دست هم نتوانسته بود بداشتن چنان حکومتی نائل گردد. با اینوصف میتوان گفت که سیمون دومونت فرت و ادوارد اول هر دو درزندگانی امروزی ماسهیم و شریك بوده اند زیرا بدون وجود حکومت مشروطه حال همه ماها معلوم است که چه بود.

شوالیه ها و نمایندگان ایالات در طی عمل برخوردند که باهم منافع مشترك زیادی دارند ولی در عین حال منافع آنها از منافع نجبا و اشراف و روحانیون بکلی جداست و بعلاوه نمایندگان مزبور در حضور اعیان و نجبا احساس ناراحتی میکردند و در مواجهه با آنها دست و پای خود را گم میکردند. باینجهت پارلمان بدو قسمت مختلف تقسیم گردید.

نجبا و روحانیون مستقیماً بتوسط شخص شاه انتخاب میشدند و مجلس آنها بنام مجلس اعیان نامیده میشد در حالیکه شوالیه ها و نمایندگان شهرستانها از طرف ولایات و شهرها انتخاب گردیده و مجلس آنها بنام مجلس عوام معروف گردید.

چون کلیه حکومت های مشروطه که دارای دو مجلس هستند این طرز حکومت را از انگلستان اقتباس کرده اند لهذا انگلستان در دنیا بنام مادر پارلمان یا مادر مشروطیت جهان معروف شده است و هر چند در همان اوقات کشورهای فرانسه و امپراطوری مقدس روم

و کاستیل و اسپانیای نیز مجالس مقننه از همین قبیل داشتند لیکن مال هیچکدام پیاپی تکامل و جامعیت حکومت انگلستان نمیرسید.

شهرهای انگلیسی متوجه اهمیت پارلمان میشوند : در ابتدای امر شهرهای انگلستان چندان اهمیتی به فرستادن نماینده پارلمان نمیدادند و آنرا خرج تراشی بیهوده برای خود می پنداشتند زیرا میدیدند در هر مورد مبالغی خرج میکنند و نماینده پارلمان میفرستند و پادشاه فقط وقتی پارلمان را احضار میکند که احتیاج بوضع مالیات تازه و بریدن جیب رعایا پیدامیکند و در غیر اینصورت اصلاً ب فکر آن نیست که بانمایندگان در اداره امور کشور مشورتی نماید و از آنها در وضع قوانین مفیده استفاده کند . لیکن نمایندگان پارلمان هیچگاه از انجام وظایف ملی خویش غافل نبودند و پیوسته بشاه تذکر میدادند که اداره کشور باید بامشورت و صلاحدید آنها انجام شود و اساساً مملکت داری و حکومت از وظایف مختصه آنهاست و شاه باید فقط بسلطنت کردن قناعت نماید . از طرفی چون نمایندگان میدانستند که شاه احتیاج بیول دارد و دائماً نمیتواند آنها را بزور وادار بتصویب مالیاتهای تازه کند از اینرو هر وقت دولت پیشنهاد مالیاتی بپارلمان میآورد و کلاً فوراً میپرسیدند در مقابل این مالیات چه اصلاحاتی از برای ما خواهید کرد ؟ بدین ترتیب طولی نکشید که این جمله شعار کار نمایندگان پارلمان شد «تا کاری انجام ندهید و اصلاحاتی در امور نکنید از مالیات خبری نیست»

پس از آن پارلمان در صدد رسیدگی و نظارت بر مخارج برآمد ، این داستان تاریخیچه مفصلی دارد و در طی مدتی دراز فراز و نشیبهای بسیار در کار پارلمان پدید آمد یعنی وقتی پادشاهان ضعیف بودند و یادعوی آنها بر تصرف تاج و تخت چندان مسلم نبود پارلمان قوتی میگرفت و اداره امور کشور را بدست میآورد ، برعکس وقتی سلاطین قوی بودند آنوقت پارلمان بکنار میرفت و امور کشور بدست پادشاه میافتاد ولی نکته مهم آنست که هرگز هیچ پادشاهی در انگلستان آنقدر قوت و قدرت پیدا نکرد که اساساً پارلمان را از میان بردارد .

زندگانی روزانه : این وقایع ما را تا حوالی سال ۱۳۰۰ میرساند و از این پس ناچاریم از ذکر حوادث دو قرن باجمال بگذریم . زندگانی در انگلستان نیز در این تاریخ

شبيه بوضع زندگى ساير نقاط اروپا بود. اکثر مردم در دهات زندگى مىکردند و بامر زراعت مشغول بودند يابکار گلهدارى مىپرداختند و پشم آنرا به شهرهاى فلامان مىفروختند اما شهرها هم بتدرى قوت و رونق مىگرفتند و دليل رونق آنها اين بود که نمايندگان خود را به پارلمان مىفرستادند و شاه هم متوجه ثروت و تمول آنها بود و از آنها حساب مىبرد.

کارهاى شهرى و دهاتى هم در اين تاريخ بوسيله همان نيروى طبيعى که در طى قرون متمادى معمول بود انجام مىگرفت يعنى بوسيله باد يا آب يا بانىروى جسمانى انسان و حيوان.

مرگ سياه (۱۳۴۸): اندکى پس از جنگهاى صدساله، طاعونى در اروپا بروز کرد که هرگز نظير آن در تمام تاريخ ديده نشده بود و نزديک بود نسل بشر را از قاره اروپا براندازد و بواسطه کشتارهاى بيحسابى که در آنجا کرد بنام «مرگ سياه» معروف شده است. اين طاعون در سال ۱۳۴۸ بانگلستان سرايت کرد و تقريباً يک ربع از سکنه آنجا را معدوم نمود و فقط در دانشگاه اکسفورد دو ثلث از محصلين آن تلف شدند.

البته مرکز عمده کشتارهاى وحشتناک طاعون در شهرهاى پرجمعيت بود که وسائل بهداشت هم موجود نداشتند ليکن قراء و قضبات و قلاع اربابى نيز از آسيب آن مصون نماند. خلاصه ماشين زندگاني اجتماعى در نتيجه اين طاعون فلج شد و بواسطه تلفات سنگينى که به کشيشان و روحانيون وارد آمد کليسا از کار خود بازماند و همچنين تلفات رعايا و زارعين نيز امر فلاحه را مختل کرد.

در موقع بروز «مرگ سياه» عده زيادى از غلامان آزاد شدند و بصورت کارگر روزمزدى در مزارع کار مىکردند. پس از آنکه تلفات رعايا زياد شد و بهره کارگر تقليل يافت باز هم مردم غلامان خود را آزاد کردند و آنها را بعنوان روزمزد بکار گماشتند تا از فرار آنها جلوگيرى نمايند.

جنگهاى رز: در قرن پانزدهم آثار ملوک الطوايفى در انگلستان بواسطه جنگهاى معروف به رز (يا گل سرخ) (۱) بسرعت از ميان رفت باين معنى که خانواده

(۱) جنگهاى رز بدین مناسبت ناميده شده که علامت خانواده لنکاستر گل سرخ و علامت خاندان يورك گل سفيد بوده است.

های لنکاستر و یورک بر سر تصاحب تاج و تخت مدتی باهم کشمکش داشتند و در این میانه عده از نجبا و اشراف از بین رفتند و قدرت آنها بتدریج زائل گردید.

بالاخره جنگهای مزبور بنفع خانواده لانکاستر خاتمه یافت و هانری تودور رئیس این خانواده ریشارد سوم پادشاه خانواده یورک را در سال ۱۴۸۵ مغلوب ساخت و خود بنام هانری هفتم بجای او به تخت سلطنت انگلستان نشست. بعداً هانری بالیزابت وارث خاندان یورک ازدواج کرد و بدین ترتیب اختلاف میان این دو خانواده از میان برخاست.

هانری هفتم پادشاه مقتدری بود و بخت باو یاری کرد که بسیاری از نجبا و اعیان در ضمن جنگهای رز از بین رفته بودند و او بی منازع سلطنت میکرد و بعلاوه اهالی شهر ها او را یاری میکردند که نظم و ترتیب را در کشور برقرار سازد.

بدین ترتیب در اواخر هزاره قرون وسطی (سنه ۱۵۰۰ میلادی) انگلستان صاحب يك حکومت پادشاهی مقتدر بود و هر چند کلیه متصرفات خود را در قاره اروپا از دست داده بود (غیر از شهر کاله) در عوض نواحی ایرلند و ویلز را متصرف شده بود. ضمناً آنکه هنوز موفق به تسخیر اسکاتلند نشده بود معیناً خطری از آنجانب متوجه او نبود و رویهمرفته در آن تاریخ هیچ کشور اروپائی مثل انگلستان صاحب وحدت سیاسی و حکومت مقتدر نبود.

مشخصات این عصر: پاره حوادث که در زمان سلطنت هانری چهارم رخ داد علامت آن بود که عصر تازه در تاریخ انگلستان آغاز شده است.

اول - آنکه هانری با ایجاد قوای بحری معظمی شالوده سیادت دریائی انگلستان را ریخت و بعلاوه عهدنامه های تجارتی با دانمارک و فلاندر منعقد ساخت و تجارت اسکاندیناوی و نواحی شمالی اروپا را بدست گرفت.

دوم - هانری، جان کابو (۱) را به قاره جدید فرستاد و مستملکات امریکائی انگلستان را تاسیس نمود.

سویم- دختر خود را به جیمز چهارم پادشاه اسکاتلند بزی داد و بدینوسیله طرح اتحاد انگلیس و اسکاتلند را بموقع اجرا گذاشت چهارم- لایحه‌ای از پارلمان ایرلند گذراند و مداخله انگلیس را در امر حکومت آنجا قانونی کرد. گذشته از اینها در زمان هانری چهارم برای نخستین بار چاپخانه با انگلستان آمد و دروستمینستر دایر گردید.

خلاصه انگلستان هم مانند فرانسه و اسپانیا و پرتغال هزاره قرون وسطی را با جنگها و کشمکشهای داخلی و مبارزه با مهاجمین ژرمنی و طوایف غیر متمدن داخلی آغاز کرد و در آخر هزاره مزبور بصورت کشوری متحد و متشکل و نیرومند ظاهر گردید. البته حالت جزیره بودن انگلستان و جدائی آن از قاره اروپا آنجا را از دستبردتهاجمت پی در پی آسوده ساخته و بآن مجال داده است که به اصلاح کار خود پردازد.

انگلستان و کلیسا : کلیسا هنوز در انگلستان صاحب قدرت و نفوذ بود اما اقتدار آن پیاپی زمان هانری دوم نمیرسید و دو چیز موجب تضعیف کار آن شده بود یکی آنکه پارلمان قدرت و اختیارات کلیسا را محدود کرده بود، دوم آنکه شخصی بنام « جان وای کلیف » از استادان مشهور دانشگاه اکسفورد که اتباع و پیروان کثیری حتی در میان نجبا داشت کمر بمخالفت با کلیسا بست و بسیاری از تعالیم آنرا مورد انتقاد قرار داد. در قرن پانزدهم پارلمان نهضت او را غیر قانونی تشخیص داد اما هرگز نتوانست نفوذ و تاثیر افکار او را از بین ببرد. از اینها گذشته در انگلستان هم مثل سایر کشورها، کلیسا بر اثر ثروت و تمولی که اندوخته بود موجبات ضعف و فتور خود را فراهم کرد زیرا باین بهانه عده کثیری از افراد غیر صالح بآن پیوستند و خود را در صف روحانیون جازدند.

۴ - مردم قرون وسطی چه کارهایی انجام داده‌اند

دو طبقه از افرادی که خودشان میدانستند چه میخواهند بکنند: در آغاز هزاره قرون وسطی دو طبقه از مردم آن عهد خود میدانستند که چکاره‌اند و چه میخواهند بکنند: یکی رؤسای طوایف جنگجوی ژرمن دوم زعمای کلیسا و روحانیون. دسته اولی بچیزی دیگر علاقه نداشتند جز بمسائل مادی مثل غذا و پوشاک و مسکن و پیوسته در تکاپو بودند که بهبودی در وضع زندگی خویش فراهم سازند اما دسته دوم جز بمسائل

روحانی و مذهبی توجه به چیز دیگر نداشتند و سعی آنها این بود که مردم آن عهد را بزندگانی فقیرانه و محقر قرون وسطی راضی و خوشنود سازند و نظر آنها را از زندگی اینجهان برگرفته و بحیات روحانی معطوف نمایند.

تامت چندین قرن زندگی مردم اروپا فقط يك قسم امرار معیشتی بود و دیگر کسی بفکر لذات اینجهانی و رفاه و آسایش مادی نبود لیکن در اواسط قرون وسطی این وضع و نظریه تغیر کلی یافته و در اکثر شئون زندگی ترقیات محسوسی حاصل شده بود.

✕ **خانواده :** برای آنکه اختلاف طرز زندگی مردم سال ۱۵۰۰ و ۱۵۰۰ میلادی را بطور خلاصه نشان دهیم اول از خانواده شروع میکنیم. در اواخر دوره امپراطوری خانوادههای رومی بسیاری از صفات حسنه و ممیزات اخلاقی خود را از دست داده بودند: مثلاً طلاق در میان طبقه اشراف و ثروتمندان طوری رواج یافته بود که نزدیک بود اساس خانه و خانواده منهدم گردد. در میان طبقات فقیر و تنگدست هم که عده زیاد در خانههای كوچك زندگی میکردند طبیعتاً زندگانی منزله و آبرومند خانوادگی غیر ممکن بود و از اینرو چیزی نمانده بود که در این طبقه هم اصل خانواده از بین برود.

اما برعکس رومیان، در میان طوایف مهاجم ژرمن هنوز خانواده اساس زندگی اجتماعی بشمار میرفت و باینجهت کلیسا موفق شد که بر شالوده همین حب خانواده بنیان خانه و خانواده مسیحی را استوار کند باینمعنی که ازدواج را امری مقدس قلمداد کرد و باجدیت تمام جلو طلاق را گرفت و در نتیجه اساس خانواده را صورت شرعی داد و آنرا تحکیم نمود.

✕ **مدرسه :** در آغاز هزاره قرون وسطی مدارس مغرب زمین منحصر به مؤسسات ناقصی بود که کشیشان و روحانیون در آنجا بفرافرفتن علوم الهی مشغول میشدند و اکثر ارزش تحصیلی آنها باندازه تحصیلات يك شاگرد سال سوم مدرسه متوسطه امروزی هم نبود. اما در اواخر همین هزاره وضع تعلیم و تربیت طوری در اروپا تغیر کرده بود که مدارس حرفه برای اولاد بازرگانان و صنعتگران در همه شهرهای عمده

دائر بود و بعلاوه دانشگاههای متعدد اروپائی بتدریس سه رشته مهم علمی میپرداختند یکی حکمت الهی دوم حقوق و سوم طب. بسیاری از این موسسات قدیمی هنوز دایر و پابرجاست و شعب آن در کشورهای امریکا و آسیا هم دایر گردیده است.

کلیسا : در اوایل هزاره قرون وسطی فقط نیمی از اروپای غربی در دست مسیحیان بود و حتی پاره از نواحی مسیحی نشین هم تازه تبعیت از مرکز روحانی رم نمیکردند. لیکن در طی این هزاره عده کثیری از مشرکین قبول دین عیسوی کرده و قدرت و نفوذ پاپ در سراسر عالم مسیحیت مستقر گردید. فقط در اواخر هزاره مزبور اختلافی میان مردم شمال و جنوب اروپا رخ داد که هنوز هم تا امروز این اختلاف باقی است اما باوجود این اختلاف چه کاتولیکها و چه پروتستانها احکام و فرائض دین مسیح را بخوبی حفظ کرده و به عهد و زمان مامنتقل ساخته اند.

مشاغل : تا زمان تجدید زندگی شهرنشینی یگانه مشغله عمده که مردم متعارفی در پی آن بودند و آرزو داشتند داخل آن شوند حرفه روحانیت و خدمت کلیسا بود. اولاد طبقات پائین و غلامان هرگز امید خارج شدن از زی و طبقه خود و رسیدن بمقامات بهتری را نداشتند تا آنکه وارد مسلک کلیسا میشدند و آنوقت دیگر درهای ترقی بروی آنها باز میشد و امید رسیدن بهر مقامی را پیدا میکردند.

کشیشان یگانه طبقه تحصیل کرده و با سواد آن عصر محسوب میشدند و حال بدینموال باقی بود تا حقوق و طب نیز در جزو معلومات بشری وارد گردید. در تمام این مدت زندگانی شهری در حال تکوین و تکامل بود تا در آخر هزاره قرون وسطی مشاغل فراوانی در دسترس جوانان و سایر مردم با استعداد قرار گرفت که از آنجمله بود قصابی و نانوائی و شمع سازی و کلاه سازی و بافندگی و کفاشی و شمشیر سازی و زین سازی و اسلحه سازی و زرگری و معماری و شیشه سازی و کشتی سازی و تجارت و صرافیه و صدها مشاغل نظیر آن. زراعت نیز مشغله بود که بسیاری از مردان و زنان بآن میپرداختند و یگانه شغل و حرفه که فقط بروی زنان باز بود تارک دنیا یا خواهر مسیحی شدن بود.

دولت : در اواخر هزاره قرون وسطی عده از حکومتهای محلی و کوچک در لوای واحد در آمده و تشکیل دولتهای ملی دادند و هر کدام هم زبان و ادبیات مخصوص

اتخاذ کردند. ملل فرانسه و اسپانیا و پرتغال و انگلستان همه صاحب اتحاد سیاسی شده و مردم در هریک از این کشورها علائقی نسبت بآب و خاک خود پیدا کردند و این همان علائقی است که ما بنام وطن پرستی مینامیم. بر اثر مطالعه قوانین رومی شخص شاه مظهر قدرت و عدالت محسوب میشد لیکن در عین حال پاره از کشورها مثل انگلستان باین نتیجه رسیده بودند که قدرت پادشاهان را باید بوسیله پارلمان محدود کرد.

بنابر این در پایان قرون وسطی در هر ملتی دولتی پدید آمد که متعلق به همان ملت بود و امور آن کشور بوسیله همین دولت اداره میشد و این امر هنوز تا بامروز هم باقی و برقرار است.

مهمترین تغییرات: بدون شك بزرگترین تغییری که در طی این دوره حادث شده است همانا اتخاذ اقتصاد پولی است در مقابل اصل تهاثر یعنی مبادله جنسی. در نتیجه این تغییر مردم از قید پای بندی بزمین آزاد شدند و بهر کجا که میل داشتند و شعور اقتصادی و بازرگانی آنان آنها را راهنمایی میکرد میرفتند. همین تغییر سیستم اقتصادی بعدها اصول بردگی و فقر و کمیابی را از بین برد و بجای آن اصول آزادی و فراوانی نعمت را برقرار کرد یعنی اقتصاد سرمایه داری ظهور کرد. از اینها گذشته سیستم اقتصادی جدید سرحدات کشورها را توسعه داد و با اشاعه فرهنگ و عقاید و آراء سیاسی در میان ملل مختلف آن ها را بهم نزدیک تر ساخت زیرا تجارت و صنعت حدود و ثغوری از برای خود قائل نیست و بهر کجا که مقتضی بداند وارد میشود.

۵- گامهایی که بشر در راه زیبایی و حقیقت و نیکی برداشته است

در راه زیبایی: تا نیمه دوم هزاره قرون وسطی انسان قدمهای مهمی در راه ایجاد زیبایی برداشته بود لیکن پس از آن تاریخ سرعت در این راه گام برداشت. در صنعت معماری ابتدا سبك رومانسك بوجود آمد و بعد سبك گوتيك و سپس سبك رنسانس. در نقاشی و مجسمه سازی میکلائزو دوونچی و رافائل ستارگان قدر اول

منظومه اساتید و هنرمندان قرن پانزدهم محسوب میشدند. عده از این هنرمندان از ماوراء جبال آلپ یعنی از نواحی شمالی برخاسته بودند. در ادبیات نیز اومانیست‌ها مردم را متوجه زیباییهای آثار قدیم رم و یونان کردند و گذشته از این خودشان هم آثار بدیع ادبی بوجود آوردند: تر و بادورهای فرانسه و شعرای اولیه آلمان در اشعار غنای - پترارک در تغزل - و بوکاسیو در افسانه سرایی آثار گرانبهائی از خود باقی گذاشتند. نوشته‌های «دانته» معیار زبان ایتالیائی است و آثار چاسر و وای کلیف معیار زبان انگلیسی است همچنانکه نوشته‌های لوترماخذ زبان آلمانی بشمار میرود.

بدین ترتیب مظاهر زیبائی در سنگ و در رنگ و در کلمات دوباره در عالم ظهور کرد و بر جلوه و رونق زندگی اروپائیان افزود و مخصوصاً موجب پدید آمدن مردان و زنانی شد که جمال ظاهر و کمال معنی را سرمایه حسن و زیبائی خود میدانستند نه ثروت و تمول و مقام اجتماعی را.

در راه حقیقت: در اوائل قرون وسطی مردم حقیقت را فقط از طریق مذهب می‌جستند و جز بامور مربوط بخدا و آسمان بچیز دیگری نمی‌اندیشیدند و در این طریق هم تنها از کلیسا راهنمائی و مدد می‌گرفتند اما در اواخر این دوره پاره‌اشخاص ظهور کردند که غیر از خدا و آسمان به طبیعت و انسان هم نظر افکندند و هادی و راهنمای خود را آثار متقدمین مثل حکمای یونان و رم قرار دادند و از آنها آموختند که حقیقت را از طریق بحث و استدلال جستجو کنند نه از راه ایمان. در قرون معاصر که طریق استدلال بروی عالم طبیعت گشوده شد، چنانکه همه میدانیم، شکفتیهای بزرگ در عالم ظهور کرد، لیکن در دوره قرون وسطی نیز اشخاصی مانند «فرانسیس بیکن» یافت شدند که به تجارب علمی می‌پرداختند و حقیقت را از راه تجربه جستجو میکردند. همچنین اندکی پیش از نهضت پروتستان یکی از کشیشان لهستانی موسوم به کوپرنیک کشف تازه در قلمرو علم کرد که باعث تحول فکری عالم بشریت گردید و این اکتشاف او چنان بنیان معتقدات دیرینه را متزلزل می‌ساخت که وی مجبور شد تا مدت سی سال کشف خود را مخفی نگاهدارد.

آموختن از طریق تجربه: در ادوار پیش از جنگهای صلیبی و پس از آن مردم

اطلاعات زیادی از طریق تجربه حاصل کرده بودند. مارکوپولو سیاحتی در چین کرد و اطلاعات دقیقی راجع به تمدن کهن سال آن کشور بدست آورد. ملاحان اروپایی استعمال قطب نما را از اعراب آموختند و همچنین از آنها یاد گرفتند که کشتی را در موقع باد و طوفان درست در دریا هدایت کنند و برای جهت یابی اسطرلاب را بکار بردند. کسب این اطلاعات و تجربیات روح حادثه جوئی و سیاحت را در پرتغالی ها برانگیخت و آنها را بسیر و سیاحت در سواحل غربی افریقا و داشت تا عاقبت واسکود گاما از دماغه امیدواری گذشت و راه هندوستان را پیش گرفت. ولی از این اقدام متهورانه بالا تر جسارت کریستف کلمب بود که آنقدر در دریاهای مجهول پیش راند تا قاره جدیدی را کشف کرد. حاجت بگفتن نیست که این قاره همان امریکای امروزی است.

چاپخانه : بتدریج که میزان علم و دانش و اطلاعات بشر فزونی می یافت احساس ضرورت میشد که این اطلاعات در دسترس مردم معمولی هم گذاشته شود و در نتیجه همین ضرورت صنعت چاپ بوسیله حروف مجزا اختراع شد و بعلاوه صنعت کاغذ سازی نیز مجدداً در اروپا احیا گردید. بدیهی است احیاء این صنعت هم مثل خود صنعت چاپ حائز اهمیت بود زیرا بدون کاغذ طبیعتاً از ماشین چاپ استفاده بعمل نمی آید (چاپخانه را گوتمبرک در سال ۱۴۵۰ در شهر متز اختراع کرد).

خلاصه در پایان دوره قرون وسطی و آغاز عصر جدید مردم بسیاری از علوم قدیمه و اطلاعات عهد یونان و رم را که از حوادث ایام مصون مانده بود آموختند و مقداری نیز از خود بر آن افزودند.

در راه نیکی و نیکوکاری : بحث در این زمینه طبعاً از بحث در زمینه زیبائی و حقیقت دشوارتر است لیکن تذکاریکی دو مورد از گامهایی که انسان در این راه برداشته است بی اقتضا نیست. نخستین موضوعی که در این زمینه جلب توجه می کند اینست که در دوره قرون وسطی بیش از عهد رومیان بجان و شخصیت انسانی اهمیت گذاشته میشد و از این حیث انسان باید مرهون تعالیم و اقدامات کلیسا باشد. مدتها پیش از سال ۱۵۰۰ برده فروشی که یکی از اصول مسلمة جامعه قدیم بشمار میرفت از

بین رفته بود (هرچند متأسفانه بعداً در مستملکات امریکائی اروپا دوباره بشدت رواج پیدا کرد) راست است که هنوز در این عهد غلامان و بندگان در هیئت اجتماع وجود داشتند اما تعالیم مسیح جان آنها را گرامی ساخته و ارزش وجودی آن ها را تاجائی رسانده بود که در مقابل ملکوت خدا خسیس ترین بندگان با پادشاهان و فقها برابر میایستاد.

جنگهای غلامان (گلادیاتورها) منسوخ شده بود و هر چند هنوز مبارزات شخصی بعنوان دوئل مابین شوالیه ها و جنگجویان مرسوم بود لیکن این عادت اختصاص به طبقات بالاتر اجتماع و نجبا داشت و باز با آنکه جنگ و خونریزی هنوز در میان اقوام و ملل رائج بود و در حین جنگ بشقاوت کاریها و مظالم عدیده دست می زدند لیکن مثل جنگهای سال پانصد میلادی نبود که فقط اقوام بقصد قتل و غارت یکدیگر اقدام بخونریزی کنند. در این دوره وقتی سلاطین و امرا میخواستند تجاوزی بعمل مجاور خود بکنند ناچار بودند علت و دلیلی برای خود بتراشند و مثلاً دعوی حقی از طرف بنمایند. بهترین مثال این قضیه همانا جنگهای صلیبی است که هر چند مقصد و منظور اصلی از آن روح تجاوز و توسعه طلبی ملل اروپا بود و از این حیث مشابهت کامل بمهاجمات طوایف ژرمن بطرف غرب اروپا داشت لیکن با وجود این صلیبیون عذر و بهانه برای فتوحات خود تراشیدند و بیرون آوردن ضریح مقدس عیسی را از دست کفار بهانه تجاوز بسرزمین مسلمین قرار داده بودند در صورتیکه طوایف ژرمن اصلاً در صدد اقامه دلیل و عذر و بهانه برای تجاوزات خود نبودند و صریحاً بقصد غارت و چپاول سرزمین اقوام مجاور میتاختند.

بدیهی است در غالب موارد استدلالی که سلاطین برای شروع جنگ میکردند فقط جنبه عذر و بهانه داشت و دلائل آنها معقول نبود لیکن همینکه دول متحارب ناگزیر از اقامه دلیل و برهان میشدند خود نشانه کامل پیشرفت بشر در راه انسانیت بود و علامت آغاز عصری بود که دیگر مانند قدیم حق در آن عبارت از زور و قلدری نبود. اینک نظری اجمالی هم بتاریخچه امپراطوری شرقی در هزاره قرون وسطی می افکنیم.

۶ - امپراطوری شرقی یا امپراطوری بیزانس

حافظ و نگهبان تمدن : چنانکه اشاره شد در اوایل قرن چهارم میلادی قسطنطنین امپراطور روم پایتخت جدیدی در سواحل بوسفور احداث کرده و از اواخر این قرن دو امپراتور یکی در شرق و دیگری در غرب امپراتوری روم را اداره میکردند . آخرین امپراتور غرب در سال ۴۷۶ از سلطنت خلع شد لیکن امپراتوران شرقی تا مدت هزار سال دیگر یعنی تا سال ۱۴۵۳ همچنان براریکه سلطنت باقی بودند .

امپراتوری شرقی چیز زیادی به تمدن بشر اضافه نکرد مگر يك قسم معماری مخصوص که بنام سبک بیزانس مشهور است و نمونه کامل آن مسجد ایا صوفیه قسطنطنیه است . لیکن با وجود این امپراتوری مذکور دو خدمت بسیار مهم به تمدن بشری کرده است : اول آنکه قسمت اعظم میراث تمدن رم را حفظ و حراست کرد خاصه که آثار این تمدن بالمره از مغرب زائل شده بود، دویم آنکه جلو حمله و هجوم اقوام آسیائی را باروپا در طول هزاره قرون وسطی بخوبی گرفت .

قسطنطنیه : از حیث تمدن و فرهنگ قسطنطنیه تا سالیان متمادی درخشان ترین نقطه اروپا بشمار میرفت و بلکه یکی از چند مرکز درخشانی است که تا کنون در روی کره زمین بوجود آمده است . در زمانیکه قسمت اعظم پایتخت مغرور رومیان در سواحل رود « تیبر » بحال ویرانه افتاده بود و در موقعی که شهرهای کنونی لندن و پاریس جز دهکده های محقری نبودند، قسطنطنیه شهری بزرگ و آباد بود که قریب به یک میلیون نفر جمعیت داشت و بهمان نسبت هم از حیث ثروت و عظمت بر سایر بلاد اروپا مقدم بود .

قسطنطنین آنچه توانسته بود آثار هنری و نفایس دنیای مدیترانه را در قسطنطنیه گرد آورده و به تزئین و آرایش آن شهر پرداخته بود ، بازرگانان ثروتمند که تجارت دریای سیاه و مدیترانه را در دست داشتند پیوسته توجه مخصوصی به علوم و صنایع مبذول مینمودند و در این راه از صرف هر گونه مال و دولت دریغ نمیکردند . بهمین جهت در زمانی که ستاره علم و هنر در غرب رو بافول و زوال گذشته بود در شرق درخشیدن آغاز کرد و دولت بیزانس هر روز احتیاج تازه به معماران و حجاران و

نقاشان و نویسندگان و استادان پیدا میکرد تا بر آبادانی و رونق مدنیت خود بیفزایند و از همین رو وقتی برای نخستین بار چشم صلیبیون اروپائی به پایتخت بیزانس افتاد از فرط حیرت و تعجب دهان آنها بازماند.

ژوستنین و قوانین رومی : در اوایل هزارهٔ قرون وسطی ژوستنین امپراطور مشرق ب فکر تسخیر غرب و توسعهٔ امپراطوری خود افتاد و بدین منظور سردار نامی او بلزاریوس دولت واندالها را در شمال افریقا و حکومت استروگوت ها را در ایتالیا منقرض ساخت و خود بعنوان نایب السلطنهٔ بیزانس در شهر «راونا» اقامت گزید. (۱)

در عهد سلطنت ژوستنین کلیسای معروف سن صوفیه بنا گردید اما مهمترین اقدامی که در زمان او بعمل آمد تدوین مجموعهٔ قوانین رومی بود زیرا اگر ژوستنین اقدام بجمع آوری این قوانین نکرده بود با قرب احتمال کلیهٔ آن قوانین در حوادث ایام از بین میرفت.

سده که مدت هشتصد سال در مقابل مسلمین مقاومت کرد : ژوستنین معاصر خسرو اول معروف بانوشیروان عادل بود (۵۷۹-۵۳۱ میلادی) که بزرگترین پادشاه سلسلهٔ ساسانی بشمار میرود. این سلسله از ۲۲۶ تا ۶۴۱ میلادی در ایران سلطنت کرده است. در تمام این مدت طولانی میان ساسانیان و امپراطوران بیزانس زد و خورد برقرار بود ولی از همهٔ این کشمکشها نتیجهٔ عاید طرفین نشد جز آنکه هر دو آنها ضعیف شدند و در مقابل حملهٔ مسلمین تاب مقاومت نیاوردند. دولت ساسانی در سال ۶۴۱ یعنی نه سال پس از وفات حضرت محمد سقوط کرد لیکن دولت بیزانس با آنکه در ابتدای کار متصرفات آسیائی خود را از دست داد تا مدت هشتصد سال دروازه های شرقی اروپا را در برابر تهاجمات مسلمین حراست کرد تا بالاخره در سال ۱۴۵۳ ترکان عثمانی قسطنطنیه را فتح کردند و امپراتوری بیزانس منقرض گردید.

(۱) مورخ شهیر این دوره موسوم به پروکوپیوس منشی مخصوص بلزاریوس بوده و تفصیل جنگهای او را در تاریخ معروف خود درج نموده است. يك قسمت این کتاب که مربوط به جنگهای ایران است توسط نگارنده ترجمه و چاپ شده.

این قسمت راه سوء استفاده را نشانه بود و هر کس تصور آنکه با پول میتواند کفاره
گناهان خود را بپردازد و گناهانش خود را بخرد همچنان به عاصی خود ادامه میداد و
در حقیقت منظور اصلی از مجازات گناهان در صورتی که آن صورت داد و ستد باشد
در آمده بود.

قسمت هشتم

تاریخ پانصد ساله عصر جدید

(قسمت اول - تا زمان انقلاب فرانسه)

دوره که دنیا در آن بسرعت تغییر کرد و حوادث و انقلابات

عمده نیز در آن ظهور نمود

فصل پانزدهم

در بیان آنکه چگونه انسان معتقدات دینی خود را با تغییراتی که

در محیط زندگی او رخ داده است تطبیق کرده است

۱ - مارتین لوتر

آنچه که هیچکس گمان نمیدرد: در آغاز قرن شانزدهم میلادی افکار اروپائیان عموماً متوجه سه نکته عمده مربوط به مسائل خارجی بود: یکی تکمیل اکتشاف قاره آمریکا، دیگری توسعه بازرگانی هند شرقی، سوم جلوگیری از هجوم ترکان، و در آن ایام هرگز کسی گمان نمیدرد که مهمترین گرفتاری اروپا در سال های بعد همانا مسائل داخلی خواهد بود. در این زمان مارتین لوتر جوانی بود که در دانشگاه ارفورت تحصیل میکرد و در سال ۱۵۰۰ هرگز از خاطر او خطور نمیکرد که روزی خود او بر جسته ترین فرد اروپا و سلسله جنیان انقلابات و تحولات بزرگ در عالم خواهد گردید.

پدر لوتر میخواست او را وارد رشته حقوق کند اما خود او باین کار رغبتی نشان نداد و میل داشت داخل خدمت کلیسا شود. در سال ۱۵۰۹ بدرجه اسقفی نائل آمد و اندکی بعد بسمت استادی در دانشگاه ویتنبرگ مشغول تدریس شد و تا مدتی در آنجا هم بکار تدریس مشغول بود و هم به تبلیغ دیانت مسیح، ضمناً امور خانقاه در اویش سلك (اگوستین) را هم که خود او در جزو آنها بود اداره میکرد و در آن زمان هرگز بفکرش نمیرسید که روزی بزرگترین رجل نامی دنیای غرب شود.

مسئله بخشایش گناهان: در آن اوقات مسئله بخشایش گناهان بوسیله کلیسا عمومیت داشت و هر کس مرتکب معصیتی میشد با دادن کفاره میتوانست طلب آمرزش کند، این کفاره ها عبارت بود از تحمل پاره ریاضتها و خواندن مقداری دعایا گرفتن روزه و گاهی هم مستلزم پرداخت مبلغی پول نقد بعنوان خیرات و میراث بود. در

این قسمت راه سوء استفاده باز شده بود و هر کس بتصور آنکه با پول میتواند کفاره گناهان خود را بدهد و بخشایش خود را بخرد همچنان بمعاصی خود ادامه میداد و درحقیقت منظور اصلی از بخشایش گناهان، در صورت ترك آن، بصورت داد و ستد معامله درآمده بود.

لوتریکی از کسانی بود که مخالف خرید و فروش بخشایش گناهان بود و رسماً بر علیه مفسد آن قیام کرد باین معنی که صورتی متضمن نود و پنج اصل یا پیشنهاد تهیه کرد و به در کلیسای ویتنبرگ الصاق نمود (ماه اکتبر ۱۵۱۷) و اعلان کرد که هر کس مایل باشد می تواند راجع باین اصول با خود او وارد بحث و جدال شود. دیری نگذشت که شخصی این اصول را از لاتین به آلمانی ترجمه کرد و آن را بطبع رسانید و در اندك مدتی در میان مردم رواج و انتشار یافت و هر کسی از خواندن بهره داشت آنرا میخواند و برای کسانی که قادر بخواندن نبودند قرائت میکرد و طولی نکشید که موضوع این اصول نقل محافل گردید و هر کس اعم از بیسواد یا با سواد درباره آن بحث میکرد. خلاصه يك کشیش ساده گمنام که رساله رافقط بقصد مباحثه و جدال با همکاران مذهبی خود نوشته بود در اندك مدتی بصورت بزرگترین مرد آلمان و بلکه بصورت قهرمان ملی نژاد ژرمن درآمد.

برای نخستین بار در تاریخ، جنگ مطبوعاتی در گرفت و رسائل بیشمار در رد و قبول عقایدی که ابراز میشد بچاپ رسید و بدیهی است که اختراع ماشین چاپ موجب تسهیل این جنگ و جدال شده بود.

زمان برای اصلاحات اقتصادی و اجتماعی آماده بود: لوتر در رساله که بنام «خطاب به اشراف و نجبای آلمان» در سال ۱۵۲۰ انتشار داد بامپراطور و امرا و شاهزادگان توصیه و تأکید کرده بود که دست بیک سلسله اصلاحات اجتماعی و اقتصادی و مذهبی بزنند. لوتر هنوز پاپ را بعنوان رئیس روحانی کلیسا قبول داشت لیکن مخالف مداخلات او در امور سیاسی و دنیوی بود و معتقد بود که پاپ حق ندارد مشاغل و مناصب روحانی را بمیل خود باشخاص واگذار کند و آنهمه پولهای هنگفت بعنوان مختلف از کشور آلمان بستانند. لوتر میگفت آلمان مال آلمانیهاست.

۲ - اوضاع سیاسی دربارهای اروپا

امپراطور تازه و امیدهای فراوان : این ابراز احساسات ملی مسئله تازه در اروپا نبود و چنانکه قبلاً دیدیم از دو قرن پیش این حس در فرانسه و انگلستان بیدار شده و در این تاریخ بسیاری از اهالی آلمان آرزومند بودند که همین روحیه ملی و وطنی در کشور آنها نیز رسوخ یابد . در آن اوقات امپراطور جدیدی به تخت نشسته و مردم امیدها و انتظارات فراوان از شخص او داشتند لیکن هیچیک از این آرزوها برآورده نشد زیرا امپراطور تازه که به شارل پنجم موسوم بود گذشته از مسئله مهم سلطنت آلمان آنقدر گرفتاری داشت که نمیتوانست بر طبق آمال و آرزوهای ملت آلمان عمل کند و قهرمان ملی آنها شود چه این امپراطور در عین حال وارث تاج و تخت کشورهای اسپانیا و بلژیک و هلند و ایتالیا نیز بود و رسیدگی بمهمات امور آنها کار دشواری بود.

موضوع موازنه قوا در اروپا : وقتی شارل پنجم به تخت امپراتوری آلمان

نشست دو حریف دیگر در مقابل خود داشت که هر دو مایل بودند باین سمت انتخاب شوند یکی از آنها فرانسیس اول پادشاه فرانسه و دیگری هانری هشتم پادشاه انگلیس بود . میان فرانسیس و شارل تا مدتهای مدید کشمکش و نزاع برقرار بود و مخصوصاً موضوع دعوای آنها کشور ایتالیا بود در حالیکه هر دو آنها غافل بودند که دوره توسعه طلبی در اروپا سپری شده و زمان آن رسیده بود که دائره تجارت با هند و امریکا را توسعه دهند و از راه تجارت و تحصیل مستملکات بر قدرت خود بیفزایند. در هنگامی که ایندو نفر با هم کشمکش داشتند هانری هشتم پادشاه انگلیس بدستور صدر اعظم باتدبیر خود « کاردینال ولسلی » از مداخله جدی در منازعات آنها خودداری نمود و فقط مراقب بود که هر طرف ضعیف تر می شد او را تقویت میکرد و هم او را بر علیه دویمی بر میانگیخت . این سیاست عاقلانه که بنام « موازنه قوا » در اروپا معروف شده و واضع آن ولسلی است پیوسته تا بامروز اجرا گردیده است و انگلستان از اجرای آن همیشه نفع برده است. بعلاوه ولسلی بانگلیسها نصیحت کرد که هرگز خود را آمیخته با اتحادیه های اروپائی نکنند و سیاست تک روی را اتخاذ نمایند و این نصیحت را نیز انگلیسها تا بامروز اجرا کرده اند لیکن باید دانست که وضع طبیعی ممتاز آنها که اطراف کشور آنها را

سدهای بزرگ آب احاطه کرده است بآنها مجال اتخاذ چنین سیاست‌هایی را داده است و آنها را از گرفتاری در سیاست‌های اروپائی آسوده ساخته است.

۳- چند کلمه دیگر راجع به «لوتر»

محکومیت به شرك : این بود وضع سیاسی اروپا در موقعی که لوتر نامه معروف خود را خطاب به امپراطور و امراء آلمان نوشت و از آنها تقاضای انجام اصلاحات سریع اقتصادی و اجتماعی در کشور نمود. در اینوقت پاپ لئون دهم که تا بحال ظهور لوتر و عملیات او را نادیده انگاشته و تصور کرده بود کارهای او هم از نوع سبکسریهای سایر کشیشان است کم کم متوجه اهمیت موضوع گردید و در سال ۱۵۲۰ فرمانی صادر کرد که اگر لوتر از کرده خود توبه نکند و با کلیسا از در اطاعت در نیاید او را تکفیر خواهد کرد.

لوتر که میدانست مصالحه او با کلیسا امکان پذیر نیست در جواب این تهدید فرمان پاپ را در میدان عمومی رسماً سوزانید و وقتی در ژانویه سال ۱۵۲۱ مدت ضرب الاجل پاپ بسر آمد از طرف وی تکفیر گردید و اگر امرای مقتدر آلمان از او حمایت نکرده بودند او را بقتل میرساندند. اما در همان تاریخ او را بمجلس مشاوره امپراطوری (پارلمان) که در شهر «ورم» تشکیل شده بود احضار کردند و در آنجا هم باز لوتر بر سر قول خود ایستاد و حاضر نشد گفته‌های خود را نسبت به کلیسا پس بگیرد و بهمین جهت مجلس مزبور او را به تمرد از قوانین محکوم ساخت. پس از آن یکی از امرای ساکسونی که با او دوستی نزدیک داشت او را به یکی از قلاع دور دست برد و مدت یکسال در آنجا نگاهداشت که از چشم زخم و گزند حریفان آسوده باشد. لوتر این ایام را ببطالت نگذرانید و کتاب انجیل را بزبان آلمانی فصیح ترجمه کرد و این ترجمه او یکی از شاهکارهای نشر آلمان است که بعدها هر نویسنده در این کشور ظهور کرد از آن الهام گرفت و بسبک شیوا و محکم آن چیز نوشت. سال بعد لوتر به ویتنبرگ مراجعت نمود و تا پایان عمر خود در آنجا به تدریس و مباحثه و تألیف رسالات اشتغال داشت و در سال ۱۵۴۶ بدرود حیات گفت.

از همان آغاز نهضت اصلاح طلبی لوتر افکار پروتستانی او در اغلب کشورهای

اروپا رواج یافت و حتی به اسپانیا و ایتالیا هم که دژ مستحکم کلیسای کاتولیک بود
 رخنه نمود. در این زمان همه کس تصور میکرد دوره کلیسای رومی سپری شده و
 کلیسامحکوم به اضمحلال قطعی گردیده است. لیکن عالم کلیسا با وجود مفسد و
 معایبی که در دستگاه آن رخنه نموده بود هنوز چنان صاحب قدرت و نفوذ معنوی
 بود که بایک جنبش شدید جلو سیل مذهب جدید پرستانرا گرفت. در این زمان شورای
 کلیساها در شهر « ترنت » تشکیل گردید و مدت بیست سال دایر بود و اصلاحات دامن
 داری در امور کلیسا و طرز رفتار کشیشان و روحانوان بعمل آورد ولی حتی يك تغییر
 كوچك از پیشنهادهای پروتستانها راهم نپذیرفتند.

فصل شانزدهم

مطالعه اجمالی در پیشرفت‌های اقتصادی و سیاسی اروپا در قرن شانزدهم

۱ - انتقال مراکز تجارت در اروپا

پیشاهنگی پرتغالیها : پس از کشف راه‌های بحری امریکا و شرق دور مرکز تجارت و داد و ستد از حوضه مدیترانه بسواحل اقیانوس اطلس منتقل گردید (این انتقال در تاریخ بنام انقلاب تجارتی مشهور است). مرکز تجارت در این تاریخ شبه جزیره اسپانیا شده بود لیکن دو کشور سعادت‌مندی که در این شبه جزیره واقع بودند یعنی اسپانیا و پرتغال بواسطه نداشتن وسائل کافی و فقدان حس موقع شناسی و تدبیر نتوانستند چنانکه بایستی از این حسن تصادف استفاده ببرند .

پرتغالیها با پشتکار و حوصله بسیار سر تا سر سواحل افریقا را پیموده و بالاخره بآرزوی دیرینه خود که دست یافتن بمراکز ادویه خیز بود رسیدند ولی چون هیچ گونه سابقه و بصیرتی در امور مستعمراتی نداشتند ندانستند با اکتشافات تازه خود چه معامله کنند و کار آن‌ها بر اثر فساد و رشوه خواری و سوء سیاست از همان اول خراب شد .

فقدان دستگاه توزیع : سیل مال‌التجاره ادویه بجانب پرتغال روانه شد و شهر لیسبون بازار اصلی معاملات ادویه عالم گردید لیکن باز پرتغالیها وسیله نداشتند که از این وضع و موقع استفاده کامل کنند باین معنی که دستگاه مرتب و کاملی برای توزیع امتعه خود نداشتند و نه از راه دریا و نه از راه خشکی طرق ارتباطی منظم با اروپا نداشتند و بدتر از همه آنکه در فکر اصلاح این خطوط مواصلات هم نبودند ناچار قسمت اعظم متاع خود را به انگلیسها و هلندیها فروختند و در نتیجه منافع کلی که از این معامله بر سود باید بجیب خود آنها برود بجیب دلان مذکور میرفت . از اینها

گذشته پرتغالی‌ها نفرات کافی از برای حفظ و حراست مستملکات خود در مقابل مهاجمات خارجی نداشتند.

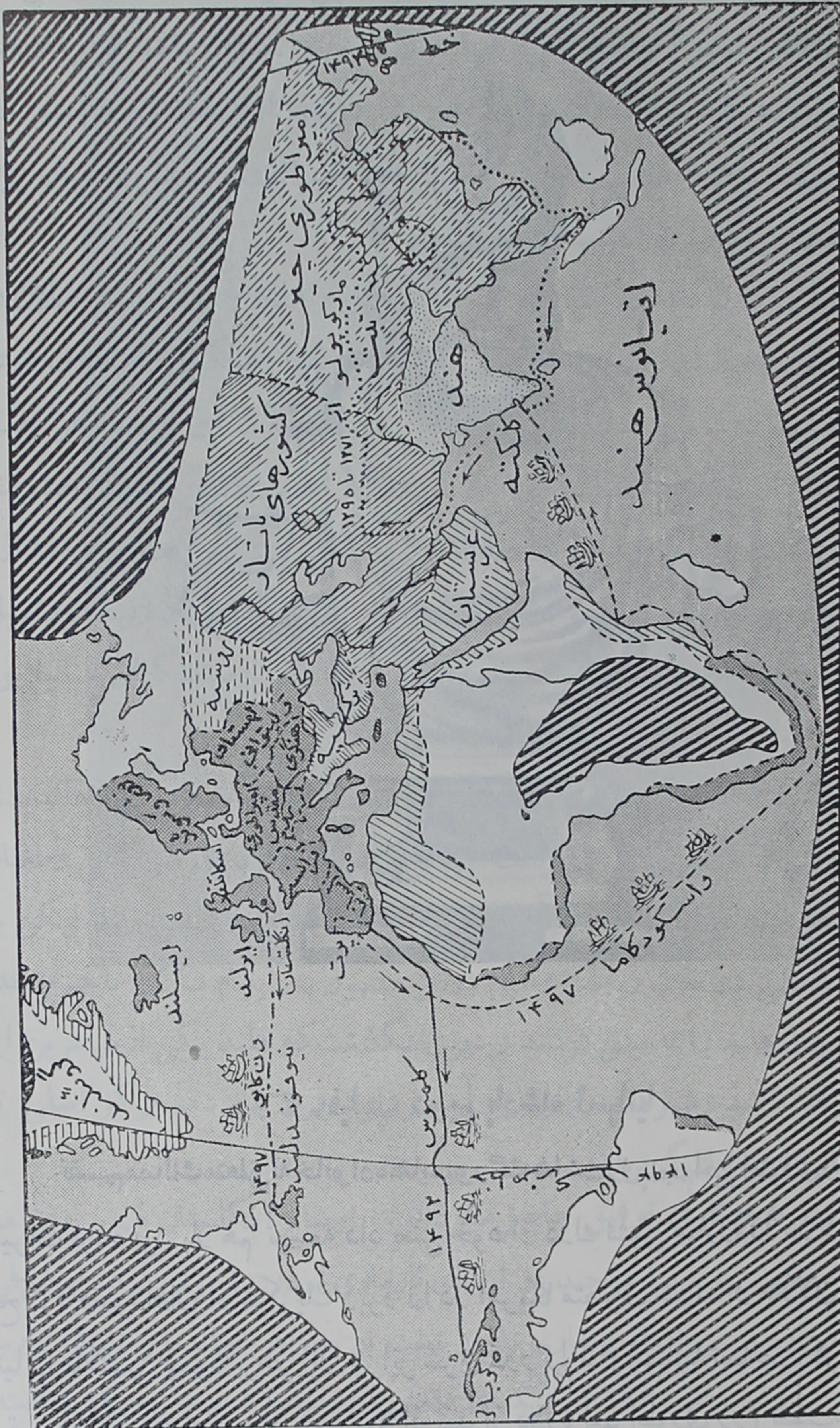
دربار اسپانیا از اهمیت تجارتی بی‌خبر بود: در اوایل این قرن منابع و رسائل داخلی اسپانیولی‌ها بیش از پرتغالی‌ها بود لیکن بر اثر تعصبات نژادی و مذهبی عده کثیری از کارشناسان مالی و صنعتگران و زارعین ورزیده را از بین بردند و کشور خود را به « فقر آدم » دچار کردند و بدبختانه آنچه هم نفرات برای آنها باقی مانده بود همه را از کارهای مفید و تولیدی خارج ساخته و داخل قشون و بحریه کرده بودند. بالنتیجه در زمان سلطنت فیلیپ دوم انگلیسها و هلندیها لطیفات شدیدی به تجارت اسپانیازدند و وضع مالی آنها بواسطه جنگهای متوالی بسیار خراب و وخیم شد چنانکه با وجود سیل طلائی که از امریکا به اسپانیا وارد میشد فیلیپ همیشه مقروض بود و حتی تنزیل قروض خود را هم نمی‌توانست پردازد و کسی هم حاضر نبود دیگر باو قرض بدهد (۱).

نتیجه همه این وقایع آن شد که در اواخر این قرن مرکز تجارت از اسپانیا و پرتغال به هلند و انگلستان منتقل گردید.

مللی که در امر تجارت بصیر بودند: هلندیها از آغاز کار با دریا سر و کار داشتند زیرا یا در دریا صید میکردند و یا در آن به رفت و آمد های تجاری مشغول بودند. عده زیادی از صرافان و بازرگانان و صنعتگران با استعداد بر اثر جور و زور فیلیپ بایالات شمالی گریخته و در اندک مدتی شهرهای روتردام و آمستردام را در هلند تبدیل بمهمترین مراکز تجارتی اروپا نمودند.

انگلیسها نیز مانند هلندیها با دریا آشنائی و سرو کار داشتند و مثل آنها در امر تجارت و بازرگانی بصیر بودند بهمین جهت دو عامل مؤثری که تمدن اروپا را در عالم بسط و انتشار داد مردمان ژرمن نژاد هلندی و انگلیسی بودند نه اقوام رومی نژاد اسپانیائی و پرتغالی.

(۱) در مدح فیلیپ باید این نکته را متذکر شد که وی با وجود گرفتاریهای شدید مالی هرگز حاضر نشد در پول رائج کشور فعل و انفعالاتی کند و متأسفانه این کار را سایر پادشاهان همیشه بسهولت انجام داده‌اند.

جهانی که تا سال ۱۵۰۰ شناخته شده بود

۲ - فیلیپ دوم پادشاه اسپانیا

تقسیم ممالک متعلق به خانواده هابسبورگ ها : شارل پنجم امپراطوری وسیعی را که بمیراث برده بود باز هم توسعه داد یعنی خود او دوک نشین میلان را در شمال ایتالیا فتح کرد و سرداران او مکزیك و پرو را در امریکا متصرف شدند و ماژلان هم که دور دنیا را با کشتی پیمود برخی از جزایر شرق دور را بنام اسپانیا تصاحب کرد . بدین ترتیب قدرتی که نصیب او شده بود از بعد از دوره امپراطوری روم نصیب هیچ پادشاه دیگری در اروپا نشده بود و بطوریکه از قرائن برمیآید خانواده او میبایستی جانشین

قدرت پاپها بشوند و اروپای متمدن را در زیر نگین خود نگه دارند، لیکن ظهور روح ملیت که تفصیل آنرا قبلا گفتیم همانطور که مانع اتحاد اروپا در زیر فرمان پاپ شده بود درین مورد هم مانع اتحاد کشورهای اروپائی در تحت اراده سلاطین هابسبورگ میشد و بهمین جهت شارل پنجم دو سال پیش از مرگ خود امپراتوری خویش را میان برادرش فردیناند و پسرش فیلیپ تقسیم کرد.

فیلیپ دویم صاحب اسپانیا و سیسیل و ناپل و هلند و دوک نشین میلان و قاره امریکا شد در حالیکه فردیناند ایالات آلمان و بوهیمیا و هنگری را متصرف گردید. فیلیپ دویم پادشاهی متعصب و متدین بود و در فکر آن بود که هر عقیده و مذهبی غیر از مذهب کاتولیک را از اروپا براندازد. بدین منظور منتهای خشونت و بد رفتاری را نسبت به مسلمین و یهودیان ساکن اسپانیا پیش گرفت و آنها را از این کشور متواری ساخت ولی همین تعصب مذهبی او بدترین لطومات را بکشور اسپانیا زد و موجب فقر و تباهی آن شد زیرا مسلمین بهترین زارعین و صنعتگران اسپانیا بودند و یهودیان بهترین صرافان و بازرگانان آنجا (۱).

گذشته از این خراجهای سنگینی که فیلیپ بایالات چهارده گانه هلند بسته بود و مزاحمتی که در امر مذهب و دیانت آنها فراهم میساخت باعث سرکشی و طغیان آنها شد و هر چند ده ایالت جنوبی آن بنام بلژیک در تصرف وی باقی ماند لیکن سایر ایالات شمالی در تحت ریاست ویلیام درانتر مشهور به ویلیام ساکت با هم متحد شده و جمهوری هلند را تأسیس کردند و دیری نگذشت که هلند یکی از مهمترین ایالات شمالی اروپا شد و شهرهای روتردام و آمستردام در قرن شانزدهم مرکز اصلی تجارت بازرگانی اروپائیان گردیدند.

در هیچ کاری توفیق حاصل نکردند : اوضاع انگلستان هم بر وفق مراد و دلخواه فیلیپ نبود زیرا هر چند در ابتدای کارماری تودور را بزنی گرفت لیکن فرزندی از او نیاورد و پس از فوت ماری تاج و تخت او بخواهر خوانده اش الیزابت رسید و

(۱) در سال ۱۹۳۶ که جنگهای داخلی در اسپانیا شروع شد یکی از دسته های آنجا بفکر افتاد که دوباره اعراب مسلم را از شمال افریقا و جاهای دیگر به اسپانیا دعوت نمایند.

الیزابت نیز مدتها فیلیپ را بوعده ازدواج دلاخوش نمود ولی عاقبت باین امر رضایت نداد. در عین حال انگلستان بر اثر حسن تدبیر رجال آن و پیشرفت های اقتصادی که کرده بود بتدریج صاحب قدرت و تمول شده بود و جهازات آن در دریا کشتی های اسپانیا را از کار میانداخت و اغلب طلا و جواهراتیرا که اسپانیولیاها از امریکامیاوردند ضبط میکرد. بعلاوه انگلیسها هلندیها را بر علیه اسپانیولیاها تحریک میکردند و آنها را به قیام بر علیه ایشان وامیداشتند.

بحریه «مغلوب نشدنی» : عاقبت فیلیپ متوجه شد که الیزابت از بازی میدهد و انگلیسها هرگز به طیب خاطر گردن باطاعت او نمی نهند باینجهت نیروی بحری معظمی فراهم آورد و بقصد تصرف انگلیس حرکت نمود لیکن انگلیسها که در بحر پیمائی و توپ اندازی از اسپانیولیاها ورزیده تر بودند از پیاده شدن آنها بسواحل انگلیس جلوگیری کردند و سپس بجان بحریه اسپانیا افتاده آن را منهزم نمودند و در این قضیه طوفان مهیبی هم که در دریا برپا شد بآنها کمک کرد.

کاری که اسپانیولیاها کردند : مهمترین کاری که در دوران سلطنت فیلیپ صورت گرفت نقل و اشاعه تمدن اروپا در قاره امریکا بود. شهرهای مکزیك و لیما تبدیل بدو مرکز معتبر تجارت اسپانیائی شد و کلیساها و مدارس و دانشگاهها در آنجا دائر گردید و مردم آن به طریق زندگی و راه و رسم اروپائیان آشنا شدند لیکن چون طاقت تحمل کارهای دشواری را که از طرف اسپانیولیاها بآنها تحمیل میشد نداشتند ناگزیر عده غلام سیاه از شمال افریقا بامریکا وارد کردند. اسپانیولیاها تا حدی با اهالی بومی آمیزش و ازدواج نمودند ولی رویهمرفته جنبه فاتح و حاکم در آنجا بخود گرفتند و امور حکومتی در دست آنها بود و اهالی بومی بیشتر بزراعت و استخراج معادن می پرداختند. قند و پنبه را اسپانیولیاها بجزایر هند غربی آوردند و طولی نکشید که صنعت قند یکی از مهمترین رقم صادرات این جزایر شد.

کشوری که امروز بنام اتازونی موسوم است در آن ایام اراضی وسیع و ناشناسی بود که بعدها شخصی بنام دوسوتو در آن به تفحص و اکتشاف پرداخت و مقدمات سکونت اروپائیا را در آن فراهم ساخت.

۳ - انگلستان

دولتی مقتدر و پارلمانی منظم : هانری هشتم کشوری آباد و منظم از پدر خود بارث برده بود . پارلمان انگلیس در اینموقع قدرت و اختیارات فراوانی تحصیل نموده و حدود شاه را در وصول مالیاتها محدود نموده بود و وضع آن طوری بود که سلاطین قدرت مخالفت با آنرا نداشتند و میدانستند که اگر از در ستیزه با آن در آیند اساس تاج و تخت آنها متزلزل خواهد شد بهمین جهت پادشاهانی که با تدبیر بودند همواره بفرمیافتادند که اکثریت نمایندگان پارلمان را ازین دوستان و مقررین خود انتخاب نمایند .

ملکه الیزابت : در دوران سلطنت هانری هشتم و پسرش ادوارد ششم و دختر بزرگش ماری اغلب جنگها و زد و خورد های داخلی که بیشتر آنها هم ناشی از اختلافات مذهبی بود در انگلستان حکمفرما بود و بهمین جهت روح ملیت که در سایر کشورهای اروپائی ظهور کرده بود در انگلستان دیرتر از همه بوجود آمد . ملکه الیزابت دختر کوچکتر هانری هشتم موفق برفع این اختلافات مذهبی گردید یعنی به پیروی از میل اکثریت مردم انگلستان مذهب پروتستان را بعنوان مذهب رسمی آنجا اختیار کرد و با کمال مجاهدت انگلیس را از جنگها و کشمکشهای خارجی برکنار نگاه داشت و بر اثر امنیت و راحتی که بوجود آورده بود تجارت آن کشور را توسعه داد . یکی از تدبیرات عاقلانه الیزابت این بود که حاضر بازدواج با کسی نشد و بدین وسیله کشورهای فرانسه و اسپانیا را در حال دوستی و اتحاد با خود نگاهداشت زیرا هر دو این کشور ها شائق بودند که روزی الیزابت یکی از شاهزادگان آنجا را بشوهری بپذیرد . چنانکه در مورد فیلیپ دویم دیدیم الیزابت مدت سی سال او را در حال امیدواری نگاهداشت و در خلال این مدت طولانی فرصتی بچنگ آورد که انگلستان را بدور شوکت و اعتلاء برساند .

ایجاد نیروی معظم دریائی : ملاحان جسور انگلیسی اغلب بکشتیههای اسپانیولی که حامل طلا و نقره و جواهرات از امریکا بودند حمله میبردند و غنائمی را که از این رهگذر بدست میآوردند با ملکه خود تقسیم میکردند و بدیهی است این عمل را از

فرط علاقه بملکه و وطن خود انجام میدادند. جمعی دیگر از این ملاحان درنواحی مدیترانه و در هند شرقی به تجارت میپرداختند و عده دیگر نیز از طریق شمال اروپا به شرق اقصی میرفتند. در نتیجه همین جسارت و شجاعت ملاحان انگلیسی دولت مزبور بزودی یکی از دول معظم دریائی بشمار آمد و مخصوصاً پس از شکست بحریه اسپانیا دیگر رقیب و منازع قوی پنجه درمقابل آن باقی نماند. اسپانیا دیگر قادر نبود که تجارت ادویه و منافع سرشار مستملکات امریکائی را بخود انحصار دهد و در اواخر این قرن کمپانی انگلیسی معروف به هند شرقی تأسیس گردید و در همان تاریخ نیز انگلیسها ایالت جیمز تاون واقع در آمریکای شمالی را تصرف کردند و بافتنخارملکه خود که هنوز شوهر اختیار نکرده بود آنرا « ویرژینیا » نام نهادند.

عصر طلایی ادبیات: شعرا و نویسندگان مشهوری که در این عصر در انگلستان ظهور کرده اند دوره سلطنت الیزابت را به عصر طلایی ادبیات این کشور تبدیل نموده اند. ستارگان درخشانی چون « اسپنسر » و « جانسون » و « مارلو » و « بومونت » و « فلچر » و از همه بالاتر شکسپیر همگی معاصر عهد الیزابت بوده اند. تأثر نویسان این دوره بالاخص شکسپیر انقلابی در ادبیات بوجود آوردند که مشابه انقلابی بود که در سایر رشته های اجتماعی انگلیس بوقوع پیوسته بود باین معنی که تأثر را از زیر نفوذ و تأثیر مذهب در آوردند و آنرا به قالب اینجهانی و موافق باطبایع بشری پرداختند و بجای اینکه به پیروی از سنت قدیم پیوسته از جن و پیری و از ارباب انواع قهرمانان داستانی و افسانه ای سخن برانند از موضوعات حقیقی و داستانهای مربوط بزندگان بشری بحث کردند. اما نباید تصور کرد که در عصر طلایی الیزابت همه چیز واقعاً درخشان و طلائی بود بلکه باید دانست که در آن عهد فقر و بدبختی بسرحد کمال وجود داشت. زمینهای زراعتی وسیعی اختصاص به مراتع سرسبز و چراگاه مواشی داده میشد و بتدریج زارعین و رعایا بیکار میماندند و تا اواخر دوره الیزابت کسی هم ب فکر اصلاح حال آنها نبود. در آن زمان یعنی در سال ۱۶۰۱ قانون بنام « قانون فقرا » وضع شد که هر ناحیه را موظف میکرد برای نگاهداری و اعاشه فقرا مالیاتی از میان مردم خود جمع کنند و این قانون تا اواخر قرن نوزدهم اجرا میشد.

بر اثر جنگ‌های متمادی فقیر شده بود : فرانسه بزرگترین واحد سیاسی اروپای غربی بود و پادشاه آن فرانسوای اول تمام دوره سلطنت خود را صرف کشمکش و نزاع با شارل پنجم بر سر قسمتی از خاک ایتالیا کرد. جانشینان این دو پادشاه نیز همچنان با هم زد و خورد داشتند تا عاقبت هانری دویم پادشاه فرانسه فوت کرد و تازه جنگ‌های خونین داخلی در فرانسه برپا شد و مدت سی سال دو تیره از خاندان سلطنتی این کشور یکی بنام والوا و دیگری بنام بوربون با هم نزاع داشتند و بر اثر این جنگ‌ها و کشمکش‌ها روز بروز بر ضعف و ناتوانی فرانسه افزوده میشد. در همین دوره انقلابات و کشمکش‌ها بود که یکی از فجیع‌ترین حوادث تاریخ بشری یعنی حادثه کشتار سن بارتلمی در سال ۱۵۷۲ در آنجا رخ داد و تفصیل قضیه از این قرار بود که یک‌عده چند هزار نفری از پرتستانها برای تماشای مراسم ازدواج رئیس خود «هانری دوناوار» با «مارگریت دووالوا» بیاریس آمده بودند و در آنجا غفلتا و بدون هیچ مقدمه مورد حمله قرار گرفتند و همه آنها بیرحمانه به قتل رسیدند.

پس از چندی سلطنت به هانری دوناوار که رئیس خانواده بوربون و دارای مذهب پرتستان بود رسید و بعد از یک سلسله جنگ‌های خونین که با حریفان خود کرد و بر آنها غالب آمد بالاخره بعنوان هانری چهارم به تخت سلطنت فرانسه نشست.

اثرات مذهب پروتستان در فرانسه : چون نفوذ و قدرت مذهب کاتولیک در فرانسه بقدری زیاد بود که ممکن نبود مردم سلطنت یکنفر پروتستان را باسانی بپذیرند و آرام بنشینند لهذا هانری چهارم بائین کاتولیک در آمد و ضمناً برای آنکه نسبت بهم مذهبان سابق خود همراهی و ارفاقی کرده باشد بموجب فرمان «نانت» تساوی حقوق سیاسی و اجتماعی بآنها و کاتولیکها عطا کرد. در نتیجه این حسن تدبیر فرانسه از شر اختلافات و منازعات داخلی آسوده شد و میرفت که آهسته آهسته جانی بگیرد و جبران مافات نماید اما در سال ۱۶۱۰ هانری چهارم بقتل رسید و دوباره دوران آشفتگی و هرج و مرج شروع شد.

۵ - وسائل تازه راحتی - بهای اجناس و مداخله دولتها در این امر

ظهور وسایل تازه راحتی: رفت و آمد در خطوط جدید اقیانوس مستلزم ساختن کشتی‌هایی بود بزرگتر از آنچه در دریای مدیترانه بکار میرفت. این کشتیهای تازه نه تنها مقادیر هنگفتی ادویه از مشرق و طلا و نقره از مغرب حمل میکردند بلکه قطعات درشت‌تر مال‌التجاره را که حمل آنها بوسیلهٔ جهازات کوچکتر و کاروان میسر نبود بسهولت حمل و نقل مینمودند: این امتعه عبارت بود از الوارهای منطقه حاره که بمصرف ساختن اثاثیه چوبی میرسید - قالی و پوست و منسوجات ابریشمی و لوازم قیمتی دیگر که در تزئین لباس و خانه بکار میرفت و انواع و اقسام مواد خوراکی. بدیهی است این گونه امتعه نخست بدست اعیان و توانگران میرسید لیکن بتدریج که بر مقدار آنها افزوده شد در دسترس طبقات پائین‌تر و فقرا هم قرار گرفت و بالنتیجه سطح راحتی زندگی مردم بالا رفت. این امتعه و اجناس البته در نظر ما مردمان قرن بیستم چندان مهم و قابل ملاحظه نیست اما با مقایسه با لوازم موجود در يك نسل پیش از آن تاریخ بسیار لوکس و گرانبها بنظر می‌آید.

حمایت از تجارت: آنقدر که دولت‌ها و بازرگانان در این قرن بهم نزدیک شده بودند در هیچ دوره دیگری چنان نزدیکی در میان این دو طبقه دیده نشده بود. علت آنهم این بود که تجارت احتیاج به حمایت داشت مخصوصاً در مقابل رقابتهای خارجی و دولت نیز محتاج رواج و توسعهٔ بازرگانی بود تا بدانوسیله پول برای اصلاحات و چرخاندن عرادهٔ خود تحصیل نماید. رسم حمایت دولت از تجارت قبل از قرن شانزدهم نیز در شهرهای آزاد ایتالیا رائج بوده است و در قرن هفدهم بمنتهای اهمیت خود رسیده بود. در برخی از کشورها آنقدر در مسئلهٔ حمایت از تجارت تند روی کردند و دولت در جزئیات امور بازرگانی مداخله نمود که بالنتیجه اصل تجارت متوقف گردید اما در هر صورت فایدهٔ اصلی آن این بود که تجارت برخلاف دوره‌های قرون وسطی از حال انحصار شهرها در آمد و در زیر نظارت و حمایت دولت قرار گرفت. اصل «تجارت بصره»: مهمترین موضوعی که در مورد حمایت بازرگانی مطرح نظر دولت‌ها بود این بود که بوسیلهٔ تدارك ذخائر عمده از فلزات گرانبها بر

ثروت و قدرت مالی ملت خود بیفزایند. بهمین جهت همه ملل سعی میکردند اصل «تجارت بصرفه» را اجرا کنند بدین معنی که میکوشیدند حتی المقدور بیشتر جنس بفروشند و کمتر بخرند تا بدینوسیله پول بیشتر وارد کشورشان بشود و کمتر خارج گردد. به پیروی از همین اصل، کلیه ملل سعی داشتند مواد خام از خارج وارد کنند تا اجرت کاری که مواد مزبور را تبدیل باجناس مورد مصرف یا صادراتی میکرد در کشور بماند.

تصویر فردیناند ماژلان. یکی از حادثه جویان قرن شانزدهم

فایده عمده این قسم تجارت در آن بود که بتدریج سیستم اتجاریه اصناف از میان رفت و در این دوره برخلاف قرون وسطی هر کس سرمایه و استعداد تجارت داشت میتوانست آزادانه و بدون مداخله صنفی بامربازرگانی پردازد.

ایجاد يك طريقه اجتماعي كه سرمايه و كار با هم توأم میگردید: در حوالی سال ۱۵۰۰ میلادی سرمايه‌های فراوانی در اروپا گرد آمده بود كه صاحبان آنها میخواستند آن را بكار اندازند. از طرفی نیز افرادی بودند كه دارای ابتكار و قدرت عمل بودند ولی سرمايه نداشتند و در آن روزگار بندرت اتفاق میافتاد كه شخصی دارای این هر دو امتیاز یعنی هم سرمايه و هم ابتكار باشد. نتیجه آن شد كه سازمان اقتصادی جدیدی در اروپا ظهور كرد باسم « شركت‌های سهامی » و طرز كار این شركتها آن بود كه سرمايه‌های افراد را بطور دسته جمعی بكار میانداخت و هريك از آنها را درسود حاصله شريك میساخت و در عین حال هم بآنها اجازه میداد كه هر وقت مایل باشند سهام خود را بدیگری بفروشند. همین پیش آمد ساده یعنی ظهور شركتهای سهامی یکی از مهمترین عوامل تحولات اقتصادی عصر جدید بشمار میآید و اصول سرمايه‌داری امروزی بر مبنای همان عامل قرار گرفته است.

گذشته از تشکیل شركتهای سهامی در این دوره سه كار مهم دیگر هم انجام گرفت كه یکی از آنها تأسیس بانكها دویمی پرداخت بوسیله برات بانكی (چك) و سویم استعمال طریقه دفتر داری مترادف در تجارت بود و این چند اصل همگی از شهرهای تجارتی ایتالیا سرچشمه گرفته و بتدریج بسایر نقاط اروپا رسیده است.

در نتیجه همه این تغییرات و ابتکارات تحول بسیار عمیقی در زندگی اقتصادی و اجتماعی اروپائیان در قرن شانزدهم صورت گرفت. دهات و شهرهای یکدیگر نزدیکتر شدند و هر دو علی السویه از لوازم راحت و فراوانی نعمتی كه در این دوره فراهم شده بود استفاده میكردند. اصول بازرگانی قرون وسطی كه بر پایه تعیین بهای عادلانه قرار داشت از بین رفته و موضوع تحریم ربا یا تنریل پول نیز منتفی شده بود باین معنی كه تجار و صنعتگران اشیاء و لوازم مورد حاجت خود را از هر جا كه ارزانتر بود خریداری میكردند یا محصولات خود را بجائی كه آنها را گرانتر میخریدند عرضه میداشتند. جوانان تازه نفس اروپائی در اندیشه حادّه جوئی و سیاحت بلدان افتاده بودند و سرزمین‌های خارج از قاره اروپا آماده آن بود كه بدست همین جوانان آباد گردد و مورد استفاده و انتفاع قرار گیرد.

فصل هفدهم

در بیان تغییراتی که در طرز تفکر مردم و در

موسیقی اروپائیان رخ داد

۱- تغییر یافتن مرکز عالم

نظریه‌ای که دنیا را مکان داد: در اواخر قرون وسطی در اروپا افرادی پیدا شدند که نسبت بحقایق ثابتۀ آن زمان شك کردند و بفکر افتادند که در هر موضوعی خودشان تا جائیکه مقدور باشد تحقیق و آزمایش کنند و خلاصه طریقه و نظریه علمی در میان مردم اروپا پدیدار گردیده بود. در قرن شانزدهم یکی از همین افراد نظریه تازه‌بمیان آورد که از فرط اهمیت دنیا را تکان میداد و چون خود او متوجه اهمیت نظریه مزبور بود مدت چند سال از ابراز و اشاعۀ آن خودداری کرد تا بالاخره در سال ۱۵۴۳ یعنی در همان سالی که خود او وفات یافت نظریه او منتشر گردید.

ما که امروز باین حقیقت ساده علمی که میگوید زمین بر دور محور خود و بر دور آفتاب میچرخد معتقدیم، خیلی مشکل است که بفهمیم مردمان قرن شانزدهم وقتی نخستین بار این نظریه را از کوپرنیک شنیدند چه حالی پیدا کردند! آیا حرفی از این مهم‌تر میشود که زمین بدور آفتاب میچرخد در صورتیکه هر آدم چشم‌داری علانیه می‌بیند که آفتاب بدور زمین میچرخد و از این گذشته بطليموس معروف بزرگ‌ترین منجم یونانی نیز همینگونه اظهار نظر کرده است! نظریه کوپرنیک که مرکز عالم را آفتاب میداند در قرن هفدهم شهرت یافت زیرا پیش از آن یا اصلاً کسی موضوع آن را نشنیده بود و یا اگر هم شنیده بود گوینده را دیوانه فرض کرده بود!

رد نظریه سه نفر از حکمای یونان: در همان سالی که کوپرنیک عالم لهستانی بطلان نظریه بطليموس را در خصوص قسمتی از علم هیئت ثابت کرد یکنفر عالم باژیکی

بنام « وزالیوس » نظریات « گالن » عالم طبیعی یونانی را در باره طب و تشریح بدن انسانی رد کرد و هنوز این قرن پایان نرسیده بود که بزرگترین عالم آن عصر یعنی گالیله ایتالیائی نظریات ارسطو را در خصوص پاره قضایای فیزیکی باطل ساخت . بدین ترتیب در آغاز سال ۱۶۰۰ میلادی علمای اروپائی دیگر اعتماد و اطمینان سابق خود را نسبت به متون علمی قدیم نداشتند و معتقد شده بودند که خود باید به تحقیقات و تتبعات علمی پردازند و از زمان یونانیان تا این تاریخ ، این نخستین باری بود که دنیای مغرب بچنین ابتکاری دست میزد .

طریقه جدید (یا طریقه علمی) ایجاب میکرد که دانش پژوهان از برای کشف حقایق بمطالعه و تجربه پردازند و نتایجی را که از این راه بدست میآید عیناً بپذیرند . زیرا با این کیفیت دایره فکر انسانی توسعه مییابد و از حدود و ثغور معتقدات قدیم بیرون آمده افکار تازه و حقایق جدیدی در آن راه مییابد .

منظور از تدریس مبانی علوم در مدارس جدید هم همین است که متعلمان با راه و روش علمی و طریقه تجربی آشنائی حاصل کنند و بفرض آنهم که حقایق علمی را فراموش کنند اصول و طریقه آن را بخاطر بسپارند و در زندگی روزانه خود بکار برند .

برمن و شما و بر هر کس دیگر فرض و واجب است که در مسائل سیاسی تعصبات شخصی را کنار بگذاریم و مباحث اجتماعی را بهمان طریق و ترتیب بیطرفانه که در قضایای علمی بکار میبریم بحث و تدقیق نمائیم . خلاصه آنکه هر انسان متمدنی باید پیوسته سعی کند همچون گالیله صاحب سعه صدر و فکر آزاد بشود و دائماً در جستجو و طلب حقیقت باشد .

گالیله و لوتر : نکته جالب توجه اینکه درست در همان عصری که گالیله در صحت آراء و نظریات ارسطو تردید کرد لوتر هم بفکر شك و تردید در حقانیت کلیسا افتاد اما امروزه با آنکه تقریباً همه کس نظریات گالیله را قبول دارد در مورد صحت عقاید لوتر همه مردم متفق القول نیستند . دلیل آن از این قرار است :

علم عبارت از معلوماتی است که انسان از طریق شمردن یا سنجیدن و یا توزین

اشیاء بدست میآورد و بر پایه ارقامیکه از این طریقه تحصیل میکند شروع باندیشه و استدلال مینماید و چون حقایقی که از این راه کسب میشود معلوم است باین جهت بآسانی میتوان آن را آزمایش نمود، بدین معنی که هر گاه طریقه محاسبه درست و نتایج حاصله نیز صحیح باشد نتیجه آزمایشها در هر حال یکسان خواهد بود. من باب مثال هر کس میتواند ببالای بام عمارتی برود و صحت نظریه گالیله را در باره سقوط اجسام آزمایش کند.

اما کار لوتر از کار گالیله مشکلتربود زیرا سرو کار او با مذهب بود که عبارتست از مناسبات میان خدا و انسان و برای آزمایش نظریه او هیچ طریقه علمی در کار نبود

مجسمه موسی ساخته میکلدنزاو

یعنی نه ممکن بود به شمارش و توزین متوسل شد و نه طریقه دیگری در دست بود که صحت و سقم عقاید او بوسیله آن سنجیده شود. باینجه اتفاق کلمه که در باره عقاید گالیله در میان مردم پیدا شده بود در خصوص عقاید او تر پیدانشد چنانکه امروز هم تمام مردم در باره نظریات گالیله راجع به سقوط اجسام و نظریه کوپرنیک راجع به نظام عالم هم عقیده هستند اما اختلافات در باره نظریات مذهبی لوثر مثل زمان خودش همچنان باقی است.

راست است که متألهین نیز مانند علمادر باره قضایا بتفکر و استدلال میپردازند لیکن شروع نظریات آنها از جایی آغاز میشود که با توزین و شمارش نمیتوان صحت و سقم آنها را اثبات نمود و باید آنرا صرفاً با ایمان کامل پذیرفت.

اشاعه سواد و رغبت عامه بخواندن: بدیهی است علم در آن زمان هم مثل امروز مخصوص طبقه خواص بود لیکن قاطبه مردم اروپا علی الخصوص در کشورهای پروتستان سواد خواندن و نوشتن را فرا گرفته و تشنه خواندن بودند. رسالات مذهبی که در میان علمای پروتستان و کاتولیک رد و بدل میشد مردم را سخت سرگرم و مشغول میساخت و باقرائت آنها بتدریج علاقه و توجه مخصوصی هم بمطالعه انجیل پیدا میکردند. در این میان افراد بسیاری نیز بودند که میل داشتند مطالب غیر مذهبی و مربوط بامور اینجهانی را بخوانند و در نتیجه همین میل و رغبت عمومی يك سلسله تألیفات در اروپا پدید آمد که از اشعار کوچک باغی و تصنیفهای سبك شروع میشد و به تغزلات و نمایش نامه های جاودانی شکسپیر میرسید.

سواد موجب همفکری عمومی میشد: اشاعه سواد عمومی و انتشار روزافزون کتب و مطبوعات که بسهولت در دسترس همه کس قرار میگرفت تأثیرات شگرفی در اوضاع اجتماعی آن عصر نمود باین معنی که سدمیان طبقات را شکست و آنها را بهم نزدیک نمود و از همین تاریخ بود که اختلاف فاحش سطح طبقاتی که بلای جان مدنیت مشرق زمین شده بود بالمره از اروپا رخت بربست. مردم با سواد مطبوعات را میخواندند و از طریق آن چشم و گوششان بحقایق عالم و بمعارف اقوام و ملل مختلف آشنا میشد و هرچه بر میزان سواد و شوق مطالعه آنها افزوده میشد بهمان نسبت سطح فکر

طبقات مختلف اجتماع نیز بالا می‌آمد و افراد بایکدیگر نزدیکتر و همفکرت‌ر میشدند.

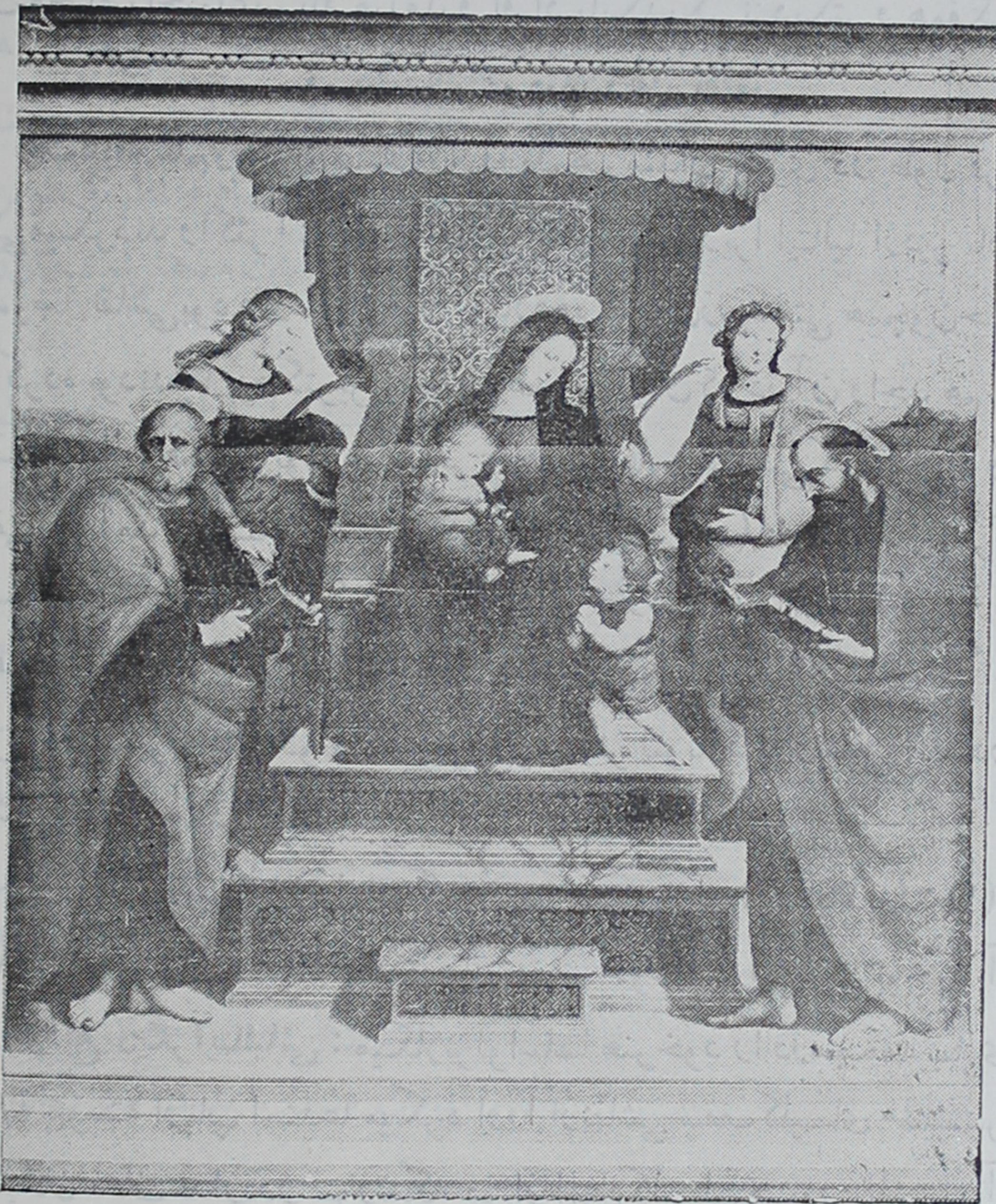
۲- پیشرفت‌های مهم در فن نقاشی

يك نابغه علم و هنر: بسیاری از فحول هنرمندان بشری در طول قرن شانزدهم زندگی می‌کردند و اکثر آنها هم از اهالی ایتالیا بودند زیرا ایتالیا از دیر باز کانون هنر و مخصوصاً نقاشی بود و از اوایل قرن چهاردهم نقاشان زبردستی همچون جیوتو در آنجا ظهور کرده بودند اما بزرگترین نابغه هر عصر و زمان که در آن واحد هم نقاش بود و هم مجسمه ساز و هم عالم بود و هم مخترع و هم در علوم هندسی کار می‌کرد و هم در امر موسیقی سرآمد و استاد بود یعنی لئونارد دووینچی (۱) در نیمه دوم قرن شانزدهم میزیست (۱۴۵۲ تا ۱۵۱۹) یکی از شاهکارهای جاویدان او بنام «شام آخر» در اواخر قرن پانزدهم بوجود آمد لیکن دوائر مشهور و ممتاز دیگر او یکی «عذرای مقدس و طفلش» و دیگری «مونالیزا» یا ژوکوند که معروفترین اثر لئونارد دووینچی است در نیمه اول قرن شانزدهم طرح شده است.

دو نفر از معاصرین بزرگ دیگر او یعنی میکلائلو (۱۴۷۵ تا ۱۵۶۴) و رافائل (۱۴۸۳ تا ۱۵۲۰) قسمت عمده شاهکارهای هنری خود را در این قرن بوجود آورده اند. **نوابغ دیگر ایتالیائی:** میکلائلو اساساً هنر خود را در مجسمه سازی میدانست و باینجهت پیوسته از پاپ استدعا می‌کرد او را از نقاشی سقف کلیسای «سیستین» (۲) در قصر واتیکان معاف بدارد در صورتیکه پس از اتمام کلیسای مزبور نقاشیهای آنجا بزرگترین آثار هنری میکلائلو بشمار آمد.

میکلائلو پس از فراغت از نقاشی کلیسای «سیستین» بشهر فلورانس که مسقط الرأس او بود عزیمت نمود اما چندی بعد بر م معاودت کرد و این بار بعنوان مهندس معمار در آنجا مشغول کار شد و طرح گنبد کلیسای سن پیر را ریخت. گنبد مزبور معظمترین گنبدی است که در جهان وجود دارد.

معروفترین آثار نقاشی رافائل تابلوهای معروف به «مادونا» یا مریم عذراء است وی در سی و هفت سالگی بدرود حیات گفت ولی در همین عمر کوتاه بگرفتن لقب «نقاش آسمانی» مفتخر شد و هنوز هم تا بامروز بهمین نام خوانده میشود.

تصویر مریم عذرا و کودک کش

پس از رم و فلورانس شهر و نیز مرکز عمده نقاشی و هنرهای زیبای ایتالیا بشمار میرفت. بلی نی و جیورجیون (۱) از معاصرین بنام رافائل بودند و پس از فوت آنها تیتان کسب شهرت و معروفیت عالم گیر کرد و نام و نیز را بلند آوازه ساخت (۱۴۷۷ تا ۱۵۰۷) و در تمام مدت عمر طولانی او هیچ نقاش دیگری یافت نشد که با او بتواند کوس برابری بزند. معروفیت این هر سه استاد بواسطه تصاویری است که از اشخاصی کشیده اند. مکتب نقاشی آلمانی: هر چند ایتالیا در قرن شانزدهم مهمترین مرکز هنر و صنعت اروپا بود لیکن در عین حال مراکز دیگری نیز وجود داشت که هنر در

(۱) Giorgione

آنجا پیشرفت بسزائی کرده بود. یکی از این مراکز کشور آلمان بود که دو نفر از هنرمندان آن در صف اول مشاهیر آن زمان قرار گرفته‌اند. یکی از آنها البرت دورر (۱) بود که بیشتر معروفیت او بواسطه گراورهای است که ساخته‌است و اکثراً مربوط به موضوعات دینی و مذهبی است و چون گراور باسانی و ارزانی در دسترس عموم قرار می‌گیرد باینجهت آثار او خیلی بیش از تابلوهای نقاشی اسانید دیگر مقبولیت عامه یافته

تصویر يك خانم جوان در دربار هانری هشتم ، هانس هولبین و مردم با آن آشنا بودند . دورر در شهر نورنمبرگ بدنیا آمد و در همانجا هم زیست می‌کرد (۱۴۷۱ تا ۱۵۲۸) اما نقاش هم‌عصر او موسوم به هانس هولبین (۳) که او نیز آلمانی بود از سرزمین پدری خود بانگلستان مهاجرت کرد و در آنجا بسمت نقاش مخصوص دربار انتخاب گردید و بسیاری از تابلوهای نفیس که امروز از زندگی هانری هشتم و اوضاع دربار او در دست است همه آثار هولبین میباشد .

۳- تحولاتی که در فن موسیقی پدید آمد

پالسترینا: موسیقی جدید اروپائی در واقع از کشورهای بلژیک و هلند برخاسته است زیرا در طی قرن چهاردهم و پانزدهم متجاوز از سیصد موسیقی دان کلیسایی مشهور و غیر مشهور در این دو کشور میزیستند که آثار و تصنیفات آنها در واقع اساس و شالوده تحولات بعدی موسیقی را تشکیل داده است. پاره از این موسیقی دانان در کلیساهای بزرگ ایتالیا و آلمان مشغول کار بودند و در نتیجه دو کشور مزبور مهمترین مراکز موسیقی اروپائی بشمار آمدند. آغاز شهرت موسیقی ایتالیا از قرن شانزدهم بود و آهنگ ساز معروف ایتالیائی پالسترینا (۱) تصنیفاتی در آهنگهای کلیسا دارد که از فرط زیبائی و دلکشی هنوز هم پس از گذشتن سیصد سال از تاریخ تدوین آنها و با وجود همه پیشرفتهای و تحولاتی که در صنعت موسیقی غربی پدید آمده است باز قطعات مزبور از زیباترین و معروفترین آهنگهای موسیقی میباشد.

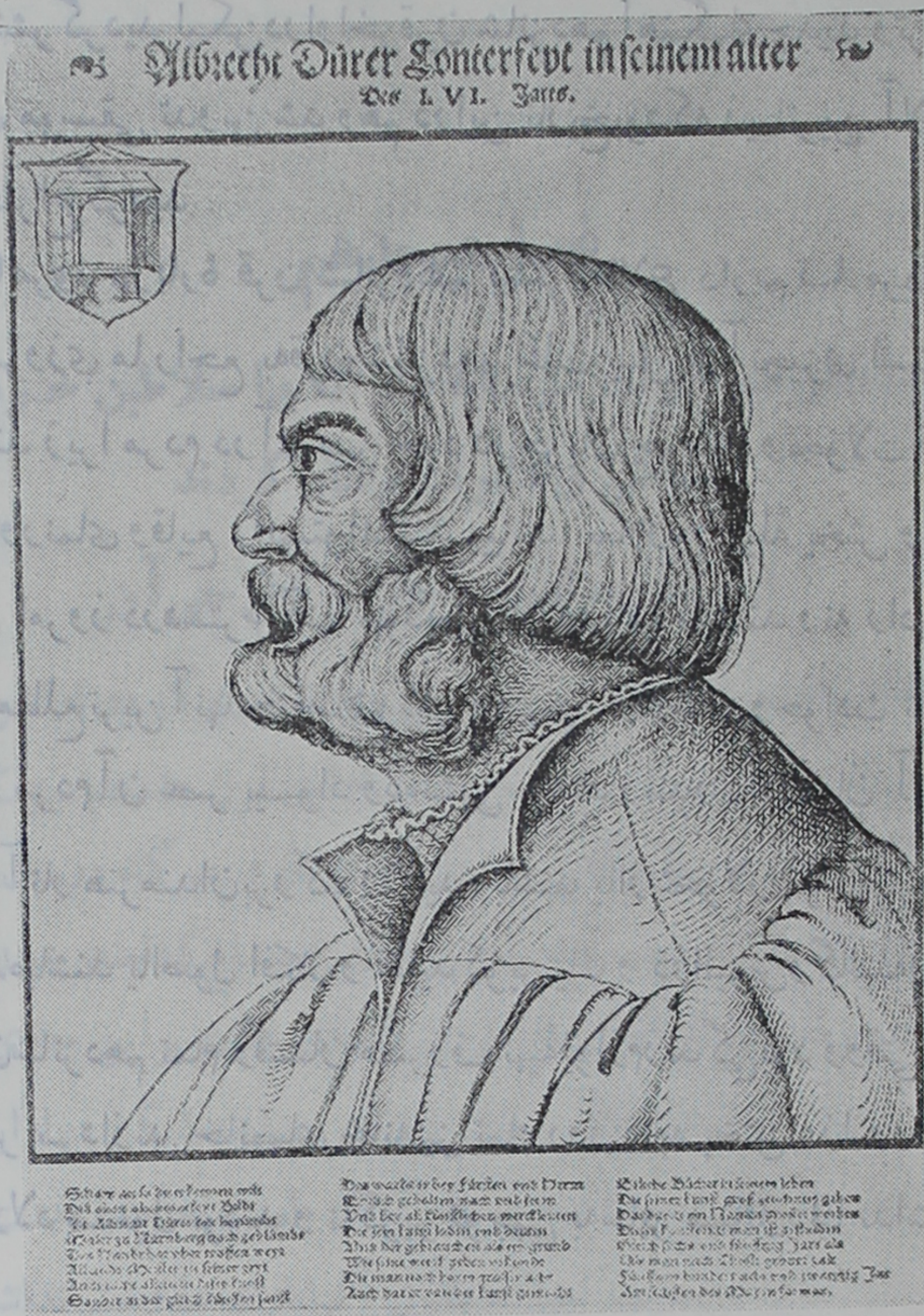
مادرینگال و آواز انفرادی: در حوالی سال ۱۵۳۰ میلادی شخصی بنام ادریان ویلر (۲) بلژیکی که سر دسته آواز خوانهای کلیسای (۳) سن ماریک و نیز بود آهنگی غیر مذهبی تدوین کرد بنام مادرینگال یا آواز شبانان که از حیث کلمات و آهنگ موسیقی بسیار دلنشین و مطبوع بود و بکلی با آنچه که تا آنوقت موسیقی دانان ساخته بودند اختلاف داشت و خیلی زود مورد قبول عامه واقع گردید.

تحول تازه دیگر در موسیقی اروپائی ظهور آواز خوانی انفرادی بود باین معنی که تا این تاریخ خوانندگان عموماً بطور دسته جمعی در موزیک شرکت میکردند و با هم آواز میخواندند اما بر اثر همان تحولاتی که سبب شد تجار و صنعتگران از دسته یا صنف خود خارج شوند و به تجارت و صنعت انفرادی پردازند بهمان طریق هم آواز خوانها از دسته های اجتماعی درآمدند و شروع کردند بخواندن به تنهایی - در نتیجه ظهور همین آواز خوانی انفرادی صنعت اپرا بوجود آمد و برای پرورش صدای خوانندگان مدارس مخصوصی نیز دایر گردید.

(۱) Palestrina (۲) Adrian Willaert

(۳) مقصود Chorus است و آن عبارت از آواز دسته جمعی کشیشان و راهبان و دختران

تارک دنیا در موقع خواندن سرود های مذهبی است.

تصویر دورر که به شیوه خود او حکاکی شده

تدوین آهنگهایی که مخصوص آلات موسیقی است: مهمترین تحول و پیشرفتی که در امر موسیقی در جنوب اروپا رخ داد همانا تدوین آهنگهای مخصوص بود برای ادوات مختلف موسیقی. تا این تاریخ نوازندگان ادوات موسیقی مثل ارک و قره‌نی و چنگ و امثال آن منحصرأ همان آهنگهای تکرار میکردند که آواز خوان آنرا میخواند و در حقیقت وظیفه آنها تنها این بود که جواب خواننده را بدهند و بر حجم صدای موزیک بیفزایند لیکن در این زمان که دوره ظهور ابتکارات و افکار تازه بود شخصی ب فکر افتاد که الحان و قطعات مخصوصی برای ادوات مختلف موسیقی بسازد. قطعات اولیه این موسیقی عبارت از همان آهنگهای معروف و محلی بود که برای نخستین بار در

شهر وینه منتشر گردید لیکن در اواخر قرن شانزدهم آهنگهای جدید و ترانههای دلکشی
جهت ادوات موسیقی تدوین شد و هم در این تاریخ بود که زیباترین آلات موسیقی یعنی
ویولون اختراع گردید.

ما امروز دربارهٔ قرن شانزدهم بیشتر اطلاع داریم تا مردم همان عصر :
اطلاعات امروزی ما راجع به قرن شانزدهم اغلب بیش از آنچه چیزی است که مردم آن -
دوره داشتند زیرا مردم در آن عصر خود در جریان حوادث و تحولات قرار گرفته و مثل
امروز ما دورنمای وقایع را نمیتوانستند ببینند. بعلاوه وسیلهٔ پخش و توزیع و کسب
اخبار مثل امروز در دسترس آنها نبود یعنی نه روزنامه داشتند و نه رادیو و باینجهٔ اکثر
مردم حتی مطلعترین آنها جز اطلاع کلی و مبهمی از اوضاع و حوادث نداشتند. بدیهی
است قاطبهٔ مردم آن عصر بیسواد و ده نشین بودند و بندرت در میان آنها کسانی یافت
میشدند که آثار هنرمندان بزرگ را دیده باشند یا از تحولات موسیقی در ایتالیا اطلاع
حاصل کرده باشند یا اصول افکار و عقاید کوپرنیک و دزالیوس و گالیله را خوانده باشند.
مردان قرن شانزدهم تمام وقتشان مصروف تهیهٔ لوازم زندگی بود و وقتی باقی نداشتند که
بامور دیگر پردازند. خانمهای خانه نیز تمام روز را به پختن غذا و وصله کردن لباس
و تربیت اولاد مشغول بودند و ناگزیر توجهی به سایر مسائل دنیا نداشتند.

فصل هیجدهم

دایستان دو دولت سرمایه دار که با سلاطین خود

بسختی و خشونت رفتار کردند

۱- هلند و سیاست داخلی و خارجی آن

یروهای قدیم و جدید : همان دویروی مقتدری که در اواخر قرن شانزدهم دست بکار تحولات اجتماعی اروپا شده بود در اوایل قرن هفدهم نیز بکار مشغول بود. این دویروی یکی تجارت و بازرگانی بود و دیگری علوم. هرگاه در سال ۱۶۰۱ از یکی از مردم معمولی اروپا میپرسیدند که مهمترین طبقات اجتماع کدامند بدون تردید جواب میگفت نجبا و روحانیون و اتفاقاً در طی قرون متمادی عادت بر این جاری بود که این دو طبقه خود را در راس اجتماعات کشور های اروپائی بدانند لیکن در اوایل قرن هفدهم تجارت چنان اهمیت و اعتبار پیدا کرد و بازرگانان طوری صاحب قدرت و نیرو شدند که دیگر طبقات سابق مخصوصاً نجبا در مقابل آنها یارای مقاومت نداشتند.

نجبا و بازرگانان : در قرون وسطی نجبا و اشراف تاثیر فراوانی در امر پیشرفت تمدن اروپا داشتند و وجود آنها از بسیاری جهات لازم و ضروری بود لیکن با ظهور قدرت سلاطین بتدریج اقتدار آنها زایل گردید و در اوایل قرن هفدهم طبقه نجبا و بازرگانان روبروی یکدیگر ایستاده بهم قدرت نمائی میکردند و معلوم نبود این دو طبقه باهم سر جدال و منازعه دارند یا بایکدیگر همکاری و سازش خواهند کرد.

در هلند و انگلستان این دو طبقه باهم سازش کردند و در نتیجه قدرت دولت را بدست گرفتند یعنی قسمت اعظم املاک و اراضی و دارائی نقدی در ین کشور تعلق بآنها داشت و اکثریت مناصب دولتی و روحانی بدست آنها اداره میشد و گذشته از اینها طبقات تحصیل کرده و روشنفکر نیز طرفدار آنها بودند. لیکن در فرانسه و اسپانیا و آلمان این

دو طبقه باهم از در ستیزه درآمدند و نتیجه این شد که بازرگانان سلاطین را تقویت نمودند و آنها را وادار به تضعیف و سرکوبی نجبا کردند.

نتیجه همه این جریانات آن بود که هلند و انگلستان در قرن هفدهم دارای حکومت مشروطه شدند در حالیکه سایر کشور های اروپائی بطرف حکومت مطلقه فردی یا حکومت استبدادی میرفتند. اینک ما در اینجا راجع به ریک از این کشور ها جدا گانه بحث میکنیم.

استقلال هلند: جنگی را که هلندی ها برای کسب آزادی خود با فیلیپ دویم آغاز کرده بودند در اوایل قرن هفدهم نیز جریان داشت و مدت پنجاه سال بطول انجامید تا بالاخره در سال ۱۶۴۸ بموجب عهدنامه وستفالی نه تنها استقلال کامل بآنها داده شد بلکه در ضمن عهدنامه مذکور این نکته بسیار مهم گنجانده شد که همه ملل جهان حق دارند خود را از زیر تسلط و نفوذ بیگانگان رهائی بخشند.

دو سال پس از معاهده وستفالی ویلیام دورانتز حکمران کل هلند بدون وارث وفات یافت و چون کسی نبود که پس از او زمام امور را بدست بگیرد ناچار همه کارهای حکومت بدست پارلمان هلند افتاد یعنی در واقع بدست بازرگانان و تجار عمده کشور. معروفترین سیاستمدار هلند در این دوره شخصی بود بنام «جان دوویت»

رقابت انگلیسها: در نتیجه جنگهای داخلی که تا مدتی طولانی در فرانسه و انگلستان جریان داشت هلندیها موقع بدست آورده و تقریباً کلیه امور حمل و نقل دریائی را بخود تخصیص داده بودند لیکن در همان اوقاتی که «دوویت» زمام امور سیاسی هلند را بدست داشت جنگهای داخلی در این کشور ها خاتمه یافته به امور تجارتی خویش سر و سامانی دادند و دیری نگذشت که آغاز رقابت با هلندی ها کردند. مثلاً در سال ۱۶۵۱ پارلمان انگلیس قانونی وضع نمود که بموجب آن کلیه واردات کشور بایستی فقط بوسیله جهازات انگلیس یا جهازات کشور هائی که امتعه از آنها خریداری شده است وارد بنادر انگلیسی گردد و چون هلندیها متاعی نداشتند که باب تجارت انگلیسها باشد باین جهت سخت از این قانون متضرر شدند و کشتی های آنها دیگر نمیتوانست به بنادر انگلیس رفت و آمد نماید. چندی بعد مجدداً قانونی وضع شد که

فقط کشتی های انگلیسی میتوانستند صادرات انگلستان و محمولات مربوط به مستعمرات را حمل و نقل نمایند و باز از این رهگذر اطمینان تازه به هلندیها خورد. در نتیجه مکرر میان آنها و انگلیسها جنگ و نزاع در گرفت ولی جنگهای این دوره مانند سابق جنگ های مذهبی یا بقصد کشور گشائی و فتوحات نبود و بلکه جنگ اقتصادی و بمنظور توسعه تجارت و مستملکات خارج بود.

اختلافات داخلی و رقابت فرانسه: فرانسه نیز در این ایام با جمهوری هلند بر سر توسعه تجارت و تصرف اراضی داخل جنگ گردید و بعلاوه اختلافات شدیدی نیز در داخله آن کشور بین طرفداران «دوویت» و خانواده ویلیام دورانت بروز کرد و در نتیجه دوویت از طرف مردم بقتل رسید زیرا افکار عمومی او را طرفدار همکاری با فرانسیها میدانستند. ویلیام سوم پسر ۲۲ ساله ویلیام دویم با آنکه جوان بود مع هذا حزم و تدبیر پیران را داشت و در جوانی در امر سیاست ورزیده شده بود و در زندگانی تنها يك هدف داشت و آن دشمنی با فرانسه بود و مدت ها لوئی چهاردهم پادشاه مقتدر فرانسه را بستوه آورد. ویلیام طرفدار مذهب پروتستان بود و چون بایکی از شاهزاده خانمهای انگلیسی مزاجت کرده بود انگلیسها در سال ۱۶۸۹ که جیمز دویم پادشاه خود را خلع کردند او را بسلطنت انگلستان برگزیدند.

۲- تجارت و فرهنگ هلندیها

تجارت عمده هلندیها: مدت ها قبل از این تاریخ هلندیها به صید ماهی در دریا اشتغال داشتند و باینجهت تجارت ماهی و سایر محصولات دریائی در تمام اروپا بانحصار آنها درآمد بود. بعلاوه در آن تاریخ چون استعمال دخانیات در اروپا متداول شده بود هلندیها چپق گلی میساختند و به مقدار زیاد بمردم اروپا میفروختند. گذشته از اینها از راه فروش چینی آلات ساخت «دلفت» و تخم گل هر ساله درآمد هنگفتی داشتند لیکن عایدات عمده آنها یکی از راه حمل و نقل دریائی بود و دویم تجارت یا کشور های وراء بحار. در قرن هفدهم هلندیها پرتغالیها را از جزایر هند شرقی راندند و تجارت ادویه را منحصراً بدست خویش گرفتند و چون رقیب و منازع دیگری نداشتند هر قیمتی

که دلشان میخواست بر روی این کالا می گذاشتند - بعلاوه در مصب رودخانه هودسن در ایالت فعلی نیویورک مستقر گردیده و شهر امستردام جدید را بنا نهادند و در آنجا تجارت پوست با هندی های آمریکا میکردند .

فرهنگ هلندیها : تمدن هلندیها رنگ و صبغه تجارتي داشت و ممیزات فکری و روحی طبقه بازرگانان در همه مظاهر زندگی آنها مشاهده میشد. در امر دیانت هلندیها پیرو تعالیم کالون بودند زیرا نظریاتی که وی در امور تجارت و اقتصاد داشت باب میل آنها بود لیکن اصلاً هلندیها هم خود را چندان مصروف دیانت و مذهب نمی-کردند و بآنچه که بیش از همه علاقه داشتند همانا تجارت و بازرگانی بود و چون تجارت هم محیط آرام و امن میخواهد باینجه سعی میکردند بهر قیمت باشد صلح را برقرار سازند و بایر و ان سایر مذاهب و ادیان از طریق تساهل و مماشاة رفتار کنند (۱) و بجای آنکه مثل سایر ملل آنها را مورد تعقیب و آزار قرار دهند با آنها برادرانه زندگی میکردند. هلندیها بیش از سایر ملل اروپائی با آزادی مطبوعات اهمیت میدادند و بهمین جهت عده زیادی از کتابهای اروپائی راجع بمسائل دین و علمی و سیاسی اول دفعه در هلند بچاپ رسیده است. دانشگاههای هلند مورد تشویق و تقویت مخصوص دولت قرار میگرفت و در نتیجه غالب مؤسسات فرهنگی آنها مخصوصاً دانشگاه «لیدن» شهرت و معروفیت بین المللی یافته بود. موضوع تعلیم و تربیت در دسترس عامه قرار گرفته و تقریباً همه مردم سواد خواندن و نوشتن پیدا کرده بودند و این وضع هرگز در ممالک غیر سرمایه دار تا بدین پایه صورت تحقق نیافته بود.

نقاشان هلندی: قرن هفدهم عصر طلایی هنر و صنعت هلند محسوب میشود. دو نفر از بزرگترین نقاشان هلندی در این دوره یکی فرانس هالز بود (۱۵۸۱ تا ۱۶۶۶) و دیگری رامبراند (۱۶۰۶-۱۶۶۹) موضوعات نقاشی «هالز» عموماً مربوط بچنگهای استقلال هلند بود و روح سلحشوری هموطنان خود را در چنگهایی که با اسپانیولی ها میکردند بانهایت استادی مجسم ساخته است.

(۱) دوگروت De groot هلندی نخستین رساله معتبر اروپائی را درباره حقوق بین الملل نوشته و در این کتاب سعی کرده است از مفاسد و شرور جنگ جلوگیری کند.

تصویر رامبراند

رامبراند بر عکس او نقاش زمان صلح بود و امروز وی را بعنوان بزرگترین نقاش هنرمند جهان که صفات و ممیزات اخلاقی اشخاص را در تابلوهای خود مجسم کرده است میشناسیم. لیکن در زمان حیات خود او هلندی های تاجر مشرب چندان طالب این هنر او نبودند و ترجیح می دادند که قیافه آنها بازرو زیور و لباسهای فاخر بروی پرده بیاید و خلاصه جمال ظاهر را در نقاشی به کمال باطنی ترجیح می دادند. به همین جهت اغلب خریدار آثار نقاشان درجه دویم و سویم بودند که عکس آنها را با موهای مصنوعی و سردست های آهاری و جواهرات گوناگون میکشیدند و در نتیجه هنرمند نابغه که به تنهایی از همه این نقاشان بزرگتر و پرازش تر بود و وجود او موجب فخرو مباهات سرزمین آنها شده است در گوشه فقر و تنگدستی زندگی کرد و بانهایت

مذلت و خواری جان سپرد .

انحطاط دولت هلند : در اوایل قرن هیجدهم روح هنر و صنعت در هلند از تجلی افتاد و درست مقارن همان اوقات هم قدرت و شوکت آن دولت رو بانحطاط و زوال گذاشت چنانکه در سال ۱۶۶۴ انگلیسها سرزمین ثروتمند « هلند جدید » را از تصرف آنها در آوردند و فقط ایالت گینه در آمریکای جنوبی و دماغه امیدواری در جنوب آفریقا بتصرف آنها باقی ماند ولی از همه اینها مهمتر مجمع الجزایر مالایا بود که قسمتی از آن هنوز تا بامروز هم در تصرف هلندیهاست و یکی از مهمترین مراکز تولید و تجارت ادویه بشمار میآید . آمستردام و رتردام هنوز هم در این تاریخ در ردیف مراکز مهم تجارتی اروپا محسوب میشد لیکن تجار هلندی دست از مداخله در امور سیاست بین المللی کشیده و بهمین راضی بودند که بکار بازرگانی و بانکداری بپردازند . حال بر میگرددیم باوضاع انگلستان در قرن هفدهم .

۳- جیمز اول نخستین پادشاه خاندان استوارت

یک سلسله جدید شاهان انگلیسی : انگلستان در مغرب هلند واقع است و این سرزمین دومین نقطه بود که اصول سرمایه داری در آن رواج یافته و طبقه متوسط پول-دار در قرن هفدهم در آن بمنتهای قدرت خود رسید . فاصله بین این دو کشور بسیار کوتاه است و از چند کیلومتر تجاوز نمیکند اما همین فاصله کوتاه اثرات عمیقی در حیات سیاسی و اقتصادی انگلستان داشته است زیرا سطح آنرا آب فرا گرفته و مانند خندقی انگلستان را از قاره اروپا جدا میکند و آن را از دسترس مردم خارج محفوظ نگاه میدارد .

در آغاز قرن جدید خانواده تازه در انگلستان بسلطنت رسید و این خانواده نیز گرفتاریها و مشکلات زیادی برای انگلستان فراهم ساخت . پس از مرگ الیزابت (۱۶۰۳) تاج و تخت انگلیس به جیمز پنجم پادشاه اسکاتلند رسید و این شخص پسر ملکه ناکام اسکاتلند « ماری » و نواده هانری چهارم بود و بدین ترتیب برای نخستین بار همه جزیره بریتانیا در تحت لوای سلطنت واحد درآمد . انگلیسها او را جیمز اول و اسکاتلندیها جیمز ششم میخوانند .

در این تاریخ انگلیسها نظر خوشی نسبت باسکاتلندیها نداشتند و آنها را مردمی کوهستانی و خشن و عقب مانده میدانستند و شخصیت جیمز هم طوری نبود که بتواند رفع این تعصب را از انگلیسها بکند و هر دو ملت را باهم بیامیزد. جیمز اول شخصاً آدمی بیقواره و بدتر کتب بود و اصلاً جز اسم سلطنت چیزی که بر ازنده شاهان باشد در وجود او دیده نمیشد. اما از هیکل او بدتر طرز رفتار و افکار و معتقدات او بود چه جیمز معتقد بود که شخص او برگزیده از جانب خداست و بنابراین در مقابل هیچکس خود را جوابگو نمیدانست جز در مقابل خداوند، در حالیکه قاطبۀ مردم او را در مقابل پارلمان مسئول و جوابگو میدانستند و مخصوصاً در مورد اخذ مالیات او را ناگزیر از تابعیت قانون و رعایت مصوبات مجلس شورا میدانستند.

از این بدتر آنکه جیمز عده از کاسه لیسان و متملقان درباری را دور خود جمع کرده بتفریط و تاراج بیت المال میپرداختند و کار آنها بجائی رسیده بود که هر چه پول بدست شاه میرسید در اندک مدتی آنرا تفریط میکردند و شاه را بفکر آن میانداختند که عواید جدیدی برای خود تدارك کند و مالیاتهای تازه بر مردم وضع نماید. بسا این کیفیت فاصله عمیقی بین شاه و مردم افتاده و مردم عموماً از اطرافیان شاه و طمع ورزی آنها ناراضی بودند.

این موضوعات و اختلافات مذهبی که در آن موقع در انگلستان ظهور کرده بود وضع کشور را متزلزل ساخته و هر روز مفسده جدیدی میانگیخت تا در زمان پسر جیمز موسوم به چارلز اول بحران قطعی ظاهر گردید.

۴- چارلز اول که هرگز پند نگرفت

پادشاه دیگری که خود را برگزیده خدا میدانست: چارلز اول که از سال ۱۶۲۵ تا سال ۱۶۴۹ سلطنت کرد وقتی بجای پدر بر تخت سلطنت انگلیس و اسکاتلند نشست بیست و پنج ساله بود. چارلز از حیث یک فرد بشری صاحب محسنات و مزایای بسیار بود چه اولاً بسیار زیبا و برازنده و باتربیت بود و علاقه وافر به موزیک و صنایع ظریفه داشت. ثانیاً بسیار پرکار و زحمت کش بود و شوهری باوفا و پدری مهربان بود اما با

همه این محسنات متأسفانه فاقد شمس سیاسی بود و هر گرنمی‌توانست به عمق قضایا با نظر صائبی بنگرد مثلاً با آنکه در انگلستان تربیت شده و چشم و گوش او بمسائل سیاسی و اجتماعی باز بود مع هذا از طرز تفکر مردم و عقیده آنها نسبت بامور مذهبی و دولتی بکافی بی اطلاع مانده بود و مانند پدرش خود را بکلی مستقل و مطلق العنان میدانست و عقیده نداشت که در مقابل پارلمان مسئولیت هائی بعهده دارد و بهمین جهت هم مکرر از تعهداتی که در مقابل پارلمان داشت سر باز میزد.

پارلمان بفکر تضمین پاره از مواد قانون اساسی میافتد: پارلمان از همان ابتدای امر وضع شاه را در مورد مالیاتها روشن کرد و حدود اختیارات او را در این زمینه معلوم نمود. تا این تاریخ مرسوم بود که چند قلم از درآمد گمرکی و عوارض مشروب و اجناس سقط بعنوان صرف جیب مادام العمر به شخص شاه پرداخت میشد لیکن پارلمان در این زمان مدت پرداخت آنرا منحصر بیک سال نمود. مبلغ این عوارض بطوریکه خود پارلمان هم میدانست کافی برای رفع احتیاجات دستگاه سلطنتی شاه نبود و چارلز اول ناگزیر بتأسی از پدر خود شروع بوضع مالیاتهای خصوصی کرد و بزور از مردم بعنوان استقراض پول میگرفت. دیری نگذشت که میان انگلیس و فرانسه جنگی در گرفت و شاه برای تهیه مخارج لشکر کشی بپارلمان مراجعه کرد و پارلمان هم موقع را برای انجام مقاصد دیرینه خود مناسب یافته شاه را مجبور به امضای مواد تازه از قانون اساسی کرد که برخی از آنها بشرح زیر است:

۱- حدود اختیارات شاه در وضع مالیاتها محدود به قوانینی است که از پارلمان میگذرد.

۲- شاه بدون تعیین جرم اشخاص حق زندانی کردن آنها را ندارد.

۳- شاه حق ندارد خانه های مردم را برای سکونت سربازان خود غصب نماید.

۴- شاه حق ندارد افراد عادی را در دادگاههای نظامی محاکمه نماید.

(از روی همین مواد میتوان پی برد که تا پیش از این تاریخ چارلز اول و سایر

پادشاهان اقدام بچه اعمالی میکردند.)

اما چارلز اول پس از آنکه هر چه را میخواست بوسیله پارلمان گرفت در تاریخ ۱۶۲۹ پارلمان را منحل نمود و خود مدت یازده سال بدون منازع بسلطنت پرداخت. در سال ۱۶۴۰ چارلز دوباره احتیاج پول پیدا کرد و ناچار مجدداً پارلمان را احضار کرد و این بار نیز مجبور شد امتیازات تازه بآن تفویض نماید، از جمله آنکه پارلمان حق انحلال را بدست شاه محدود نمود و بعلاوه پادشاه را ملزم ساخت که لااقل هر سه ماه یک دفعه پارلمان را احضار نماید.

دیری نگذشت که اختلافات تازه بر سر تسلط امور لشکری میان شاه و اعضاء پارلمان پیش آمد و شاه از منطقه « وستمنستر » خارج شد و شروع بجمع آوری قشونی از برای خود کرد. از طرف پارلمان نیز لشکری فراهم گردید و تامدتی زد و خورد بین قوای طرفین ادامه داشت تا عاقبت سرداری در قشون پارلمان پیدا شد بنام « اولیور کرامول » (۱) که سپاهیان چارلز را در دو نوبت شکست داد و با انهزام قشون شاه جنگهای داخلی نیز خاتمه یافت. لیکن هنوز اکثریت افراد ملت از شاه پشیمانی میکرد و بعلاوه قشون اسکاتلند نیز حامی شاه بود و همه انتظار داشتند که بزودی شاه مجدداً زمام امور را بدست گیرد. در اینوقت میان سران لشکری و اعضاء پارلمان اختلافی بر سر شرایط مصالحه با شاه رخ داد و یکی از سرهنگان قشونی به طالار جلسه پارلمان رفته بزور سربازان خویش دسته اقلیت را از مجلس خارج ساخت. مقارن همین اوقات اطلاع رسید که چارلز برای اعاده دستگاه سلطنت مطلقه خود مشغول دسیسه با قشون اسکاتلند است و باینجهت عده از اعضاء پارلمان که باقی مانده بودند دور هم جمع شده شاه را در دیوان عالی تمیز محاکمه کردند و او را محکوم باعدام نموده در میدان عمومی سر بریدند.

• - کرامول و یکی دیگر از افراد خانواده استوارت

حکومت مطلقه که بنفع مردم کار میکرد: در این زمان دسته های مختلف ملت گردآمده و برای آنکه انگلستان را از خطر جنگهای داخلی و هرج و مرج نجات بدهند کرامول را بسمت « حامی کل » یا درحقیقت دیکتاتور قوم برگزیدند.

اولیور کرامول

حکومت کرامول خیلی بیش از سلطنت چارلز استبدادی و انفرادی بود لیکن در عوض کارهای مفیدی از برای مردم انجام میداد. من جمله طغیان و شورشی که در اسکاتلند و ایرلند بر پا شده بود خاموش کرد و جزایر بریتانیا را تحت حکومت واحد در آورد. سرزمین جامائیکا را از اسپانیا گرفت و پس از یک سلسله زدوخورد با هلندیها حمل و نقل دریائی را نیز از دست آن ها در آورد و به بازرگانان و کمپانیهای انگلیسی سپرد.

با وجود همه اینها کرامول مورد مهر و علاقه مردم نبود و چه طرفداران سلطنت و چه اکثریت افراد قشون او را با اصطلاح به تن نمیگرفتند و بهمین جهت هم بود که بلافاصله پس از فوت کرامول (۱۶۵۸) مردم و پارلمان ب فکر تعیین پادشاه تازه افتادند.

پادشاه مقتدر خاندان استوارت: پادشاه جدید چارلز دوم بود که از وقتی پدرش را اعدام کرده بودند بواسطه قرابتی که با لوئی چهاردهم پادشاه مقتدر فرانسه داشت در دربار او زیست میکرد.

چارلز دوم مقتدرترین افراد خاندان استوارت بود و نخستین پادشاهی بود که متوجه ظهور طبقه جدید سرمایه دار یا طبقه دوم در انگلستان شد و فهمید که بزور و قدرت نمیتوان بر این طبقه حکومت نمود. اما چون مدتی در دربار فرانسه زندگی کرده و براه و روش سلاطین فرانسه و تعیش و خوشگذرانیهای دربار آنجا عادت کرده بود باطناً بی میل نبود که مانند پسر عموی فرانسوی خود با استبداد و خود مختاری سلطنت کند و بهمین جهت هم هر وقت مجالی بدست میآورد میکوشید تا دست پارلمان را از مداخله در امور خود کوتاه کند.

خوشبختانه پارلمانی هم که در اوایل سلطنت چارلز دوم دایر شده بود شدیداً احساسات شاه پرستی داشت و باینجهت احتیاجات مادی و پولی پادشاه را ب سهولت و بدون

چون و چرا می پذیرفت و کلیساهای انگلیس و مجلس اعیان را دوباره مفتوح ساخت لیکن با وجود همه اینها پارلمان میل نداشت بگذارد چارلز دوم بصورت چارلز اول در آید و باینجهت حاضر نشد قوانین موضوعه پارلمان سابق را راجع بمحدودیت اقتدارات شاه لغو نماید.

➤ **ظهور احزاب سیاسی :** در این وقت اختلاف بین پرستان و کاتولیک در انگلستان باوج شدت رسیده بود و اکثر افراد طبقه پیشه‌وران و تجار تمایلات پرستانی داشتند و یکبار این خبر در انگلستان شیوع یافت که پاپ بحمايت از کاتولیکها میخواست چارلز دوم را بقتل برساند و برادر او جیمز را که کاتولیک متعصب بود به تخت بنشانند. باینجهت پارلمان فوراً قانونی طرح نمود که بموجب آن جیمز از حق سلطنت منع میشد و پسر نامشروع چارلز موسوم به «دوک دومون موس» (۱) که پرستان بود بجانیشینی پدر تعیین گردید.

قانون مزبور بتصویب نرسید ولی با طرح آن در مجلس فصل جدیدی در مشروطیت انگلستان آغاز گردید باینمعنی که دو حزب سیاسی مشخص بر سر آن بوجود آمد و خط مشی آنها در پارلمان معین گردید.

طرفداران طرح قانونی موسوم شدند به «ویگز» (۲) که افراد آن عبارت بودند از تجار و سرمایه داران طبقه دوم و طرفداران مذهب پرستان، دسته مخالف موسوم شدند به «توریز» (۳) که عبارت بودند از طبقه روحانیون و نجبای محافظه کار و طرفداران سلطنت و کلیسای انگلیسی.

➤ پارلمان انگلیس در سال ۱۶۷۹ قانون بسیار مهمی وضع نمود که آزادی فردی را بحداکمل حمایت میکرد. بموجب این قانون مقامات دولتی موظف بودند هر کس را توقیف میکنند فوراً در صدد محاکمه او بر آیند تا جرم او معلوم شود والا هیچ مقامی بدون تعیین جرم نمیتواند کسی را در توقیف نگاهدارد.

در آن تاریخ هیچیک از ملل اروپائی از فواید چنین قانونی برخوردار نبودند و پادشاه وقت یا دولتها بمیل خود هر کس را میخواستند دستگیر میکردند و مدتها او را

بدون محاکمه در زندان نگاه میداشتند. البته بعد ها سایر ملل هم از همین قانون که در انگلستان وضع شده بود پیروی کردند و قانون محاکمه متهمین عمومیت یافت. **مهاجرینی ۵-۴ با آمریکا میرفتند:** از تاریخ کشف آمریکا تا این زمان مرتباً سیل مهاجرین اروپائی بآن قاره روان بود و از طرف اسپانیولیا و پرتغالیها و فرانسویها و انگلیسیها و مخصوصاً هلندیها کلنیهای متعددی در این سرزمین ایجاد شده بود. دوره سلطنت چارلز در تاریخ مستعمره نشینی آمریکا حائز اهمیت مخصوص می باشد. در سال ۱۶۶۴ انگلیسها هلند جدید را متصرف شدند و آنرا بنام نیویورک یا شهر یورک جدید موسوم ساختند و بدین ترتیب مستعمرات شمالی و جنوبی انگلیسها در آمریکا بهم پیوست. در همین تاریخ ایالت کارولاینا را متصرف شدند و اسم این ایالت هم بمناسبت اسم چارلز پادشاه انگلیس میباشد. چارلز در اواخر سلطنت خود در مقابل قرضی که به امیرالبن داشت اراضی وسیعی را در اتازونی به پسر او واگذار کرد که بمناسبت اسم او بنام پنسیلوانی معروف گردید و شهر فیلادلفیا در سال ۱۶۸۲ بنیان گذاشته شد.

۶ - انقلاب سال ۱۶۸۸

پادشاهی از خاندان استوارت که عبرت نگرفت: جیمز دوم پنجاه و دو ساله بود که بجای برادرش چارلز دوم به تخت نشست و در موقع تاجگذاری او مردم میدانستند که در عهد او دچار مشکلاتی خواهند شد زیرا وی کاتولیک متعصبی بود، اما پیش خود فکر کردند مادام که شاه با پارلمان کنار بیاید و آزاری هم به پروتستانها نرساند میتوان با او سازش نمود. از قضا جیمز نسبت باین هر دو فقره نظر ناموافق داشت یعنی از طرفی میخواست سلطنت انگلستان را به سلطنت استبدادی تبدیل کند و از طرف دیگر هم سعی داشت انگلیسیها را بمذهب کاتولیک برگرداند و در نتیجه این افکار خام ملتی مطیع و آرام را به طغیان و انقلاب واداشت.

جیمز از آغاز سلطنت خود برخلاف مقررات موجوده عده زیادی از کاتولیکها را در قشون و در مقامات عالیه بکار گماشت. بعلاوه فرمانی بنام «تساهل» صادر نمود که بموجب آن برخلاف رای پارلمان به کاتولیکها آزادی عمل میداد و این فرمان را دستور

داد در کلیساها بخوانند. هفت نفر از اسقفان آئین انگلیسی صدای اعتراض باین فرمان بلند کردند و شاه آنها را بنام مخالفت با او امر پادشاه بزندان افکند و چندی بعد که این هفت نفر محاکمه و تبرئه گردیدند هنگام خروج از زندان برج لندن، حتی سربازان پادشاه هم از فرط شادی و مسرت از برای آنها فریاد کشیدند.

طفل بد قدمی که تخت و تاج پدر را بیاد داد: انگلیسها مدت سه سال با نهایت شکیبائی در مقابل اعمال بیرویه جیمز بردباری کردند و دلخوشی آنها این بود که دو دختر وی - ماری و آن - هر دو از مادری پروتستان متولد شده اند و لاجرم تاج و تخت انگلیس عاقبت به طایفه پروتستان خواهد رسید لیکن دیری نگذشت که چارلز با یک شاهزاده خانم کاتولیک ازدواج کرد و در سال ۱۶۸۸ صاحب پسری از او شد. با تولد این پسر طبیعتاً وضع سلطنت انگلیس تغییر میکرد و معلوم بود که چارلز پس از خود پسرش را بسلطنت برخواد گزید نه یکی از دخترها را. این بود که حتی متعصب ترین طرفداران پروتستان شاه دچاریم و هراس شدند و متوجه گردیدند که برای حفظ آئین پروتستان در کشور انگلستان باید فکر عاجلی کرد و الا مذهب آنها بخطر خواهد افتاد.

نتیجه این شد که وقتی مردم دیدند پادشاه آنها صاحب اولاد ذکوری شده است عده از اعظم رجال و بزرگان قوم دور هم گرد آمدند و تصمیم گرفتند که از ویلیام دوراثر سوم دعوت کنند که بانگلستان بیاید. از این دعوت سه فایده عمده در نظر داشتند:

۱- زن ویلیام موسوم به ماری دختر بزرگ جیمز بود و تا هنگام تولد کودک نوزاد ولیعهد و وارث تاج و تخت انگلیس بود.

۲- خود ویلیام نواده چارلز اول بود و بنابراین وارث پروتستان تاج و تخت انگلیس بشمار میرفت.

۳- ویلیام شخصاً طرفدار جدی مذهب پروتستان بود و در این موقع که مشغول زد و خورد شدید بالوئی چهاردهم پادشاه فرانسه بود قوای انگلیسی میتوانستند کمکهای شایانی باو بکنند.

ویلیام در تاریخ پنجم نوامبر ۱۶۸۸ قدم بخاک انگلستان گذاشت و مستقیماً
 بطرف لندن پیشرفت. قشونی که جیمز برای مقابله او فرستاده بود از اطاعت وی سر
 پیچی کرد و به سپاهیان ویلیام پیوست. بالنتیجه جیمز متوحش شد و به فرانسه گریخت
 و با فرار او کار ویلیام خیلی آسان گردید زیرا طبیعتاً برای او دشوار بود که پدرزن خود
 را اسیر و زندانی کند.

مواد جدید قانون اساسی : سال بعد ویلیام و ماری بعنوان شاه و ملکه
 از طرف پارلمان به سلطنت انگلیس برگزیده شدند و در همان اوقات پارلمان قانون
 جدیدی وضع کرد بنام « حقوق و امتیازات » که مواد اصلی آن از این قرار بود:

- ۱- پادشاه نمیتوانست قوانین پارلمان را موقوف الاجرا بگذارد.
- ۲- پادشاه نمی تواند بدون موافقت پارلمان مالیاتی وضع کند یا قشونی
 تجهیز نماید.
- ۳- پادشاه حق نداشت در امر انتخابات مداخله نماید یا از اظهار نظر و کلام در
 پارلمان جلوگیری کند.
- ۴- پادشاه نمیتوانست اعمال نفوذ در محاکم دادگستری کند و تقاضای تشدید
 مجازات متهم یا محکومی را بنماید.
- ۵- وارث تاج و تخت انگلستان باید متدین بمذهب پروتستان باشد.

قانون «حقوق و امتیازات» یکی از قوانین سه گانه است که بنام «ارکان مشروطیت
 انگلستان» نامیده میشود.

دومؤسسه بزرگ سرمایه داری: مطبوعات آزاد و بانکها: در سال ۱۶۹۴
 دوره قانونی که مطبوعات را تا اندازه محدود میکرد منقضی شد و پارلمان
 دیگر آنرا تجدید نکرد و بنابر این انگلستان از آن سال صاحب مطبوعات آزاد
 گردید. و نیز در همان سال مؤسسه مالی عظیمی بنام «بانک انگلستان» بوجود آمد و
 تأسیس این بانک علامت بارز آن بود که تجارت و بازرگانی چگونه در این کشور در
 حال رشد و توسعه است. ایجاد بانک انگلستان نه تنها باعث پیشرفت و تسهیل امر
 تجارت میشد بلکه از جهت سیاسی نیز بحال دولت مفید بود زیرا اتجار و سرمایه داران

و حتی نجبا و جوه نقد خود را باین مؤسسه میبردند و در نتیجه علاقه‌مند به حفظ وضع سیاسی موجود و حفظ تاج و تخت سلطنت میشدند.

لوئی چهاردهم سلطنت ویلیام سوم را برسمیت می‌شناسد : مقارن اوقاتی که ویلیام وارد خاک انگلستان شد جنگ میان فرانسه و اطریش در گرفت و هلند و انگلستان نیز بزودی وارد این کشمکش شدند و تا مدتی زد و خورد میان آنها ادامه داشت تا عاقبت در سال ۱۶۹۷ میان آنها صلح افتاد و بموجب معاهده صلح لوئی چهاردهم سلطنت ویلیام را برسمیت شناخت و متعهد شد که از همراهی و کمک با جیمز دویم دست بردارد.

این بار دویم بود که ویلیام با لوئی چهاردهم دست و پنجه نرم میکرد و پیش از آنکه بدرود حیات گوید یکبار دیگر هم این دو حریف با هم بجنگ پرداختند و این جنگ آنها بنام « نزاع بر سر تاج و تخت اسپانیا » در تاریخ مشهور شده است و مادر جای دیگر راجع بآن بحث خواهیم کرد.

کامیابیهای طبقه سرمایه دار در انگلستان : وقتی قرن هفدهم پایان میرسید این فکر که پادشاه مبعوث خداوند است بالمره از انگلستان رخت بر بسته و پادشاه جواب گوی پارلمان بود یعنی جواب گوی طبقات مختلف مردم از تاجر و زارع گرفته تا سرمایه دار و اعیان. در نتیجه همین طرز حکومت وضع مذهب پروتستان هم در انگلستان تثبیت شده بود زیرا اولاً اکثریت طبقات بازرگان و سرمایه دار متدین باین مذهب بودند و ثانیاً همه این طبقات میدانستند که آزارهای مذهبی موجب اختلال اوضاع و بالنتیجه باعث وقفه کار بازرگانی میشود.

اما نباید تصور کرد که پیشرفت‌ها و ترقیاتی که در قرن هفدهم در امر سیاست و اجتماع نصیب مردم انگلستان شد همه مرهون فعالیت‌های « طبقه متوسط » بود بلکه سهم عمده این پیشرفت‌ها مدیون جدیت طبقات سرمایه دار انگلیس بود زیرا افراد این طبقه طبعاً معتقد بدو اصل عمده سرمایه داری بودند یعنی مالکیت شخصی و داد و ستد آزاد، و برای حفظ این دو اصل منتهای کوشش را در اصلاحات سیاسی و اجتماعی بعمل می‌آوردند. راست است که قسمت اعظم طبقه سرمایه دار را

طبقه متوسط تشکیل میداد لیکن در میان آنها عده کثیری از نجبا و اعیان هم وجود داشتند.

۷- فرهنگ انگلستان در قرن هفدهم

از موسیقی و هنرهای زیبا خبری نبود: انگلستان در این عصر هنوز نقاش بنامی از خود بعرصه ظهور نرسانده بود لیکن یکی از نقاشان فلامان بنام «وان دیک» (۱) بلندن آمده در آنجا ترطن جسته بود و قسمت اعظم تصاویر خود را در آنجا کشیده بود. در اواخر قرن هفدهم معمار بزرگی در انگلیس ظهور کرد بنام «کریستوفررن» (۲) که اکثر کلیساهای معتبر لندن را پس از حریق مشهور سال ۱۶۶۶ (۳) او ساخته است و شاهکار معماری وی کلیسای مشهور سن پال در لندن میباشد. مقارن همین اوقات هانری پورسل (۴) موسیقی دان معروف قطعاتی از آوازا و تهلیلات کلیسایی تصنیف کرد که حاکی از ذوق و قریحه مخصوص اوست و معروفیت بسزائی دارد.

اما نویسندگان و علما وجود داشتند: افتخار انگلستان در قرن هفدهم به شعرا و علمای آن بود. شکسپیر تا سال ۱۶۱۶ میزیست و عده از بهترین آثار خود را در همین قرن تألیف کرده است. در همین قرن سه دسته از ادبا و محققین انگلیسی در او کسford دو کمبریج و وستمنستر مشغول تدوین ترجمه کتاب مقدس بودند که بزرگترین شاهکار نشر انگلیسی بشمار میرود و در سال ۱۶۱۱ منتشر شده است.

یکی از شعرای بسیار معروف این دوره جان میلتون است که منظومه او بنام «بهشت ناپدید» از امهات اشعار انگلستان و بلکه جهان بشمار میرود اما میلتون در اواخر عمر کور شد و به فقر و تنگدستی گرفتار گردید و حتی تصنیفات او را چون با افکار و عقاید مردم آن قرن جور در نمیامد درملاء عام سوزانیدند. وی در سال ۱۶۷۴ در گذشت.

دیگری از نویسندگان و ادبای مشهور این دوره «جان بوینان» است که اثر معروف او بنام «سفرنامه زائر» شهرتی عالمگیر دارد و بیش از هر کتاب دیگر انگلیسی بزبانهای

(۱) Van Dyck (۲) Christopher Wren (۳) در سال ۱۶۶۵ طاعون هولناکی در لندن ظهور کرد و هزاران نفر را بهلاکت رسانید. سال بعد نیز حریق مدعی رخ داد که قسمت اعظم شهر را سوزاند و از بین برد (۴) Henry Purcell

جان بونیان

مختلف ترجمه شده است .
پیشرفت‌های بزرگ در قلمرو علم:
ویلیام جیلبرت در این دوره کتاب
معروف خود را در باره خواص
مغناطیس نوشت و اساس کشف
الکتریسیته را بنیان گذاشت .
ویلیام هاروی کیفیت دوران
خون را در بدن انسانی کشف نمود
و فرانسیس بیکن با آنکه خود
کشفیات تازه در زمینه علوم نکرد
لیکن تألیفات او چشم انسانی را
بحقایق علمی گشود و او را متوجه
ساخت که اکتشافات علما چه تأثیرات
شگرفی در پیروزی و رستگاری
بشریت دارد .

بزرگترین عالم و دانشمند این عصر اسحاق نیوتون است که مطالعات علمی
کوپرنیکوس و گالیله و کپلر را با تحقیقات عمیق و دانشمندانه خود در آمیخت و طریقه
بحث و تدقیق علمی جدیدی بوجود آورد که هنوز تا با امروز دنیای علوم ما تحت نفوذ و
تسلط آن طریقه است همین نیوتن بود که بالاخره صحت نظریه کوپرنیکوس را بجهانیان
اثبات کرد .

فصل نوزدهم

تفصیل ارتقاء و عظمت فرانسه و انحطاط و زوال قدرت اسپانیا و مصائبی که
بآن وارد شد.

۱- فرانسه و پادشاهان بزرگ آن

هانری چهارم: پادشاه مستبد و اصلاح طلب: در آغاز قرن هفدهم هانری
چهارم مدتی بود براریکه سلطنت فرانسه تکیه داشت و تا مدتی بعد هم همچنان در
سلطنت باقی بود و در طول این مدت طولانی وی باتفاق وزیر و مشاور زبردست خود
«دوک دوسولی» یکرشته اصلاحات عمیق و دامنه دار در تمام شئون کشور فرانسه کرد که
از آن جمله بود استقرار نظم و امنیت و برانداختن جنگهای ملوک الطوائفی - پشتیبانی از
طبقات زارع و بازرگان و صنعتگر - احداث و تعمیر جاده ها و پلها - اصلاح امور مالیه -
حذف مناصب و مشاغل زائد در دستگاه دولتی - ایجاد مستعمرات تازه (۱) و خلاصه
همان کارها و اصلاحاتی که در این قرن در انگلستان و هلند بعمل آمده بود. هانری چهارم
در سال ۱۶۱۰ بضرر دشمن قاتلی از پای درآمد و چهارده سال گذشت تا زمامدار لایق و
مدبری پیدا شد که دنباله اصلاحات او را تعقیب نماید. این شخص کاردینال ریشلیو
بود که اصلاً از نژاد فرانسوی بود و از سال ۱۶۲۴ تا سال ۱۶۴۲ زمام امور کشور را بنام
لوئی سیزدهم که در آن موقع پادشاه بود در دست داشت.

نخستین سعی ریشلیو این بود که امرا و نجبای خود سر را تحت انقیاد دستگاه
سلطنت در آورد و در این زمینه توفیق هم حاصل کرد. برای حصول این مقصود مجبور
شد حکومت و فرمانروائی ایالات فرانسه را به نجبان سپارد ولی در عوض عده مأمور و
مستخدم دولتی تعیین کرد که از طرف شخص او بشهرستانها میرفتند و کلیه امور آنجا را

(۱) در سال ۱۶۰۸ فرانسویان در شهر «کبک» در کانادا مستقر شدند و مستعمره کانادائی خود را
احداث کردند. در همان اوان نیز کمپانی هند شرقی فرانسه تأسیس شد.

بشصرف خودمیگرفتند. ریشلیو آزادی مذهب را تا اندازه در فرانسه معمول ساخت و به پروتستانها اجازه داد که آزادانه در شهرهای خود زندگی کنند، منتها تحت نظارت کلی دولت باشند. وی در طول مدت حکومت خود حتی یکبار هم مجلس ملی فرانسه را احضار نکرد و خود با قدرت و استبداد کامل بر کشور حکومت میکرد. ریشلیو نیز مانند همه مصلحین اجتماعی دیگر راههای تازه احداث کرد و فلاح و زراعت را تشویق نمود و صنایع تازه در کشور بوجود آورد و وسیله وضع قوانین و عوارض گمرکی از رقابت

تصویر لوئی چهاردهم

اجناس خارجی با امتعه داخلی جلوگیری نمود.

ریشلیو با آنکه در سلك روحانیون بود مع هذا فرانسوی متعصبی بشمار میرفت و احساسات وطنی تندی داشت. وی مصمم بود خاندان بوربون را که بر فرانسه سلطنت میکردند

ما فوق خانواده‌ها پاسبورگ که رقیب فرانسویان بودند در اسپانیا و امپراطوری مقدس آلمان سلطنت میکردند قرار دهد. بهمین جهت با آنکه خانواده‌ها پاسبورگ کاتولیک مذهب بودند وی در جنگ با آنها تأمل نداشت و حتی گاهی از پرتستانها هم برضد آنها کمک میگرفت. علت اصلی ادامه جنگهای مذهبی آلمان که بعد هابآن اشاره خواهیم کرد همین نکته بود که ریشلیو پرتستانها را تقویت میکرد. وی در سال ۱۶۴۲ وفات یافت و کاردینال دیگری بنام مازارین که اصلاً ایتالیائی بود جانشین او شد و تازمانیکه لوئی چهاردهم صغیر بود بر کشور فرانسه حکومت کرد لیکن همینکه مازارین در سال ۱۶۶۱ وفات یافت لوئی چهاردهم دیگر صدراعظمی برای خود انتخاب نکرد و خود زمام امور کشور را در دست گرفت.

۲- فرانسه در عهد لوئی چهاردهم که او را «پادشاه بزرگ» میخوانند

پادشاهی جوان که آتیۀ درخشان داشت: لوئی بوربون در سال ۱۶۳۸ متولد شده بود و در این تاریخ جوانی ۲۳ ساله بود که قدرت کار و فعالیتش شایان داشت و با آنکه هوش فوق العاده یا تحصیلات عالی نداشت اما رویهمرفته شایستگی مقام شامخ سلطنت را داشت و بمهمات مملکت و وظایف خطیر پادشاهی علاقه مند بود. اصول تربیت لوئی طوری بود که او را معتقد به جنبۀ آسمانی سلطنت ساخته بود و وی تصور میکرد میان او و مردم متعارفی فرق بسیار است و اساساً خداوند آنها را از دو قماش متفاوت ساخته است. هر کس هم باو میرسید او را برگزیده خداوند خطاب میکرد و غالب مردم هم بآنچه میگفتند ایمان داشتند و بنابراین جای هیچگونه شکفتی نیست که چنین پادشاهی روزی متکبر و مغرور و از خود راضی شود.

سه وزیر بزرگ و مدبر: مازارین در موقع وفات خود کشوری منظم و آرام برای لوئی بمیراث گذاشت و علاوه بر این چند تن از رجال کاردان و لایق هم برای او تربیت کرده بود که مهمترین آنها عبارت بودند از «لوواز» و «وبان» و «کلبر».

لوواز (۱) اصلاحات عمیق در قشون فرانسه کرد و افراد آنرا برای نخستین بار بلباس متحدالشکل ملبس ساخت و سپاهی بمفهوم و معنی امروزی بوجود آورد.

وبان (۱) بزرگترین مهندس نظامی عصر خود بود و اصلاحات بسیار مهمی در ساختمان قلاع و استحکامات بعمل آورد و همچنین طریقه تازه برای حمله به قلاع و تصرف آنها اختراع کرد.

اما نه لوواز و نه وبان هیچکدام موفق بانجام خدمات ذی قیمت خود بفرانسه نمیشدند اگر اوضاع مالی کشور مرتب نبود و پول کافی بآنها نمیرسید. این امر خطیر را وزیر مالیه لوئی موسوم به کلبر (۲) که مازارین او را از میان طبقه دوم برگزیده و تربیت کرده بود انجام داد. اصلاحاتی که کلبر در کلیه شئون مالی و اقتصادی فرانسه کرد بقدری وسیع و عمیق بود که هیچکس قبل از او توفیق بچنان اصلاحاتی نیافته بود. وی بار سنگین مالیات ها را که بیشتر بدوش طبقه فقیر بود کم کرد و بمنظور تشویق صنایع داخلی عوارض گمرکی داخله کشور را لغو نمود و در عوض مالیات های گزافی بامتنعه خارجی بست.

کلبر میزان واردات کشور را محدود کرد و منحصر نمود بمواد خام اولیه تا کارگران فرانسوی آن را تبدیل به کالاهای ساخته نمایند و از خروج سرمایه از کشور جلوگیری بعمل آید. بعلاوه کلبر کشتی رانی و توسعه مستعمرات را تشویق میکرد و کانال معظمی ساخت که خلیج « بیسکی » را بدریای مدیترانه متصل مینماید. در زمان او کمپانی هند شرقی فرانسه تشکیل شد و سیاح فرانسوی موسوم به « لاسال » (۳) مستعمره جدیدی برای فرانسه در امریکا بدست آورد که از رودخانه سن لورانس در شمال تا خلیج مکزیك در جنوب امتداد مییافت.

بر اثر تشویقات کلبر کشور فرانسه سازنده لوازم آرایش و مواد تجملی شد و علاوه بر مصارف عمده داخلی مقادیر هنگفتی هم بخارج صادر میکرد و این وضع را فرانسه همچنان تا بامروز حفظ کرده است. در زمان کلبر فرانسه بزرگترین بازار جهانی اثاثیه تجملی خانه و کاغذ دیوار و شیشه آلات و پارچه و توری و روبان و منسوجات ابریشمی و مخمل و کلاه گیس عاریه و دستکش و کفش و عطر شد و باید

دانست که عطر در آن ایام جنبه تجملی نداشت و بمنزله حاجت اصلی زندگی بشمار میرفت.

قسمت اعظم اروپا بحال فرانسه غبطه میخورد؛ تا مدتی مدید کلبر همچنان به فعالیت خود ادامه میداد و پشت سر هم در کلیه شئون کشور فرانسه اصلاحات میکرد و در نتیجه لوئی مورد غبطه و حسد همه اروپائیان قرار گرفته بود زیرا هیچ پادشاه دیگری نمیتوانست با او برابری و رقابت کند پادشاه اسپانیا با نهایت تاجر و اندوه بر تخت کشوری نشسته بود که قدرت و عظمت باستانی آن بتدریج رو بزوال میرفت و مردم هاند و انگلیس و فرانسه در طی صد سال گذشته قسمت های مهم و آباد آن را از آن منتزع ساخته بودند. امپراطور مقدس آلمان در این تاریخ در ردیف امرای جزء آلمان

تصویر کلبر (نقاشی فیلیپ دشامپانی)

در آمده و اثرات جنگهای سی ساله پیکرامپراطوری او را متلاشی ساخته بود چارلز دوم پادشاه انگلیس نیز در پنهائی جیره خوار و مواجب بگیر لوئی بود.

بنابر این در آن تاریخ هیچ پادشاه دیگری در اروپا نمانده بود که بالوئی رقابت کند مگر ویلیام دو اورانژ سوم پیشوای طبقه تجار هلند که اینک بر تخت سلطنت انگلیس نشسته و اعتنائی به لوئی نمیکرد و از این حیث او را سخت متأثر و ناراحت میساخت. بعدها معلوم شد که قدرت واقعی ویلیام خیلی بیش از لوئی بود زیرا آتیه اروپا بدست ملت آزادخواه هلند و قوم تاجر پیشه انگلیس افتاد و این دو جامعه سرمایه داری بسرعت مدارج ترقی و تمدن را پیمودند در صورتیکه لوئی آنها را نادیده میگرفت و فقط عقیده به طبقه نجبا و اشراف فرانسه داشت و نمیدانست دیگر از این طبقه کاری ساخته نیست.

لوئی مردان کاری خود را از دست میدهد: کلبر در سال ۱۶۸۳ وفات یافت و لوئی دیگر نتوانست جانشینی که بلیاقت او باشد پیدا کند. دو سال بعد هم لوئی فرمان نانت (۱) را که آزادی عمل به پرتستانها میداد لغو کرد و از این پس دیگر اوضاع فرانسه بخوبی سابق نبود. باینکه لوئی سعی بلیغ در جلوگیری از خروج پرتستانها میکرد مع هذا قریب دوست هزار نفر از افراد کاری و صنعتگر پرتستان کشور فرانسه را ترك کردند و در نقاط دیگر اروپا توطن اختیار نمودند و بهر کجا رفتند باعث آبادی و رونق آنجا شدند در صورتیکه فرانسه بزرگترین لطمات را از مهاجرت آنها خورد و آثار ضعف و ناتوانی در آن پدیدار شد زیرا پرتستانها بهترین کارگران و صنعتگران فرانسه بودند و اقتصاد و صنعت آن کشور را منحصرأ در دست خود داشتند.

امیدواریهای فرانسه: هر چند سه عامل عمده که عبارت بود از جنگهای طولانی و دربار پر خرج و اسراف کار پادشاه و مهاجرت پرتستانهای صنعتگر فرانسه را روز بروز ضعیف تر میکرد اما آثار این ضعف و انحطاط هنوز بطور محسوس هویدا نشده بود و برعکس وقتی قرن هفدهم پایان میرسید کشور فرانسه علی الظاهر

از سابق هم نیرومندتر شده بود. علت این قضیه بخت و اقبال بود که به فرانسویان رو کرد بدین معنی که چارلز دوم پادشاه اسپانیا بلا وارث مرد و کشور وسیع و مستملکات خود را به نواده فیلیپ وا گذاشت. فیلیپ که نام دیگر او « دوک دانژو » است نوۀ لوئی چهاردهم بود.

بدیهی است سایر کشورهای اروپائی آسوده نمی نشستند که یک خانوادۀ سلطنتی بر کشورهای فرانسه و اسپانیا و هلند و قسمتی از ایتالیا و مستملکات وسیع امریکا پادشاهی کند و صدای آنها در نیاید و برای آنکه این پادشاهی معظم را درهم شکنند حاضر بودند سالیان متمادی هم بجننگ پیردازند اما بر حسب اتفاق جنگ مزبور در قرن هفدهم اتفاق نیفتاد و در قرن هجدهم رخ داد بنابراین در ایامی که سده هفدهم به پایان میرسید لوئی چهاردهم همچنان در ذرۀ قدرت و عظمت خود بود و یگانه شخصیت برجستۀ اروپا بشمار میآمد و باز هم لوئی خوابهایی از برای مزید عظمت و قدرت خاندان بوربون میدید. در این زمان لوئی در سنین شصت سالگی بود و پس از مرگ همسرش که شاهزاده خانمی اسپانیائی بود یکی از پرستاران دربار را بنام مادام « دومنتون (۱) » در خفا بحالۀ نکاح در آورد و اوقات فراغت خود را بارامی در جوار او میگذراند. همه کس در دربار میدانست که این دو با هم ازدواج کرده اند اما هرگز کسی این موضوع را بزبان نمیآورد.

۳- فرهنگ فرانسه

آداب و رسوم در مجامع فرانسوی

آنقدر که نجبا و اشراف فرانسه تمایل باقامت در شهر پاریس داشتند نجبای انگلستان از زندگی شهری گریزان بودند و بیشتر اوقات خود را در املاک و قصور خارج از شهر خود میگذراندند.

نتیجه این شد که در قرن هفدهم نجبای فرانسه بر تجمّل و رونق زندگانی شهری بسی افزودند. در اوایل این قرن مارکیز دو رامبویه (۲) پیشقدم شد و مجمعی در خانۀ شخص خود تشکیل داد که هر کس در پاریس به فنون و ادبیات و موسیقی علاقه داشت بدان مجمع میآمد و هنر خود را عرضه میداشت. کم کم چون زمینه مستعد بود هر کس هم

(۱) Madam da Maintenon (۲) Marquise de Rambouillet

که میخواست « کاری کرده باشد » سالنی در منزل خود تشکیل میداد و بتدریج این کار در جامعه پاریس متداول شد و نتایج نیکوئی هم از آن حاصل گردید . جامعه فرانسه در نتیجه همین سالن ها رو بکمال و آراستگی میرفت و فن محاضره و نطق و خطابت در این قرن در فرانسه بجائی رسید که تا آنوقت اروپا نظیر آنرا ندیده بود .

لیکن چنانکه در همه جای دنیا مرسوم است اینگونه امور تفننی و ذوقی گاهی بمرحله افراط و تندی میرسد و اقدام مارکیز دورامبویه نیز از این قاعده مستثنی نماند بطوریکه در زمان لوئی چهاردهم صاحبان این قبیل سالن ها مقررات خشکی از برای مجامع خود وضع کردند و آداب و رسوم خاصی برقرار نمودند تا حدیکه مقررات آنها گاهی صورت مسخره بخود میگرفت .

خوشبختانه در همین موقع مولیر ظهور کرد و با تأثر های انتقادی خود جلو این قبیل افراطها را گرفت و آنچه که در جامعه فرانسوی مضحك و غیر عادی بنظر میآمد بنوك خامه سرشار از ذوق او مورد طعن و انتقاد قرار گرفت . پاره از نجبا خود با انتقادات مولیر همراه بودند و در تأثر های او که آداب و رسوم آنها را مسخره میکرد از ته دل میخندیدند لیکن عده دیگر از این جسارت و انتقاد دلخور بودند و حتی بشاه شکایت بردند و تقاضای جلوگیری از نمایشهای او را نمودند ، منتهی چون لوئی چهاردهم خود طرفدار هنر بود و قعی باین اعتراضات نهاد و در تمام دوره زندگی مولیر او را مورد تشویق و تقدیر قرار داد .

نویسندگان و متفکرین : مولیر یکی از جمله کسانی بود که قرن هفدهم را عصر طلایی ادبیات فرانسه ساخته بودند . نویسندگان مشهور دیگر این دوره عبارت بودند از کورنی و راسین و لافونتین و مادام دوسوینیه و سن سیمون و پاسکال که خود یکی از بزرگترین متفکرین این عصر بود و ابتدا در علوم طبیعی کار میکرد ولی بعدها متوجه مذهب گردید و در این باره آراء و عقاید مهمی از خود انتشار داد . یکی دیگر از متفکرین فرانسوی در این عصر که تمام اروپا را تحت سلطه و نفوذ فکری خود قرار داد دکارت بود .

برای آنکه بدانیم فرانسویها در این عصر در نظر سایر مردم اروپا چه احترام و

اهمیتی داشتند کافی است که بگوئیم زبان فرانسه در این دوره زبان دیپلماسی اروپا محسوب میشد و همه ملل اروپای غربی نیز این نکته را پذیرفته بودند.

نفوذ و تاثیر فرانسه در زندگی اروپائیان : جامعه فرانسه در عهد لوئی چهاردهم نمونه و سرمشق سایر مجامع اروپائی شده بود. همه سلاطین و شاهزادگان و حتی نجبا و اشراف اروپائی به تقلید دربار و اشراف فرانسه زندگی میکردند و برای خود قصور و ابنیه و باغهای شیشه به قصر و رسای و باغهای لوئی ترتیب میدادند و خلاصه اگر کسی میخواست ادعای آداب دانی و تربیت و ذوق کند یا باید فرانسوی باشد و یا در تمام مظاهر زندگی خود از خانه و لباس و رفتار و عقاید مثل فرانسویان رفتار نماید.

۴ - اسپانیا

در سراسر اسپانیایی انحطاط : تاریخ اسپانیا در قرن هفدهم عبارت است از یک سلسله انحطاطها و عقب افتادگی ها. در این زمان اسپانیا نه پادشاهانی نظیر هانری چهارم و لوئی چهاردهم داشت و نه وزرائی همچون ریشلیو و کلبر. برعکس سلاطین آن عموماً مردمانی ضعیف النفس بودند که درباریان و اشراف نفع پرست بر آنها تسلط داشتند.

در زمان فیلیپ دویم با همه آزاری که به پیروان مذاهب غیر کاتولیک روا میداشت معیناً گروه کثیری از پیروان سایر مذاهب و مخصوصاً « مور » ها یا مسلمانان در اسپانیا متوطن بودند که قسمت اعظم تجارت و صنعت در دست آنها بود و کمک بزرگی به آبادانی و پیشرفت اقتصادی کشور میکردند، لیکن بعدها در نتیجه تعصب های مذهبی همین جماعت مور که بظاهر عیسوی هم شده بودند مورد تعقیب و آزار مردم قرار گرفتند و ناگزیر ترك اقامت در اسپانیا را کردند و بارفتن آنها لطمه شدیدی به صنعت و تجارت اسپانیا خورد.

در سال ۱۶۴۰ پرتغال علم طغیان برافراشت و مستقل شد. در سال ۱۶۴۸ دولت اسپانیا ناگزیر شد استقلال هلند را که مدت هفتاد سال بود جمهوری مستقلی تشکیل داده و اعتنائی با اسپانیا نداشت بموجب عهدنامه وستفالی برسمیت بشناسد. در زمان

کرمول انگلیسها جزیره جامائیک را از اسپانیولیها گرفتند و در عهد لوئی چهاردهم نیز فرانسویان قسمت اعظم متصرفات اسپانیا در اروپارا از چنگ آنها بدر آوردند. در سال آخر قرن هفدهم شارل دویم وفات یافت و چون وارثی نداشت امپراطوری خود را به نواده لوئی چهاردهم واگذار کرد و بر اثر جنگهایی هم که در دوران پادشاهی این پادشاه رخ داد باز مقدار زیادی از متصرفات اسپانیا از تصرف آن خارج شد.

دونا بغه هنر : در اوایل قرن هفدهم نقاشان و نویسندگانی در اسپانیا ظهور کردند که ثمره ذوق و هنر آنها جزو آثار جاودانی هنرمندان اروپائی بشمار میرود و لاسکز (۱) یکی از بزرگترین نقاشان صورت ساز جهان است و موریللو (۲) از بهترین نقاشان تصاویر مذهبی است و این هر دو در ردیف اساتید مسلم نقاشی جهان شناخته شده اند. نقاش دیگری که همعهد این دو نفر بود و امروز دنیای هنر متوجه نبوغ و استادی او شده است و نقاشیهای او را از عمیقترین آثار اسپانیائی میدانند الگر کو (۳) است. این شخص با آنکه در اسپانیا میزیسته ولی چنانکه از ترکیب نامش پیداست اصلاً خارجی و از اهالی یونان است. در عالم ادبیات معروفترین مؤلف اسپانیائی این عهد سروانتس (۴) مؤلف کتاب معروف دون کیشوت (۵) است.

۵ - امپراطوری روم مقدس

جنگهای سی ساله (۱۶۱۸ - ۱۶۴۸) : در این ایام بزرگترین گرفتاری سیاسی آلمان موضوعات ناشی از نهضت اصلاح دین بود و در رأس همه این مسائل هم موضوع تقسیم املاک کلیسا قرار گرفته بود. از یکطرف پادشاهان پروتستان تشکیل اتحادیه بنام اتحادیه پروتستان داده بودند و از طرف دیگر هم اتحادیه کاتولیکها تشکیل شده و از سال ۱۶۱۸ تا مدت سی سال تمام بایکدیگر زد و خورد و نزاع خونین داشتند تا عاقبت کار آنها بمصالحه کشید. در ابتدای امر این جنگ منحصر بامرای آلمان بود لیکن دیری نگذشت که سوئد و فرانسه نیز به طمع آنکه حریف دیرینه را از پای در آورند و از ماترك او غنائمی بچنگ آورند وارد جنگ گردیدند و در این هنگام پادشاه

سوئد گوستا و ادولف بود که کیش پروتستان داشت و یکی از بزرگترین سرداران جنگی تاریخ بشمار میآید. وی در سال ۱۶۳۰ وارد جنگ شد و بچند پیروزی درخشان نائل گردید لیکن دو سال بعد ضمن جنگ معروف به «لوتزن» کشته شد و پس از مرگ وی فرانسویان که تا این زمان بیشتر به تحریک و تقویت سوئدیها میپرداختند خود مستقیماً وارد زد و خورد شدند.

مصالحه و ستفالی: عاقبت در سال ۱۶۴۸ بموجب عهدنامه و ستفالی صلح برقرار گردید در حالیکه هیچیک از فریقین از اینهمه خونریزی و کشمکش طولانی طرفی نبسته و در پایان جنگ وضع کاتولیکها و پروتستانها تقریباً همان وضع آغاز جنگ بود، با این تفاوت که هر دو طرف تحمل خسارات مادی بسیار سنگین کرده و افراد آنها اینک بمنتهای فقر و پریشانی دچار شده بودند. هزاران نفر جان شیرین خود را در راه این جنگهای بیهوده تلف کرده و ملیونها پول نیز بهدر رفته بود چنانکه پاره از نواحی آلمان که سابقاً در اوج عزت و رفاه مادی بودند اینک گرفتار خرابی و فقر و بدبختی شده بودند. ماحصل جنگهای مربوط نیز این شد که امراء کاتولیک بکلیه اتباع خود غنغن نمودند که یا به آئین کاتولیک در آیند و یا از قلمرو حکومت آنها خارج شوند و بدیهی است امرای پیرو طریقت لوتر و کالوین نیز همین سختیها را در مورد رعایای خود اجرا میکردند (باید دانست که در این زمان هیچ فرقه و طریقه دیگری غیر از کاتولیکها و پیروان لوتر و کالون در آلمان برسمیت شناخته نمیشدند)

امپراطوری مقدس مبدل بدولت کوچکی میشود: در نتیجه معاهده و ستفالی امرای آلمان جملگی استقلال یافتند و دیگر هیچکدام خود را تابع امپراطور نمیدانستند، تا بحدیکه هر يك از آنها معاهدات جداگانه میان خودشان و حتی با کشور های خارجی منعقد میساختند. بموجب معاهده مزبور سوئد قسمتی از خاک آلمان را در دریای بالتیک متصرف شد و فرانسه نیز ایالت الزاس و نواحی «منز و تول» و «وردن» را ضمیمه خاک خویش نمود. همچنین کشورهای هلند و سویس که تا بحال جزو قلمرو امپراطوری محسوب میشدند از این تاریخ استقلال یافتند و نتیجه همه این پیشآمدها آن شد که آلمان تبدیل بدولت کوچکی گردید که از هر طرف محصور بود و دسترسی بدریای آزاد نداشت.

فصل تازه در تاریخ اروپا : معاهده و ستفالی بمنزله سر آغاز فصل جدیدی در تاریخ پیشرفتهای اروپا محسوب میشود. در طی قرون وسطی قاره اروپا برهبری پاپ و امپراطوران روم مقدس تقریباً در تحت سلطه واحد در آمده و همه نواحی آن کم و بیش بایکدیگر متحد و بلکه توأم بودند.

لیکن در این دوره استقلال هر یک از کشورهای اروپائی جدا گانه شناخته شد و در نتیجه این استقلالها فن سیاست وارد مرحله جدیدی شد که عبارت بود از سعی در حفظ حق حاکمیت کشورها و جلوگیری از تخطی و تجاوز یک کشور بخواک دیگری. ممالک اروپائی در پایتخت های یکدیگر سفارتخانه ها دائر کردند و سفرائی گسیل داشتند که کار آنها بقول یکی از دیپلماتهای معروف این بود که «با دروغ و تزویر منافع کشور خود را حفظ کند» و البته این وضع هنوز نیز بهمان کیفیت در جهان ادامه دارد.

خطر آنها چه تر کهها : پس از خاتمه جنگهای سی ساله عمده کار امراء آلمان تا اواخر قرن هفدهم این بود که باصلاح و ترمیم خرابیهای جنگ مزبور بپردازند و امپراطور آلمان نیز گرفتاری مهمی داشت که سرحدات شرقی کشور را در مقابل تهاجم تر کهها محفوظ نگاهدارد. در سال ۱۶۸۳ تر کهها تا نزدیک دروازه وینه رسیدند و آن را محاصره کردند و اگر کماک پادشاه لهستان بموقع نرسیده بود آنجا را فتح کرده بودند. لیکن در اواخر قرن هفدهم پیشرفت تر کهها در اروپا متوقف ماند و حتی بموجب معاهده «کارلوتیز» قسمت اعظم از خاک ترانسیلوانی و هنگری را بامپراطور پس دادند و دولت و نیز نیزایالت «موری» واقع در جنوب یونان را متصرف شد.

آغاز قدرت خانواده هوهنزولرن : از میان امراء جزء آلمان کسانی که بیش از همه جالب توجه شده بودند امراء پروتستان براندنبورگ بودند که بتدریج اساس و شالوده دولت با اقتدار پروس را ریختند. فردریک ویلیام هوهنزولرن که بنام «الکتور-کبیر» معروف است در راه اعتلاء و عظمت پروس بسیار کوشید و فلاح و صناعت را در قلمرو کشور خویش بسط و توسعه فراوان داد و چون لوئی چهاردهم پادشاه فرانسه پروتستانها را از فرانسه اخراج کرده بود فردریک آنها را در خاک پروس بگرمی و مهربانی پذیرفت و آنها را تقویت کرد تا قوای فعاله خود را در راه پیشرفت و ترقی صنایع آلمان بکار اندازند.

فصل بیستم

در بیان پیشرفت و ترقی فنون و صنایع در قرن هفدهم

۱- پیشرفت در رشته های علوم

علم جای خود را در زندگی انسان باز میکند : طریقه علمی که سابقاً درباره آن بحث کردیم چندان مورد قبول قاطبه دانشمندان واقع نشده بود و مخصوصاً حکمای الهی اعم از پروتستان یا کاتولیک چندان روی خوشی باین طریقه بحث و استدلال نشان نمیدادند لیکن در عین حال علما از این رویه دست برداشتند و آنقدر به تحقیقات و تتبعات خود بطریق تجربتی ادامه دادند تا بالاخره در اواخر قرن هفدهم صحت نظریه آنان به ثبوت پیوست و دیگر مخالف سرسختی در مقابل این طریقه باقی نماند . در این زمان مجامع علمی زیادی در سرتاسر اروپا تاسیس گشت که کار آنها فحص و تدقیق در مسائل علمی از طریق تجربتی بود و پاره از آنها را هم پادشاهان وقت تحت نظر و حمایت خود گرفته بودند مثل انجمن پادشاهی علوم در انگلستان که در سال ۱۶۶۲ تاسیس گردید .

وسائل جدید اندازه گیری : چون پایه های علم بر مبنای اندازه گیری و محاسبه قرار گرفته است ناگزیر قبل از هر کار علما در صد دبر آمدند که وسائل اندازه گیری و سنجش را تکمیل کنند و در این زمینه نیز به پیشرفتهای شایانی نائل آمدند . در اوایل قرن هفدهم یکنفر عینک ساز هلندی دوربین نجومی را بر حسب اتفاق اختراع کرده بود و در این ایام گالیله آنرا تکمیل کرده و بوسیله آن نائل به کشفیات تازه در عالم سماوات شد . وی نخستین کسی بود که بوسیله تلسکوپ کوههای موجود در کره قمر و لکه های آفتاب و اقمار مشتری را بچشم دید . مقارن همین اوقات میکروسکوپ نیز اختراع شد و یکی از علمای هلند بوسیله آن شروع به تحقیق و مطالعه در ساختمان دقیق وجود حیوانی کرد و وی نخستین کسی بود که میکروب را مشاهده کرد . و نیز در همین دوره

ترمو متر (گرماسنج) و بارومتر (هواسنج) اختراع شد.
مقصود و منظور علما: پس از این اختراعات علم در شاهراه ترقی افتاد و سرعت پیشرفت کرد بطوریکه هنوز هم سرعت مشغول پیشرفت است. البته بحث در کیفیت ترقی و پیشرفت علوم از موضوع ما خارج است لیکن لازم است این نکته را متذکر شویم که از این بیعد دیگر محققین و دانشمندان مانند ادوار قرون وسطی تنها اکتفا به فحص و تحقیق در نظریه ارسطو یا سعی در اثبات گفته های این و آن نمیکردند بلکه هریک از آنها کوشش داشت خود کشف تازهیی در زمینه علوم کند و حقیقتی از رازهای نهفته این جهان را مکشوف سازد.

۳. **گالیله نظریات کوپرنیکوس را با اثبات میرساند:** روحانیون قرن هفدهم اعم از کاتولیک یا پروتستان بهیچوجه حاضر به پذیرفتن این نکته نبودند که دوره جدیدی آغاز شده است. اتفاقاً نجبا و اشراف آن دوره هم در همین اشتباه نسبت به طبقه پیشه ور و بازرگان بودند و چون از نیروی واقعی آنها در زندگی آینده بشر بی اطلاع بودند بجای آنکه با آنها از در سازش بر آیند شروع بمخالفت با آنها کردند. مهمترین کشمکش که در این دوره اتفاق افتاد میان طبقه روحانیون و منجم ایتالیائی گالیله بود. گالیله در سال ۱۶۳۲ رساله منتشر ساخت که در آن راجع به نظریه بطلیموس یعنی عقیده مرکزیت زمین و نظریه کوپرنیکوس یعنی عقیده مرکزیت آفتاب با بی طرفی کامل بحث و تحقیق شده بود و هر خواننده بسهولت درمی یافت که نظریه کوپرنیکوس تا چه اندازه صحیح است و گالیله خود پیرو عقیده کدام است.

روحانیون در ابتدای امر به رد و استهزاء نظریه کوپرنیکوس اکتفا کرده بودند اما پس از انتشار رساله گالیله جداً در صدد تخطئه و تکفیر آن بر آمدند و معتقد بودند که این نظریه حتی از تعلیمات لوتر نیز مضرت ر و مردود تر است. از قضا در این گفته حق هم بجانب آنها بود زیرا لوتر فقط عقیده حقانیت کلیسای کاتولیک را طرد کرده بود که تازه پیروان این عقیده جز معدودی در اروپای غربی نبودند و طول مدت آنهم منتهی از پانزده قرن تجاوز نمی کرد در حالی که کوپرنیکوس ارکان عقیده ای را متزلزل ساخته بود که بشر مدت نیم میلیون سال بآن معتقد بود و از روزیکه چشم او به طلوع و غروب آفتاب افتاده

بود باین اصل عقیده داشت. پس طبیعی بود که همه افکار و معتقدات انسانی در طی ازمنه و قرون متمادی بر شالوده همین عقیده استوار شده بود و حال که این عقیده متزلزل میشد همه دانش و بینش قدیم راه زوال میپیمود و مردم باید معلومات جدیدی فراگیرند.

حقیقت موقتاً غلبه گردید: چون گالیله با عقیده کوپرنیکوس در خصوص گردش زمین بدور آفتاب هم آواز شده بود روحانیون او را در دیوان کلیسا محاکمه و محکوم کردند که از نظریه خود عدول کند. وی در این اوقات درسین پیری بود (۶۸ سال) و به شهر فلورانس رفته در آنجا منزوی شد و فقط به آنگونه تحقیقات علمی پرداخت که امکان مخالفت کلیسا با آن نمیرفت. بدترین اثریکه محاکمه و محکومیت گالیله در آن ایام داشت این بود که علمای ایتالیائی از آن پس دیگر جرئت نکردند دنبال تحقیقات و تجربیات علمی را بگیرند مبادا آنها را مواجه باختلاف و کشمکش با کلیسا کند. این بود که در سرتاسر قرن هفدهم و قرن هیجدهم ایتالیائیها از فعالیت های علمی باز ماندند و هیچگاه اثری علمی از آنها پدید نیامد که قابل مقایسه با پیشرفتهای علمی در شمال کوههای آلپ باشد.

لیکن حقیقت عاقبت پیروز میشود و فقط احتیاج بزمان دارد: با آنکه کشیشان گالیله را محاکمه و محکوم کرده بودند مع هذا زمین همچنان بدور خورشید میگردید و عقیده کوپرنیکوس نیز در اندیشه مردم جای گزین میشد تا عاقبت اسحق نیوتون عالم ریاضی انگلیسی ظهور کرد و صحت نظریه او را برای همیشه با ثبات رسانید و مردم بآن گرویدند (از تصادفات زمانه آنکه نیوتون در همان سالی متولد شد که گالیله از جهان رفت. (سال ۱۶۴۲) بتدریج مخالفت کلیسا اعم از پروتستان یا کاتولیک با عقیده کوپرنیکوس تخفیف یافت و رفته رفته هم از بین رفت تا عاقبت عقیده جدید مورد قبول همه افراد مردم و اجتماعات اروپائی قرار گرفت.

فواید ضمنی که از جستجوی حقیقت بدست آمد: یکی از نکات جالب توجه که اغلب در کار علما و محققین پیش میآید اینست که گاهی نتایج حاصله از مساعی علمی آنها بکلی غیر منتظر و غیر مترقب است. نه کوپرنیکوس و گالیله و نه نیوتون هیچکدام در صدد مبارزه با خرافات و موهوم پرستی نبودند و فقط در طریق اثبات حقیقت گام بر-

میداشتند. لیکن در ضمن بحث و تحقیق درباره تناسبات میان زمین و خورشید باین نکته برخوردند که امور این عالم مبتنی بر نظام و قاعده کلی است که هرگز تخلف نمی پذیرد و بنا بر این جای آن باقی نمی ماند که انسان به سحر و جادو و به نجوم معتقد شده و تصور کند شیطان بوسیله جن هائی که بر نوک جارو نشانده است طاعون و سایر امراض ساریه را در عالم می پراکند. همین فایده ضمنی تحقیقات علمی کم کم در فکر و اندیشه مردم رسوخ کرد و آنها را از ترس و وسواس احمقانه نجات داد و درهای سعادت و آسایش فکری را بروی آنها گشود.

همه ملل عالم در صد کسب معلومات جدید بر می آیند: غیر از گالیله و نیوتون علمای بزرگ دیگر این دوره یکی فرانسیس بیکن انگلیسی بود - دیگری جوهان کپلر آلمانی و سویمی رنه دکارت فرانسوی. چنانکه از تلفظ این اسامی استنباط میشود علم در این دوره جنبه بین المللی یافته و از جانب همه ملل اروپائی در راه پیشرفت آن گام برداشته میشد. «بیکن» بوسیله رسائلی که بانگلیسی و لاتینی مینوشت توجه عامه را به حقایق علمی جلب میکرد و آنها را متوجه این نکته می ساخت که انسان بوسیله تحقیق و تجربه میتواند بر موز و اسرار طبیعت واقف شود و بهمان وسیله نیز بر آن دست یابد و آنها را بخدمت خود بگمارد. وی میگفت «دانائی توانائی است» کپلر بوسیله کشف مدار بیضی شکل سیارات پاره از مشکلاتی را که در راه تحقق آراء و عقاید کوپرنیکوس وجود داشت مرتفع ساخت و توانست عقیده او را در باره مرکزیت خورشید بالمره بثبوت برساند.

دکارت ثابت کرد که قوانین طبیعت در همه جالات تغییر است و طرز عمل آن پیوسته یکسان خواهد بود و چه در اروپا و چه در چین و چه در کرات و سیارات دیگر این قوانین یکسان اجرا میشود ولی در آن ایام هنوز کسی متوجه آن نشده و حتی روحانیون بشدت مخالف واقعیت آن بودند.

از قضا همین نظریه اساس و شالوده کلیه علوم محسوب میشود چه اگر علما معتقد به لاتغیر بودن قوانین طبیعی نبودند هر گز این همه سعی و کوشش در شناسائی عالم خلقت و کیهان اعظم نمی کردند.

نیوتون (۱۶۴۲-۱۷۲۷) در راه اثبات آراء و نظریات علماء پیشین جهد فراوان مبذول داشت و خود نیز آراء جدیدی آورد که از همه آنها مهمتر موضوع کشف قانون جاذبه زمین است.

۲- توسعه نفوذ اروپائیان در ماوراء بحار و تأثیر آن در زندگی آنان
وجدان اروپائیان چه میگوید: در همان حینی که پادشاهان و امرا سرگرم جنگ بودند - شعرا قصاید نغمه میسرودند - نقاشان و هنرمندان آثار بدیع هنری بوجود می آوردند و علما و محققین به تجربه و آزمایش خواص طبیعت میپرداختند، سیاحان اروپائی نیز مشغول اکتشافات جغرافیائی بودند و هر روز اطلاعاتی تازه از اکناف عالم فراهم میآوردند و بازرگانان جسور کشتی کشتی با رومال التجاره از اقطار جهان مانند آسیا و آمریکا بارو میآوردند و عجایب و شکفتی های این عالم را بهم وطنان خود ارائه می دادند و اغلب هم این امتعه را بزور از صاحبان آنها ستانده و پولی در مقابل آن نپرداخته بودند.

طولی نکشید که انگلیسها و هلندیها و فرانسویان نیز به پیروی از پرتغالی ها و اسپانیولی ها شروع به غصب اراضی بومیان سایر قاره ها و تصرف امتعه و اموال آنها کردند. از آن زمان تا با امروز اروپائیان پیوسته این کار را (البته مشروط بآنکه از ناحیه خود آنها انجام شود!) اصلی صحیح و مقرون بصواب دانسته و شاید امروزه هیچ اروپائی نباشد که تصور کند پدران او در قرن هفدهم مرتکب عمل ناشایستی شده است و بلکه بسیاری از آنها هم صادقانه معتقدند که اروپائیان حق دارند دارائی بومیان را غصب کنند و خود آنها را بزیور استعمار بکشند!

مبلغین مذهبی و بازرگانان: تاملتها تجار و سوداگران در نواحی اشغال شده آزادی عمل مطلق داشتند و اغلب هم با ستمگری و قساوت قلب فوق العاده با بومیان رفتار میکردند - طولی نکشید که دستجاتی از مبلغین مذهبی اروپا باین نواحی شتافتند تا بومیان غارت زده را به «راه راست» هدایت کنند. البته خود این مبلغین اغلب مردمان با وجدان و صادقی بودند لیکن مسلم است که تبلیغ و ارشاد روحانی آنها در مقابل مردمی

که دارائی و اموال خود را از دست داده بودند تاثیر زیادی نمیتوانست داشت. (آیا هیچ فرد اروپائی حاضر است دارائی خود را بیک نفر ژاپنی یا هندی بدهد و در مقابل وعده نجات روحانی از مبلغین هندو یا ژاپنی بگیرد؟)

آنچه که بنکر بازرگانان قرن هفدهم نمیرسید: با همه این احوال نفوذ افکار و تمدن اروپائی بتدریج در عالم بسط مییافت و هر چند اغلب مآثر اروپائی که در دنیا منتشر میشد پسندیده و ممدوح نبود مع هذا هر جا که اروپائیان پامی گذاشتند ناگزیر پاره از افکار و اختراعات آنها بدست بومیان میرسید و از آن منتفع میشدند. از جمله افکار اروپائی که در دنیای خارج بسط یافت نظریه قومیت و استقلال ملی بود و از جمله اختراعاتی که بدست مردم دیگر رسید باروت و سایر مواد انفجاری بود و چون این دو ارمغان اروپائی درست در میان ملل و اقوامی که بزیر یوغ استعمار در آمده و دارائی خود را از دست داده بودند اشاعه یافت آنوقت اشغالگران اروپائی کم کم دچار دردسر و زحمت میشدند:

از قرائن پیداست که امروزه دوران زور و ستمگری اروپائیان در خارج از قاره آنها بسر آمده است و وقتی تاریخ جنبش و نهضت ملل معاصر خاصه مردم آسیا را مطالعه می کنید می بینید همه آنها بر علیه استعمار اروپائیان و هر آنچه که اروپائی است قیام کرده اند.

اروپائیان مردم ماوراء بحار را چگونه جلوه میدادند: تجار و سوداگران قلدری که بخارج میرفتند هیچگاه داستان ستمگریها و چپاولهای خود را برای مردم کشور خویش شرح نمیدادند و در عوض داستانهای مبالغه آمیزی از میزان ثروت و حاصلخیزی کشور های غیر اروپائی و از آسایش و رفاه مردم آنجا میساختند و در افواه منتشر مینمودند و البته در آن اوقات مخبرین جرایدهم نبودند که به بسط آفاق بروند و حقیقت داستان سازیهای این اشخاص را فاش کنند. این بود که مردم متعارفی اروپا و خاصه آنهایی که از حیث زندگی مادی در عسرت و تنگی بودند پیوسته تصور می کردند اهالی آسیا و آمریکا همه غرق در ناز و نعمت هستند و با کمال سعادت و راحت در جنات عدن می خرامند!

سبب زدی نی و توتون : امتعه و اجناس لو کس هم که بوسیله سوداگران باروپا میرسید بیشتر موجب تائید گفته‌های آنان درباره ثروت و رفاه افسانه‌مانند این مردم میشد. ادویه و اجناس دیگری که سابقاً بمقدار کم باروپا میرسید در این هنگام بمقادیر بسیار زیاد وارد میشد و امتعه جدیدی نیز که تا آنوقت اروپائیان از وجود آن بیخبر بودند ببازار میآمد. یکی از این اجناس که در آنموقع جزو مواد نادر و تجملی بشمار میرفت سیب زمینی بود: همین سیب زمینی را نخستین بار «سروالترالی» (۱) از آمریکا به انگلستان برد و از آنجا به قاره اروپا رسید.

متاع دیگری که باز توسط والترالی از آمریکا باروپا آورده شد و در اندک مدتی شیوع و انتشار فوق العاده یافت توتون بود. سرعت انتشار و استعمال این متاع به قدری بود که یکی از سلاطین انگلیسی (جیمز اول) آنرا تحریم کرد و بسیاری از مبلغین مسیحی و روحانیون نیز بر علیه آن شروع به تبلیغ کردند لیکن مردم بقدری از استعمال آن خوششان آمده بود که بهیچوجه حاضر نبودند دست از آن بردارند و چون بازرگانان از این رهگذر استفاده بسیار میبردند و پادشاهان نیز خراج گزاف از آن میگرفتند این بود که رواج استعمال توتون همچنان عمومیت مییافت.

در آن ایام توتون را هم بصورت دود میکشیدند و هم برك آنرا میجویدند لیکن این دو کار هیچکدام عادت مستحسنی در مجامع بشمار نمیرفت و طرز استعمال مؤدب آن بشکل انفیه بود (۱).

نجبا و اشراف و بانوان طراز اول و همچنین مردم دیگر که بتقلید از این طبقه زندگی میکردند هر کدام انفیه دان زیبا و گران قیمتی بنا به توانائی مالی خود تدارك میکردند.

قهوه : از جمله کالاهائی که در این دوره باروپا آمد و بیش از هر متاع دیگری تأثیرات عمیق در اوضاع اجتماعی آنجا کرد قهوه بود. قهوه را عربها و ترکها از مدت ها

(۱) sir walter Ralaigh

(۱) در سالن ها و مجامع عمومی تنها انفیه بود که استعمال آن مجاز و مطابق آداب و رسوم بشمار میرفت تا در قرن نوزدهم سیگارت اختراع شد و جای آنرا گرفت.

پیش از آنکه باروپا بیاید میشناختند و طریق استعمال آنرا میدانستند لیکن در اواسط قرن هفدهم باروپا آمد و بلافاصله مثل توتون و چای مورد استقبال عامه قرار گرفت و بهمین جهت این سه کالا مهمترین متاع تجارتنی آن عصر را تشکیل میداد و بهترین منبع درآمد و ثروت افراد و ملل بشمار میرفت.

☞ **قهوه‌خانه‌ها و آداب و رسوم آن** : این سه کالا مخصوصاً قهوه گذشته از جنبه تجارتنی جنبه‌های اجتماعی مهمی نیز داشت. قهوه‌خانه برای نخستین بار در سال ۱۶۵۰ در شهر لندن بوجود آمد و در آن زمان مرکز تجمع و رفت و آمد مردمان فهمیده و جای گفتگوهای شیرین شده بود و مردم دسته‌دسته مثل پرندگان که در آشیانه خود گرد آیند در آنجا تجمع میکردند و باستراحت میپرداختند. قهوه‌خانه‌ها بتدریج پساتوق بازرگانان (۱) و ادبا و شعرا و فرق مذهبی و دستجات سیاسی و خلاصه همه گونه مردم آن عصر شده بود و دیری نگذشت که از انگلستان به قاره اروپا هم سرایت کرد و در آنجا عمومیت یافت.

باید دانست که میخانه‌ها و محافل باده‌گساری بهمان شدت قدیم در این عصر باقی بود و ظهور قهوه‌خانه از رواج و رونق آنها نکاست، لیکن در قرن بعد تعداد قهوه‌خانه‌ها آنقدر زیاد شد و رفت و آمد در آنها بقدری عمومیت یافت که بتدریج اثرات شگرفی در تهذیب اخلاق عمومی و اصلاح آداب معاشرت مردم اروپا کرد. گذشته از این، قهوه‌خانه مرکزی شده بود که عقاید و آراء مختلف راجع به سیاست و ادب و فنون و اقتصادیات و امثال آن در آن بحث و حلّاجی میشد و هر کس عقاید خود را در این مسائل آزادانه بیان میکرد و در نتیجه يك قرن بعدهم این افکار و عقاید رویهم جمع شد و جنبه تازه در زندگی اجتماعی اروپا بوجود آورد که عبارت بود از «آراء عمومی»

آداب اجتماعی آنروز و امروز : وقتی صحبت از آداب و رسوم اجتماعی یا از آراء عمومی میکنیم نباید مفاهیم کنونی این کلمات را با مفاهیم سابق آن اشتباه کنیم همچنین وقتی تصاویر نجبا و اشراف قدیم و بانوان آن دوره را می‌بینیم یا اشکال آنها

(۱) کمپانی معروف بیمه انگلیسی موسوم به «للوید» ابتدا دریکی از قهوه‌خانه

های لندن بهمین نام تاسیس گردیده است.

را در پرده سینما مشاهده میکنیم نباید تصور کنیم که این خانمها و آقایان از هر حیث شبیه بخود ما بوده اند منتهی قدری فاخرتر و مشخص تر - حقیقت امر اینست که مردم آن دوره از حیث لباس شاید بر مارحجان داشتند اما از جهات دیگر اصلا مردم متمدن و تربیت شده آن روزی با مردم امروزی قابل مقایسه نبوده اند. فی المثل اگر لغات و جمله هائی را که خانمها و آقایان متمدن آن دوره بکار میبردند امروز شما میشنیدید و آداب و رسوم سر سفره آنان را مشاهده میکردید از فرط حیرت دهانتان باز میماند!

هنوز استحمام متداول نبود: اگر بخواهید فرق فاحش میان آداب و رسوم اجتماعی امروزه و آن دوره را بسنجید فرض کنید يك شب باتفاق یکی از زیباترین و خوش لباس ترین بانوان قرن هفدهم به اپرای لندن یارم یا پاریس یا وینه رفته اید و در لژ نشسته اید. همینکه هوای تالار اندکی گرم شد بوی نامطبوع عرق تن فضا را پر میکند و همه خانمها که در اطراف شما نشسته اند شروع میکنند بخاراندن پشت و سینه و گردن خود و بعضی ها هم چوبهای عاج با پنجه های مصنوعی از کیفهای خود در آورده پشت و کمر خود را که دست بآن نمیرسد بوسیله این چوبها میخارانند!

در سرتاسر قصر مجلل و رسای و در همه ابنیه و عمارات بیشمار آن حتی يك طشت حمام هم یافت نمیشود! پادشاهان و امرا و همه مردمی که در طبقات عالی اجتماع قرار داشتند آبی که در روز مصرف میکردند عبارت از آن بود که یکبار دست خود را در آن فرو کنند و صبح که از خواب بر میخیزند چند قطره آب پشت پلکهای چشم خویش بمالند تا کسالت خواب مرتفع شود!

صابون جزو امتعه تجملی و غیر لازم محسوب میشد و مردم از استعمال آن گریزان بودند چون گاهی چشم و صورت آنها را میسوزاند. بهمین جهت بجای آنکه چرك و کثافات بدن را بوسیله آب و صابون دفع کنند آنرا با ورقه های غلیظ سفید آب و سرخاب و با بوی تند عطریات مستور میساختند.

کسی بدندان ساز مرا جعه نه میکرد: هر گاه شما در تمام دوره عمر خود نه به دندان ساز رجوع کنید و نه مسواک و خمیر دندان بکار برید معلوم است حال دهان و دندانانتان چگونه خواهد بود. همه نجبا و اشراف آن دوره چنین بودند و هیچگاه عادت

به شستن دندان یا رجوع بدن داند ساز نداشتند.

وقتی اشارات نویسندگان و نقاشان قدیم را در خصوص دهان و دندان مردم آن عصر مطالعه میکنیم آنوقت از سر تقصیر گویندگان رادیوی امروزی میگذریم که در حین نواختن يك قطعه موسیقی زیبا ناگهان اعلان صابون یا خمیر دندان میکنند. این خود از امتیازات بزرگ عصر حاضر است که در بلندگوها راجع به نظافت و پاکیزگی بمردم تذکر داده میشود.

۳- موسیقی و مد و مه

موسیقی اغنیا و فقا: ایتالیا که در غالب امور ذوقی و فرهنگی اروپا پیشاهنگ سایر ملل بود و در این تاریخ هم فصل تازه ای در ذوقیات کشود و آن ایجاد اپرا بود. و نیزی ها در سال ۱۶۳۶ برای نخستین بار عمارتی مخصوص نمایشنامه های اپرا ساختند و هفت سال بعد « استرادی واریوس » در ایتالیا متولد شد و وی با ساختن ویولون تحولی در موسیقی پدید آورد. تاپیش از اختراع ویولون آلت عمده موسیقی ارگ بود و اکثر قطعات خوب موسیقی همان بود که در کلیسا نواخته میشد. لیکن در این تاریخ مصنفین شروع به تصنیف قطعاتی مخصوص ویولون کردند و چون ادوات دیگر موسیقی هم تکمیل شده بود قطعاتی نیز از برای آنها ساختند و بدین ترتیب موسیقی دسته جمعی یا « موزیک مجلسی » (۱) بوجود آمد که این قسم موسیقی هم مانند اپرا مخصوص استفاده اغنیا و خواص بود.

باهمه این احوال عصر درخشان موسیقی همانا قرن هیجدهم است که در آن قرن مصنفین بزرگ آلمانی یوهان سباستین باخ و هندل ظهور کردند. مردم عوام و متعارفی چنانکه اشاره شد دسترسی بموسیقی مجلسی نداشتند لیکن از تصنیف ها و ترانه های قدیمی و از موسیقی مخصوص کلیسا در شهر های بزرگ متمتع میشدند.

تربیت خواص: از اواخر دوره قرون وسطی که تجارت و بازرگانی رونقی گرفته بود علاقه و اقبال مردم به فرهنگ و کسب دانش فزونی یافت. تا مدتهای مدید

(۱) Musique de chambre